

1975

NỬA THẾ KỶ XA TRƯỜNG

ĐẶC SAN

QUỐC GIA NGHĨA TỬ

Ban Giám Đốc:

Y sỹ Đại Tá Trương Khuê Quan - Viện Trưởng VGDQGNT
Trung Tá Bùi Trọng Chi - Phụ Tá Viện trưởng VGDQGNT
Trung Tá' Nguyễn Hữu Thông – Hiệu trưởng THPTQGNT
Thầy Đỗ Trọng Huê - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Thầy Bửu Trí - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Thầy Phùng Ngọc Cảnh - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Thầy Hoàng Hữu Tiểu - Hiệu Trưởng Trung Học QGNT Huế.
Thầy Nguyễn Ích Xuân - Hiệu Trưởng QGNT Đà Nẵng
Thầy Tôn Thất Dương Kỳ - Hiệu Trưởng QGNT Đà Nẵng
Thầy Đặng Trần Dư - Hiệu Trưởng THPTQGNT và THPTQGNTSG
Thầy Phạm Thanh Liêm - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Cô Phan Thị Dân - Hiệu Trưởng Tiểu Học QGNT Biên Hòa
Thầy Nguyễn Hoa - Hiệu Trưởng QGNT Đà Nẵng
Trung Tá Nguyễn Hàn Tý - Giám Học Trung Học Kỹ Thuật QGNT
Saigon

Giáo Sư:

Cô Cao Kim Nương - Âm nhạc
Cô Lưu Thị Lệ - Anh Văn
Cô Nguyễn Thị Thuật - Công Dân TH
Cô Phạm Văn Hương - Vạn vật
Cô Bùi Thu Dung - Sử Địa
Cô Nguyễn Thị Hiếu - Toán - Anh Văn
Cô Nguyễn Kim Liên - Tổng Hợp
Thầy Lê thiện Duyên
Thầy Trần Văn Đất - Pháp Văn
Thầy Nguyễn Huy Quang
Thầy Huỳnh Thanh Khiết - Hội Họa
Thầy Thân Trọng Thắng
Thầy Văn Bá
Thầy Ngọc Minh
Thầy Lâm Hữu Bằng - Pháp Văn
Thầy Trương Thế Khôi - Toán
Thầy Nguyễn Xuân Nghiên – Lý Hoá
Thầy Huỳnh Văn Ân - Pháp Văn
Thầy Trần Quốc Giám - Sử Địa
Thầy Đặng Mạnh Cương - Công Dân, Sử Địa
Thầy Đỗ Đại Thanh Văn - Giám học KT
Thầy Nguyễn Cao Mỹ - Mỹ Thuật Họa
Thầy Bùi Dã - Việt văn và Pháp văn
Thầy Bùi văn Đắc - Tổng Giám Thị KT
Thầy Phan Tấn Chữ - Điện tử
Thầy Hồ văn Thành - Điện nhà
Thầy Nguyễn Duy Định - Anh văn
Thầy Nguyễn văn Hồng – Ly' Hóa KT
Thầy Ngô Đức Tụ - Tổng Giám Thị KT
Thầy Dương Xuân Lợi - Anh văn
Thầy Hoàng Vinh - Lý Hoá
Thầy Hoàng Đình Lộc - Anh văn
Thầy Nguyễn Sa Trần Bích Lan - Triết học
Thầy Huỳnh Hữu Lượng - Việt văn
Thầy Hoàng Trọng Nộn - GS QGNT ĐN
Thầy Lương Văn Liên - Sử Địa
Thầy Phạm Đình Khuyến – Toán
Thầy Lê Quan Tấn - Pháp văn

Thầy Vũ Ngọc Vĩnh - Lý Hóa
Thầy Lê Thái Ất - Công Dân, Việt Văn
Thầy Hồng Quang Anh - Lý Hóa
Thầy Vũ Viết Dy - Anh Văn
Thầy Phạm Nghệ - Âm Nhạc
Thầy Ngô Đức Hải - Kỹ Thuật
Thầy Huỳnh Minh Tâm - Tổng Hợp
Thầy Nguyễn Mạnh Cẩm - Công Dân
Thầy Phan Văn Bình - Hiệu Đoàn Trưởng
Cô Nguyễn Thị Xuân Nga - Việt Văn
Thầy Nguyễn Thế Thọ - Kỹ Nghệ Sắt
Thầy Nguyễn Hồng Xý - Sử Địa
Thầy Nguyễn Sơn - Toán
Thầy Nguyễn Đức Quảng - Sử Địa
Thầy Nguyễn Văn Xiêm - Anh Văn
Thầy Nguyễn Ngọc Anh - Kỹ Thuật
Thầy Huỳnh Sơn Cương - Hiệu Đoàn KT
Thầy Nguyễn Thế Thọ - Kỹ Thuật
Thầy Nguyễn Sơn - Toán
Thầy Trần Văn Khoa - QGNT Saigon
Thầy Đặng Văn Lâu - Sử Địa
Thầy Nguyễn Tất Đạt - Anh Văn
Thầy Trần Đình Thành - Anh Văn
Cô Đặng Thị Thanh Long - Kỹ Thuật QGNT
Cô Nguyễn Thị Nhung - QGNT Saigon
Thầy Trần Ngọc Hồ - Giám Học QGNT Sai-
gon – Hiệu Trưởng Tổng Hợp QGNT
Cô Triệu Thị Chơi - QGNT Saigon
Thầy Lý Công Chuẩn - Anh Văn
Cô Nguyễn Thị Hường - QGNT Saigon
Thầy Võ Đình Khoái - QGNT Saigon
Cô Trần Thị Phương Khuê - QGNT Đà Nẵng
Thầy Nguyễn Khánh Do - Toán
Cô Trần Thị Mai Hoa - QGNT Đà Nẵng
Thầy Ngô Quang Chương - Anh Văn
Thầy Nguyễn Văn Ngọc - QGNT Đà Nẵng
Thầy Phan Đình Thường - QGNT Đà Nẵng
Thầy Bùi Ngọc Khánh - Anh Văn
Cô Trần Thị Kim Oanh- QGNT Saigon

Thầy Nguyễn Huy Bảo - Sử Địa
Thầy Nguyễn Hồng Xý - Sử Địa
Cô Phan Trương Trắc : Vạn Vật
Cô Nguyễn Thị Ngọc Nga - Anh Văn
Thầy Huỳnh Hữu Tâm: Kỹ Thuật QGNT

Nhân Viên:

Thiếu Tá Đình Hợp
Thiếu Tá Lê Văn Út - Giám Thị
Đại Úy Nguyễn văn Vỹ - Trưởng Khu Nội Trú
Trưởng Ủy Lưu Thủ Huấn - Phân Khu Trưởng
Nội Trú Nam
Ông Huỳnh Minh Tâm - Khu Trưởng Khu-
Nội Trú
Ông Nguyễn văn Đường - Nhân Viên
Bà Vũ Thị Mão - Giám Thị
Ông Nguyễn văn Kinh - Tổng Giám Thị
Ông Vũ Đức Thiêm - Giám Thị
Ông Huỳnh Thanh Liên – Giám Thị
Ông Đỗ văn Tôn – Phòng Hành chánh
Ông Lê văn Hạnh – Phòng Tài Vụ
Bà Nguyễn thị Thu Ba – Giám thị Nội Trú
Cô Nguyễn Thị Mộng Điểm -Thư Viện QGNT
Cô Nguyễn Thị Thanh - Giám thị
Cô Trần Thị Phùng - Giám Thị QGNT Saigon
Ông/Trần Văn Phiên - Giám Thị QGNT SG
Cô Nguyễn Thị Huệ - Phân Khu Trưởng Khu
Nội Trú Nữ QGNT Saigon
Cô Đặng Thị Xa - Giám Thị Nội Trú Saigon.
Bà Nguyễn Thị Ngo - Nhân Viên QGNT SG
Bà Trần Thị Liêm - Giám Thị QGNTKT
Bà Nguyễn Thị Bích Huệ : Giám Thị Nội Trú
QGNT SG.
Cô Ngô Thị Nguyệt : Giám Thị QGNT Saigon
Cô Ngụy Muội : Giám Thị Nội Trú QGNT
Saigon

Học Sinh

TỔNG HỢP:

Hoàng văn Quỳnh
Hà Xuân Vinh
Nguyễn Ngọc Phương
Nguyễn Ngọc Tùng
Lý Minh Tông
Huỳnh Thanh Phong TH75

KỸ THUẬT:

Nguyễn Kim Chung 73
Nguyễn Như Mạnh73
Nguyễn văn Thành72
?? Tiến KT 72
Hoàng Phan Cư
Nguyễn Ngọc Giao 73
Võ Minh Chánh
?? Khâm
Nguyễn Minh Quyển
Bùi Vĩnh Phương
Đỗ Khắc Hùng
Đỗ Khắc Nghĩa
Phan Xuân Khải 72
Nguyễn Như Hùng 71
Nguyễn Kim Dung 73
?? Tuất 73
Nguyễn Hoàng Lan KT
Lưu Văn Nhân KT
Ngô Văn Hùng KT
Phan Thị Lý Oanh KT
Nguyễn Duy Hy KT
Đặng Tiến Phước KT
Hồ Thu KT
Đào Gia Ất KT
Phạm Xuân Đồng KT
Hoàng Hữu Nam KT
Nguyễn Trọng Nghĩa KT

PHỔ THÔNG

Lê Ngọc Bình 65
NguyễnThị Kim Chi 65
Trần Thị Chè 65
Nguyễn Đức Công 65
Mai Viết Thiệp 65
Tống Thị Yến 65

Lưu văn Vị 67

Trịnh Minh Nhật 68
Trần Kháng Sơn 68
Nguyễn Thị Chai 68
Nguyễn Hùng Sơn 68
Đình Kỷ Sửu 68
Nguyễn Hữu Hoàng 68
Lưu Văn Hóa 68
Chị Tô Ánh Tuyết 68

Lê Văn Tuyết 69
Nguyễn Duy Tín 69
Phạm Thị Chiến 69
Phan Văn Vãng 69
Lưu Thị Mùi 69
Trần Ngọc Hùng 69

Nguyễn Thị Mát 69

Nguyễn văn Nghiệp 70
Đình Trọng Hưng 70
Trần Thanh Nhân 70
Trương Hoàng Ba 70
Nguyễn Ngọc Anh 70
Nguyễn Ngọc Trinh 70
Vũ thị Mến 70
?? Thắm 70
Hoàng Huyền 70
Vũ Thị Hoa 70
Trần Thị Lan 70
Đỗ Thị Mão 70
Đình Thị Tha 70
Nguyễn Chi Mai 70
Nguyễn Văn Danh 70

Hoàng Vi Anh 71
Nguyễn văn Hiến 71
Lê Văn Phước 71
Nguyễn Thế Hoà 71
Trần Ngọc Tru 71
Hoàng văn Sơn 71
Lê văn Khiển 71
Thê’ 71
Đình Thị Mai Quê’ 71
Nguyễn văn Long 71
Phạm Đình Cẩn 71
Trần Thanh Thế 71
Trần Nam 71
Nguyễn Văn Minh 71
Kiều Công Lý 71
Nguyễn Ngọc Yển 71
Nguyễn Trung Thuộc 71
Vũ Quốc Tuấn 71
Hoàng Xuân Tiến 71
Đỗ Đình Bảng 71
Dương Vương 71
Đoàn Thị Ngọc Loan 71
Hoàng Thế Tản 71
Trần Thanh Tân 71
Nguyễn Hoàng Quân 71
Trần Văn Nguyễn 71

Ngô Ngọc Bằng 72
Phan Thị Yến 72
Nguyễn Thị Ba 72
Phạm TTuyết Hồng 72
Wang văn Chung 72
Trần Đình Đặc 72
Lê Khắc Thế 72
Vũ Văn Khá 72
Lâm Hồng 72
Trần Xuân Hùng 72
Nguyễn Hoàng Hùng 72
Nguyễn Đức Chí 72
Vũ Đình Tể 72
Nguyễn Văn Hải 72
Đoàn Thị Vui 72
Nguyễn Văn Sơn 72
Nguyễn Thị 72
Trương Phước Hưng 72
Lưu Bích Phụng 72

Lương Tuyết Sương 72
Đình Văn Thịnh 72
Lê Thành Tài 72
Võ Thanh Xuân 72
Ninh Vi 72
Bùi Thái Hiệp 72
Phạm Hữu Thừa 72

Tăng Lý Công 73
Đèo văn Bắc 73
Cao văn Hải 73
Nguyễn Thị Thu Hà 73
Vũ hữu Đình 73
Phạm văn Quảng 73
Trần thị Tuyết 73
Phạm Thị Nga 73
Giảng Hương 73
Lê Quang Anh 73
Trần Quang Trung 73
Hoàng Thị Mỹ 73
Đào văn Huy 73
Đoàn Đức Phong 73
Nguyễn Anh Phi 73
Mai Cao Tăng 73
Nguyễn văn Phong 73
Nguyễn Đình Vỵ 73
Phan Cao Chi 73
Đoàn Công Tạo 73
Lê Tuấn Kiệt 73
Phạm Gia Long 73
Nguyễn Đức Thành 73
Đỗ Ngọc Vinh 73
Đỗ Văn Thắng 73
Trần Văn Hồ 73
Tù Khắc Minh 73
Vũ Văn Diệu 73
Nguyễn Quang Nghinh 73
Đào Mạnh Hùng 73
Châu Văn Danh 73
Nguyễn Hoàng 73
Hoàng Thị Quan Thư 73

Nguyễn Tiến Dũng A 74
Đàm Quang Chung 74
Phạm Thị Bạch Văn 74
Nguyễn Thị ThanhVân 74
Phan văn Phương 74
Trần Văn Trung 74
Nguyễn Đình Sơn 74
Lê Minh Châu 74
Nguyễn Văn Mậu 74
Nguyễn Mạnh Hùng 74
Vũ Sơ Thắng 74
Lê Thị Thu Nga 74
Trần Quốc Minh 74
Nguyễn Thanh Tùng 74
Từ Đức Cường 74
Trương Chí Dũng 74
Nguyễn Xuân Hùng 74
Nguyễn Anh Dũng 74
Bửu Minh 74
Nguyễn Thế Nam 74
Dương Thị Kim Phượng 74

Lê Văn Châu 74
Đình Thế Hùng 74
Nguyễn Văn Mãnh 74

Nguyễn Thành Long 75
Trần Thanh Phong 75
Hoàng Xuân Phúc 75
Đình Thị Nhu 75
Nguyễn văn Hưng 75
Lê Hoài Trinh 75 NT
Đoàn Thị Lan 75
Nguyễn Minh Quy’ 75
Trần Hiến 75

Lưu Thị Kim Loan 75
Lê Thị Thanh Đạm 75
Lò Kim Doan 75
Trương Tuyết Dung 75
Trương Thị Vàng 75
Đoàn thị Như Mai 75
Trần Quốc An 75
Lê Đức Sơn Nam 75
Thu Trang 75
Lương Đình Thuận 75
Trần Văn Hùng 75
Nguyễn Kim Thu 75
Vũ Thị Thêu 75
Nguyễn Thị Bích Thùy
Nguyễn Thị Xuân 75
Phạm Đức Vương 75
Lê Ngọc Dung 75
Nguyễn Xuân Hoàng 75
Thu Lang 75
Lê Thị Kim Liên 75
Hoa Thị Nga 75
Nguyễn Việt Cường 75
Trịnh Thị Thanh Hoa 75
Nguyễn Văn Mười 75
Nguyễn Đình Hùng 75
Huỳnh Thị Kim Tiếng 75
Nguyễn Thị Nhật Hương 75
Nguyễn Bửu Lê Hương 75
Trương Chí Trực 75
Nguyễn Thị Lệ 75
Lưu Thị Tuất 75
Đặng Thị Thủy Liễu 75
Phạm Khắc Thiện 75
Nguyễn Tấn Điệp 75
Lê Quang Dũng 75
Nguyễn Thị Ngọc Mai 75

NỘI TRÚ; KHÔNG RỎ NĂM

Đặng Minh Hùng
Vũ Thị Hoa
Nguyễn Đức Thiếu
Đình Văn Dũng
Nguyễn Văn Thiếu
Nguyễn Thị Huệ
Đình Thị Tha
Nguyễn Đình Hương

QGNT HUẾ

Lê Đức Thành

MỤC LỤC

VĂN NGHỆ - BÚT KÝ

- 100: Hương Xưa - Trần Quảng Nam 73
103: Thơ Cao Quang Thiệu QĐN - Tam Quỳnh
104: Thơ THN 73 - Thơ Q Nhà Lá Vườn
106: Cả Một Trời Yêu - Trần Quảng Nam 73
110: Gặp Nhau Ở Trời Âu - Nguyễn Thị Kim Chi QHuế
111: Nhạc Sóng Tình - Tăng Phù Dung 72
116: Hậu Duệ QGNT Nick Nguyễn
119: Thơ Lisa Cao 75
123: Thơ Kim Thanh 73
124: Đà Lạt và Lục Huyền Cẩm - Lê Bình Định KT
126: Hậu Duệ QGNT - Thơ Phạm Đăng Lan
128: Hậu Duệ QGNT - Triển Lâm Thụy Dzu
130: Hòm Qua Đi Phố Gặp Huyền - Phạm Trung Thành 73
132: Chuyến Tàu Đời Tôi - Phan Nhật Tân dịch
134: Bên Bờ Sông Nile - Kim Thanh 73
143: Nhạc Lệ Đường Xưa - Tăng Phù Dung 72
144: Trang “Nhiếp Ảnh Nghệ Thuật” - Trần Kim Khánh 75
151: Thơ Du Ngoạn - Phan Nhật Tân 70 dịch
152: Ever My Friends...Mãi Nhớ Bạn Bè - Q Nhà Lá Vườn
159: Bồ Công Anh Hoa Nở - Kim Chi QHuế
160: Lời Hay Ý Đẹp - Kim Thanh 73
163: Thơ Delbert Lessor 72
164: Thơ Kim Thanh 73
166: Vĩnh Biệt Phạm Hữu Thừa
172: Xuân Muộn - Nguyễn Thị Kim Chi QHuế
173: Lời Kết - Ban Biên Tập
174: Trang Cảm Ơn
175: Hiệu Đoàn Ca Quốc Gia Nghĩa Từ.
176: Bác Sĩ Nguyễn Đông Châu

CHỦ ĐỀ: “ NỬA THẾ KỶ XA TRƯỜNG XƯA 1975-2025 ”

- 1: Trang Bìa 1975 - 2025
2: Tường Niệm
4: Mục Lục
5: Lời Mở Đầu
6: Mốc Thời Gian 1975-2023
8: Thầy Thịnh Cô Chi
10: Cô Đỗ Thị Phụng
14: Cô Đỗ Thị Linh
16: Cô Nguyễn Thị Thu Hoài
18: Cô Võ Kim Sơn
23: Tàn Cuộc Chiến - Cô Đỗ Thị Linh
24: Đi May Áo Dài với cô Phương Mai - Bùi Hà 73
26: Cô Trương Đạm Tuyết - QGNT Huế
30: Thầy Phan Văn Cự
40: Thầy Hoàng Trọng Nồng QGNT Đà Nẵng
42: Nhớ Ông Thầy Huỳnh Thành Khiết
44: Thầy Nguyễn Khuê
47: Tri Ân Thầy Cô - Phạm Dũng

- 48: Ngày Nay 5 Năm Trước
50: Đạo Thầy Trò - Lê Bình Định KT
53: Thơ Cao Quang Thiệu QGNT Đà Nẵng
54: Ban Xã Hội QGNT - Phạm Văn Oanh 73
55: Thơ 50 Năm
56: Nhạc Linh
58: Thế hệ Học Sinh - Nguyễn Mạnh Lân KT
62: Lưu Bút - Lê Bạch Tuyết
66: Nhớ Về Trường Xưa - Lưu Thị Dậu 74
70: Kỷ Niệm Một Chuyến Đi - Châu Đình
73: Ban Đại Diện QGNT 1968-1969
74: Nhớ Cảnh Cổng Xanh - Kim Thanh 73
76: Áo cài hoa Hồng Trắng - Kim Chi QHuế
77: Thơ Cao Quang Thiệu QGNT Đà Nẵng
78: Thăm Mẹ , Mẹ Đã Đi Rồi - Kim Phượng 74
81: Thơ Cao Quang Thiệu QGNT Đà Nẵng
82: Mẹ Tôi, Con Cò - Hưng Trần ĐQN
84: Thơ Kim Thanh
86: Mẹ Q - Lê Tấn Hòa ĐQN

TÌM HIỂU

- 88: Bảo Vệ Đời Sống - Lê Văn Nam 71
112: Đạo Lý Làm Người – Phạm Văn Oanh 73
120: Triết Việt - Phạm Văn Oanh 73

LỜI CẢM ƠN:

Xin chân thành cảm ơn quý thầy cô, quý thân hữu, các đồng môn QGNT đã gửi bài vở, hình ảnh, và tài chính... cho Đặc san QGNT 2025 “ Nửa Thế Kỷ Xa Trường ” được thành hình. Trong khuôn khổ của tập Kỷ Yếu, chúng tôi không thể đăng tất cả các bài đã nhận được. Mong được sự lượng thứ của tất cả về những thiếu sót không thể tránh.
Ban Biên Tập Đặc San QGNT 2025

ĐẶC SAN
QUỐC GIA NGHĨA TỪ 2025
“ NỬA THẾ KỶ XA TRƯỜNG ”

THỰC HIỆN:
Ban Chấp Hành Gia Đình QGNT
Ban Tổ Chức Hội Ngộ QGNT 2025

BAN BIÊN TẬP:
Nguyễn Văn Diễm 67
Phạm Hữu Thừa 72
Nguyễn Văn Thanh 72
Nguyễn Thị Kim Thanh 73

CÁC TRANH MẪU VÀ ĐEN TRẮNG
Cố Giáo Sư Huỳnh Thành Khiết
Các hình Suu Tầm Từ Internet

TRANG BÌA, ARTWORKS:
Ninh Quốc Bảo 73

TRÌNH BÀY, ARTWORKS:
Mai Viết Khánh 73

GÓP MẶT:
Cô Đỗ Dương Chi
Cô Đỗ Thị Linh
Cô Đỗ Thị Phụng
Cô Trương Đạm Tuyết
Thầy Phan Văn Cự
Cô Nguyễn Thị Thu Hoài
Cô Võ Kim Sơn
Thầy Nguyễn Văn Thơm
Thầy Đỗ Trọng Hòa
Thầy Hoàng Trọng Nồng QGNT Đà Nẵng
Nguyễn Diễm 67
Mai An Toàn 70
Phan Nhật Tân 70
Lê Bạch Tuyết 70
Phạm Minh Đốc 71
Phan Sỹ Tuấn 71
Lê Văn Nam 71
Nguyễn Văn Thanh 72
Delbert Lessor 72
Đinh Thị Thuận Châu 73
Nguyễn Kim Thanh 73
Phạm Văn Oanh 73
Trần Quảng Nam 73
Trịnh Hoài Nam 73
Phạm Trung Thành 73
Bùi Hà 73
Lưu Văn Phúc 73
Lưu Thị Dậu 74
Phạm Dũng 74
Kim Phượng KT74
Trần Kim Khánh 75
Lisa Cao 75
Cẩm Hồng 75
Lê Bình Định KT
Nguyễn Mạnh Lân KT
Nguyễn Thị Ánh Nguyệt TH
Cao Quang Thiệu QGNT Đà Nẵng
Nguyễn Hưng QGNT Đà Nẵng
Lê Tấn Hòa QGNT Đà Nẵng
Nguyễn Thị Kim Chi QGNT Huế
Nguyễn Thế Dũng Thân hữu QGNT
Tam Quỳnh Thân hữu QGNT

Lời Mở Đầu

Nào quên những kỷ niệm xa rồi!

Les souvenirs perdus ne sont pas oubliés -Sigmund Freud

Dòng đời trôi và thời gian trôi. Ta như thuyền nan bập bềnh trên sóng. Từ chiếc ao làng đến con sông cái, vịnh cát trắng phau ra trùng dương bát ngát. Từ bầu trời êm tĩnh quê nghèo đến mênh mông biển xanh chập trùng sóng bạc. Lân hồi chúng ta nhận ra rằng, mọi sự luôn trong dòng biến dịch. Nhận biết ấy có khi choáng ngợp, có khi thích thú, có lúc đau thương. Có khi ta chối bỏ, có lúc ta giận dữ, đắm chìm, song rốt cùng, nhận biết ấy thấm sâu vào cảm giác, hằng in dấu ấn đậm sâu tận đáy tâm hồn.

Nhận biết ấy mở ra cho ta một không gian mênh mông với vô vàn khả thể, song cũng đặt ta đối mặt với vô số nan đề và giới hạn. Nhận thức ấy giúp ta vượt lên chính mình hôm qua, tiếp bước hôm nay và đi vào ngày mai. Hành trình tái diễn xoay vòng như bông vụ tung mình vào vũ trụ mỗi ngày một trường dân, như không gian thấy dấu ngàn mé! Như vậy **ta**, hay **chúng ta**, đã bước sang dấu mốc thời gian **nửa thế kỷ lữ hành**. Từ một khởi điểm nhỏ bé vô danh trên bản đồ thế giới. qua trăm ngàn khốn khó, vượt vô chừng đắng cay, để đến một chỗ tạm nghỉ bây giờ, để ngó tới nhìn lui chính mình, chính chúng ta, chính dân tộc này, chính nhân loại này, vào thời khắc này.

Cảm nhận trong mỗi cá nhân có thể không hoàn toàn giống nhau, chỉ vì cảnh ngộ không trùng lặp với mọi người. Nhưng có quá nhiều những chung cùng đã một lúc định hình, chỉ danh chúng ta, chia sẻ buồn vui, đóng góp bàn tay và tiếng cười giọng nói trong những khung cảnh nên thơ, triu mến, mà cát bụi của hành trình nửa thế kỷ chỉ có thể làm hoen mờ những buồn đau, mà không thể nào xóa đi niềm thân ái.

Có thể niềm hăng hái không còn như ngày trước. vì thời gian đâu chỉ có vui đùa. Nhưng thông thả chờ củi cảnh bắt lửa, ấm nồng này chẳng kém thuở xa xưa. Và đó là hình ảnh của lửa tàn đêm, khi mờ mông đã bắt đầu vương mắt, đêm đã sâu ngày lại sắp về thôi. Xin mời xích gần nhau hơn chút nữa, Nào ai quên những kỷ niệm xa rồi!

Ban Biên Tập Đặc San Nửa Thế Kỷ Xa Trường

*Kể ở mười phương tụ họp về
Người đà khuất dạng nẻo sơn khê!
Năm mươi năm ... Quốc Gia Nghĩa Tử
Vẫn ở trong tim mãi lời thề**

TN

* Hiệu Đoàn ca Quốc Gia Nghĩa Tử

1975
- Quốc Gia Nghĩa Tử bị xóa tên cùng tất cả các cơ sở trên toàn miền nam Việt nam.

1991
- Thầy Cô và học sinh hội ngộ ở Saigon và một số nơi ở Hoa Kỳ.

1992
- Đại Hội QGNT lần đầu tiên tại hải ngoại. “Vinh Danh Thầy Cô – Trở Về Trường Cũ”; tại Orange County, miền nam California, Hoa Kỳ.

1993
- Đại Hội QGNT lần thứ hai, “Nối Lại Vòng Tay” tại Orange County, miền nam

California, Hoa Kỳ.

1995
- Phát hành Đặc San “Mẹ QGNT”.

2001
- Quốc Gia Nghĩa Tử Bắc California bắt đầu tham gia “Picnic Liên Trường” với các trường bạn được tổ chức hàng năm tại San Jose, California.

2002
- Diễn đàn qgnt@yahoo.com được thành lập.

2003
- Đại Hội QGNT lần thứ

ba, “Đại Hội Tương Phùng”; tại thành phố San Jose, bắc California.

- Thành hình tổ chức Gia Đình Quốc Gia Nghĩa Tử.
- Trang nhà quocgianghiatu.com ra mắt lần đầu tiên và diễn đàn gdqgnt@yahoo.com được thành lập.

2005
- Đại Hội QGNT lần thứ 4 “30 Năm Nhớ Về”; tại thành phố Dallas, tiểu bang Texas.
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2005 – Việt Nam.

- Ra mắt Hội QGNT Washington DC và Vùng Phụ Cận.
- Buổi Dạ Vũ Gây Quỹ cho Chương Trình Khuyến Học QGNT – Orange County, California.

2006
- Ngày Hội Áo Xanh, QGNT Kỹ Thuật tổ chức; San Jose, California.
- Tri Ân Thầy Cô 2006 – Việt Nam

2007
- Đại Hội QGNT lần thứ 5: tại Orange County, California.
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2007 – Việt Nam

2008
- Đại Hội Vinh Danh Mẹ – San Jose, California
- Phát hành Tập San Vinh Danh Mẹ
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2008 – Việt Nam

2009
- Đại Hội QGNT lần thứ 6: “Ngày Hội Gia Đình”; San Jose, California
- Ngày Hiến Máu 2009 -Vinh Danh Mẹ Tết 2009
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2009 – Việt Nam

2010
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2010 – Việt Nam

2011
- Đại Hội QGNT lần thứ 7: “Nối Chặt Vòng Tay”; Orange County, Nam California

- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2011 – Việt Nam

2012
- Hội Ngộ Thầy Cô Kỹ Thuật – San Jose, California
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2012 – Việt Nam

2013
- Phát hành “Kỷ Yếu 50 Năm QGNT 1963-2013” & Tuyển tập Thơ Văn
- Đại Hội lần thứ 8: “Lễ Kỷ Niệm 50 Năm Thành Lập Viện Giáo Dục QGNT” – San Jose, California
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2013 – Việt Nam

2014
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2014 – Việt Nam

2015-
- Đại Hội QGNT lần thứ 9 “Cha”; Orange County, California.
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2015 – Việt Nam

2016
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2016 – Việt Nam

2017
- Đại Hội QGNT 2017 lần

thứ 10 “Mẹ”; San Jose, California.
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2017 – Việt Nam

2018
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2018 – Việt Nam

2019
- Đại Hội QGNT lần thứ 11 “Trường Cũ Thầy Bạn Xưa” tại Little Saigon, Nam California.
- Ngày Tri Ân Thầy Cô 2019 – Việt Nam

2020 – 2021
- Không có hoạt động vì bệnh dịch COVID

2022
- Ngày Lễ Tri Ân Thầy Cô – Việt Nam

2023
- Đại Hội QGNT lần thứ 12 “60 Năm Trường Xưa” tại Houston, Texas

2024
- Ngày Lễ Tri Ân Thầy Cô – Việt Nam

2025
- Hội Ngộ 50 Năm QGNT tại Orange County, California.

Cô Đỗ Dương Chi và Thầy Đặng Hưng Thịnh

**TÂM TÌNH
GỬI CỰU
HỌC SINH
QGNT Saigon.**

Các em thân mến,

Được biết các em đang chuẩn bị cho một buổi HỘI NGŨI và một Đặc san QGNT “NỬA THẾ KỶ XA TRƯỜNG”. Thấy cô rất mừng thấy các em luôn luôn tổ chức được những buổi họp mặt để cùng nhau ôn lại những kỷ niệm . . .

Thầy cô cũng muốn kể lại cho các em biết về những gì đã xảy cho thầy cô cũng trong khoảng thời gian 50 năm đó : hình 1 (đám cưới 1974) và hình 2 (mới chụp trên Du Thuyền Carnival Breeze đêm 31 tháng 12 năm 2024). Trong 50 năm đó. Thấy cô bị kẹt ở lại Saigon từ năm 1975 cho tới tháng 5 năm 1992 mới được gia đình bên cô đón sang Houston theo diện ODP.

Sau tháng 4 -1975 vài tháng thì thầy cô được trở lại dạy học ở các trường công lập vẫn là môn Anh ngữ. Thời gian này đời sống khá khó khăn. Vừa xây căn nhà xong thì tiền gửi bank “bốc khói”. Bán xe hơi đi mua được 1 xe đạp mini và 1 xe gắn máy cũ !

Vài năm về sau thì có nhiều người được đi diện Bảo lãnh nên nhiều trường dạy tiếng Anh mở ra. Thấy cô có giấy gia đình bảo lãnh nên nghỉ trường công ra làm tư cho đến tháng 5 /1992 thì sang tới Houston được thầy cô Nguyễn Khánh Do đưa tới gặp các em QGNT ở Houston.

Năm nay thầy 88 và cô 84 tuổi rồi. Thầy đã từng bị mổ tim mười mấy năm rồi, nay thầy phải uống mỗi ngày 10 thứ thuốc nhưng còn ăn ngủ đều hòa chỉ có đi lại trong nhà cũng cần walker. Cô 84 còn đi bộ 25 phút, mỗi buổi sáng tập Khí Công, buổi tối Thiền 30 phút, ban ngày làm việc lặt vặt trong nhà; không ngủ trưa và tối thì ngủ một giấc tới sáng.

Thầy cô vẫn còn rất mong được gặp lại các em nhưng bây giờ thì sức khỏe và tuổi tác không cho phép chỉ có thể gặp các em trên hình ảnh hay thư tín mà thôi.

*CUỐI CÙNG XIN CHÚC ĐẠI HỘI NĂM NAY
RẤT THÀNH CÔNG*

THẦY CÔ THỊNH CHI

Cô Đỗ Thị Phụng

Quý Thầy Cô tại đại hội QGNT 2023 Houston, tiểu bang Texas

LƯU LẠC QUÊ NGƯỜI

“Bao năm lưu lạc quê người, bèo trôi sóng vỗ chốc đã năm mươi năm !!”

Ba mươi tháng Tư 1975 ! Ngày mà toàn thể dân tộc Việt Nam không bao giờ có thể quên được.

Ngày mà bên thắng trận vui mừng hơn hờ, bên thất trận hoảng sợ bỏ nước ra đi.

Trường Quốc Gia Nghĩa Từ bị giải thể ! Tôi “được” chánh phủ cách mạng lâm thời thuyền chuyển đến một trường trung học nhỏ tận Cầu Mía, Lái Thiêu xa thành phố Sài Gòn chừng 50 dặm. Sáng đi chiều về bằng chiếc xe đồ đồng nghệt những người.

Đã thế, đến chiều lại phải ra phường khóm họp để nghe trường phường của chánh phủ cách mạng lâm thời dạy dỗ và cải tạo tư tưởng cho những kẻ ngụy quân, ngụy quyền !! Thỉnh thoảng nhà trường bán cho nhân viên và giáo chức vài lít gạo chỉ đủ để nấu cháo lỏng nuôi ba đứa con, trên dưới không quá chín tuổi.

Một hôm đón con gái đi học về bằng chiếc xe đạp, bị vấp ngã xuống đường, trật cả chân, thế là đành phải để con ngồi trên yên xe và cú thể mà đẩy xe về nhà. Lặng lẽ sống như vậy được hơn một năm trời. Một hôm con gái lớn của tôi thở thê “Mẹ ơi, kể từ bây giờ trở đi con sẽ không bao

giờ nhận được giấy ban khen nữa đâu, vì cái đó chỉ để dành cho con cái của gia đình cách mạng thôi.” Nghe con nói mà lòng đau sót, ngậm ngùi. Thì ra Chánh phủ cách mạng không những chỉ trả thù người lớn mà còn trả thù cả những đứa con nít nữa.

Tôi quyết định bỏ nước ra đi sau mười sáu tháng Nước Việt Nam Cộng Hòa mất vào tay Cộng Sản Bắc Việt. Lênh đênh trên chiếc ghe đánh cá bé nhỏ tôi rời Rạch Giá giữa ban ngày, thanh thiên bạch nhật ! Tôi hỏi người chủ của chiếc ghe đánh cá “Sao anh không ra đi ban đêm mà lại đi ban ngày, lỡ bọn Việt cộng bắt được là bị tù một gông ? Anh ta trả lời

“Đi ban ngày thì tụi nó tưởng là mình đi đánh cá, còn đi ban đêm thì tụi VC nó nghi là mình mình vượt biên, nó rượt theo bắt lại là ở tù một gông” Thì ra anh này là dân buôn lậu từ Rạch Giá qua Thái Lan, nên có nhiều kinh nghiệm ! Tất cả đàn bà con nít đều phải nằm ở hầm tàu, chỉ có người chủ ghe và anh tài công là được ở trên ghe để lái ghe mà thôi.

Thời gian đó còn sớm lắm nên mỗi gia đình, bất kể là bao nhiêu người, chỉ phải trả 15 lượng vàng lá. Chiếc ghe bé nhỏ toàn thể ba gia đình và hai người lái ghe, tất cả chỉ có 29 người.

Sau bốn ngày ba đêm, thì người chủ ghe từ già , với lý do là họ chỉ đưa mình ra đến hải phận quốc tế thôi, còn từ đây cứ việc lái thẳng giữa hòn Chuối và hòn Khoai là đến bờ biển Thái Lan.

Có phản đối cũng không được, họ đã nắm đằng chuôi, còn mình thì nắm đằng lưởi rồi !

Thế là đành phải tiếp tục ra đi. May là khi ra đi đem theo người Anh con đi và người em chồng lúc đó cả hai đều là chuẩn úy nên không bị đi học tập cải tạo, nhưng cả hai đều là Không quân có lái ghe lái tàu bao giờ đâu, nhưng cũng đành phải thay nhau lái ghe thôi.

Bây giờ tàu đã ra đến biển rồi, sóng to gió lớn, chiếc ghe thì nhỏ, hầu hết mọi người trên tàu đều bị say sóng, ói mưa tứ tung. Đứa con trai giữa của tôi, nó khỏe mạnh lắm, thế mà lúc bấy giờ, da mặt xanh dờn không còn chút máu, môi xám xì. Kinh hoàng không sao kể xiết.

Nhưng chỉ qua một đêm thôi, thì sóng êm, biển lặng. Sáng hôm sau lại tiếp tục đi.

Bỗng dưng từ đằng xa hiện ra một chiếc tàu rất lớn, người anh họ của

tôi bèn lái chiếc ghe lại gần xin cứu giúp. Họ từ chối không nhận, nhưng họ sẵn sàng cho lương thực để ăn và đi tiếp, vì theo họ nói thì ghe của chúng tôi cũng còn cách bờ không bao xa nữa. Thế là mọi người trên ghe bắt đầu ăn uống và lán ra ngủ khò. Riêng tôi thao thức mãi không sao ngủ được vì nỗi buồn mất nước, xa nhà, xa nơi chôn nhau cắt rốn, một nách ba con, nỗi lo cho tương lai các con nơi xứ lạ quê người. Chập chờn nửa tỉnh nửa mê, bỗng dưng tôi nghe tiếng chim hót líu lo, tôi vội vàng quàng dậy đánh thức mọi người. Tôi nói “đã gần đến bờ rồi, các anh thức dậy đi để lái tiếp cho mau đến bờ đến bến. Thế là chỉ có không đầy bốn tiếng đồng hồ sau, ghe cập bến Songkla, Thái Lan. Tất cả mọi người diu dặt nhau lội vào bờ.

Thuyền nhân lúc đó còn ít lắm, khoảng độ hai trăm người, kể đến trước thì đã dựng lều để ở, người thì còn ở tại trên chiếc tàu của họ. Phần lớn là người Tàu ở Chợ Lớn, cũng có một gia đình người Tàu từ Hải Phòng, Bắc Việt. Riêng nhóm 29 người của tôi thì tất cả đều nằm trên bãi cát, gối đầu trên cái túi nhỏ mang theo. Riêng tôi trong túi đó chỉ có giấy khai sinh của các con, bằng cấp của chính mình và địa chỉ của vài người bạn thân đã vượt biên vào ngày

Cô Hòa và anh Phạm Anh KT

ba mươi tháng Tư. Hai tuần sau thì Ủy Hội Quốc Tế đến phỏng vấn từng gia đình trong trại.

Đến lượt tôi, sau khi nghe tôi trình bày hoàn cảnh mình, thì họ cho tôi ba lựa chọn theo thứ tự thời gian ra đi sớm hay muộn. Thứ nhất đi Pháp, kế đó là đi Canada hay Australia và sau cùng là đi Mỹ. Tôi quyết định xin đi Mỹ. Họ nói như vậy họ phải tìm người bảo trợ cho tôi và sẽ cho tôi biết ngày giờ ra đi. Sau cuộc phỏng vấn đó ông trưởng trại tị nạn nhận thấy khi được phỏng vấn tôi không cần người thông dịch, nên đề nghị tôi dạy Anh Văn cho các em bé trong trại vì chúng nó lang thang trên bãi cát cả ngày rất tội nghiệp. Tôi đồng ý ngay và đề nghị cho tôi một tấm bảng đen, vài cái bàn và vài chiếc ghế cho học trò. Thế là tôi dạy buổi sáng cho trẻ em và buổi chiều cho người lớn.

Nhưng tôi may mắn nhờ có người chị họ ra đi ngày ba mươi tháng Tư bảo trợ, nên gia đình chúng tôi được sang Houston, Texas đúng hai tháng sau đó. Chị tôi liên lạc với Bộ An ninh Xã hội và trình bày hoàn cảnh của tôi và ngay sau đó nhân viên bộ Xã Hội đến đón tôi đi phỏng vấn để hưởng tiền trợ cấp an sinh xã hội. Trước bộ xã hội, dày đặc những người, trắng đen có và cả người Mễ nữa. Sau cuộc phỏng vấn thì họ quyết định gia đình tôi chỉ có năm người thôi. Ba đứa con của tôi, cô em út và tôi. Mỗi người được \$30.00 tiền mặt, và \$30.00 tiền thức ăn, như vậy tổng cộng là \$300.00. Ra về mà lòng buồn vô hạn. Cô nhân viên của bộ xã hội hỏi tại sao tôi không được vui. Tôi trả lời rằng tôi chỉ muốn đi làm thôi, tôi là giáo sư dạy Anh Văn tám năm ở nước tôi, tôi rất ngại ngại khi phải ngửa tay nhận tiền trợ cấp. Cô ấy rất vui mừng và nói rằng ngày mai tôi sẽ đến đón bà đi tới bộ giáo dục (Houston Independent School District) để xin việc làm cho bà. Sau khi phỏng vấn xong thì ông trưởng phòng giáo dục tại Houston chấp nhận cho tôi được làm phụ giáo tại trường Pershing Junior High School tại Houston với số lương \$500.00 một tháng. Tôi vui mừng vô cùng! Thế là chỉ đến Mỹ được có ba tuần thôi tôi

đã có việc làm. Tuy không còn nhận được tiền trợ cấp nữa nhưng tôi vẫn còn được \$150.00 phiếu thực phẩm. Phận sự của tôi chỉ là thông dịch cho các em học sinh Việt Nam mới qua Mỹ mà thôi nên rất là dễ dàng. Một ngày chỉ có sáu tiếng đồng hồ, và 1 giờ nghỉ để ăn trưa. Trong giờ ăn trưa thì các giáo sư vào phòng ăn, còn tôi thì ở lại trong lớp ăn cơm nguội còn thừa tối hôm trước. Sau khi tan học, trước khi ra về, bà giáo sư có hỏi hoàn cảnh hiện tại của tôi, thì tôi cho bà biết rằng tôi đang ở nhà của người chị họ nên rất nóng ruột tìm nơi ở gần trường để đi bộ qua trường làm việc. Bà liền đưa tôi đến một chung cư kế bên trường để thuê một căn nhà 2 phòng ngủ, kế cả phòng tắm, nhà bếp, nơi ăn và phòng khách không quá ba trăm thước vuông, (chưa tới chín trăm square feet). Lúc bấy giờ chỉ có một trăm ba mươi đồng một tháng. Người quản lý của chung cư cho biết một tuần sau mới được dọn đến, vì họ còn phải xịt gián và sơn lại các phòng.

Trước khi chia tay, bà giáo sư còn dặn dò tôi là khi ở đây thì ai gõ cửa cũng phải nhìn vào cái lỗ kính tròn này, thấy người quen mới mở cửa nếu không phải người quen thì cứ yên lặng không được trả lời. Tôi cảm ơn bà rồi rit.

Một tuần lễ sau tôi dọn đến chung cư, toàn thể gia đình năm người đều nằm trên thảm không giường chiếu, không chăn gối. Đi làm được có ba tuần thì đến lễ Tạ Ơn (Thanksgiving), thế là ở nhà không có lương ! Đang ngồi trong một chung cư nghèo nàn nghĩ ngợi, lo lắng, bỗng dưng có tiếng gõ cửa, nhìn vào cái lỗ kính tròn, thấy hai người Mỹ đen to lớn, hoảng sợ quá cả nhà êm re không dám nhúc nhích. Họ lại tiếp tục gõ cửa nữa nên đành phải mở cửa hé ra một chút, vì cửa có một sợi dây xích sắt chắn ngang nên cũng an tâm. Cửa vừa mới hé ra thì đã nghe hai người cùng nói một lúc “Happy Thanksgiving” nhìn kỹ lưỡng một lúc thì thấy có hai thùng to tướng, trên có một con gà Tây đông lạnh, bèn mở cửa ra thì hai anh ấy khiêng hai thùng vào, một anh thì để con gà tây lên bàn, một anh thì đưa cho tôi một phong bì rồi cả hai

cùng nói “Happy Thanksgiving” một lần nữa mới ra về. Không kịp cảm ơn thì họ đã đi mất rồi. Đóng cửa lại, mở phong bì ra thì thấy tờ giấy \$100 dollar mới tinh. Tôi cùng cô em gái mở một thùng ra thì thấy toàn là quần áo đủ loại, đủ cỡ, không cũ lắm, mà cũng không mới lắm. Mở thùng thứ hai ra thì thấy toàn là đồ hộp đủ loại. Một tháng sau, lại đến lễ Giáng Sinh. Lần này cũng đủ các thứ y như kỳ trước. Chỉ khác là hai người cùng hô to Merry Christmas. Sau lễ Giáng Sinh, tôi đi làm việc trở lại. Bà giáo sư mà tôi phụ tá để ý thấy tôi không ra ăn trưa mới đề nghị giờ ăn trưa tôi nên vào lớp học môn nấu ăn và may vá. Bà giáo sư dạy ngành kinh tế gia đình hỏi tôi muốn học môn nào trước, nấu ăn hay học may . Tôi nghĩ thầm trong bụng tiền không có học nấu ăn làm gì, vội vàng trả lời là tôi muốn học may quần áo.

Tôi chưa bao giờ biết may vá cả !! Nhưng nhờ sự chỉ dẫn tận tình của bà giáo sư dạy kinh tế gia đình, tôi may được một bộ đồ tương đối là khá đẹp. Bà nói với tôi rằng bà sẽ gặp ông hiệu trưởng xin phép cho bà được trưng bày bộ áo quần này trước cửa lớp học. Ông hiệu trưởng đồng ý ngay. Thế là từ đó các giáo sư đem quần áo đến cho tôi lên gấu áo và quần rất nhiều. Lên gấu áo \$10.00 và quần cũng \$10.00. Lấy làm lạ tại sao họ lại mua tứ tung như thế để phải tốn tiền điều chỉnh. Sau này mới biết ra là sau Giáng sinh và Tết thì quần áo được bán hạ giá rất nhiều. Dành dụm được gần hai ngàn đồng lại được có quan USCC (US Catholic Charity) gửi cho \$1,500.00 nhân dịp Giáng sinh, bèn nghĩ đến việc phải mua một chiếc TV cho con cái nó xem để nó được học tiếng Anh luôn thể. TV thời đó còn đắt lắm, mà lại thô kệch nữa và trên dưới khoảng hơn sáu trăm đồng, cũng đành phải mua thôi.

Cứ thế ngày đi làm phụ giáo, đêm về sửa gấu áo quần dành dụm được gần ba ngàn đồng bèn nghĩ đến chuyện mua xe hơi. Bắt đầu học và nhờ người Anh họ dạy lái xe.

Thi đậu xong bằng lái xe, tôi liền nói

với bà giáo sư là tôi muốn mua xe nhờ bà chỉ dẫn xem nơi nào bán xe cũ để tôi mua. Bà trả lời để bà nhờ ông giáo sư dạy Sử giúp. Trong giờ nghỉ trưa, ông giáo sư dạy Sử đến hỏi tôi, bà muốn mua xe gì, tôi trả lời tôi chỉ muốn mua một chiếc xe cũ rẻ tiền thôi và còn nói tôi vừa mới có bằng lái xe. Ông ta hỏi tôi bà có biết sửa xe không? Tôi trả lời dạ không. Ông ta nói bà không biết sửa xe, không biết bảo trì xe mà đòi mua xe cũ !

Thôi bà về nhờ người nhà đưa bà đến hãng xe, chọn chiếc xe nào giá phải chăng mà bà ưng ý thì hãng xe sẽ đưa cho bà giấy tờ về giá cả của chiếc xe, ngày mai vào giờ ăn trưa tôi sẽ đưa bà đến Houston Teacher Credit Union để bảo trợ cho bà mua xe mới. Thế là phải nhờ người Anh họ đưa tôi đến hãng xe Chevrolet chọn một chiếc xe mới toanh hiệu Chevrolet Nova giá gần \$5,300.00. Người bán xe đưa cho tôi giấy tờ giá cả của chiếc xe. Ngày hôm sau, ông giáo sư dạy Sử đưa tôi đến Houston Teacher Credit Union để vay nợ và nói với người nhân viên ở đó là ông sẵn sàng bảo trợ cho tôi vay tiền mua xe. Lúc đó tôi sợ nợ lắm có bao nhiêu tiền muốn trả hết. Người nhân viên hỏi tôi muốn vay bao nhiêu tiền. Tôi trả lời là tôi muốn vay \$3,000.00. Người nhân viên liền nói, vậy thì bà không cần người bảo trợ, vì xe trị giá có gần \$5,300.00 mà bà mượn có \$3,000.00, thế thì bà muốn trả bao nhiêu tháng. Tôi trả lời là ba năm. Giấy tờ xong tôi chỉ phải trả có gần \$90.00 một tháng trong ba năm liền thôi. Ngay chiều hôm đó, người Anh họ của tôi đến trường rước tôi và đưa tôi đến hãng xe,

trình giấy tờ và chi phiếu của tôi để lấy xe chạy thẳng về chung cư. Ngày hôm sau tôi lái xe mới đến trường. Có lẽ ông giáo sư dạy Sử đã nói chuyện với các đồng nghiệp trong lúc họ họp buổi sáng, nên khi tôi vừa lái xe đến chỗ đậu xe dành cho nhân viên thì rất nhiều giáo sư đã đứng đó chờ. Tôi vừa bước ra khỏi xe là họ đều vỗ tay vui vẻ chúc mừng tôi như đám hội vậy.

Như thế đời sống gia đình bé nhỏ của tôi tạm gọi là ổn định. Bỗng dưng tôi nhớ đến một câu ngắn ngủi trong một bài hát mà tôi không nhớ tên “...Xin nhận nơi này là quê hương, dấu cho khó thương...” Đúng thế, nơi này chính là quê hương thứ hai của tôi. Nó không khó thương, trái lại những người tôi quen biết đều đối xử với tôi rất tử tế, vui mừng khi họ giúp đỡ tôi.

Và kể từ lúc ấy, lòng tôi rất thanh thản, cứ sáng đến trường làm việc, các con và cô em út của tôi đến trường học rất sớm để ăn điểm tâm miễn phí và được ăn trưa miễn phí nữa. Từ đó tôi vẫn tiếp tục dành dụm như cũ. Các con và em gái tôi cứ thế mà học hành tiến tới, và không còn cần tôi chỉ dạy nữa.

Các em học sinh trường Quốc Gia Nghĩa Từ thương quý của Cô, nay Cô tuổi tác đã cao, không biết sẽ từ giã cõi đời trần tục này lúc nào, Cô chỉ có vài lời khuyên nhủ chân tình gửi đến các em: “Các em hãy nhường nhịn và quý mến nhau cho dù có bất đồng chính kiến”

*Thương quý,
Cô Đỗ Thị Phụng*

Cô Đỗ Thị Linh

NHÌN LẠI, SAU 50 NĂM BỎ XỨ RA ĐI (1975 -2025)

Hình 1
Cô và
thầy
Hàn
Long
Toàn,
ông xã
của cô.

Các em thân mến,

Vị GS cuối cùng mà tôi đã gặp tại trường Quốc Gia Nghĩa Tử Saigon.

Hàng năm, cứ vào cuối tháng Tư, tôi Online xem lại những hình ảnh tang thương ngày tháng cũ khi Cộng Sản Bắc Việt cưỡng chiếm Saigon. Những thảm cảnh triệt thoái vùng cao nguyên, rồi mỗi ngày mất thêm một tỉnh ! Đây là thời gian thống khổ nhất trong lịch sử miền Nam Việt Nam ! Từ giữa tháng Tư 75, xe bus đầu bên kia đường tòa Đại Sứ Mỹ ở Saigon đón nhân viên sở Mỹ và gia đình đi di tản. Một số vợ con sĩ quan cao cấp trong quân lực VNCH cũng được đặc quyền xuất ngoại, trong khi quân nhân, công chức nếu vắng mặt, bị coi như đào nhiệm.!

Tình trạng quá tuyệt vọng nhất là sau khi Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu từ chức vào ngày 21. 4.1975.

Ngày đêm tiếng máy bay lên xuống đưa người di tản như xé không gian và làm tan nát tâm hồn người Saigon ! Công sở và trường học vẫn mở cửa, nhưng để tìm đường di tản, tôi thường cáo bệnh xin nghỉ dạy.

Thầy hiệu trưởng, Giáo Sư Triết, Phạm Thanh Liêm gọi tôi xuống văn phòng trình diện. Tôi rất lo ngại bị báo cáo lên Nha Trung Học.

Thầy Hiệu Trưởng, nét mặt nghiêm trang và rất buồn, không trách tôi và nhắc:” Nếu chị không khỏe, có giấy Bác Sĩ là xong” GS hiệu trưởng Phạm Thanh Liêm là vị GS Quốc Gia Nghĩa Tử Saigon cuối cùng mà tôi đã gặp .Sau đó tôi không trở lại trường vì đã xin được chuyển bay cho gia đình 4 người và một cháu nhỏ con chú em. Chú còn đang tham dự những trận đánh cuối cùng.

Chiều 28 tháng 4 gia đình tôi rời Saigon trên chuyến bay C130 đi Subic Bay rồi bay thẳng qua đảo Guam. Sau một tuần làm xong thủ tục giấy tờ ở Guam, chúng tôi được tạm cư tại trại tỵ nạn Fort Chaffee, tiểu bang Arkansas. Cuối tháng 5.1975 , gia đình tôi về định cư tại Chicago, một thành phố soi bóng bên hồ Michigan, có Downtown Chicago với kiến trúc đẹp nhất nước Mỹ và có rất nhiều trường Đại Học danh tiếng gần với hệ thống tàu điện rất thuận tiện cho sinh viên.

Thời gian như bóng câu, mới hôm nào tôi rơi lệ trước trận tuyết đầu mùa cuối Thu 1975 vì thực cảm tôi đã mất Saigon nặng ấm quanh năm ! Nhưng tình hoài hương chỉ thêm hương vị cho cuộc sống bên sự nhiệt thành thích ứng nên sau mấy năm chúng tôi cùng trở lại “nghề Thầy” đứng trên bục giảng. Nhà tôi dạy Toán và Cô Linh trở lại dạy môn Sử Địa ngày xưa, đó là môn Social Studies . Xin tri ân nước Mỹ.

Thầy hiệu trưởng Phạm Thanh Liêm

Đảo Guam 30.4.1975

Lang thang trên hải đảo
Mờ mắt kiếm quê hương
Rừng người , người xa lạ
Chìm đắm trong tang thương !
Đi xa và xa mãi
Quê hương ta nơi đâu
Trông mây tìm cố quận
Nửa hồn hồn đầy thương đau !
Tiếc thương sâu chất ngất
Nước mắt khô cạn rồi
Quê hương tìm chẳng thấy
Mắc cho đời nổi trôi !
Linh Han

Sau trên một thập niên định cư tại Chicago, tôi nhận tin vui của gia đình GS Phạm Thanh Liêm đã vượt biên đường bộ qua ngã Nam Vang tới định cư tại tiểu bang Texas. Thầy Liêm xuất bản nhiều sách với bút hiệu Thiên Hỷ.

Như Lời Tơ Than
Vực Sâu Không Đáy
Trở Về Cố Hương.

Là một số tác phẩm của tác giả Thiên Hỷ.

Đã lâu tôi được tin buồn ,thầy cựu hiệu trưởng Phạm Thanh Liêm trường QGNT Saigon đã từ trần. Xin cầu nguyện hương linh cố GS Phạm Thanh Liêm an vui MIỀN LẠC PHÚC.

Cô Linh - Giáo sư QGNT

Thầy Thơm và thầy Khiết thăm gia đình thầy Liêm

Đọc là: Carrolton,
TX ngày 14 -9-2000

Nếu tặng anh Hàn Long Toàn
và chị Đỗ Thị Linh
Carrollton, TX ngày 14-9-2000
Tái ph,
TIÊN HỖ PHẠM THANH LIÊM
hem thanh pham

Hình 2 Cô và
cô Nữ

Các hình này
chụp dịp đi
du lịch Las
Vegas và
Grand Can-
yon sau ĐH
Q 2017

Hình 3 Thầy
và trò nghỉ
giải lao sau
khi ăn trưa.

Cô Nguyễn Thị Thu Hoài

Năm mươi năm, gần một đời người, có những khoảnh khắc không bao giờ quên.

Trong đó, gần 10 năm dạy học tại Viện QGNT là khoảng thời gian lưu lại trong tôi nhiều niềm vui ít nỗi buồn nhất.

Mùa tan trường năm ấy, tiễn các em ra trường, đưa đi du học, đưa vào giảng đường đại học, đưa vào trường Võ bị Dalat

Những buổi tựu trường năm học mới với hình ảnh những đứa trẻ ngây thơ, đầu chít khăn xô theo mẹ vào trường. Cha của các em là những chiến sỹ đã hy sinh hoặc mang thương tật vì Tổ quốc. Chúng tôi đã giang rộng vòng tay yếu ớt và cả nước mắt của mình đón các em trong tâm thế vừa là người thầy, vừa là cha mẹ ...

Và hôm ấy, ngày 1 tháng 5 năm 1975...

cha và chồng tôi đang ở chiến trường, không biết giờ này ở đâu? còn hay mất?

mẹ và các em tôi đang ở tận miền trung xa xôi, chẳng biết giờ này đang ở đâu?

tôi ẩm đứa còn đỏ hỏn, chưa tròn 6 tháng tuổi, rón rén mở cánh cửa nhìn hai bên hàng xóm, chúng tôi như mang cùng tâm trạng, chỉ biết nhìn nhau, chia cùng nhau cái lắc đầu nhẹ nhệ trong một nỗi buồn mênh mang.

Tâm trạng nặng trĩu

Một mệnh lệnh bức tử : đầu hàng

Đất nước sẽ về đâu?

Gia đình sẽ về đâu

KHOẢNH KHẮC KHÔNG BAO GIỜ QUÊN

Cô Thu Hoài và cô Lưu Thị Lệ (đứng thứ 2 và 3) và hai cô tại Đà Lạt.

Cô Thu Hoài và cô Thọ Đa

Cô Thu Hoài và Kim Ngân 74

Những người lính VNCH, cha, chồng, anh em của chúng tôi, của những mái nhà nơi cư xá sỹ quan Chí Hoà này lúc này còn hay mất? họ có bị bắt không?

Rồi ngày 3 tháng 5 năm 1975, tôi và các bạn đồng sự theo lệnh Ủy ban Quân quản phải vào trường trình diện.

10 giờ sáng, tôi đến trường

Một không gian ồn ào nhưng lại bị phủ trùm trong một bầu khí lo lắng, sợ hãi

Các bà mẹ, bà ngoại ở các địa phương gần Saigon đã kịp đến trường để đón các con cháu mình về .

Bên ngoài cổng trường, những người của phía bên kia, bên thắng cuộc, nam có, nữ có, mặc y phục đen, nón tai bèo, tay cầm súng AK, mặt lạnh vô cảm.

Bên trong cổng trường, mấy cán bộ quát tháo, tay chỉ trở xua đuổi học trò của chúng tôi, bấy con mồ côi tay cầm vài món tư trang vội vàng chạy ra cổng trong tiếng khóc, tiếng gọi nhau í ới .

Lòng tôi đau quặn thắt

Lần đầu tiên trong đời, tôi hiểu và cảm nhận cái cảm giác chua xót cùng với nỗi “ lòng đau như cắt và nước mắt tuôn trào” .

Các con ơi! Về đâu? Các con ơi!

Nửa thế kỷ trôi qua, vật đổi sao dời, khoảnh khắc ấy tôi không thể nào quên!

Thương lắm các học trò của cô!

Giờ này các con đang ở đâu?

——GS Nguyễn thị Thu Hoài——

Quốc Gia Nghĩa Tử Thuở Ban Đầu

...Cái Thuở Ban Đầu lưu luyến ấy,
Ngìn năm đâu dễ mấy ai quên...

Tôi bước vào sân trường Quốc Gia Nghĩa Tử cùng lúc với những bà mẹ trẻ tay dẫn vài đứa con tuổi khoảng 11, 12. Cũng có nhiều em trong lứa tuổi “teens”đi một mình, chững chạc tự tìm Văn Phòng Ghi Danh nhập học. Ngoài hành lang đa số là những vị sĩ quan đi tới lui. Tôi hơi ngỡ ngàng khi thấy nhiều sĩ quan . Không lẽ mình đến sai trường. Thì mừng làm sao thấy vị thầy cũ Bữu Trí ngồi sau bàn Hiệu Trưởng. Rồi Thấy vợ bảo sang phòng Giám Học nhận Thời Khoá Biểu để chuẩn bị “đứng lớp”.Vừa đưa chân qua khỏi ngưỡng cửa Phòng Giám Học thì nghe lời chào đón ròn rã “À thì ra Cô. Lại Cô” khiến tôi giật mình.

Tốt nghiệp Đại Học Sư Phạm Đệ Nhị Cấp ban Vạn Vật tôi được “Bổ đãi lệnh” về Trung Học Đệ Nhất cấp Quang Trung. Chẳng cần hiểu Bổ đãi lệnh là gì miễn là chỉ dạy buổi sáng và buổi chiều đi học tiếng Anh chuẩn bị đi du học ở Mỹ vào tháng 11 năm 1961. Trường Quang Trung không có lớp Vạn Vật Đệ Nhị Cấp. Thế là Hiệu Trưởng Lâm Hữu Bằng trao cho tôi thời khóa biểu gồm có Toán, Pháp Văn, Sử Địa và Vạn Vật duy nhất của lớp Đệ Tứ. Ở Trung học tôi theo chương trình Pháp nên tất cả các môn đều học bằng tiếng Pháp thì bây giờ làm sao có đủ từ ngữ Việt để dạy. Run giọng, tôi hỏi: “Thưa còn Lớp Nữ Công?” HiệuTrưởng Lâm Hữu Bằng biết tôi nói mĩa mai nên hỏi lại:

- Cô có biết chuyện du học của Cô bây giờ do tôi quyết định không?
- Dạ có. Tôi cũng quên báo với Hiệu Trưởng là tôi có người yêu rồi nên cũng không tha thiết chuyện đi Mỹ lắm.
- Vậy Cô muốn gì thì ngày mai mời Cô cùng tôi đến gặp Ông Giám Đốc Nha Trung Học lúc 8 giờ
- Và tôi có mặt lúc 8 giờ kém 15.

Và tôi tới Mỹ ngày 21 tháng 11 năm 1961.

Và trong kỳ thi Tú Tài năm 1966 Chi tôi làm giám khảo trong Hội Đồng thi mà Chánh Chủ Khảo là Giám Học Lâm Hữu Bằng. Trong lúc rảnh rỗi nghĩ đến món quà cho quý vị khỏi ngủ gục trong khi chờ giao nộp bài thì Chánh Chủ Khảo bèn kể chuyện tôi trình diện ở trường Quang Trung hồi xưa:

- Không biết cô ấy là con nhà ai mà mới ra trường dám đương đầu với Hiệu Trưởng.
- Một Chi giáo sư trường Nữ Lê Văn Duyệt bèn vui vẻ nói:
- Thưa Chánh Chủ Khảo có biết tự nãy giờ Ông kể chuyện cô em cho cô chị ngồi đây nghe không?

Mọi người cười vui qua cơn buồn ngủ.

Và bây giờ, đối với tôi mỗi lần nhớ Giám Học Lâm Hữu Bằng là nhớ những ngày hè ở Vũng Tàu tại trường Thiếu Sinh Quân. Ông đội thêm “cái nón”Trại Trường. Ở cái thuở ban đầu của trường Quốc Gia Nghĩa Tử, đội ngũ Nữ Giáo Sư thuộc loại sinh vật hiếm quý. Quý Cô Võ Thị Ngọc Dung dạy Việt Văn, cô Kim Loan thì luân phiên ở nhà làm tròn bốn phận làm Mẹ không được hưởng những ngày hè thơ mộng ở Vũng Tàu. Thường trực nhất là Nguyễn Lan Phương bây giờ là Anh Lân và Võ Kim Sơn. Về sau có thêm Ngô Thị Bằng Sơn. Có những ngày nóng quá thì bảo nhau gọi Bằng Sơn làm cho tăng băng hoá thành nước mát cho mọi người nhờ. Các Thầy còn độc thân có dám nói với Bằng Sơn không nhỉ. Hỏi vậy chứ khi tới giờ giới nghiêm của học sinh phải về trường ngủ thì giáo sư đưa các em về rồi chúng tôi trở ra bãi biển hóng thêm gió mát. Cũng có những cảnh “romantic “ ra phết nhưng sao lại không thành gia đình

nhỉ. Riêng tôi và vài bạn ngồi quây quần chờ Thầy Nguyễn Văn Thơm dạy ăn trái Ô MÔI. Bên ngoài, trái ô môi cứng ngắt, đen thui, không có gì hấp dẫn mà lại có mùi khó ngửi lúc ban đầu cho những người chưa biết thưởng thức. Nhưng khi khéo bóc bỏ lớp vỏ đen hai bên, trái ô môi để lộ từng lớp mỏng bên trong phủ đầy mật đen ngọt có một hột nhỏ màu hồng nhô lên thì mùi trái ô môi trở thành quyến rũ khôn tả.

Bây giờ tìm đâu ra trái ô môi, tìm đâu còn những tiếng cười ròn rã ngồi bên nhau chờ nếm mùi trái ô môi ngọt ngào. Tất cả giờ đây chỉ còn là kỷ niệm thôi. Học sinh mà đã lác đác có em ra đi rồi. Ngay trong năm nay thì có Lê Thị Mát, Phạm Hữu Thừa. Còn trong những năm trước, có những ai trẻ tuổi mà đã ra đi, các em nhắc dùm tôi nhé. Bên phía giáo sư tôi nhớ quý giáo sư rũ nhau về bên kia thế giới như Hoàng Đình Lộc, Huỳnh Văn Quảng, Nguyễn Văn Xiêm, Vũ Viết Dy, Đặng Trần Du, Phan Văn Bình, Lê Thái Ất, Trần Quốc Giám, Phạm Nghệ, Nguyễn Khánh Do, Hồng Quang Anh, Trần Văn Đất dạy Pháp Văn. Có lần tôi hỏi Thầy Đất:

- Sao Anh “gan” quá vậy. Khi Anh “declare” mà Nguyệt không chịu thì sao.
- Anh Đất trả lời:
- Thì nhờ Chị chứ sao vì Nguyệt cũng học với Chị mà.
- Rồi Anh cười xòa:
- Nói vậy cho vui. Chớ N. nhìn Chị có giống N. nhìn tôi không.
- À ra thế.

Ai bảo phái nam không có mắt xét đoán tinh tường.

Viết đến đây trong đầu tôi vụt hiện lên nét mặt thường buồn ngủ của giáo sư dạy vẽ Huỳnh Thanh Khiết. Anh

hay than bị mất ngủ vì tánh hay tranh cãi với vợ vì những chuyện vu vơ.

- Anh cho ví dụ đi

- Đang ngủ bị vực dậy để cãi nhau vấn đề nếu ống nước thành phố bị hỏng, nước tràn ngập thì họ phải làm sao. Tranh nhau mà nói cho tới sáng rồi đi dạy luôn nên không buồn ngủ sao được.

Dù ở cấp bậc nào tuổi trẻ thường có những suy nghĩ vu vơ, dễ thương dù có khi rất táo bạo nhất là thuở ban đầu. Nhưng giới hạn bao nhiêu là còn thuộc tuổi trẻ. Xin hỏi luôn các em cựu học sinh luôn. Bây giờ mỗi lần gặp lại nhau chỉ còn biết cười xòa để xin lỗi.

Sau 1975, tên Trường QUỐC GIA NGHĨA TỬ bị xoá tên trong Bộ Giáo Dục Việt Nam Cộng Sản nhưng họ không xóa được tình thân và kỷ niệm trong lòng của thầy trò chúng tôi từng sống trong mái ấm gia đình QGNT, kẻ trước người sau. Tôi được gặp và đi ăn trưa với Trung Tá Bác sĩ Trương Khuê Quan từ Hoà Lan sang. Ông là người rường cột xây dựng trường QGNT . Tôi cũng may mắn tình cờ gặp lại Thiếu Tá Bùi Trọng Chi dù chỉ một lần thôi làm cả chợ bu lại xem chúng tôi nói gì. Và ôm vai nhau mà nói thật thân thiết trong chợ Tân Mai ngày xưa bây giờ là nhà hàng Bò 7 món ở góc đường Bushard và Bolsa thành phố Westminster. Chính tôi nhắc lại Thiếu tá Chi câu Hiệu Phó hay nói:

- Chị vừa vừa phải phải cho chúng tôi nhờ.
- Mỗi lần họp giáo sư tôi hay đem vấn đề các Thầy “KaKi” thích mang theo Thước Bản dài vào lớp. Và tôi cũng rất ghét hình phạt học sinh quỳ gối ở cột cờ khi phạm kỷ luật. Chắc chắn Thiếu Tá Chi có nói về tôi với Trung tá Bác sĩ TKQ trước khi về nhậm chức VIỆN TRƯỞNG QGNT.

Chúng tôi xếp hàng lần lượt chờ được giới thiệu. Quý Giáo Sư kaki gồm có, Phan Văn Tò, Trương Thế Khôi, Hoàng Xuân Thiệu sau nầy làm hiệu trưởng , Nguyễn Xuân Nghiên rất nổi tiếng luyện thi Lý Hoá ở Sài Gòn lúc bấy giờ, Lê Quốc Tấn, Thầy giáo dạy Toán mà giàu nhờ làm địa ốc ở San Francisco. Phải nhắc giáo sư Vũ Ngọc Phan mãi tận Bang Ohio mà cũng chịu đến thăm bạn là giáo sư Trần Đình Trị khi về hưu dọn về Hunting-ton Beach. Anh là trong số nhà giáo hiếm hoi sang đây tiếp tục nghề dạy học ở San Jose State University. Riêng Giáo sư ka ki Bùi Quốc Tương được gặp lại mấy lần và nhất là cùng đi dự Đại Hội QGNT ở San Jose, vui biết bao. Bỗng vài tháng sau chúng tôi nhận được lá thư cảm ơn tình đồng nghiệp và yêu cầu dừng liên lạc nữa. Đành ngơ ngác hỏi nhau lý do mà chưa có câu trả lời.

Bên nhóm Giáo sư biệt phái gồm có Nguyễn VănThơm; Vũ Ngọc Vĩnh; Vũ Kim Chi; Phạm Nghệ,- đúng là Nghệ sĩ làm cho trường nổi đình nổi đám; Nguyễn Đôn Phong , nhìn phong cách là biết ngay nhà giáo dạy Sử Địa tỉ mỉ nhớ từng địa danh trên bản đồ; Huỳnh Quốc Tuấn, lái ô tô con đi dạy, và rất hào phóng cho đồng nghiệp quá giang. Bên phía nữ chúng tôi còn quý hiếm lắm. Lúc đầu lác đác có 4 : Lan Phương dịu dàng trong chiếc ào dài màu hồng nhưng hùng dũng khi lái chiếc Renault con, Võ thị Ngọc Dung đúng là mẫu mực giáo sư dạy Việt Văn lúc nào cũng nở nụ cười hiền hòa cũng như Hồ thị Ngọc Nữ. Riêng Giáo sư Trần Kim Loan dạy Lý Hóa có lần nhờ tôi làm một việc khó tin. Tôi đang dạy trong lớp thì chị Loan kéo tôi ra hành lan nói vội vàng:

- Chị cầm mấy cuốn sách nầy và lát nữa xuống phòng Giáo sư gomhết đồ đặc trong ngăn kéo của tôi lại một chỗ để tên tôi, rồi chồng tôi đến lấy.

- Chị đi đâu?

- Sinh em bé. Vừa nói vừa nhanh

chân bước cho kịp cháu bé đượrchào đời ở bệnh viện.

Rồi từ từ đội ngũ nữ giáo sư về thêm đông. Hãnh diện biết mấy . Bao nhiêu là kiểu nữ như Phạm Bảo Ngọc nè, chị Lê Thị Ẩn,..

Số của tôi không được quây quần với các chị lâu, nhất là Nguyễn Kim Xuyên, bạn cùng lớp với tôi ở ĐHSP và là hiền thê của GS Lê Thái Ất. Thật là một cặp mẫu mực của mái ấm gia đình cho các em lập gia đình nên hỏi, như có lần các em đã hỏi cô Hoàng Thị Lộc bên trường QGNT Kỹ Thuật :

- Làm sao mà Thầy và Cô lúc nào cũng riu rít bên nhau?

Phu Quân của Cô Lộc từ tốn trả lời:

- Tên tôi là HIỀN. Đủ trả lời cho các em chưa?

Tôi về Đại học Sư Phạm Sài Gòn năm 1967 trước khi có trường QGNT Kỹ Thuật, trước khi Thầy Nguyễn Lộc Thọ, bạn thân của chồng tôi từ trường tiểu học về QGNT Tổng Hợp. Bây giờ Thầy Thọ và tôi mới có dịp gặp nhau lại ở Mỹ nhờ những lần Hội ngộ Thầy Trò Quốc Gia Nghĩa Từ ở San Jose và nhất là ở Orange County. Nhờ Cảm ơn các em khởi xướng, vấn thân, “chạy show” nhất là Võ Minh Phượng, xây lại Gia đình Quốc Gia Nghĩa Từ nhờ sự trợ giúp tận tụy của Nam Bùi, Phó Thịnh Trương.

Và chính những buổi picnic, họp với các trường bạn, những lần “Ăn Tết” tôi mới gặp các bạn đồng nghiệp và học sinh trong mái ấm Gia Đình QGNTNăm nào Cô Chương và Phu Quân từ Anh Quốc cũng về quây quần mừng xuân Gia đình QGNT. Cảm ơn và Giáo sư Judge Võ Duy Khiết, Giáo sư PHU dù phải chuyển xe bus cũng đến với các em Cảm ơn hai bạn đồng nghiệp trẻ Nguyễn Thị Hòa và Liên mới được gặp nhau tại Mỹ cũng nhất định “bao” chúng tôi ăn mỗi khi Minh Phượng bối rối không biết lấy tiền của ai khi thu tiền

đóng góp cho bữa ăn chung. Cảm ơn học sinh QGNT “nửa mùa”Nguyễn Thế Lực vì Lực phải sớm rời QGNT chuyển sang trường khác. Vậy mà Nguyễn Thế Lực vẫn tiếp tục giúp tôi đặc biệt trong tinh thần mái ấm gia đình QGNTở hải ngoại.

Mong rằng các em trong Ban Biên Tập Kỷ Yếu QGNT cung cấp sau nầy danh sách Thầy Cô kẻ trước người sau và các em học sinh , còn hay mất, đã một thời sống trong Mái ấm Quốc Gia Nghĩa Từ. Thời gian 12 năm chung sống ở đó tuy ngắn ngủi nhưng quý hóa lắm các em ơi.

Xin cảm ơn tất cả các bạn đồng nghiệp và học sinh QGNT đã cho tôi những kỷ niệm đẹp, vui, mừng về ngôi trường Quốc Gia Nghĩa Từ thân yêu và nhất là có các em học sinh QGNT chúng tôi có dịp bọc bạch lòng Biết Ơn những người đã nằm xuống vìTổ Quốc Việt Nam.

Võ Kim Sơn

Giáo Sư Vạn Vật Quốc Gia Nghĩa Từ 1964 -1967

Viết xong ngày3 tháng 3 năm 2025

Cô Kim Sơn tại Đại Hội QGNT 2019

Danh Sách Thầy Cô Đã Ra Đi:

Ban Giám Đốc:

Y sỹ Đại Tá Trương Khuê Quan - Viện Trưởng VGDQGNT
Trung Tá Bùi Trọng Chi - Phụ Tá Viện trưởng VGDQGNT
Trung Tá' Nguyễn Hữu Thông – Hiệu trưởng THPTQGNT
Thầy Đỗ Trọng Huế - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Thầy Bửu Trí - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Thầy Phùng Ngọc Cảnh - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Thầy Hoàng Hữu Tiểu - Hiệu Trưởng Trung Học QGNT Huế.
Thầy Nguyễn Ích Xuân - Hiệu Trưởng QGNT Đà Nẵng
Thầy Tôn Thất Dương Kỳ - Hiệu Trưởng QGNT Đà Nẵng
Thầy Đặng Trần Dư - Hiệu Trưởng THQGNT và THPTQGNTSG
Thầy Phạm Thanh Liêm - Hiệu Trưởng Trung Học QGNTSG
Cô Phan Thị Dân - Hiệu Trưởng Tiểu Học QGNT Biên Hòa
Thầy Nguyễn Hoa - Hiệu Trưởng QGNT Đà Nẵng
Trung Tá Nguyễn Hàn Tỷ - Giám Học Trung Học Kỹ Thuật QGNT Saigon

Giáo Sư:

Cô Cao Kim Nương - Âm nhạc
Cô Lưu Thị Lệ - Anh Văn
Cô Nguyễn Thi Thuật - Công Dân TH
Cô Phạm Văn Hương - Vạn vật
Cô Bùi Thu Dung - Sử Địa
Cô Nguyễn Thị Hiếu - Toán - Anh Văn
Cô Nguyễn Kim Liên - Tổng Hợp
Thầy Lê thiện Duyên
Thầy Trần Văn Đất - Pháp Văn
Thầy Nguyễn Huy Quang
Thầy Huỳnh Thanh Khiết - Hội Họa
Thầy Thân Trọng Thắng
Thầy Văn Bá
Thầy Ngọc Minh
Thầy Lâm Hữu Bằng - Pháp Văn
Thầy Trương Thế Khôi - Toán
Thầy Nguyễn Xuân Nghiên – Lý Hoá
Thầy Huỳnh Văn Ân - Pháp Văn
Thầy Trần Quốc Giám - Sử Địa
Thầy Đặng Mạnh Cường - Công Dân, Sử Địa
Thầy Đỗ Đại Thanh Vân - Giám học KT
Thầy Nguyễn Cao Mỹ - Mỹ Thuật Họa

Thầy Bùi Dã - Việt văn và Pháp văn
Thầy Bùi văn Đắc - Tổng Giám Thị KT
Thầy Phan Tấn Chũ - Điện tử
Thầy Hồ văn Thành - Điện nhà
Thầy Nguyễn Duy Định – Anh văn
Thầy Nguyễn văn Hồng – Ly’ Hóa KT
Thầy Ngô Đức Tự – Tổng Giám Thị KT
Thầy Dương Xuân Lợi - Anh văn
Thầy Hoàng Vinh - Lý Hoá
Thầy Hoàng Đình Lộc - Anh văn
Thầy Nguyễn Sa Trần Bích Lan - Triết học
Thầy Huỳnh Hữu Luận – Việt văn
Thầy Hoàng Trọng Nồng - GS QGNT ĐN
Thầy Lương Văn Liên – Sử Địa
Thầy Phạm Đình Khuyến – Toán
Thầy Lê Quan Tấn - Pháp văn
Thầy Vũ Ngọc Vĩnh - Lý Hóa
Thầy Lê Thái Ất - Công Dân, Việt Văn
Thầy Hồng Quang Anh - Lý Hóa
Thầy Vũ Viết Dỵ - Anh Văn
Thầy Phạm Nghệ - Âm Nhạc
Thầy Ngô Đức Hải - Kỹ Thuật
Thầy Huỳnh Minh Tâm - Tổng Hợp
Thầy Nguyễn Mạnh Cẩm - Công Dân
Thầy Phan Văn Bình - Hiệu Đoàn Trưởng
Cô Nguyễn Thị Xuân Nga - Việt Văn
Thầy Nguyễn Thế Thọ - Kỹ Nghệ Sắt
Thầy Nguyễn Hồng Xý - Sử Địa
Thầy Nguyễn Sơn - Toán
Thầy Nguyễn Đức Quảng - Sử Địa
Thầy Nguyễn Văn Xiêm - Anh Văn
Thầy Nguyễn Ngọc Anh - Kỹ Thuật
Thầy Huỳnh Sơn Cương - Hiệu Đoàn KT
Thầy Nguyễn Thế Thọ - Kỹ Thuật
Thầy Trần Văn Khoa - QGNT Saigon
Thầy Đặng Văn Lâu - Sử Địa
Thầy Nguyễn Tất Đạt - Anh Văn
Thầy Trần Đình Thành - Anh Văn
Cô Đặng Thị Thanh Long - Kỹ Thuật QGNT
Cô Nguyễn Thị Nhung - QGNT Saigon
Thầy Trần Ngọc Hồ - Giám Học QGNT Saigon - Hiệu Trưởng Tổng Hợp QGNT
Cô Triệu Thị Chơi - QGNT Saigon
Thầy Lý Công Chuẩn - Anh Văn
Cô Nguyễn Thị Hường - QGNT Saigon
Thầy Võ Đình Khoái - QGNT Saigon
Cô Trần Thị Phương Khuê - QGNT Đà Nẵng
Thầy Nguyễn Khánh Do - Toán -
Cô Trần Thị Mai Hoa - QGNT Đà Nẵng
Thầy Ngô Quang Chương - Anh Văn
Thầy Nguyễn Văn Ngọc - QGNT Đà Nẵng
Thầy Phan Đình Thường - QGNT Đà Nẵng
Thầy Bùi Ngọc Khánh - Anh Văn
Cô Trần Thị Kim Oanh- QGNT Saigon
Thầy Nguyễn Huy Bảo - Sử Địa
Cô Phan Trương Trắc : Vạn Vật
Cô Nguyễn Thị Ngọc Nga - Anh Văn
Thầy Huỳnh Hữu Tâm: Kỹ Thuật QGNT

Mốc Thời Gian 1962 - 1975

1962: Bác sỹ Trương Khuê Quan vận động khởi công xây cất cơ sở.

1963: Quốc Gia Nghĩa Từ Cuộc ra đời. Khánh thành và khai giảng trường trung học Quốc Gia Nghĩa Từ Sai gòn.

1964: Một phần Khu Nội trú hoàn thành xây cất và bắt đầu thu nhận nội trú sinh nữ.

1965: Hoàn thành xây cất văn phòng Quốc Gia Nghĩa Từ Cuộc.

1966: Hoàn thành xây cất và khai giảng trường trung học Kỹ Thuật Quốc Gia Nghĩa Từ.

1967: Bộ Cựu Chiến Binh được thành lập, Quốc Gia Nghĩa Từ Cuộc từ Bộ Quốc Phòng được chuyển qua Bộ Cựu Chiến Binh thành Viện Giáo Dục Quốc Gia Nghĩa Từ.

Trường Quốc Gia Nghĩa Từ Huế khai giảng niên khóa đầu tiên.

1968: Trường Quốc Gia Nghĩa Từ Đà Nẵng khai giảng niên khóa đầu tiên.

1969: Trường Tiểu Học Quốc Gia Nghĩa Từ Biên Hoà khai giảng niên khóa đầu tiên và thu nhận nội trú sinh.

1970: Khu Bệnh Xá được xây cất xong bên cạnh Khu Nội trú.

Khánh thành Thư Viện trường Quốc Gia Nghĩa Từ Sài gòn.

1971: Trường trung học Quốc Gia Nghĩa Từ Cần Thơ khai giảng niên khóa đầu tiên.

1972: Trường trung học Tổng Hợp Quốc Gia Nghĩa Từ khai giảng niên khóa đầu tiên.

1973: Hoàn thành Khu Nội Trú nam sinh và bắt đầu thu nhận nội trú sinh nam.

1975: Quốc Gia Nghĩa Từ bị xóa tên cùng tất cả các cơ sở trên toàn miền nam Việt nam.

Buổi triển lãm: “Một chặng đường đầy gian nan” do cô Kim Sơn tổ chức tại đại học Cal State Fullerton năm 2005. Có thầy Bùi Quốc Tường và Cẩm Hồng đến tham dự. Hình do Cẩm Hồng 75 cung cấp.

Thầy Bùi Quốc Tường và Cô Kim Sơn

Chị Cẩm Hồng 75 và Cô Kim Sơn

Cô Kim Sơn, thầy Nguyễn Lộc Thọ, chị Minh Phượng TH tại đại hội QGNT.

Từ trái: Cô Linh Chicago, cô Kim Loan California, cô Nhung (D), cô Trắc (D)

TÀN CUỘC CHIẾN.

Kính tặng những quả phụ chiến sĩ Việt Nam Cộng Hòa.

Góa phụ thanh xuân khăn tang trắng

Tay dắt con, lưng địu một con thơ

Hoảng loạn theo dòng người di tản

Biển người đông, hồn vẫn bơ vơ.

kiệt lực trên boong, quê cũ xa mờ

khi tỉnh dậy, tàu tới bờ Subic

Hoang tưởng nao, cô nghĩ mình sống cạnh

Người chồng yêu trên quê cũ ngày xưa.

“Cô bác ơi, trời Saigon đang mưa

Nhấn giúp tôi người chồng lính chiến

Giữ tiền đồn cho ta yên ổn

Trong hậu phương, đời sống vẫn thăng hoa.”

Tháng TƯ buồn liềm kín sơn hà

Tàn cuộc chiến, tan đoàn quân thiên chiến

“Góa phụ ơi ! chồng cô hy sinh trong binh biến

Tên tuổi người là “ Chiến Sĩ Vô Danh”.

Cô Đỗ Thị Linh (Mrs. Linh Hàn)

Đi may áo dài với cô Phương Mai

Ngày ấy, mình ở nhà Chú họ có gia đình và 2 con nhỏ, lo công việc trong nhà, ít thì giờ học bài. Mỗi lần mở vở ra thẳng nhỏ thấy chị loáy hoáy, đòi . Chú bảo “mày không đưa cho nó thì cất đi”. Muốn học bài nên đưa sách. Nó đòi thêm bút, ngoáy lung tung !

Hôm sau vào lớp Cô P. Mai nộp vở. Cô phê 00/20 “ Tại sao em không làm bài ?” Mình có 4 giờ của Cô trong tuần. Rồi một lần khác lại bị 00/20 : “ Tại sao em không làm bài, muốn khá thì phải học ! Vừa buồn vừa tủi, không chỉ thế, mà còn nhiều thứ khác, làm khổ thể chất lẫn tinh thần. Ngày nào cũng đi học trễ , phải đợi hai đứa nhỏ thức dậy, rồi mới đạp xe đến trường. Hôm nào trễ quá Bác giữ cổng không cho vào, để xe ngoài bờ tường, vắt chéo áo dài, nhắc dây kềm gai leo vào, trượt tay bị cào xước một vạch dài. Bây giờ vẫn còn dấu sẹo !

Điểm trung bình sụt hẳn, giờ ra chơi, vừa ăn bánh mì pho mát khô của Mỹ, vừa học bài. Giờ sau là Cô Thực, cô luôn phê «học khá». Nhưng sau thì chữ Thầy lại giả lại Thầy.

Một hôm mình tâm sự với Phúc và Kim Chi. Các bạn bảo :

Mày xin vào nội trú đi . .

Phải có giấy tờ gì ?

Chúng nhận án QGNT

Không biết xui khiến nào lại siêng năng lau đầu tủ quần áo nhà trong, tay gạt trùng tập hồ sơ bám bụi xuống đất, thấy dòng chữ to : “Gia đình Ân QGNT” ! Lén lấy để trên nóc chuồng gà ở dưới bếp, đem vào trường đưa cho hai bạn. Bố Vỹ chấp nhận hồ sơ, cho vô giữa niên học lớp 8 hay 9, mình quên rồi. Trước khi đi cũng bị một trận đòn vì không dám nói thật với gia đình Chú :

Cháu không muốn ở đây nữa !

Mày đi đâu ?

Thoát khỏi nhà này như thoát ách....!

Ông Chú giận dữ đẩy vào góc bếp cửa một nhát dao vào khuỷu tay chảy máu. Bà Thím sợ quá can ra bây giờ vẫn còn theo,,,Sau cũng được đi một cách chính thức !

Bốn tháng sau Chú Thím đến tìm :

- Cháu về nhà Chú Thím mua xe PC cho đi học

Thời đó mơ cái xe ấy vô cùng . . tay nắm vạt trên, vạt sau cặp vào cặp đựng vở, gió tung bay tà áo thơ mộng lắm. Nhưng nhớ là ở nội trú mình được làm bài, học bài, ích lợi hơn cả PC nữa, thôi đừng mơ với mộng. Bài vở làm đằng hoàng, điểm xếp hạng lên . .

Cô P.Mai hỏi các Bạn. Cô thấy vậy dẫn đi may cho hai cái áo dài ở tiệm trước cổng trường . Cô kêu gọi các Thầy Cô ai có thể được, đóng góp hàng tháng ít tiền, giúp cho các học sinh nghèo !!! Mình là người đầu tiên trong danh sách 500 đồng mỗi tháng. Mình luôn nhớ ơn các Thầy ,các Cô . .

Năm 1994 , mình đi tìm Cô mà không gặp. Sau này được sinh hoạt với gia đình Q, biết Cô đã đi tu và mong Cô luôn được mạnh khỏe . Mình không quên các Bạn cùng lớp A1 luôn an ủi , giúp đỡ tinh thần, vật chất. Phúc và Kim Chi , không có hai Bạn nộp giấy tờ thì hôm nay mình không viết lại được những dòng kỷ niệm này.

Bùi Thị Hà Q73-A1

TB: Quý Anh Chị Q làm gì giúp Cô Phương Mai và gia đình, xin cho mình đóng góp với nhé, Bh

Nét tinh hoa của nền giáo dục thời Việt Nam Cộng Hoà

Các em thân mến

50 năm nhìn lại biết bao điều để nói ...mà không viết được nên lời. Thôi thì lấy một bài viết và vài hình ảnh sinh hoạt của những học trò cũ rất dễ thương của tôi dưới mái trường Quốc Gia Nghĩa Tử Huế để góp mặt “ Nửa Thế Kỷ Xa Trường”: học mặt Tri Ân Thầy Cô ở hải ngoại và các hoạt động của Quỹ Tình Thân ở quốc nội.

Trương Đạm Tuyết

Cựu GS QGNT HUẾ

Vài nét về Quỹ Tình Thân (QTT) QGNT Huế

Giới thiệu sơ về trường Trung học QGNT Huế:

Hè 1967, Viện QGNT ra quyết định và lệnh thầy Phan Văn Cự ra thành lập trường Trung học QGNT Huế. Tháng 9/67, trường QGNT Huế khai giảng niên khóa 67-68 với 3 lớp đệ thất (lớp 6) với khoảng 100 học sinh. Sau đó sĩ số học sinh tăng dần vì từ nk 70-71 trở đi, trường nhận vào 4 lớp 6 mỗi niên học độ 130 học sinh.

Tính đến 1975, trường có 8 khóa. Khóa 1 tốt nghiệp Tú tài Trung học vào năm 1974, (1967-1974). Khóa 8 mới học ½ năm thì trường bị xóa tên. Vậy tổng số theo học ở QGNT Huế độ 1000 học sinh. Có đến 40-50% học sinh là con cái của nạn nhân vụ Thảm sát Mậu Thân 1968.

Qua tình hình chiến sự rồi biến cố 1975, chỉ còn hơn 1/3 học sinh cũ vẫn ở tại Thừa Thiên – Huế và Quảng Trị. Số còn lại tản mát khắp nơi trong và ngoài nước. Có nhiều người chưa một lần trở lại Huế từ tháng 3/1975.

Hoàn cảnh thành lập Quỹ Tình Thân:

Vì hoàn cảnh xã hội, các thầy cô và học sinh QGNT Huế cũ phải đến 1992 mới bắt đầu họp mặt với một số lượng khiêm tốn. Tiếp tục như vậy gần 10 năm. Sau khi “đại diện” QGNT HN về yêu cầu gặp mặt giao lưu thì bị xét hỏi làm khó dễ nên phải tạm ngưng. Một vài đồng môn ở hải ngoại sau đó khuyên trở lại sinh hoạt nhưng các đồng môn trong nước vẫn e dè nên các bạn này đã giúp sinh hoạt trong phạm vi giới hạn theo từng nhóm nhỏ như nhóm Nội Trú Sinh, hay từng lớp, khóa,v.v...; và tổ chức tương trợ các thầy cô hay đồng môn khó khăn

Đến 15 năm sau, cộng đồng QGNT Huế mới chính thức tổ chức họp mặt trở lại vào dịp ngày Nhà giáo VN 20/11/2017, nhưng vẫn không có thêm các sinh hoạt nào khác. Vì vậy một số đồng môn trong và ngoài nước đã và đang có các chương trình tương thân tương trợ

cá thể mới trao đổi với nhau. Đa số thấy nên có thêm sinh hoạt thăm viếng các Thầy Cô, nhân viên vào lễ Nguyên Đán và nhất là đi thăm các mẹ QGNT. Trong suốt cuộc chiến, các bà mẹ QGNT hàng ngày bên bỉ “thân cò”: nuôi nấng con cái, chăm sóc ruộng vườn, sớm hôm chợ búa, chăm sóc song thân ... Rồi khi xong công việc, lòng lại chợt nhớ lẫn lo lắng cầu nguyện cho sinh mạng của chồng, con hằng đêm. Thế nhưng tin dữ một ngày vẫn đến, vừa chôn cất chồng, vừa nén đau thương để giữ vững gia đình. Khi hòa bình lập lại, những tưởng được yên, nhưng không, các mẹ lại đối mặt với bao khó khăn chồng chất: vừa mất đi nguồn trợ cấp nuôi con, vừa đang tay che chở con cái trước những ngược đãi tủi nhục của “thời đại” mới... Bây giờ con cái của Mẹ nên đi thăm viếng an ủi các Mẹ lúc tuổi già bóng xế .

Vì vậy hơn một năm sau, Quỹ Tình Thân QGNT Huế ra đời vào tháng 3/2019 với mục đích “Tri ân Thầy Cô; Tri ân Mẹ Cha; Tương trợ đồng môn” để nối lại và thắt chặt TÌNH THÂN QGNT. Các sinh hoạt của Quỹ được đặt trên các nguyên tắc: “Tương Thân; Bình Đẳng; Minh Bạch”:

“Tương Thân”: như đã đề cập trong mục đích, các hoạt động của Quỹ đều nhắm vào thắt chặt thêm tình thân trong QGNT Huế.

“Bình Đẳng”: tất cả mọi người, mọi sinh hoạt đều hướng đến không phân biệt người này người kia, nhóm này nhóm nọ.

“Minh Bạch”: mọi sinh hoạt của QTT sẽ được thông báo minh bạch trên trang FB Trường Cũ Bạn Xưa (TCBX) QGNTH . Từng mục tiền bạc chi thu của Quỹ sẽ được Thủ Quỹ báo cáo rõ ràng trên TCBX khi xảy ra. Bên cạnh đó, Thủ quỹ sẽ tổng kết báo cáo hàng năm để mọi người rõ.

Trường thành trong sinh hoạt:

Tin tức QTT thành lập gây hứng khởi với nhiều anh chị em QGNT Huế. Người đóng góp tiền bạc, kẻ bỏ công sức tham gia hay góp ý kiến xây dựng. Đầu tiên tổ chức

đến tận nhà thăm hỏi các Giáo sư, Giám thị, nhân viên văn phòng... Sau đó nhóm Điều hành liền lên kế hoạch thăm các Mẹ QGNT ở khắp nơi, từ Quảng Trị, Thừa Thiên Huế vào đến Sài Gòn và các vùng phụ cận. Đồng môn cùng nhau nối kết và bổ sung thêm danh sách các Thầy Cô, Cha Mẹ. Danh sách phụ huynh từ 30, 40 dần lên đến trên 70. Các anh chị em tìm ra thêm một số Thầy Cô ở Đà Nẵng, Sài Gòn, và gian nan nhất là công cuộc tìm kiếm cô Nguyễn Khoa Diệu Tuy, cựu GS Anh Văn. Cuối cùng sau 5,6 tháng nỗ lực, cộng với sự giúp đỡ tận tình của các đồng môn QGNT SG nhất là anh Nguyễn Kim Khôi Q75, đã tìm ra Cô ở Xuân Lộc.

Song song với các hoạt động này, công việc gây quỹ tiến hành thuận lợi. Chỉ trong 6 tháng đầu tiên, số tiền ủng hộ đã lên hơn 80 triệu đồng VN.

Ai ngờ đây là lúc các mâu thuẫn xảy ra giữa các anh chị em điều hành Quỹ: giúp đỡ không đồng đều, không bình đẳng ngay cả với các Thầy Cô và các Mẹ; phân chia phe nhóm, tranh chấp lợi ích; muốn bỏ qua các nguyên tắc đã được đề ra để hòng kiểm soát và tự do sử dụng nguồn Quỹ; gây khó dễ cho các sinh hoạt của QTT ở SG và miền Nam... Khi nhóm Điều hành muốn các ủng hộ viên tài chính làm trọng tài cho các tranh chấp này thì các ủng hộ viên từ chối mà khuyên các anh chị em nên trực tiếp giải quyết trên TÌNH THÂN, lấy 3 Mục đích làm chủ đạo, dựa trên 3 Nguyên tắc để phân định các mâu thuẫn. Các ủng hộ viên “góp của” thì nhóm Điều hành “góp công”. Tất cả đều trên tinh thần TỰ NGUYỆN: hợp thì đến; không hợp thì đi. Có sinh hoạt tất có mâu thuẫn, giải quyết được sẽ làm Quỹ vững mạnh hơn.

May mắn thay, qua mấy tháng mọi sự êm lạng . Một số anh chị em tập hợp chung quanh Thủ quỹ Phùng Thị Uy để tiếp tục hoạt động. Nhóm Điều hành trước đây có 5 người (gồm khoá 2, k4, và k6) nay được mở rộng lên 10 người (gồm k2, k3, k4, k5, k6, k7). Mở đầu cho năm 2020 là đi thăm hỏi các Thầy Cô đầu năm. Chưa kịp triển khai các sinh hoạt khác thì dịch COVID xảy ra.

Nhận thấy tác hại của dịch ở SG và các tỉnh phía Nam, Thủ Quỹ Uy và các ACE trong nhóm đã lên tiếng kêu gọi cứu trợ và được đáp ứng ẹ làng. Do điều kiện “đặc biệt” của trận dịch, tất cả thống nhất là tiền bạc đóng góp kỳ này chỉ dùng cứu hộ dịch, và Thủ quỹ Uy chịu trách nhiệm điều hòa phân phối cũng như báo cáo cụ thể . Rót cuộc đã tổ chức được 3 đợt cứu trợ: 2 đợt cho trong Nam và 1 đợt cho Quảng Trị, Thừa Thiên- Huế và Đà Nẵng với trên 80 lượt người được giúp đỡ 1 triệu đồng/lượt . Kết hợp thêm tiền bạc, gạo thực phẩm của các cá nhân, đoàn thể khác, các đợt cứu trợ của QTT đã góp phần làm nhẹ bớt ảnh hưởng tác hại của dịch bệnh lên đời sống sinh hoạt của các Thầy Cô và đồng môn.

Tuy khó khăn với dịch bệnh nhưng bạn Uy và các ace vẫn tổ chức được một số đợt thăm các Mẹ, duy trì truyền thống thăm viếng Thầy Cô dịp Tết 2021, cùng các sinh hoạt tương trợ đồng môn bệnh tật hay qua đời .

Cần đề cập một nét tích cực từ các mâu thuẫn lúc trước: trước các tranh cãi về tương thân tương ái, các Thầy Cô và cựu học sinh trong, ngoài nước hội ý rút kinh nghiệm và đi đến quyết định thống nhất tất cả mọi thăm viếng ủy lạo hay tương trợ, Quý đều trích ra 1 triệu đồng VN:

. Đi Tết Thầy Cô 1 triệu và kèm thêm chút quà Tết

. Đi thăm các Mẹ, Cha thì phong bì 1 triệu

. Đi điều lúc ma chay thì 500k tiền mặt + 500k vòng hoa

. Trường hợp đồng môn nào lâm vào hoàn cảnh khó khăn, chẳng hạn như lần đầu nằm bệnh viện, thì Quỹ chỉ ủy lạo 1 triệu đồng, sau đó tùy hoàn cảnh sẽ thông báo trên trang TCBX để mọi người tùy nghi giúp đỡ thêm. QTT có thể giúp làm trung gian nhận và chuyển giùm, xong sẽ báo cáo đầy đủ hay cập nhật tình hình.

Từ đó các sinh hoạt của QTT vào qui cũ, đơn giản, thoải mái hơn cho nhóm điều hành . Nhờ vậy QTT mới dễ dàng mở rộng thêm sinh hoạt: đi điều tang phụ huynh (cuối 2022) và đi điều tang đồng môn (2023)

Hướng tới tương lai:

Lúc mới đầu QTT đã đi thăm viếng gần 20 Thầy Cô và hơn 70 phụ huynh khắp nơi. Sau 6 năm hoạt động, chúng ta đã mất đi 1/4 Thầy Cô, 1/2 phụ huynh. Tuy đã tìm ra thêm một vài Thầy Cô và các Mẹ, nhưng theo

thời gian cứ hao hụt dần . Đa số đều đã vào tuổi 80, 90. Ngay cả chúng ta học trò đều 60, 70. Ấu đó là lẽ thường tình, vô thường!

Chỉ mong sao tất cả đồng môn xa gần luôn giữ mỗi TÌNH THÂN có được từ một ngôi trường đặc biệt mà chúng ta may mắn theo học, và chung sức tiếp tục các hoạt động của QTT cho đến chung cuộc như ý thơ mà thầy Nguyễn Thắng Thường làm tặng:

“Quốc gia Nghĩa tử mà không tử
Vẫn sống trong tim mỗi chúng ta

Thương mái trường xưa thương lớp cũ

Bao nhiêu kỷ niệm bấy nhiêu tình “

Phụ chú:

Thành phần điều hành QTT (2025):

- Cao thị Thanh Xuân K2
- Phan thị Hạnh K2 (Huế - Ninh Bình)
- Lê Thanh Tùng K2 (SG)
- Đỗ thị Hoàng Tuyết K2 (SG)
- Lê Mậu K3 (Quảng Trị)
- Phùng thị Uy K4 (Thủ Quỹ)
- Đoàn Ngọc Châu K4 (Biên Hoà)
- Mai văn Cư K4 (Long Khánh)
- Lương hữu Hùng K4
- Nguyễn Khâm K4 (Quảng Trị)
- Nguyễn văn Ái K4
- Trần Minh Anh Việt K5
- Trần thị Thanh Nhã K6
- Lê văn Thông K7 (SG)
- Lê Quang Vệ K7

Trao quà Tri Ân đến Thầy Cô Bửu Đôn

Like Comment Send

Trao quà Tri ân thầy cô đến cô Huỳnh thị Trung

Trưởng Cựu Bạn Xưa (QGNT Huế) Moderator Phùng Thị Uy · Jan 2, 2023 ·

QTT QGNTH xin trân trọng kính báo đến Quý Thầy Cô và ACE.
QTT đã đến thăm dâng hương tưởng nhớ đến Quý Thầy Cô đã mất .
#tqqtt part 2 2/1/2023

Phát gạo tiền cứu trợ lũ lụt ở Huế

Like Comment Send

Trưởng Cựu Bạn Xưa (QGNT Huế) Moderator Phùng Thị Uy · Dec 12, 2023 ·

QTT QGNTH xin trân trọng kính báo đến Quý Thầy Cô và ACE.
Nhân dịp Noel đến Tết cũng sắp về QTT đã đến thăm tặng quà cho Quý Thầy Cô và Mẹ Q, đồng thời cũng đến thắp nhang cho Quý Thầy Cô đã mất .
1_Thăm Quý Thầy Cô ở Huế(11)
2_Thầy ở Đà Nẵng (1)
3_Thầy Cô ở Sài Gòn (4)
#tqqtt 8/12/23

Thầy Phan Văn Cự

Ngoài Viện Giáo Dục QGNT ở Saigon còn có các trường thuộc Viện ở các tỉnh sau đây :

- Trường Trung Học Quốc Gia Nghĩa Tử Huế : Khai giảng khóa đầu tiên năm 1967

Hiệu Trưởng : Giáo sư Phan văn Cự- Giáo Sư Hoàng Hữu Tiểu – Giáo Sư Bửu Đôn

- Trường Trung Học Quốc Gia Nghĩa Tử Đà Nẵng : Khai giảng khóa đầu tiên năm 1968

Hiệu Trưởng : Giáo sư Nguyễn Khuê - Giáo sư Nguyễn Ích Xuân

Trường Tiểu Học Quốc Gia Nghĩa Tử Biên Hòa

(năm Ngã Ba Tân Vạn-Biên Hòa): Khai giảng khóa đầu tiên năm 1971.

Hiệu trưởng : Bà quả phụ Phan thị Dẫn là chị cả của Giáo sư Phan văn Cự, là vợ của Ông Tôn thất Lang, Trưởng ty Ngư Nghiệp Huế bị Việt Cộng thảm sát Tết Mậu Thân 1968, là Hiệu Trưởng trường Tiểu Học Nam Ngọc Huế, được Bác Sĩ Viện Trưởng Viện Giáo Dục QGNT can thiệp với Bộ Giáo Dục đưa bà về làm Hiệu Trưởng Tiểu Học Quốc Gia Nghĩa Tử Biên Hòa từ lúc mới thành lập 1971

Tên các giáo viên :

- Tôn Nữ Diệu Tâm, tốt nghiệp trường sư phạm Quy Nhơn dạy lớp 3
- Phan thị Bửu dạy lớp 2
- Nguyễn thị Thu Vân dạy lớp 1

Khu nội trú : Có hai nhân viên phụ trách

- Lê thị Ánh
- Nguyễn thị Huệ

Đại úy Nguyễn Trung Thoảng phụ trách an ninh trường.

Trường Trung Học Quốc Gia Nghĩa Tử Cần Thơ :

Khai giảng khóa đầu tiên năm 1971

Hiệu Trưởng : Giáo sư Lê Phú Đức, Sĩ quan biệt phái

Thành phần Giáo Sư và nhân viên: Do Bộ Quốc Phòng : Gồm một số giáo sư quân nhân mà trước đây là giáo sư .những trí thức,học giả được gọi nhập ngũ theo lệnh gọi động viên của Bộ Quốc Phòng

- Do Bộ Giáo Dục : Các giáo sư được biệt phái sang Viện Giáo Dục Quốc Gia Nghĩa Tử
- Do Viện Giáo Dục QGNT đề nghị tuyển chọn...

Chương trình giảng dạy : Chương trình giảng dạy theo đúng chương trình của Bộ Giáo Dục (có thể xem các em học sinh như các em trong các trường công lập của Bộ Giáo Dục)

Điều kiện nhập học tại các trường Quốc Gia Nghĩa Tử : là các em là con của các tử sĩ ,thương phế binh, của “quân, cán, chính “ bị sát hại khi thi hành công vụ và được Tòa Án ra Án lệnh công nhận là “ QUỐC GIA NGHĨA TỬ “. Dưới đây là một án lệnh QGNT, án lệnh trợ cấp tiền cho các con em QGNT

Trường Trung Học Quốc Gia Nghĩa Tử Huế

cũng như các trường QGNT khác, đều trực thuộc Bộ Cựu Chiến Binh, Viện Giáo Dục QGNT

Lúc bấy giờ là năm 1967:

Bộ Trưởng Bộ Cựu Chiến Binh : Bác Sĩ Nguyễn văn Hồng

Đồng lý văn phòng : Đại Tá Phạm Gia Cầu

Viện Trưởng Viện Giáo Dục QGNT : Y Sĩ Trung Tá Trương Khuê Quan

Phụ tá Viện Trưởng : Thiếu Tá Bùi Trọng Chi

Trường Trung học QGNT Huế tọa lạc tại “ Ngã Tư Anh Danh Thành Nội- HUẾ “, cổng chính của trường ở trên đường Đinh Bộ Lĩnh, hiện nay đổi thành Đinh Công Tráng, đường này đi thẳng ra “Cửa Thượng Tứ “. Mặt trường nhìn ra đường “Bổ Thị “nay đổi là đường Nguyễn Huệ. Sau lưng trường là đường Mai Thúc Loan, đường này đi thẳng ra “ Cửa Đông Ba “.Hồng trường giáp Viện Dục Anh,

Năm 1953, đây là khuôn viên trường Thiếu Sinh Quân, sau đó trường Thiếu Sinh Quân dời vào Vũng Tàu Khu- ông viên này được giao cho đơn vị “ Mũ Đỏ Hiến Binh “. Sau khi Hiến Binh giải thể, lại được giao cho đơn vị “ Mũ Đen Quân Cảnh “. Đơn vị Quân Cảnh dùng làm văn phòng và “Trại Gia Binh “. Tháng 7 năm 1967, khu công

viên này được Quân cảnh giao cho Bộ Cựu Chiến Binh để thành. lập trường Quốc Gia Nghĩa Tử -Huế. Bộ Cựu Chiến Binh lệnh cho Ty Cựu Chiến Binh ở Huế cho tu sửa, chỉnh trang phòng ốc các lớp, đồng thời thu nhận học sinh.

Anh Châu văn Kham , (hiện nay đang sinh sống ở Vũng Tàu), thuộc Ty Cựu Chiến Binh Huế là người có công trực tiếp, cấp tốc chỉnh trang trường ốc.

Tháng 8/1967, Y Sĩ Viện Trưởng Trương Khuê Quan bận công du nước ngoài, Thiếu Tá Bùi Trọng Chi, phụ tá Viện Trưởng, lệnh cho tôi, giáo sư trường QGNT Saigon về làm Hiệu Trưởng Trường QGNT Huế, trước mắt là lo tìm mời giáo sư: Trương thị Đạm Tuyết, Nguyễn Khoa Diệu Tuy, Nguyễn Thắng Thường, Nguyễn văn Huyền ... và sắp xếp sĩ số học sinh cho các lớp để kịp khai giảng niên khóa đầu tiên (1967-1968) cùng với mùa khai trường các trường trung học Công lập ở Huế.

Tháng 9/1967 trường QGNT Huế đã chính thức khai giảng niên khóa đầu tiên, cất bằng khánh thành trường là Thiếu Tướng Hoàng Xuân Lãm, Tư Lệnh Vùng I Chiến Thuật và Đại Tá Lê Văn Thân tỉnh trưởng tỉnh Thừa Thiên. Sĩ số học sinh ngày khai trường là 100 em về sau sĩ số tăng lên 400 em.

Tháng 1/1968 , trường được bàn giao cho Hiệu Trưởng mới là Giáo Sư Hoàng Hữu Tiểu, nguyên là Chánh Thanh Tra Trung Học thuộc Bộ Quốc Gia Giáo Dục được biệt phái sang Bộ Cựu Chiến Binh.

Trong biến cố Tết Mậu Thân (1968), trường hư nát quá nặng nề, sau trường được xây dựng lại toàn bộ, xây dựng thêm Khu Nội Trú và thu nhận 50 em vào Nội Trú Sinh.

Sau đây là danh sách nhân viên đã phục vụ cho trường QGNT Huế, mà tôi được biết (có thể còn nhiều Thầy Cô và nhân viên nhà trường tôi không biết hoặc không nhớ)

- Hiệu Trưởng - Phan văn Cự (hiện ở San Jose, California, Hoa Kỳ.)

- Hoàng Hữu Tiểu (Đã qua đời ở Việt Nam)

- Bửu Đôn (Huế , Saigon)

Nữ Giáo sư :

- Nguyễn Khoa Diệu Tuy (Saigon) Anh - Pháp văn

- Phan thị Thu Vân : Quốc văn

- Phan thị Thanh Tâm(Bác Sĩ Texas)

- Trương thị Đạm Tuyết (SanJose)

- Phan thị Nhật Lệ (USA)

- Trương thị Lai : Quốc văn

- Huỳnh thị Trung : Vạn vật

- Nguyễn thị Lệ Hằng : Thể dục

- Cô Nghê : Sử Địa

Nam Giáo sư :

- Nguyễn Thắng Thường: (Huế) Hội họa

- Nguyễn Hứa Hàm : Thể dục

- Tạ Ngọc Minh : Anh văn

- Lâm Quốc Tuyên : (Huế) Quốc văn

- Hoàng Mạnh Quân : Sử Địa

- Đinh Tấn Hùng : Toán-Lý- Hóa

- Phạm Mạc Trường Ly Phương : Nhạc

- Đặng Công Toại : Quốc văn

- Phan đình Quế : Toán-Lý- Hóa

- Thầy Quân : Công dân

Giám thị & Nhân viên:

- Nguyễn văn Huyền : Tổng Giám Thị Huế

- Nguyễn Mê : Phụ Tá Giám Thị Nội Trú

- Nguyễn Thu : Giám thị

- Bác Tháo : Cai trường

- Bà Thệ : Lao công.

Tổng kết, trường Quốc Gia Nghĩa Tử Huế vừa thành lập và hoạt động được khoảng 8 năm cho đến ngày 26/3/75 thì trường đã bị mất cùng với sự bỏ ngỏ Huế.

Mãi cho đến sau Đại Hội QGNT/92 vừa qua khi Gia Đình Quốc Gia Nghĩa Tử Việt Nam được thành lập ở Hoa Kỳ, thì Anh Chị Em Quốc Gia Nghĩa Tử Huế mới bắt đầu ngồi lại với nhau chia xẻ “những đắng cay, ngọt bùi” mà cuộc đời đã chất chồng đè lên thân phận của chúng ta.

Chúng ta Cầu Chúc toàn thể Anh Chị Em Quốc Gia Nghĩa Tử Huế luôn gặp nhiều may mắn hơn trong tương lai.

Hè năm nay, thay vì được nghỉ ngơi cùng với gia đình ở Sài Gòn trong ba tháng hè thì phải ra Huế lo cho tổ chức trường Trung Học Phổ Thông Quốc Gia Nghĩa Tử Huế mới được thành lập, lo từ A đến Z.

Cũng nhờ tôi quen biết quá nhiều ở Huế nên khi điều động tôi, TrungTá Viện Phó Bùi Trọng Chi nói với tôi :“Anh là Thổ Địa ngoài đó “

Sau khi lo xong nhiệm vụ, tôi vội vã vào Sài Gòn để tiếp tục dạy ở trường QGNT Sài Gòn cũng như nhận tiếp tục dạy thêm ở các trường Tư Thục : Trường Hưng Đạo, Trường Văn Hiến (ở Dakao), Trường Việt Anh (ở đường Công Lý) ...Ra Huế,vui thật là vui : Được thăm Ba Mẹ, thăm quê,thăm bà con xa,gần, thăm các bạn bè cũng như gặp lại các em học trò cũ.

Lo công việc, vui với cảnh cũ, nhưng gia đình ở Sài Gòn, công việc cần nhận dạy ở các trường tư ...cho nên tôi không thể nấn ná ở lại Huế...cũng may, tôi vào Sài Gòn trước “Biến cố Tết Mậu Thân 1968 “, nếu không vào sớm thì không biết ra sao, vì chúng nó vào nhà Ba Mẹ tôi kiếm ba anh em tôi đến ba lần...

Cô Diệu Tuy

Cô Đạm Tuyết

Thầy Phan văn Cự

Thầy Cô Phan Đình Quế và Thầy cô Phan văn Cự

Trường Trung Học Kỹ Thuật Quốc Gia Nghĩa Tử Sài Gòn

Đây là bài viết về Trường Trung học Kỹ thuật QGNT – Sài Gòn do thầy Đỗ Trọng Hòa nhớ lại:

Trường Trung học Kỹ thuật QGNT được ra đời bởi nghị định số:0615/QP/ND ngày 30 tháng 11 năm 1965.Tính đến ngày 30 tháng 4 năm 1975 vừa được 9 tuổi rưỡi, với BA VỊ HIỆU TRƯỞNG như sau:

- Thầy Nguyễn Hữu Thông (1965-1969). Từ 1969 đổi về làm Trưởng khoa Toán Trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt.

- Thầy Phan Văn Cự (1969-1970).Hiện đang ở San Jose, California.

- Thầy Đặng Trần Dư (1970-1975).

CÁC VỊ GIÁM HỌC:

- Thầy Huỳnh Hữu Tâm (thuyên chuyển đi nơi khác năm 1971)
- Thầy Đỗ Đại Thanh Vân

CÁC VỊ TỔNG GIÁM XƯỞNG:

- Thầy Bùi Văn Đắc
- Thầy Trần Khắc Lượng (Thế Thày Bùi Văn Đắc). Thầy Lượng đang ở tại Pháp Quốc.

CÁC VỊ HIỆU ĐOÀN TRƯỞNG:

- Thầy Huỳnh Thanh Hải (Sau về Xưởng Kỹ Nghệ Họa)
- Thầy Huỳnh Sơn Cương

CÁC VỊ TỔNG GIÁM THỊ:

- Thầy Huỳnh Văn Lâu
- Thày Bùi Văn Đắc (Thay thế Thày Huỳnh Văn Lâu trở về xưởng)

CÁC VỊ GIÁM THỊ:

- Thầy...Liêm- Cô Nguyễn Thị Liêm (Cô Liêm đang ở Fremont-California)

CÁC VỊ NHÂN VIÊN VĂN PHÒNG:

* Ông Nguyễn Văn Thành.
* Ông. . . Đường
* Cô. . Ảnh
* Ông. . . & Ông. . .

- Trường được xây cất trên một diện tích gần 30.000 mé vuông, với một dãy nhà trệt, kiến trúc theo lối học xưởng. Theo kế hoạch dự trù, các phòng học sẽ được xây cất thêm về sau tạm thời để đáp ứng cho nhu cầu cấp bách buổi đầu, trường được chia thành 5 học xưởng và 8 phòng học. Về máy móc trang bị, lúc đầu do các cơ quan Hoa Kỳ chuyển nhượng được một số ít máy móc chia đều cho các học xưởng. Về sau, do ngân sách tự trị của Viện Giáo dục QGNT, Trường được trang bị dần thêm các loại máy móc, dụng cụ và bàn ghế, v. v. . . Riêng xưởng điện tử vào năm 1970 đã nhận được sự viện trợ của Chính Phủ Ý Đại Lợi, gồm các máy móc, dụng cụ tối tân, cộng thêm các tài liệu hướng dẫn giảng dạy thật phong phú. Ngoài ra học xưởng Điện tử còn được tân trang với bàn ghế hoàn toàn mới, có máy điều hòa không khí nữa.

Trường KT-QGNT trực thuộc Viện Giáo dục Quốc Gia Nghĩa Tử (Bộ Cựu Chiến Binh) về hành chính và tài chính, nhưng về chuyên môn Trường lại lệ thuộc Nha Kỹ Thuật và Chuyên Nghiệp Học Vụ (Bộ Giáo Dục). Ngay trong niên khóa đầu tiên, Trường đã mở được 2 lớp chính thức theo đúng học trình của Nha Kỹ Thuật và Chuyên Nghiệp Học Vụ. Bên cạnh đó trường còn mở thêm các lớp huấn nghệ đoản kỳ để giúp đỡ các học sinh QGNT muốn sớm có một nghề mưu sinh. Qua quá trình đào tạo, trường đã cấp bằng tốt nghiệp cho hơn 300 học sinh tốt nghiệp các lớp Đoản kỳ bao gồm các ngành như : Cơ khí ô tô - Kỹ nghệ Họa - May cắt - Kỹ nghệ Gỗ - Kỹ nghệ Sắt - Điện nhà và Điện tử.

Các học sinh chính thức của trường tới năm 1975 gồm Ban Kỹ Thuật Toán và các Ban Chuyên nghiệp khác, từ lớp 9 tới lớp 12 tổng cộng trên 300 học sinh theo học

DANH SÁCH CÁC THẦY CÔ CÁC BỘ MÔN KỸ THUẬT VÀ VĂN HÓA:

* **Xưởng Kỹ nghệ Gỗ:**

- Thầy Nguyễn Ngọc Anh.

- **Xưởng Kỹ nghệ Sắt:**

- Thầy Nguyễn Thế Thọ
- Thầy Vương Thành Phát

* **Xưởng Điện Nhà:**

- Thầy Phạm Văn Hòa (Sau thuyên chuyển về Công Ty Điện Lực)
- Thầy Hồ Văn Thành

* **Xưởng Cơ Khí Ô Tô:**

-Thầy Hồ Văn Miêng (Sau thuyên chuyển về Công Ty Điện Lực)
- Thầy Võ Phú Cường
- Thầy Trịnh Văn Thông.

* **Xưởng Nữ Công Gia Chánh:**

- Cô Triệu Thị Chơi
- Cô Nguyễn Thi Xung Huê
- Cô Trầm Ngọc Tuyết.
-Cô Nguyễn Thị Thanh Long (dạy thêu đan)

* **Xưởng Điện Tử:**

- Thầy Phan Tấn Chữ.(Tạ thế năm 1978)
- Thầy Đỗ Trọng Hòa

* **Xưởng Kỹ Nghệ Họa:**

- Thầy Huỳnh Thanh Hải
- Thầy Nguyễn Khoan Hồng (Đang ở SEATTLE-USA).
- Thầy Đỗ Đại Thanh Vân

* **Bộ Môn Mỹ Thuật Họa**

-Cô Đẹp
- Thầy Nguyễn Cao Mỹ

DANH SÁCH CÁC THẦY CÔ CÁC BỘ MÔN VĂN HÓA:

* **Sử Địa Công dân:**

-Thầy Ngô Đức Hải(San Jose- USA)
-Thầy Nguyễn Khoan Hồng (Seat-le-USA)

* **Anh Văn:**

- Cô Đỗ Thị Phụng
- Cô Đỗ Thị Kim Châu
- Thầy Phạm Trọng Phu
- Thầy Nguyễn Duy Định

* **Việt Văn:**

- Thầy Bùi Dã

* **Toán:**

- Thầy Nguyễn Thành Vân
- Thầy Nguyễn Văn Sự
- Thầy Nguyễn Phúc Thọ
- Thầy Nguyễn Văn Định
- Thầy Nguyễn Chí Thông

* **Lý Hóa:**

- Thầy Trần Khắc Lượng (Pháp)
- Thầy Nguyễn Văn Hồng
- Thầy Nguyễn Văn Định - Lý
- Cô Nguyễn Thị Hòa
- Cô Tâm

***Triết:**

- Thầy Nguyễn Lộc Thọ

***Pháp Văn:**

- Thầy Ninh Thế Việt

- Sau ba mươi mốt năm biến động, tang thương dâu bể, vật đổi sao dời, trí nhớ chỉ còn nhớ được. một số các chi tiết trên, xin ghi vội ra đây, hy vọng giúp' các "cựu học sinh KT-QGNT" năm xưa hồi tưởng lại chút ân tình" thầy trò cũ" hay ít "kỷ niệm xưa"với ngôi Trường KT-QGNT dấu yêu.

Có gì sai sót, mong các em bổ túc thêm và bỏ qua nhé !-năm nay vừa sáu mươi rồi- Tiễn đây tôi cũng xin bày tỏ lòng cảm ơn và sự cảm động vô cùng trước sự tiếp đón nồng hậu của các Bạn hữu cũng như của các cựu học sinh KT-QGNT đã dành cho tôi trong chuyến"hạnh ngộ" tại California vừa qua. Những tình cảm cũng như những kỷ niệm đẹp đó,tôi sẽ trân quý và mang theo mãi suốt quãng đời còn lại

- *Đỗ Trọng Hòa - Tokyo – Japan*

Sau đây là vài chuyện nói về Trường Trung Học Kỹ Thuật QGNT Sài Gòn :

Thời điểm năm 1967 trên thị trường Điện Tử có những bước tiến về điện tử...do đó tôi đã theo học một khóa về điện tử năm 1967-1968. Do đó sau khi được bổ nhiệm làm Hiệu Trưởng trường Trung Học Kỹ Thuật QGNT, (1969 - 1970) tôi đã chú tâm mở rộng

về Xưởng Điện Tử, tăng cường máy móc và các linh kiện điện tử. Ngoài ra tôi cũng chú tâm phát triển về Xưởng Cơ khí Ô tô, tôi nhận thấy các em theo học một cách rất thích thú...

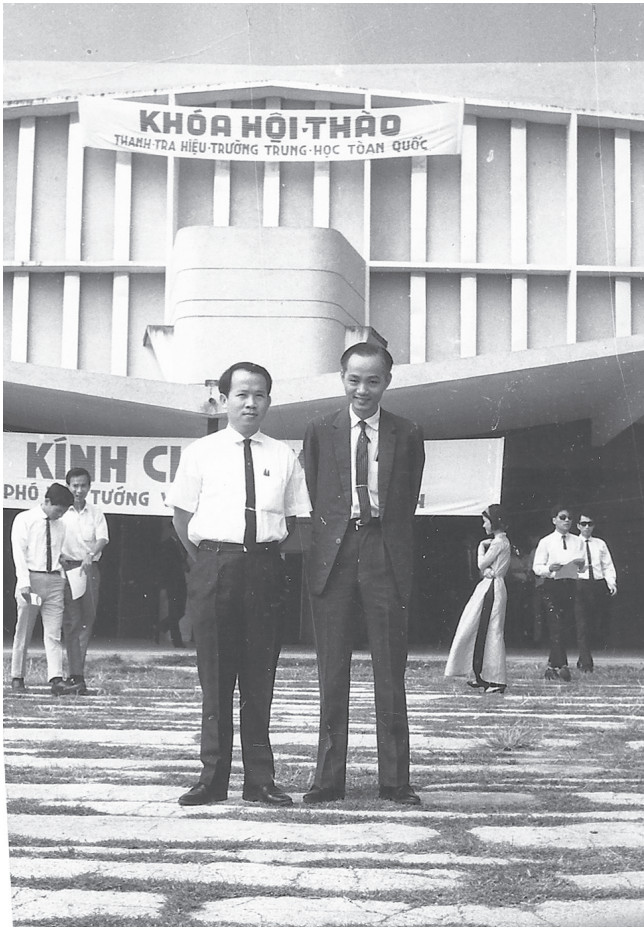
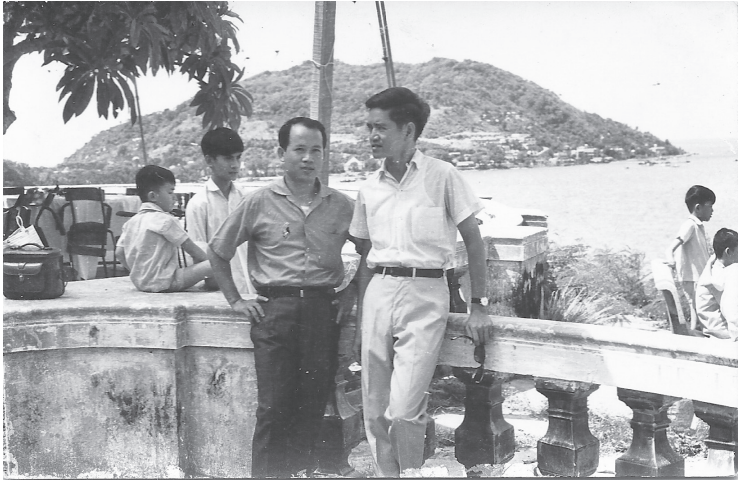
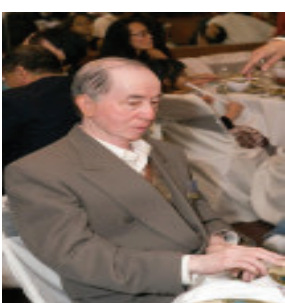
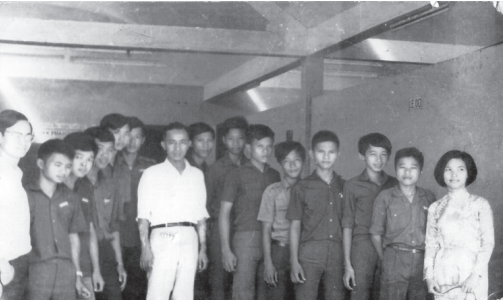
Trong thời gian làm hiệu trưởng, tôi đi tham dự các khóa hội thảo và tiếp đón các phái đoàn đến thăm trường:

Khoảng thời gian này, cuộc sống gia đình thật vô cùng hạnh phúc: với vợ và hai con trai đầu lòng...có xe hơi 'hai ngựa" đưa gia đình đi chơi, đi giới thiệu thuốc tây của dược phòng cho các nhà thuốc tây ở Sài Gòn, Chợ Lớn...

Phan Văn Cự

Các Hình Trang 39 Bên Phải: Thầy Phan văn Cự và các giáo sư, học sinh tại Đại Hội QGNT 1992 - đưa tiễn học sinh du học Hoa Kỳ 1970 - tham dự khóa Hội Thảo toàn quốc.

Các Hình Dưới: Thầy cô Phan văn Cự và các giáo sư, học sinh trường Kỹ Thuật. Các cơ sở thuộc trường Kỹ Thuật.

Tiệc mừng “Kỷ Niệm 60 Năm Thành Hôn” của thầy cô Phan Văn Cự.

Vào trưa ngày 26 tháng 4 năm 2025 vừa qua, anh chị em QGNT miền bắc California đã đến nhà hàng Dynasty tại thành phố San Jose để tham dự tiệc mừng “Kỷ Niệm 60 Năm Thành Hôn” của thầy cô Phan Văn Cự.

Thầy cô Vũ Xuân Đào từ thành phố Sacramento cũng đến tham dự.

Anh Mai Đức Phú và chị Thu Tâm đại diện Gia Đình QGNT Bắc California đã lên sân khấu để kính tặng thầy cô tấm plaque kỷ niệm (như hình bên trên) và hai ca sỹ QGNT Anh Tài và Lệ Hằng đã hát tặng thầy cô bài hát rất hay và ý nghĩa. Chị Thu Tâm cũng ngâm thơ kính tặng thầy cô nhân ngày vui kỷ niệm 60 năm.

Ngoài Gia Đình QGNT, còn có rất đông gia đình, người thân, bạn bè của thầy cô đến tham dự buổi tiệc mừng này.

Hình ảnh do hai anh Trung Bảo và Nguyễn Quỳnh chụp.

Đàn Chim Lạc Bầy

(Hay Trường Trung Học Quốc Gia Nghĩa Tử Đà Nẵng)

(Kính dâng hương hồn Thầy Tôn Thất Dương Kỳ)

Trích Kỷ Yếu QGNT 2013 (BBT)

Viện Giáo Dục Quốc Gia Nghĩa Tử và Trường Trung Học Quốc Gia Nghĩa Tử được thành lập từ năm 1963.

Đến năm học 1967-1968, Bác-Sĩ Viện-TrưởngViện Giáo Dục QGNT Sài Gòn thành lập 2 trường Trung Học:

* QGNT Huế do Thầy Phan Văn Cự làm Hiệu Trưởng (sau làm Hiệu Trưởng trung học kỹ thuật QGNT Sài Gòn). Kế đó là Thầy Hoàng Hữu Tiểu.

* QGNT Đà Nẵng do Thầy Nguyễn Khuê làm Hiệu Trưởng (trong 3 tháng đầu thành lập Trường), tiếp theo là Thầy Nguyễn Ích Xuân.

Niên khóa đầu 1967-68, Trường QGNT Đà Nẵng mở 2 lớp đệ thất (lớp 6 sau này).

Từ Bộ Giáo Dục biệt phái sang Viện Giáo Dục QGNT, tôi qua giảng dạy ở Trường Trung Học QGNT Đà

Nẵng từ năm học đầu. Vì tuổi trẻ bản thân, vì nghề nghiệp, vì thương cảm hoàn cảnh đặc biệt của các em học sinh QGNT nầy; nên tôi đã hăng hái trong công tác giáo dục.

Qua năm học thứ hai 1968-69, Trường mở thêm 2 lớp Bảy và nhận thêm 3 lớp Sáu nữa, thầy Nguyễn Hoa làm Hiệu Trưởng. Hai niên khóa trên, nhà Trường đặt tạm tại “Bát con gà”, lao tù cũ của Pháp xưa ở 88 đường Đồng Khánh, Đà Nẵng.

Qua năm học thứ ba 1969-70, Viện Giáo Dục QGNT cho xây ngôi trường QGNT Đà Nẵng. Ngôi trường mới này ở trung tâm thành phố, tọa lạc trên khuôn đất ngôi trường cũ rộng 5 mẫu tây, đối diện công viên Diên Hồng, Đà Nẵng.

Ngôi trường xây kiên cố với văn phòng đẹp đẽ, hội trường hiện đại, nhà chơi thể thao rộng rãi, phòng hiệu trưởng, phòng hội đồng giáo sư, phòng giám học, phòng tổng giám thị, phòng hiệu đoàn trưởng và 10 phòng học đúc bê tông mà nền móng dự trù xây lầu nhiều tầng để làm nội trú cho học sinh của Trường.

Năm học thứ ba, từ 1969-70, 70-71 - Trường mở thêm lớp Tám và Chín.

Đến niên khóa thứ năm, 1971-72, vì nhu cầu học sinh, Viện Giáo Dục QGNT cho phép Trường mở Trung Học đệ II cấp. Thầy Tôn Thất Dương Kỳ biệt phái qua làm Hiệu Trưởng. Những năm sau đó 1971-72, 72-73, 73-74 - Nhà Trường phát triển thêm các lớp 10A-10B, 11A-11B, 12A-12B (ban A: lý hóa vạn vật, ban B: Toán lý hóa). Trường mời các Giáo Sư Trường Trung Học Phan Chu Trinh và Nữ Hồng Đức, Đà Nẵng qua giảng dạy.

Cuối năm học 1973-74, học sinh lớp 12A-B thi tú tài 2 đạt kết quả khá cao. Đây là khóa đầu tiên học sinh Trường thi tốt nghiệp, Tú tài 2 rồi vào học Đại học.

Song song với Học Vụ, Viện Giáo Dục QGNT đã cho phép thành lập Hiệu Đoàn Trường mà tôi phụ trách. Sau một thời gian vì nhu cầu công vụ, tôi chuyển qua công tác Văn phòng Trường. Tuy là một Trường trung học đệ I và II cấp nhỏ ở miền Trung, nhưng Trường đã luôn tích cực tham gia đầy đủ mọi sinh hoạt với các

Trường khác ở Quảng Nam - Đà Nẵng như: Học đường, thể thao, văn nghệ, giải trí, công tác xã hội ... và cũng đã đạt nhiều thành tích cao đáng kể (xin xem Đặc san Hiệu đoàn Trường Trung học QGNT Đà Nẵng).

Từ năm 1967-75, Trường chỉ vốn vẹn có 8 năm học liên tục rồi Trường giải thể, không có những khóa học đàn em tiếp tục học.

Đến tháng 4, 1976, nhà nước lấy cơ sở Trường để làm khu vực triển lãm của thành phố. Còn thầy cô giáo và học sinh thì sát nhập vào các trường trung học khác ở Đà Nẵng hoặc trở về quê quán làm ăn kiếm sống ...

Thế là các em học sinh QGNT Đà Nẵng biến thành đàn chim lạc bầy bay về bốn phương trời ...

Sau năm 1975, vì hoàn cảnh đưa đẩy, tôi phiêu bạt vào Nam, không đi dạy học lại nữa với bao nỗi niềm tiếc nghề nghiệp. Từ đó đến nay, những kỷ niệm cũ đã về trong giấc mộng: những cây phượng về đỏ thắm với tiếng ve inh ỏi mùa hè, những ngày khai trường rộn rã, những em học sinh với tà áo trắng cắp sách đến trường ... luôn luôn ám ảnh không nguôi trong sâu thẳm tâm hồn già nua của tôi.

Sau nhiều năm lưu lạc, bây giờ gặp lại những học trò cũ của tôi, họ mừng mừng tủi tủi trong tình thầy trò, họ kể lại những kỷ niệm êm đềm dưới mái trường cũ thân yêu ngày xưa.

Tuổi hoa niên với mái trường, với thầy cô giáo, với bạn bè ... là những mảnh đời hạnh phúc, nên thơ nhất.

Tôi cũng vui mừng nhiều cho những học trò cũ của tôi nay đã có một sự nghiệp vững vàng ở hải ngoại, nhưng cũng buồn cho một số em đang công lưng lặn dấn vất vả ở quê nhà, mà nhất là ở quê miền Trung ...

Hoàng Trọng Nông

(Trích Kỷ Yếu QGNT 2013: Thầy Hoàng Xuân Thiệu nói về thầy Phạm Nghệ và thầy Huỳnh Thành Khiết)

.....
Thầy kể thêm về chuyện của thầy Phạm Nghệ dạy nhạc và thầy Khiết dạy vẽ cho nghe vì đây là hai người thầy cứng nhất trong thời gian làm việc với viện.

Mỗi lần có dịp đi Vũng Tàu hay Nha Trang mỗi lớp chỉ được chọn vài em nhưng thầy Nghệ thì lúc nào cũng ghi danh Phạm Nghệ và ban hợp xướng .Thầy ấy bảo với thầy rằng “Anh mà không cho nó đi thì lần sau nó không hát nữa.” Những lần tập hát mà có học trò phá phách nhiều thầy Nghệ lại bảo thầy “Lâu lâu anh ghé qua một tí tụi nó sợ anh thành ra nó nghiêm túc tập hát. Chứ không tôi bảo chúng nó không chịu hát”.

Về phần thầy Khiết cái đam mê của ông Khiết thì rất khác. Những lần thăm viếng của tổng thống thì thầy rất lo lắng về vấn đề trang hoàng. Thầy Khiết lại không, ông

Nhớ
Ơn
Thầy
Huỳnh
Thành
Khiết

Đặc san hay kỷ yếu gồm các bài vở, văn thơ
Và các bài vở văn thơ này cần có những hình ảnh hay tranh vẽ đi kèm để tô điểm thêm phần bài vở cả về hình thức cho đẹp hơn và nội dung cho phong phú hơn.

Và phần lớn những hình ảnh ngày xưa chúng ta có cũng nhờ vào tay thầy Khiết chụp ra, và tờ đặc san quý bạn đang cầm trên tay có rất là nhiều tranh vẽ tay màu và đen trắng....cũng do chính bàn tay thầy Khiết vẽ.

Là những học trò của Thầy và là những học sinh trong BBT tờ đặc san này, chúng em rất nhớ ơn Thầy.

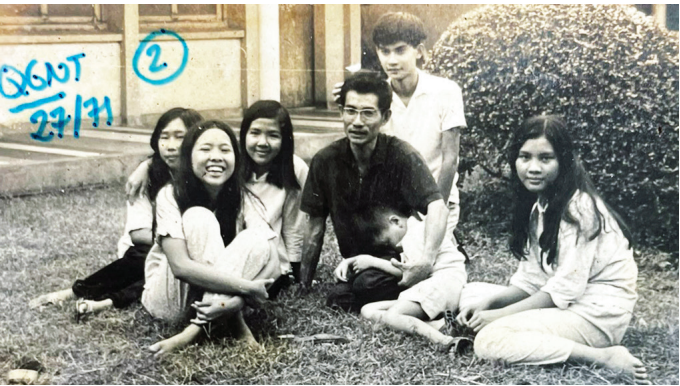
Trên trang 43 có những hình học sinh chụp chung với Thầy ở trường hay ở biển và Trường Thiếu Sinh Quân Vũng Tàu.

chẳng lo lắng gì.Khi thấy hỏi thì ông bảo “Đó là chuyện của tôi anh đừng lo “ Đến đêm trước ngày thăm viếng thì thầy Khiết vẽ đến 2 giờ sáng. Thầy có hỏi tại sao thì thầy Khiết trả lời “ *Vẽ như thế này thì màu sắc của những cánh phượng mới tươi mới thắm*”. Thầy muốn để dành những phòng hình lại dùng cho lần tới thì thầy Khiết bảo “Lần tới vẽ cái mới để dành làm gì. Không cần dùng những phòng đã bạc màu”

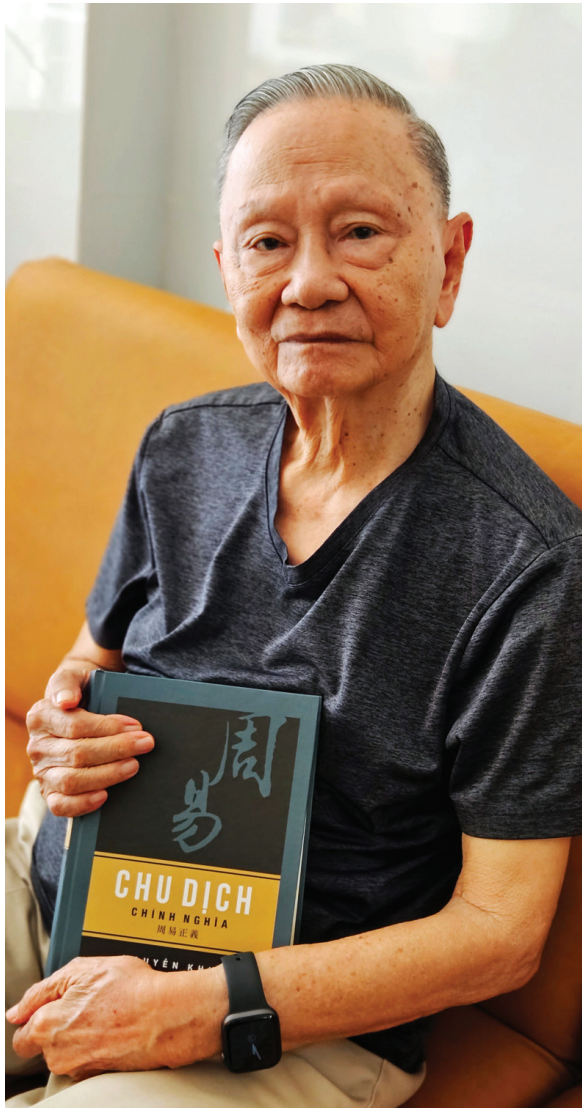
Đây là những thầy mà thầy cứng như cứng trứng không có thì khổ lắm. Sau 1975 Thầy có đi học tập chung với thầy Khiết khi được trả về ông đau yếu luôn và đã qua đời. Thầy Nghệ thì vẫn gọi thăm hỏi với thầy thường xuyên

ANH PHÚ: Em còn nhớ lúc học với thầy Khiết Thầy dạy vẽ cho đệ ngũ trở lên Thầy cầm phấn tay trái và vẽ từ phải qua trái Thầy viết hay gì cũng dùng tay trái và viết hay vẽ từ trái qua phải rất hay.

THẦY THIỆU: Em còn nhớ chữ trong phòng giáo sư không Thầy viết “*Tất cả cho Quốc Gia Nghĩa Tử* “ viết phòng nổi trên một bản gỗ rất đẹp.

Thầy Nguyễn Khuê

Các hình ảnh chụp thầy Khuê ngày 03/11/2024 nhân dịp thấy in các tác phẩm mới nhất.

Trân trọng giới thiệu sách mới: CHU DỊCH CHÍNH NGHĨA, phiên bản tiếng Việt đầy đủ nhất hiện nay do thầy Nguyễn Khuê dịch và chú giải.

Khi cầm sách trên tay, nhà nghiên cứu Nhật Chiêu “cảm thấy rất ngưỡng mộ sự hiểu biết và công phu của thầy Nguyễn Khuê và đây là 1 trong những quyển sách quý trong tủ sách của tôi.”

Chu Dịch chính nghĩa của Khổng Dĩnh Đạt, cháu đời thứ 32 của Khổng Tử, chưa có bản Việt dịch.

Trong Chu Dịch chính nghĩa, Khổng Dĩnh Đạt bài bác cách dùng huyền học để giải thích kinh Dịch. Ông nghiên cứu kinh Dịch với nhân quang chính thống của một bậc thạc nho, nên chú trọng thuyết minh đạo lý về nhân sự mà tuyệt nhiên không đề cập việc bói toán. Tác phẩm có giá trị cao về mặt học thuật là lý do tác giả Nguyễn Khuê chọn phiên dịch và chú giải để giúp thêm một tư liệu cần thiết và hữu ích cho những ai muốn nghiên cứu kinh Dịch mà không đọc được bản chữ Hán.

Bản dịch gồm có phần chính văn, tức kinh văn Chu Dịch, có đủ nguyên văn chữ Hán, phiên âm và dịch nghĩa. Tiếp theo là chú của Vương Bật và Hàn Khang Bá, và số do Khổng Dĩnh Đạt soạn. Sau là phần chú giải do Nguyễn Khuê soạn đặt ở cuối chú có dẫn thêm chú thích của Trình Di, và bản dịch tiếng Anh, tiếng Pháp.

Thí dụ như chữ ĐỀ Vương Bật chú Đề là “tú” của cây dương; Khổng Dĩnh Đạt số: Đề là “tuệ” của cây dương liễu.” James Legge dịch khô dương sinh đề là “a decayed willow producing shoots: cây dương liễu khô héo đâm chồi”. Wilhelm/Bayners các bản Chu dịch tiếng Việt đều dịch “sinh đề” là đâm rễ....

Thiết tưởng muốn nghiên cứu kinh Dịch cho một mục đích nào đó, chẳng hạn tìm hiểu vũ trụ quan và nhân sinh quan của người Trung Quốc thời cổ đại, sự liên quan giữa Dịch lý và y lý, bói toán,... điều quan trọng trước hết là HIỂU ĐÚNG kinh Dịch. Muốn vậy, phải có một bản dịch và chú giải thật tốt, đáng tin cậy. Dịch giả Nguyễn Khuê hi vọng bản dịch và chú giải này đáp ứng được điều đó.

Sách dày 1.050 trang, khổ 16x24cm.

Những tác phẩm thấy vừa in :

Cháu chân thành cảm ơn các cô chú web Quốc Gia Nghĩa Từ đưa tin về thầy Nguyễn Khuê. Thầy sinh năm 1935, ngày nhà giáo năm nay khoa Văn sẽ gửi lời chúc mừng sinh nhật thầy 90 tuổi.

Nhân đây xin chuyển đến các cô chú cựu sinh viên từng học thầy Nguyễn Khuê những tác phẩm thấy vừa in trong thời gian gần đây sau dịch Covid.

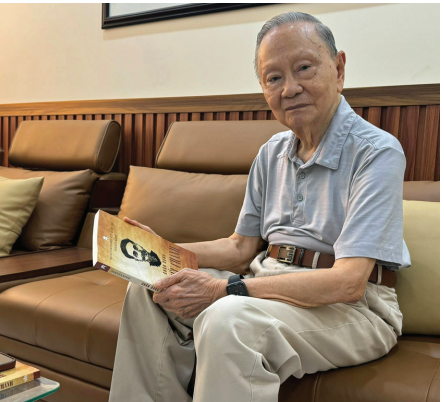
1/ Tập thơ “Lưng trời còn chút nắng vương.”

2/ Tái bản sách Tâm trạng Tương An quận vương, năm 2023.

Nhà xuất bản Văn học vừa công bố 7 tác phẩm gửi tham dự Giải thưởng Sách Quốc gia lần thứ 7 năm 2024 trong đó có tác phẩm”Tâm trạng Tương An quận vương qua thi ca của ông” (tác giả Nguyễn Khuê), giới thiệu với độc giả đầy đủ hơn một thi tài lỗi lạc gần như bị bỏ quên. Tác giả đã có công sưu tầm nhiều tài liệu quý về tiểu sử cùng thi văn của Tương An.

Người viết xây dựng lại một cách rõ ràng thân thế Tương An, phân tích tinh tế tâm trạng thi nhân, đi tìm những nguyên nhân sâu xa, cắt nghĩa tâm trạng ấy.

3/ Tái bản sách Chân dung Hồ Biểu Chánh năm 2023.

4/ Sách Chu Dịch Chính Nghĩa, viết mới hoàn toàn trong 2 năm, vừa in vào đầu tháng 11/2024.

(Chân thành cảm ơn một cựu sinh viên Hán Nôm học thầy Nguyễn Khuê đã gởi hình thầy Khuê và các thông tin bên trên. BBT)

Các tác phẩm của Thầy Nguyễn Khuê, cựu GS Việt Văn QGNT:

- Tâm trạng Tương An quận vương qua thi ca của ông (1970)
- Nghị luận văn chương (1972)
- Tự học Hán văn (1973, tái bản 1995)
- Chân dung Hồ Biểu Chánh (1974, tái bản 1998)
- Gia Định qua thơ văn xưa (1987)
- Những vấn đề cơ bản của chữ Nôm (1987)
- Từ điển Hán - Việt (1991)
- Nguyễn Bình Khiêm qua Bạch Vân am thi tập (1997)
- Hương Trời Xa Bay (Thơ, 1998)*
- Nguyễn Trãi toàn tập tân biên (Soạn chung, 1999 và 2000)
- Cõi Trăm Năm (Thơ, 2002)**
- Ba mươi năm cầm bút (2004)
- Sơ lược và ảnh hưởng của Chư tổ Thiền Thái Tông (2005)
- Trăm Năm Là Cuộc Lãng Du (Thơ, 2005)***

**Biết đời như mây bay
Sao mãi nhật cho đầy
Ra đời hai tay trắng,
Lìa đời trắng hai tay.*

***Mây bay nước chảy hững hờ,
Đá mòn rêu bám bên bờ thời gian.
Trăm năm là cõi hợp tan,
Chuyện đời dâu biển phiếm bàn mà chơi.*

****Đời muôn màu muôn vẻ,
Nhiều điều chưa nói ra
Ai người sau tri kỷ,
Xin nói tiếp thay ta.*

Tài liệu trên đây do Thầy Nguyễn Văn Xiêm, cựu GS Anh Văn QGNT và ĐHVK Saigon, gửi đến.

QGNT Bắc California tiếp đón thầy Nguyễn Khuê và thầy Phan Văn Cự vào mùa hè năm 2009 tại San Jose, California.

Không ai tầm 2 lần trên cùng 1 dòng sông Câu nói của triết gia Hy Lạp cổ đại Heraclitus nếu đem vào trường hợp tôi sắp nói đây về cơ duyên tôi được học với Thầy Nguyễn Khuê thì rất khập khiễng. Nhưng tôi muốn kể lại để các bạn biết câu chuyện tôi đã 2 lần được làm học trò của Thầy Khuê ở 2 môi trường khác nhau.

Năm tôi học lớp đệ lục (lớp 7) nk 1965 -1966 tôi được học môn Việt Văn với Thầy Khuê. Thầy luôn mặc áo sơ mi trắng ngắn tay, quần tây sẫm màu, tóc cắt cao và rẽ ngôi chải mượt. Gương mặt Thầy lúc nào cũng sáng và sạch sẽ mượt ma như vừa thức dậy vào buổi sáng (dù là buổi trưa hay buổi chiều).

Sau năm đệ Lục, tôi không được gặp Thầy nữa vì hình như Thầy đã rời

trường QGNT. Bẵng đi đến năm 1971 sau khi đỗ Tú Tài 2, tôi và Phạm trấn Lâm bạn cùng lớp QGNT từ lớp Đệ Thất 1964 ở QGNT sau khi ghi danh học ở ĐH Luật, tà tà ghé sang ĐH Văn Khoa (trên đường Cùin g Để , cạnh đài THVN) làm “ cái đuôi “ cho 2 người đẹp (trong đó 1 cô là hoa khôi Trưng Vương vừa ghi danh bên trường Luật mà 2 thằng tôi vừa làm quen trước đó).

Sang ĐH Văn khoa, thấy 2 cô ghi danh chúng chỉ Việt Hán, 2 đứa tôi cũng Việt Hán luôn (dĩ nhiên)

Giờ học đầu tiên của chúng chỉ Việt Hán, ông thầy bước vào giảng đường LÀ THẦY NGUYỄN KHUÊ.

Hình ảnh Thầy không gì khác so với

năm 1965 -1966 Cũng sơ mi trắng ngắn tay, quần sẫm màu, tóc chải mượt chỉ thêm chiếc cà vạt màu sẫm. Hết 2 giờ học khi Thầy bước ra, tôi đến chào Thầy, có thể thầy không nhận ra tôi vì ngày xưa tôi là thằng bé 13 còn bây giờ tôi là 1 thanh niên 19 tuổi. Thấy vậy tôi vội đọc : “Ngã kim nhật tại tọa chi địa, cổ chi nhân tăng tiên ngã tọa chi “ (tôi đọc 1 hơi bằng tiếng HUẾ) câu này Thầy đã đọc khi dạy chúng tôi năm 1966 ở QGNT.

Thầy Khuê cười rạng rỡ vì nhận ra 2 thằng học trò QGNT xưa. Thấy trò vui vẻ nói chuyện mừng ngày tái ngộ.

Kể lại chuyện xưa hơn 53 năm chia xẻ với các bạn.

PST Q71

Tri Ân Thầy Cô

Tôi viết bài này trong tâm trạng phấn khởi, nhiệt tình khi may mắn được gặp lại các bạn bè đồng môn ngày xưa học chung trường Quốc Gia Nghĩa Tử !

.... Đó cũng là một niềm tự hào với những kỷ ức ngày xưa cấp sách đến trường trong tư thế của một cậu học sinh ngẩng cao đầu, tự hào mình là tinh hoa của tổ quốc và chúng tôi bạn bè Q luôn cố gắng học hỏi, lắng nghe lời thầy cô dạy bảo và cùng bạn bè của mình để vượt qua ngưỡng cửa cuộc đời.

Câu chuyện này này, tôi cũng kể rất nhiều lần,có bạn đọc được, mà có bạn cũng chưa đọc !

Ở đây không chỉ là hoài niệm lại, ngày đó mình đến với bạn bè và vui cùng với các quý Thầy Cô và các bạn bè của mình. Tôi như chìm đắm vào hạnh phúc và các kỷ niệm trong không khí vui tươi ngày đại hội cũng vẫn còn nguyên trong tôi đến tận bây giờ ... mỗi lần nghĩ đến những ngày trung tuần tháng 11 !

Tôi và các bạn bè của tôi mong chờ đến ngày đại hội tri ân thầy cô hàng năm cũng chỉ là một

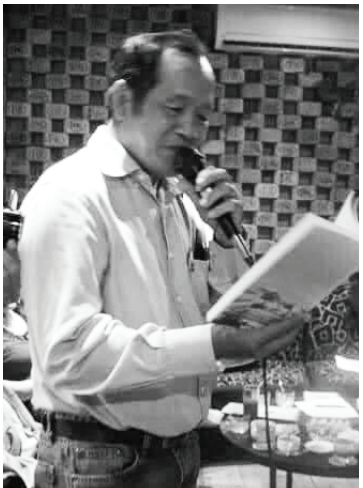
mơ ước nhỏ bé bình thường, là được gặp nhau, ngồi lại với nhau hàn huyên tâm sự và nhìn thấy nhau trong các trạng thái tưởng trong mơ nghe như mùa xuân về trong đôi mắt em *

Cũng như được mong nhìn lại các quý Thầy Cô của mình còn nguyên sức khỏe, vẫn sang sảng nói chuyện và kể chuyện đời mình...

Chúng tôi háo hức lắng nghe những lời dạy bảo của các Cô Thầy và khắc sâu trong lòng.

Năm nay 2021 và trước đó là năm 2020 chúng tôi cũng không có ngày tri ân ... Một nỗi đau muộn màng. Chỉ còn ước mẫm hi vọng năm sau 2022 sẽ được gặp lại nhau. Bài viết này xem như hoài niệm lại ngày tháng của 2019 ! (không khí của buổi ngày tri ân Thật tuyệt vời và hạnh phúc cho những người có mặt hôm đó)

Và cũng xem như bài viết này xin được phép nhắc lại ! Để tôi và chúng ta cùng tưởng niệm ngày tri ân thầy cô năm 2021 một hội ngộ Online trong tâm tưởng của mỗi con người, những học trò trường Q **

Xin kính chúc tất cả quý Thầy Cô và bbQ mọi người đều sức khỏe và hi vọng sẽ có ngày chúng ta sẽ ngồi lại gần với nhau.

Chẳng còn bao lâu nữa, nay tháng 08 rồi, còn vài chục ngày nữa là mấ y . Ngày vui vẫn còn chờ đợi chúng ta ở phía trước, chỉ sợ chúng ta có quyết tâm thực hiện mơ ước đời mình hay không mà thôi !

See you... Tri ân thầy cô 2024

Phạm Dũng

COVID-19

Ngày Nay 5 Năm Trước

Nhớ những ngày của 5 năm trước, khi bệnh Covid đang hoành hành.
Tôi xin phép đưa lại những trích đoạn Email của quý thầy cô trường QGNT trong những ngày này..
Năm năm đã qua thật nhanh, Đại Hội GD QGNT sắp đến, chúng ta còn mấy dịp gặp nhau, khi sức khỏe còn cho phép?

- Em X thương quý,
Cảm ơn em đã nghĩ đến quý Thầy Cô trong giai đoạn khó khăn này.
Cô hằng đêm van vái Trời Phật phù hộ cho đại gia đình QGNT của chúng ta được tai qua nạn khỏi khi đại dịch cúm đang lan tràn khắp nơi trên thế giới.
Cô Phụng (Cô Đỗ t. Phụng là GS trường Kỹ Thuật QGNT SG)

- Các em QGNT và đại gia đình QGNT, các bằng hữu, đồng nghiệp thân mến.

Tin tức cho thấy cả thế giới đang nhiều đau khổ quá. X ơi, Nhớ hồi nhỏ, học tiểu học ở trường Thiên Phước Tân Định, sáng nào không thuộc bài Cô chạy vào quỳ trong nhà nguyện nhỏ cầu kinh.. Bây giờ, Với lòng thành kính đó, Cô xin được phép cùng X nguyện cầu:
“Lạy chúa xin bình an đến cho mọi nhà.”
Các bạn, các em QGNT:
Thương quý nhau rất nhiều!
Hồ Ngọc-Nữ (Cô Nữ là GS trường QGNT SG)
Cám ơn X,

- Xin tất cả quý Thầy, Cô & các Em, trong gd QGNT
Chúng ta cùng Cầu Nguyện cho bệnh dịch chóng qua khỏi & tất cả chúng ta được BÌNH YÊN
Phùng Thị Tấn, Toronto, Canada (Cô Tấn là GS trường QGNT SG)

- Cầu xin Thượng Đế giúp thầy trò GD/QGNT bình an trong mùa dịch này .
Phạm Trọng Phu (Thầy Phu là GS trường Kỹ Thuật QGNT SG)

- Thưa quý anh chi và các em Q thân mến,
Xin cầu chúc đại gia đình thầy / trò QGNT được nhiều may mắn thoát hiểm và bình an trong trận Wuhan Virus
Cầu mong các con cháu chúng ta từ các trường Đại Học được thượng lộ bình an về xum họp với gia đình.
Tin TV cho biết thuốc CHLOROKI-NE,thuốc trị sốt rét nhiệt đới MA-LARIA, có thể chữa được bệnh dịch Wuhan virus ?
“Đàn có bệnh thì vái tứ phương”
Thuốc này,trước 75 rất hiệu nghiệm trị sốt rét tại VN.
Cảm ơn thịnh tình của em X với quý thầy / cô.
Trân trọng,
Đỗ Thị Linh (Cô Linh là GS trường QGNT SG)

- Thầy cô Chương và con gái đến phi trường LAX lúc 21.00 ngày thứ hai, thì được biết là từ 24.00 phi trường sẽ không cho các chuyến bay từ U.K. đến ! Hên quá, cảm ơn Chúa .
Hiện thầy cô và con gái ở Quận Cam gần nhà con trai.
Cầu xin Chúa cho mọi người trong gia đình QGNT được bình an
Cô Chương (Cô Chương là GS trường QGNT SG)

- Em X thương mến
Cảm ơn em lúc nào cũng thương mến, quan tâm đến các thầy cô, đến gia đình NT. Cô chỉ biết cúi đầu xin Chúa ban nhiều ơn xuống cho mọi người, cho gia đình QGNT của chúng ta được bình an, nhất là trong thời kỳ khó khăn này.
Chúng ta cũng nắm tay nhau hướng về Đấng Tối Cao, xin ban ơn lành xuống cho chúng ta, cho mọi người.
Cô Ngọc (Cô Phạm t. Bảo Ngọc là GS trường QGNT SG)

- Cám ơn các em đã nhớ đến, thầy cô tương đối vẫn khỏe. Mong sao tất cả chúng ta đừng dính vào...
PHAN VĂN CỰ (Thầy Cự là Hiệu trưởng trường QGNT Huế và Kỹ Thuật SG)

Nhìn từ trái vào: Thầy Nguyễn Đức Quảng(GS Trường Tổng Hợp), thầy Nguyễn Lộc Thọ (GS Triết), cô Phùng t. Tấn(GS Pháp văn), cô Phạm t. Lộc (GS Trường Tổng Hợp), cô Võ Kim Sơn(GS Vạn Vật), thầy Hoàng Xuân Thiệu(Hiệu trưởng trường QGNT SG), thầy Sang, chồng cô Chương), cô Chương(GS QGNT SG), cô Lê t. Hòa(GS trường KT QGNT) và cô Đỗ t. Phụng.

Thầy Phan văn Cự (Hiệu Trưởng trường QGNT HUẾ và Kỹ Thuật) và cô, cô Hoàng xuân Thiệu, cô Phạm t. Bảo Ngọc(GS Pháp văn), thầy Hoàng xuân Thiệu(Hiệu Trưởng trường QGNT SG)

Cô Đỗ t. Linh(GS Sử Địa) và Phu Quân, Phu Quân và cô Hồ Ngọc Nữ(GS Việt Văn)

Thầy Phạm Trọng Phu(GS trường Kỹ Thuật QGNT), Thầy(?), Thầy Nguyễn Lộc Thọ(GS Triết)

Thầy cô Nguyễn văn Thơm (GS Vạn Vật)

Đạo Thầy Trò

Trong Hệ Thống

Giáo Dục Xưa

Nhớ về Thầy Ngô Đức Hải thì có rất nhiều kỉ niệm để kể...Thầy có bằng Tú tài Kỹ Thuật và Văn Bằng Sư Phạm Bộ môn Sử Địa , Từ năm 1959 -1964 Thầy dạy môn Kỹ Nghệ Họa tại trường Kỹ Thuật Cao Thắng và Nguyễn Trường Tộ,(Thầy Huỳnh Thanh Hải,Thầy Nguyễn Văn Quang đều là học sinh của Thầy) Đến năm 1964,Thầy chuyển đi Đức Hòa . Năm 1969 Thầy lại được biệt phái về dạy bộ môn Sử-Địa-Công Dân trong trường Kỹ Thuật QGNT,dạy môn Vật Lý ,Hóa Học tại các trường Tư Thục Hưng Đạo và Lê Bảo Tịnh (Saigon).Năm 1980 Thầy đã có mặt rất sớm tại California, sau đó Thầy học tại Fresno City College với văn bằng AS Degree về Electronic Technology,và liên tục làm việc từ năm 83 đến năm 2003...và có lẽ rất nhiều kỷ niệm khó quên mà lũ trò nhỏ chúng tôi thường hay nhớ, mỗi khi nghĩ về Thầy .

Thầy có khuôn mặt chữ điền,dáng đi nhanh nhẹn,tay luôn xách chiếc cặp táp da màu nâu kiểu xưa và phía trên miệng chiếc cặp táp cổ hữu là cây “Thiết Bàng” của Tôn Ngộ Không.Cây thiết bàng này không chỉ sử dụng để khê tay bọn tôi mà còn dùng để ra hiệu lệnh khi chúng tôi làm bài kiểm tra . Điểm đặc biệt nhất để nhận ra sự có mặt của Thầy là tiếng nổ đanh giòn của chiếc Lambretta màu bạc sáng chói...mỗi khi Thầy đến tiết dạy .

Giờ Sử,Thầy mê hoặc lũ trò nhỏ chúng tôi về những chiến thắng dồn dập của Vua Quang Trung Nguyễn Huệ,chúng tôi say mê theo dõi diễn biến những trận tiến công Hạ Hối...Ngọc Hối...Càng ngây ngất với những chiến công oai hùnghiển hách đại phá quân Thanh bao nhiêu thì trong giờ Địa Lý,lũ trò nhỏ chúng tôi lại như bay bổng theo những nét vẽ của Thầy...Thầy vẽ được bằng cả hai tay,bản đồ Việt Nam hiện ra trong khoảng khắc với nét phấn màu rất là hấp dẫn,lộng lẫy,mê hoặc. Một chiêu độc đáo của Thầy trong giờ học là “ Bắt Chuột”,có lẽ không những trong khối chúng tôi mà cả các bạn học sau chúng tôi khoảng một hay hai năm đều nhớ những không giận mà lại càng mến Thầy nhiều hơn.

*Cũng đã thật lâu vắng tin Thầy
Trong lòng Kỹ Thuật màu Áo Xanh
Chúng em tan tác từ đạo ấy
Người ở phương xa kẻ nông trường...*

*Giờ Sử ngày xưa bụi phấn trắng
Tay Thầy vẽ nhanh hình họa đồ
Công Dân Giáo Dục em vẫn nhớ
Điện tử,ô-tô,sắt,mộcnhà*

*Nghe như vắng vắng tiếng giảng bài
Trong giờ Sử Địa,trận Đống Đa
Một dải giang san rừng bạc biển
Mảnh đất Việt Nam giống Lạc Hồng*

*Thưa Thầy,thưa Cô,chúng em xưa
Đã lớn lên nhanh theo tháng ngày
Làm sao quên được công dạy dỗ
Quý thầy năm xưa khắc trong lòng.*

*Chiều nay chợt có cơn mưa rào
Trên đường ngõ nhỏ hạt mưa giăng
Gặp Thầy niềm vui mừng khôn xiết
Thưa Thầy Kỹ Thuật...chúng em đây...”*

Trước khi giảng bài mới là 15 phút truy bài,thường thì Thầy cho xung phong lên trả bài nhưng chúng tôi thường lợi dụng 15 phút này để ng-hịch phá ...Thầy thường “chiếu cố” kỷ lưỡng những tay nghịch phá bằng tuyệt chiêu “bắt chuột” bằng cách nắn những “con chuột” ở bắp tay thật độc đáo Thầy đã để lại những kỷ niệm thật khó quên với chúng tôi...

Những Phạm Chung Vy,Trần Đông Phước,Nguyễn Văn Sáng,Nhân Lưu,Nguyễn văn Thanh(Thanh Cận thối kèn Harmonica rất hay,sau vì quá tuổi học,gia nhập quân chủng Biệt Động Quân,ngày ra trường,hắn còn về thăm lại Thầy Hải và bạn bè xưa cũ)...Lũ bạn chúng tôi- đều phải khóc thét lên với chiêu “ Bắt Chuột” của Thầy,cái cảm giác vừa đau,vừa thốn của cơ bắp tay lại vừa nghe Thầy giảng moral...khiến cho các tay “ anh chị “ có máu mặt trong lớp xanh lè mặt mũi,khuôn mặt nhăn nhó đến thâm hại...Tuy sợ Thầy nhưng tình cảm kính yêu Thầy không vì thế mà giảm sút.

Có lẽ tất cả chúng ta đều vẫn nhớ rất rõ cái Đạo Thầy-Trò của hệ thống giáo dục ngày xưa...nhìn thấy Thầy-Cô đi từ xa tới,học trò đã lễ phép khoanh tay,cúi đầu chào Thầy Cô.

Không phải chỉ gói gọn trong khuôn viên nhà trường mà còn cả ngoài xã hội... thứ hai đầu tuần là ngày chào cờ,đang đi ngoài đường, nghe tiếng Quốc Ca từ một công sở đang làm lễ thượng kỳ mọi người luôn đứng lại,bỏ mũ, giữ tư thế nghiêm để tỏ lòng tôn kính hồn non nước...và giữ tư thế nghiêm ấy cho đến khi lá cờ đã yên vị phấp phới trên ngọn kỳ đài,lúc bấy giờ các hoạt động mới trở lại bình thường.

Nếu bạn đang đi trên đường,gặp đám tang cũng thế,mặc dầu không quen biết,nhưng khi chiếc xe tang đi qua,cũng nghiêng mình giở nón chào vĩnh biệt,tôn trọng người đã khuất...Thầy Hải cũng phụ trách giảng dạy giờ Công Dân cho tới cuối năm lớp 11 nên những bài học làm người do Thầy truyền đạt đã để lại dấu ấn trong lòng lũ trò nhỏ chúng tôi...

Thời gian thấm thoát trôi qua, mới đó xa trường xa bạn ,nhắm tính cũ dư vài chục năm rồi,anh em chúng tôi đã tìm và gặp lại Thầy Ngô Đức Hải tại thành phố San Jose,California trong một dịp tình cờ hy hữu... Một trong những người bạn học cùng lớp năm xưa –Nhân Lưu- khi ghé qua nhà Bank Wells Fargo đã thấy và nhận ra Thầy nhưng mãi cho đến những lần sinh hoạt picnic liên trường quy tụ phần đông những trường học ngày xưa:

Gia Long - Chu Văn An - Hồ Ngọc Cẩn - Lê Văn Duyệt - Ngô Quyền - Nguyễn Bá Tòng - Pétrus Ký - Phan Thanh Giản - Đoàn Thị Điểm -Quốc Học - Đồng Khánh - Trưng Vương - Võ Trường Toản...Ông anh cả Huỳnh Khuơng Trung là gạch nối thứ hai,để tình Thầy Trò nảy mầm tự bao đời,nay đơm bông kết trái,nảy cành.

Sống trên xứ người có cái hay và cũng có điều dở,thời gian làm việc cũng như các sinh hoạt khác vầy quanh ngốn hết ngày giờ khiến đôi khi cảm nhận như không còn thời gian nữa. Mỗi người lại một hoàn cảnh,có khi ở chung thành phố nhưng lại làm xa thành phố của mình,thậm chí còn phải đi xa tới các thành phố khác,vì vậy có muốn thăm Thầy-Cô phải có cái duyên,tập trung anh em đầy đủ ,phải hẹn với Thầy-Cô trước khoảng 1 hay 2 tuần là việc bình thường xảy ra ở huyện.

Chúng tôi sau 75 , trôi nổi xứ người, tình cờ lại tìm gặp lại nhau và ở chung trong cùng một tiểu bang,cái tiểu bang ngập tràn ánh nắng quanh năm,sóng biển hiền hoà vỗ quanh ấp ù,và cộng đồng người Việt xa xứ tập trung khá đông ở đây .Của đáng tội mà nói,đất lạnh chim đậu,hình như các thành tựu Khoa Học Kỹ Thuật đều tập trung ở đây,các linh kiện điện tử,từ các con chip nhỏ đến thế hệ đầu tiên của Computer,rồi các thế hệ sau đã được hoàn thiện và cải tiến thêm,mà Bạn cũng như chúng tôi đang xử dụng hiện nay thì headquarters của nó nằm phía bắc thành phố San Jose,phần mềm Yahoo.inc cũng nằm ở thành phố Sunnyvale,cách San Jose khoảng 20 dặm về hướng Bắc theo Freeway 101(có thể sẽ di chuyển trong thời gian tới vì thay đổi cơ cấu nhân sự thành phần Giám Đốc).

Thất lạc nhau từ 34 năm về trước,người thì PuLau BiĐong,kẻ thì Galang(một hòn đảo nhỏ khoảng 80 km2 xa xôi ở Indonesia,gồm ba hòn đảo gọi là Barelang,Viết tắt

cho Batam-Rempang

- Galang.Nhóm đảo này lại là một phần của quần đảo Riau thuộc Indonesia,gồm một chuỗi khoảng 1800 đảo nằm về phía nam Singapore và Johore (Malaysia),anh em chúng tôi lưu lạc trời nổi trên khắp năm châu, hữu tình làm sao lại khéo run rủi gặp nhau tại cùng Thành phố San Jose,cái thành phố lớn thứ 10 ở nước Cờ Huê này,được xếp hạng là một trong thành phố an ninh nhất của xứ Hiệp Chúng Quốc,lại vòn vẹn cách nhau khoảng trên dưới mười mười lăm phút lái xe,khi ghé thăm Thầy Ngô Đức Hải, Thầy Đặng Trần Dư (Hiệu Trưởng Trường KT QGNT), Cô Trần Thị Liêm (Milpitas) trên hai chục phút lái xe.

Đại Hội QGNT năm 2003 được tổ chức tại đây,ngay tại thành phố Sanjose hiền lành,quanh năm ngập tràn ánh nắng mặt trời và bầu trời xanh ngắt này,hàng trăm anh chị em Q trên toàn thế giới từ Pháp Quốc , Canada ,Oregon ,Arizona ,Minnesota,Atlanta,Florida,South California,Texas,Washington,Georgia,North California...,không ngoa để nói rằng đây là một trong những Đại Hội QGNT trên toàn thế giới được tổ chức thành công nhất,vui nhất, số lượng Anh Chi Em tham dự đông đảo nhất.Không giấu được những giọt lệ mừng vui khi gặp được nhau sau bao năm xa cách...cứ tưởng rằng đã chẳng còn có dịp được gặp nhau nữa ...

*Chừng bấy nhiều năm ta xa cách
Lòng bỗng mềm như tơ phím chúng
Niềm vui gặp lại giọt lệ đắng
Cầm nắm tay nhau nước mắt rơi...*

*Ngày vui sao chẳng chịu dừng bước
Bạn đây, ta đây phút tương phùng
Còn có niềm vui nào hơn thế
Thấy đó - Trò nay tóc bạc màu...*

Thời gian thay đổi,chừng đó năm,có thể đủ để cho một thế hệ sinh ra sau lớp chúng tôi,thế hệ thứ ba đang trưởng thành trên đất Mỹ,khi mà chúng tôi chừng ấy tuổi đầu,tóc cũng đã nhuộm bạc màu thời gian,vẫn còn được xưng hô, lễ phép quý trọng với Thầy Cô,vẫn như ngày nào còn ngồi mãi đưng quán trên ghế nhà trường.

Tràn ngập niềm vui nhưng tôi vẫn nhận ra cái vẻ nề sợ Thầy, kính Cô đọng lại ngay trong những khoảnh khắc tuyệt vời nhất khi các bạn gặp lại Thầy Cô....

Mùa Xuân vẫn còn đang ngự trị trong thành phố xa xôi này,những cây Cherry nở bông rực rỡ sắc hồng,thi thoảng vài cơn gió nhẹ thổi ngang qua,những cánh hoa bay theo gió,phủ trắng hồng gốc cây.

DINHLE

SanJose,đầuTháng Giêng 2025

Quý thầy cô tại Ngày Hội Áo Xanh tại San Jose bắc California năm 2006. Hình do Cẩm Hồng 75 cung cấp.

GIỖ BỐ

Hôm nay ngày giỗ Bố
Ngoài trời mưa giăng giăng
Anh em về đoàn tụ
Nhớ một ngày xa xăm
Năm chín năm Bố mất
Chúng con thành mồ côi
Mẹ trở thành quả phụ
Đau nỗi đau cuộc đời
Chiến tranh và ly biệt
Đã qua rất lâu rồi
Nhưng đôi khi nước mắt
Vẫn ngậm ngùi rơi rơi
Mẹ đã về cõi Phật
Bên cạnh Bố an yên
Chúng con giờ tóc bạc
Cũng với bao ưu phiền
Hôm nay ngày giỗ Bố
Hôm nay nhớ Mẹ nhiều
Một đời con khắc khoải
Những ân tình dấu yêu.

Cao Quang Thiệu K3
Q. Đà Nẵng

FATHER'S DAY

Ngày của Cha nhớ Mẹ
Nỗi nhớ cứ thất lòng
Cha mất khi tuổi trẻ
Mẹ thay Cha vun trồng
Những cây non lớn thẳng
Lưng Mẹ ngày một còng
Mẹ dầm mưa dãi nắng
Có bao giờ kể công
Năm tám năm Cha mất
Tám năm Mẹ không còn
Năm mười năm dưỡng dục
Mẹ Anh hùng trong con
On sinh thành trời bể
Một đời con nhớ hoài
Thương Cha và thương Mẹ
Biết khi nào nguôi ngoai?

Cao Quang Thiệu K3
Q. Đà Nẵng

lời tự tình tháng bảy

Tháng bảy về con bỗng nhớ Trường Q
Nhớ đến Mẹ đến Cha mình đã mất
Nhớ Thầy Cô đã trở về cõi Phật
Mà lòng con mãi mãi chẳng hề quên
Năm mươi năm nhớ lại chuyện sách đèn
Ngôi trường nhỏ nhưng như là mái ấm
Đã diu dặt, đã yêu thương đón nhận
Những đứa con còn nhỏ sớm mồ côi!
Ngôi trường chỉ tồn tại tám năm trời
Nhưng kỷ niệm thì một đời nhớ mãi
Năm mươi năm giờ con ngồi nhìn lại
Thương vô cùng những năm tháng tuổi thơ
Cái mất đi không hề mất bao giờ
Khi thế hệ chúng con còn gặp gỡ
Khi một số Thầy Cô đang còn đó
Khi bên nhau vẫn nhắc đến Trường xưa
Năm mươi năm đời như một giấc mơ
Chào tháng bảy ngẫm về điều được mất
Có nỗi buồn nhưng điều trân quý nhất
Học trò Q vẫn luôn nhớ Trường Q.
Cao Quang Thiệu K3 Q. Đà Nẵng

Ban Xã Hội Trường Quốc Gia Nghĩa Tử

Trước khi lên lớp 10, tôi bất mãn và phá phách lắm, nên bị cấm túc và đuổi học thường xuyên.

Sau khi lên lớp 10, tôi gặp linh mục Trần Học Hiệu, ngài được chuyển từ Pháp về để thành lập giáo xứ cho khu Chăn Nuôi đối diện trường Quốc Gia Nghĩa Tử. Ngài từng làm hiệu trưởng trường Nguyễn Bá Tòng trước khi bị chuyển sang Pháp nhiều năm. Tính ngài cũng ngang bướng tương tự như tính tình của tôi. Ngài hướng dẫn tôi về Triết học và văn chương, đồng thời đào tạo và giao cho tôi trách nhiệm tổ chức và đoàn ngũ hoá giới trẻ. Tôi cũng được giao nhiệm vụ giúp ngài xây dựng trường tiểu học Tân Dân và những sinh hoạt của giáo xứ mới đang được xây dựng.

Tôi trở nên chững chạc và có lý tưởng

mục tiêu rõ ràng hơn. Cũng vào thời điểm này, Hoàng Bình Hải với tôi rất thân, đến nhà tôi chơi và ăn uống thường xuyên dù nhà tôi lúc đó rất nghèo. Hải cho tôi biết là được bầu làm trưởng ban Xã Hội học sinh của trường và làm việc trong ban xã hội của cô Dương Chi.

Nhà nghèo, mẹ là quả phụ, chạt vật nuôi 6 đứa con, tôi là con cả, ngoài giờ học cũng cố gắng làm việc kiếm thêm tiền phụ giúp mẹ. Hải biết tôi mơ ước được học thêm toán, lý, hoá nên vận động ban xã hội xin cho tôi tiền học kèm toán lý hóa, và xin cho tôi một chiếc xe đạp làm phương tiện để đến trường nhất là tới các lớp Anh ngữ và luyện thi tú tài trường Phục Hưng sau này.

Sự tín nhiệm và khuyến khích gián tiếp trực tiếp của ban xã hội trường Quốc Gia Nghĩa Tử qua cô Dương

Chi và bạn Hoàng Bình Hải, song song với sự hướng dẫn và trách nhiệm từ linh mục Trần Học Hiệu đã chuyển hóa tôi hoàn toàn, từ một đứa trẻ ngỗ nghịch, thành một thiếu niên có lý tưởng, mục tiêu, và nhất là một nền tảng giáo dục về khoa học và văn chương khá vững chắc khi tiếp tục đường học vấn xây dựng tương lai tại Đài Loan và Hoa Kỳ sau này.

Sự kiện cô Dương Chi và trường Quốc Gia Nghĩa Tử đã không quay lưng lại với một đứa trẻ học hành kém cỏi, bất mãn, và phá phách như tôi, nhưng vẫn kiên nhẫn khuyến khích và giúp đỡ, đã đóng góp một phần rất lớn nếu không phải là một phần quan trọng nhất, cho những thành quả của tôi từ đó đến nay.

Phạm Văn Oanh 73
(Hàng giữa từ số 1 bên phải qua)

Trang Thơ 50 Năm

*Quốc Gia Nghĩa Tử mừng Hội Ngộ
Kết chặt thâm tình nỗi ước mơ
Những cánh chim Q từ muôn lối
Qui tụ tìm nhau một bến chờ
Bằng Lăng*

*Chim Quốc khắp phương trời
Bay về cùng một nơi
Chung vui ngày hội ngộ
Tình mãi đây không với
Phuong Hoang*

*Quốc Gia Nghĩa Tử bạn mình ơi
Đã năm mươi năm trôi qua rồi
Chúng ta còn được bao lần nhớ?
Quyết giữ nghĩa tình - nghĩa tử
Thanh Trước*

*50 năm tuy cũng thật lâu
Nhưng tình nghĩa tử đậm sâu chẳng mờ.
Lê Minh Nguyệt*

*Năm mươi năm những bóng xa rồi
còn được gì bên những nỗi trôi
để nhớ về thời xưa ươm mộng
chỉ mong tìm lại tiếng cười thôi
MP*

*Thầy cô mở lối đưa đường
Bến đời dẫu dắt tỏ tường đục trong
Năm mươi năm chẳng thay lòng
Ôn thầy cô tựa mệnh mông biển trời
Bằng Lăng*

*Dù thời gian cách xa
Tuổi nay tuy đã già
năm mươi năm gặp lại
tình vẫn mãi thiết tha
Phuong Hoang*

*Năm mươi năm hợp tan ly biệt
Vẫn hướng về trường cũ lớp xưa
Giờ hội ngộ biết nói sao vừa
Mối tình thâm Quốc Gia Nghĩa Tử
Le van The*

*Tình Q thấm thiết đậm đà...
Vòng tay thân ái vui ngày đoàn viên
50 năm vượt khó truân chuyên
Ngày vui gặp gỡ như trên thiên đàng...
Minh Nguyen Hi hi*

*Mừng Hội Ngộ năm mươi năm sắp đến,
Bao nghĩa tình chan chứa rộn ràng mong .
Từ Nội Trú, Kỹ Thuật hay Phổ Thông,
Quốc Gia Nghĩa Tử tâm đồng vun đắp.
Thu Tâm*

Các bài thơ trên trang này được trích lại từ các trang nhà QGNT hay các đặc san QGNT trước đây vì hợp với chủ đề 50 Năm. Xin chân thành cảm ơn các tác giả. BBT

Nhạc lính toàn thắng trên mặt trận văn hóa

Nhờ được tự do sáng tác, nhiều nhạc sỹ tài hoa viết được nhiều bài nhạc lính rất tuyệt kích thích tinh thần chiến đấu của người lính cho hai chữ TỰ DO. Chúng ta có thể nêu tên vài nhạc sỹ nổi bật trong sự nghiệp sáng tác nhạc lính như Trần Thiện Thanh, Nguyễn Văn Đông, Lam Phương.

Mời nghe một đoạn trong giai điệu “Đêm Tiến Đôn” do Lam Phương sáng tác:

“Gặp nhau giây phút này

Là mừng giây phút này

Khi chiến tranh còn gây thêm máu lửa

Thì mộng mơ xin trả hết cho đời

Quê hương này còn mãi mãi nhờ anh.”

Nhạc lính như một giọng nhạc thời trang được ưa chuộng suốt thời gian chiến tranh giữa hai miền Nam Bắc. Và rồi giọng nhạc thời trang này , như những bài ca về những người hùng trong quân ngũ. Tiếng hát của những người hùng càng ngày càng loan tỏa từ Nam ra Bắc sau năm 1975 ở từng miền, từng khu phố, từng nhà đến các phòng trà, nhạc hội, tiệc tùng.

Nhạc lính nêu cao tinh thần chiến đấu, chấp nhận gian khổ, mong sao non nước được bình yên.

Mời nghe một đoạn trong giai điệu “Rừng Lá Thấp” do Trần Thiện Thanh sáng tác:

“Rừng lá xanh xanh lối mòn chạy quanh

Đời lính quen yêu gian khổ quân hành

Nghe từ ngày thơ tiếng súng triển miên

Đánh giặc lâu bền cho non nước bình yên.”

Vì sao nhạc lính Việt Nam Cộng Hòa được phổ biến, truyền tụng nhanh chóng và rộng rãi trong dân chúng?

Ai cũng công nhận nhạc lính Việt Nam Cộng Hòa lan tỏa đến kinh ngạc. Nhiều giai điệu êm đềm, sâu lắng, thể hiện đúng tâm tư tình cảm của người lính, một người lính bình thường. Tâm tình của họ đầy tình nước, tình người. Họ chiến đấu để bảo vệ quê hương đất nước nhưng không quên gia đình, người vợ, người yêu.

Mời nghe một đoạn trong giai điệu “Hàng Hàng Lốp Lốp” do Nguyễn Văn Đông sáng tác.

“Và xin em hiểu rằng,

Người đi giúp nước nào mang danh chi

Cầu cho đất nước vượt ngàn gian nguy

Đường đi biên giới xa

Lòng này thách với tang bồng

Đừng sầu má ấy phai hồng, buồn lắm em ơi.”

Thương quá người Lính Việt Nam Cộng Hòa

Người lính Việt Nam Cộng Hòa quyết chiến ở tuyến đầu tổ quốc nhưng không quên tình nhà . Nhạc lính rất nhân bản, tự do chuyển tải tâm sự của người lính, người lính bình thường đầy tình cảm, mơ mộng.

Mời nghe một đoạn trong giai điệu “Những đóm mắt hỏa châu” do Hàn Châu sáng tác.

“Dưới ánh châu hồng anh ngồi gọi thầm tên em

Mơ một ngày mai pháo nổ vang trên lối về.

Những đóm mắt hỏa châu là hoa đăng ngày cười

Khi chiến chinh hết rồi tương lai ta tìm tới

Có nhau trong đời đêm trường không sợ lạc loài yêu thương.”

Trong nhiều chương trình nhạc lính, ca sỹ mặc trang phục của người lính Việt Nam Cộng Hòa, đội nón sắt hay mũ nâu (của binh chủng Biệt Động Quân), mũ đỏ của binh chủng Nhảy Dù, trang bị nhiều băng đạn, súng ngắn, súng dài. Qua hình ảnh của người lính, người ta yêu nhạc lính oai hùng, người ta thích bộ đồ lính tươm tất gọn gàng. Người ta chiêm ngưỡng những ca sỹ như Đan Nguyên, Thế Sơn, Tuấnn Vũ...trong bộ quân phục. Trong trang phục rằn ri Thủy Quân Lục Chiến, ca sỹ bác sỹ trung út nổi bật trên sân khấu với băng tên: CHỈNH”, với hai bông mai lấp lánh.

Nhạc lính chiến thắng vẻ vang

Mặc cho sự cấm đoán, đốt phá nhạc miền Nam nói chung và nhạc lính nói riêng của nhà cầm quyền cộng sản ngay sau năm 1975 vì họ lo ngại dân chúng tìm hiểu sự thật lịch sử qua từng câu, từng chữ của các bản nhạc. Mặc cho chính sách, chiến dịch bài trừ văn nghệ miền Nam, nhạc vàng, nhạc bolero, nhạc lính vẫn lan tỏa mạnh mẽ đến miền Bắc. Người miền Bắc không còn hát nhạc để cổ súy chiến tranh, trái lại họ thích nghe nhạc “Ngự”, họ thích nghe nhạc lính, nhạc đề cập tới sự thanh bình. Mặc cho bộ máy chính quyền cộng sản phê phán việc nghe nhạc lính Việt Nam Cộng Hòa là thiếu hiểu biết, việc hát nhạc lính Việt Nam Cộng Hòa là “lố bịch”. Mặc cho họ than vãn họ bị “xâm lăng văn hóa”, nhạc lính đã lan tràn, thống trị, đã chiến thắng trên mặt trận văn hóa. Một mặt trận không tiếng súng.

Chính quyền Cộng sản không ngăn cản được nhạc lính tràn lan, họ đành làm ngơ hoặc cho sửa vài chữ trong bản nhạc trước khi trình diễn.

Vậy là nhạc lính, nhờ sự phóng khoáng, tự do, đã chiến thắng. Chiến thắng oai hùng. Chiến thắng huyền thoại. Nhạc lính trở thành tài sản vô giá, sống mãi trong tim của mỗi người dân Việt.

NVT

Số đơn

Nơi nhận đơn

Ban

16 Quang Định

Số ký danh

Hội đồng

Đ. Saigon

Khóa ngày

24-6-1975

BAN

Sinh ngữ 1 Anh

☐A

 Pháp

☒P

Pháp

☐P

 Anh

☒A

Sinh ngữ 2 Đức

☐Đ

 Ý

☐Y

Nhật

☐N

YPNho

☐T

Mã số (tên tỉnh)

Tên trườngCL

☐

theo họcTT

☐

TD

☒

Số căn cước

Nam

☒M

Nữ

☐F

Thí sinh được giảm 10% số điểm

☐G

ĐƠN XIN DỰ THI TÚ TÀI PHỔ THÔNG

Họ và tên thí sinh(32)

Sinh ngày(22) ngàythángnăm(29)

Nơi sinh(30) (đơn vị hành chính nhỏ nhất ghi trong khai sinh)(45) (ghi tên Tỉnh, Đô, Thị xã trong khai sinh)

Họ và tên cha

Họ và tên mẹ

(3) Thí sinh tự tay viết)

Kính xin Ông Tổng Trưởng Bộ Văn Hóa Giáo Dục và Thanh Niên cho ghi tên tôi vào danh sách xin dự thi Tú Tài Phổ Thông Ban B Khóa ngày 25.6.1975 tại Hội đồng B.S.T. xin cam đoan: 1) Không ghi tên tại 1 hội đồng khác trong khóa này. 2) Không mang vũ khí hoặc tài liệu học tập vào phòng thi. 3) Không có những hành động phá rối trật tự trường thi.

Hồ sơ đính kèm

1/ 01 Khai sinh hợp lệ
2/ 01 Chứng chỉ học trình lớp 12 (thí sinh Công lập hay Tư thực 17 - 18 tuổi)
3/ 03 Chứng chỉ học trình lớp : 10, 11 và 12 hoặc Chứng chỉ TT1 hay T.H.Đ.N.C. 3 năm trở về trước (thí sinh Tự do từ 19 tuổi trở lên)
4/ 01 Giấy miễn thuế (thí sinh 17 tuổi)
5/ 01 Chứng chỉ hợp lệ tình trạng quân dịch
6/ 02 Phiếu điểm thí sinh

Saigon ngày 14 tháng 01 năm 1975

(Thí sinh ký tên)

Địa chỉ liên lạc

Số nhà

Đường

Tỉnh

Nhân viên nhận hồ sơ

Ngàythángnăm 197

Họ và tên

Chữ ký

CHI CHÚ:

(1) Thí sinh đánh dấu x vào ô thích hợp : Thí dụ : thí sinh công lập đánh dấu x vào ô tương ứng với CL ☒ TT (Tư thực) TD (Tự do).

(2) Thí sinh đánh dấu x vào ô hưởng giảm điểm 10/100 nếu thuộc các thành phần sau đây : quân nhân, cựu quân nhân, thương phế binh, Cảnh sát quốc gia, quả phụ tử sĩ của Công Chức, của Cán bộ, Sắc tộc, đồng bào Việt gốc Miên v.v...

(3) Thí sinh tự viết câu này : Kính xin Ông Tổng Trưởng Bộ Văn Hóa Giáo Dục và Thanh Niên cho ghi tên tôi vào Danh sách xin dự thi Tú Tài Phổ thông Ban Khóa ngày tại Hội đồng

Tôi xin cam đoan : 1) Không ghi tên tại 1 hội đồng nào khác trong khóa này.
2) Không mang vũ khí hoặc tài liệu học tập vào phòng thi.
3) Không có những hành động phá rối trật tự trường thi.

LỜI DẶN QUAN TRỌNG CHO THÍ SINH

Thí sinh phải đọc kỹ những điều dưới đây trước khi viết đơn để tránh những sai lầm :

ĐƠN XIN DỰ THI

Những chi tiết trong đơn xin dự thi phải được viết theo lối chữ in và đánh dấu rõ ràng, đầy đủ. Mỗi chữ được viết trong một (1) ô và bắt đầu từ ô thứ nhất.

A- Tên thí sinh :

Thí sinh để một ô trống ở giữa họ, chữ lót và giữa chữ lót, tên

Không nên viết gạch nối hoặc một ký hiệu gì khác giữa các chữ.

Bỏ trống những ô còn lại.

Thí dụ : Tên Thí Sinh : LÊ - THỊ - MINH - HIỀN

ĐÚNG

LÊTHỊMINHHIỀN

SAI

LÊTHỊMINHHIỀN

SAI

HIỆNLÊTHỊMINH

SAI

LÊTHỊTHỊMINHHIỀN

SAI

Lêthịminhhiền

B- Ngày sinh :

Thí sinh nên nhớ ghi năm sinh. Nhiều thí sinh có khuynh hướng ghi năm nạp đơn thay vì năm sinh.

Trong trường hợp sinh từ ngày 1 đến ngày 9 và từ tháng 1 đến tháng 9, phải viết số 0 trước khi viết số thứ nhì.

Thí dụ : Sinh ngày 1 tháng 2 năm 1950

ĐÚNG

01021950

SAI

11021950

SAI

0102150

SAI

01021972

SAI

01021950

C- Nơi sinh :

Trong phần nơi sinh thí sinh ghi ở dòng trên là đơn vị nhỏ nhất có ghi trong khai sinh (làng, xã, hay thôn) nghĩa là những chữ đầu trong khai sinh — dòng dưới ghi tên tỉnh, Đô, Thị xã

Thí dụ : Sinh tại

Hòa Lộc, Mỹ Cày, Kiến Hòa
Hưng Xá, Ý Yên, Nam Định
Cát Tường, Phú Cát, Bình Định

ĐÚNG

HOALOCMIYCAYKIENHOA
HUNGXAUYYENNAMDINH
CATTUONGPHUCATBINHDINH

SAI

MIYCAYKIENHOA
KIENHOAHOALOC
YUYENHUNGXA
NAMDINHCUATWUONG

D- Nam hay nữ :

Thí sinh đánh dấu X vào ô chỉ giới phái của mình

Thí dụ : nam thí sinh

ĐÚNG

☒nam☐nữ

SAI

☐nam☒nữ

E- Tên cha mẹ :

Thí sinh phải viết 2 phần

Ở ngoài các ô : toàn thể tên

Trong các ô : những chữ đầu của họ và tên

Thí dụ : Tên cha : Lê Bảo Hoàn

Tên mẹ : Nguyễn Thị Kim Vân

Tên cha LÊ BẢO HOÀN

LÊBẢOHOÀN

Tên mẹ NGUYỄN THỊ KIM VÂN

NTKIMV

Tên cha LÊ BẢO HOÀN

LÊBẢOHOÀN

Tên mẹ NGUYỄN THỊ KIM VÂN

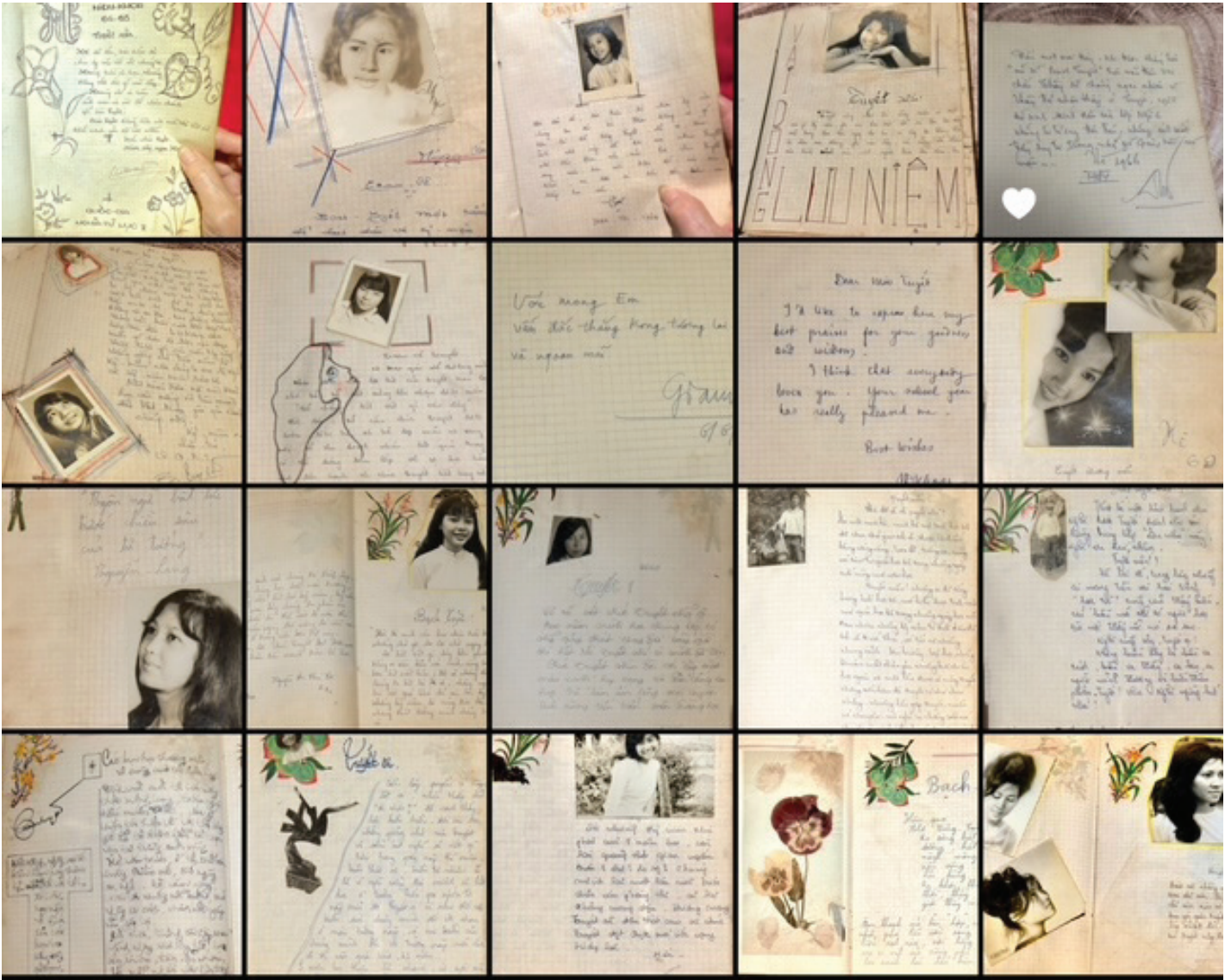
KVANN

F- Phiếu Báo Danh :

Thí sinh nên đích thân đi lãnh phiếu báo danh và xem lại cẩn thận. Nếu những chi tiết về lý lịch trên phiếu báo danh không đúng với lý lịch của thí sinh, thí sinh phải xin điều chỉnh ngay. Nếu không được điều chỉnh kịp thời, những chi tiết sai đó sẽ lại được xử dụng để in trên Chứng Chỉ trúng tuyển và Văn Bằng. Việc điều chỉnh những văn kiện này sẽ đòi hỏi nhiều thời gian và thủ tục phiền phức.

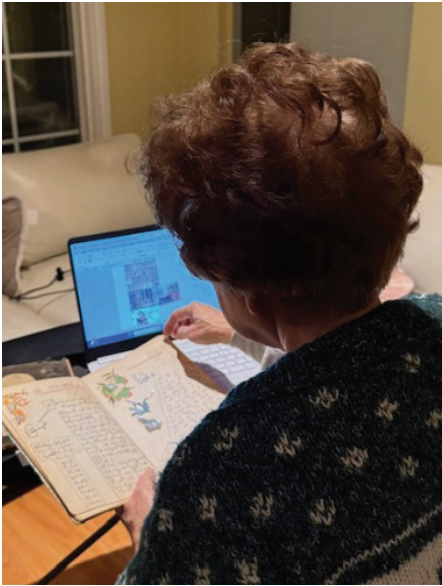
60 ĐẶC SAN QGNT 2025 “NỬA THẾ KỶ XA TRƯỜNG 1975-2025”

quocgianghiatu.com/index.html 61

Lưu Bút và Kỷ Niệm: Bạn Ta - Giờ Ở Nơi Nào ?!

Viết cho Đặc San QGNT 2025

Từ thời điểm đau buồn 30 tháng 4, 75 đến nay, có lẽ hầu hết những cựu QGNT trong đó có tôi đều đã dồn mọi nỗ lực để tạo sự sống còn cho mình và gia đình trong mọi tình huống của thời cuộc; bởi thực tế đã có một sự “đổi đời” đối với gia đình của những cá nhân từng được ưu đãi và vinh danh là “con nuôi của quốc gia” lúc bấy giờ so với thời gian trước đó !

Gần đây, một hôm cô em gái yêu quý của tôi - một người từng gắn bó với mọi sinh hoạt của cựu QGNT từ nhiều năm qua - bỗng nhiên gọi đến và cho biết Đặc San QGNT đang thiếu bài quá và đang kêu gọi những QGNT ở đâu đây hãy cố gắng viết một cái gì đó về trường xưa để đóng góp.

Lâu nay, hơn nửa thế kỷ qua, dù bận sinh kế từng ngày nhưng tôi vẫn có nghe thấy anh chị em cựu QGNT đã nhóm họp, lập hội đoàn, có website, đặc san, tổ chức đại hội thường kỳ với sự tham dự của các thầy cô, ... có vẻ vẫn xôm tụ lắm nên cũng rất mừng ! Bất ngờ không hiểu sao mấy cây cự bút từng cộng tác với BBT, BDH ... đâu hết rồi mà BBT phải kêu gọi khẩn thiết như vậy ?!

Dù sao, dù có thật sự thiếu hay đây là sáng kiến mới của BBT thì cũng đều có thể gọi là “good ideas” vì lâu ngày cũng cần có những bài viết mới để thay đổi không khí cho nội dung của những cuốn ĐS - đó cũng là một nhu cầu thích đáng để hấp dẫn người đọc.

Có một điều không đơn giản chút nào và cũng rất thực tế. Đó là những cựu QGNT từ 1963 về sau đến ngày trước 75 - thì nay cũng phải đều ở độ tuổi từ thất thập đến bát thập, đều là những ông cụ bà cụ nhớ nhớ quên quên vì nói theo khoa học thì “tế bào thần kinh đã bị reduced theo tuổi tác hết rồi, dù có AI vẫn chưa giúp nổi !”

Vì thế, dẫu cho không đi họp hội nhưng trong tâm lúc nào cũng theo dõi những hoạt động của trường xưa

và luôn nghĩ rằng đó là ngôi Trường Mẹ của mình... nhưng giờ thì khó mà nhớ nổi những chi tiết gì cụ thể để viết thành một bài cho có đầu đuôi.

May sao chợt nghĩ đến những cuốn Lưu Bút mình còn giữ như của gia bảo từ thời chiến tranh rồi thời hậu chiến cho đến ngày biệt xứ hôm nay, vẫn còn chiếm chỗ ưu tiên trên kệ sách.

Thế là từ những trang giấy vàng ố đó hiện về cả những hình ảnh, nét chữ, tâm trạng đáng yêu của một thời Trung học vừa vô tư lãng mạn cũng vừa đôi chút biết ưu tư băng khuâng lo lắng về cuộc đời, về tương lai... Trong đó, không chỉ những nét chữ của các bạn thân mà còn có cả những lời lẽ vô cùng triu mến cùng những nhận xét rất đáng cảm kích của các Thầy Cô nữa...

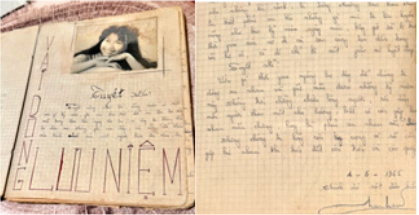
Lần lượt và thật cẩn trọng lật từng trang lưu bút mỏng đã úa vàng, đã xuất sắc tồn tại suốt từ năm thứ 65 của thế kỷ 20 trước đây đến năm thứ 25 của thế kỷ thứ 21 này, mới thấy được cái giá trị tuyệt vời của một loại kỷ vật vừa cụ thể vừa trừu tượng; vừa cầm trên tay nhìn hình ảnh được mà lại vừa xúc động bồi ngùi hồi tưởng đến từng chi tiết về bạn cũ trường xưa như vậy !

Đọc lại vài trang của các bạn từ những năm đệ thất, đệ lục lúc ấy (tức lớp 6, lớp 7 ngày nay) đã viết - thì khó mà tưởng tượng được lớp trẻ ngày xưa ở lứa tuổi mới bắt đầu 12, 13 mà đã có những suy nghĩ khá sâu sắc như vậy.

Quả thật, ngay lúc ấy nếu bạn mình có đọc đi đọc lại những lời lưu bút đó chẳng nữa thì cũng chỉ thấy thương cảm bình thường vậy thôi; chứ chắc chắn là không có cảm giác giống như bây giờ ! Sau ngót 60 năm từng trải trường đời, qua biết bao nhiêu nghịch cảnh, xuôi ngược đổi thay – nay có dịp nhìn lại những gì bạn mình đã viết trong ấy, mình mới có cơ hội suy

ngẫm để mà rất ngạc nhiên thấy rằng các bạn ta ở tuổi teens mà đã sớm có những cách nhìn đời như người từng trải vậy. Chúng tôi xin mạn phép để mượn vài đoạn trong chính những dòng chữ của các “tác giả nhí/bạn ta” vừa nói, trình ra đây để mọi người xem những lời khen ngợi ấy có là quá đáng không nha ?!

Chẳng hạn như một bạn – bạn Thanh Nhân với tám ảnh ngót 60 năm qua tuy đã hao mòn nhưng những nét chính vẫn còn đủ để nhớ nhau – đã viết: ...”Không có gì đẹp và thơ mộng bằng đời học sinh T. Nhi ?! Nhưng... - cũng lại là chữ ‘nhưng’ đáng ghét nấy ! Khi hè đến, tiếng ve sầu đã trỗi lên những lời ai oán và hoa phượng từng cánh nhẹ nhàng lìa cành; đó cũng chính là tiếng chuông báo hiệu cho biết phải xa lìa những gì mà ta lưu luyến - cũng như bao kỷ niệm ngày nào rồi sẽ bị bụi thời gian xóa mờ đi và sau cùng tan dần vào hư ảo để trở thành chỉ là một giấc mơ tuyệt đẹp, T. Nhi ?! Ước gì thời gian ngừng lại ở đây để chúng ta dừng xa nhau... Nhưng Trời chẳng chiều lòng người ! Rồi đây mỗi người đeo đuổi theo một chí hướng biết có còn gặp lại, hay phải xa nhau mãi mãi ?!

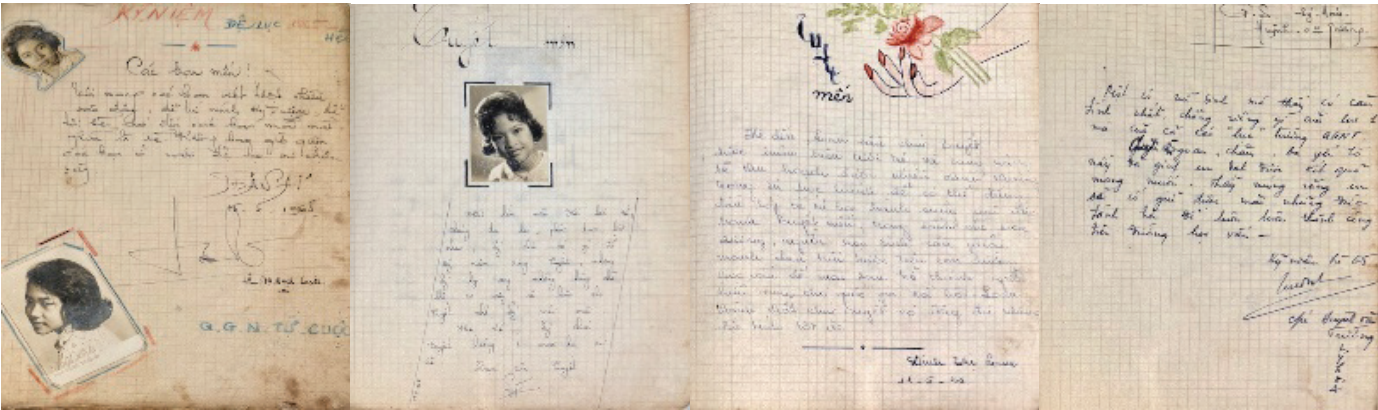

Nhưng thôi chúng ta hãy cứ hy vọng sẽ có ngày còn gặp lại nhau khi mà Trái Đất... còn tròn và còn quay...

Ngày 1 tháng 5, 1965 - Thành đô một đêm buồn – (Ký tên) Thanh Nhân

Quá hay cho những lời lẽ và suy nghĩ của một học sinh 13 tuổi lớp đệ lục của trường QGNT niên khóa 64-65 thế kỷ trước!

Một bạn khác – bạn Lê Thị Liêu - đã viết như sau: “... Ai bảo tuổi trẻ hay

quên ? L. thì không đồng ý -(hay là điều đó không đúng với riêng L.- vì L. thì nhớ, nhớ tất cả, nhớ từ những cái thật nhỏ và sẽ còn nhớ mãi... Nhiều khi L. nghĩ nếu mình cứ nhớ bài học như nhớ kỷ niệm thì đỡ quá nhỉ ?! Kỷ niệm bao nhiêu cũng nhớ và nhớ hoài; còn bài học thì cứ quên hoài !!! Thật là kỳ T. nhỉ.

L. cũng tin rằng ngay cả các bạn của mình hay những người nào khác dù mình có cho là đáng thù, đáng ghét đến đâu đi nữa thì... mỗi người đều có một hoàn cảnh riêng, một thế giới tâm linh riêng, tính cách riêng mà nếu có cơ hội gần gũi họ, thông cảm họ; ta sẽ tìm thấy ở đó những nét đẹp tiềm ẩn, những điều đáng yêu, đáng quý nào đó của mỗi con người và ta sẽ nhìn lại họ với con mắt khác hơn...

L. dừng bút và tin rằng qua những lời “lắm cảm” trên – T. cũng sẽ hiểu L. nhiều hơn để tình bạn của mình thêm bền chặt từ đây...” (Lê T. Liêu/ ngày 10-5-1965)

Wow, giờ ở tuổi 75, qua bao giao tiếp với đủ loại người có tính cách khác nhau, và với bao nhiêu bài học cư xử ở đời - đọc lại mới thấy làm sao một bạn ở tuổi 13 có thể có những suy nghĩ sâu sắc, chững chạc đến vậy ?! Đặc biệt nhất là hai chữ “lắm cảm” mà bạn Liêu đã tự phong tặng cho mình ở cuối bài lưu bút lại càng làm cho bà cụ 75 giờ đây nể thêm cô bạn 13 của mình lúc ấy; bởi vì cô bé đã đánh giá được thấu suốt các bạn ở tuổi mình thì đa số khó thể nào đồng cảm với sự suy diễn sâu sắc về cách

đối nhân xử thế (lắm cảm) mà cô đưa ra !

Còn nhiều nữa... bạn nào viết cũng dễ thương; mỗi bạn nhỏ của ta thời ấy đều có những suy nghĩ khá bất ngờ cho ta bây giờ khi nhìn lại từ hơn nửa thế kỷ sau ! Phải chăng con người thời ấy sớm suy nghĩ sâu lắng hơn so với con người thời gambles tràn ngập, digital đầy máy móc hóa ... của thời nay ! Phải chăng chính cái sự tiến bộ vô lường của khoa học kỹ thuật nầy đã dần dà cướp mất cái khả năng vận dụng tư tưởng và tâm hồn nhạy bén, chứa đựng đủ loại tình cảm phong phú vô giới hạn của khối óc và con tim mà Thượng Đế vốn đã ban phát, đặt để trong cơ thể tuyệt vời của mỗi con người !!! Và cũng chính hiện trạng cơ khí hóa, máy móc hóa hiện nay khiến cho những người có khả năng predict, tiên đoán - đã phải cảnh giác chúng ta rằng khi mà mọi thứ đều chỉ cần bấm nút thì bấy giờ con người với robot cũng như nhau mà thôi !!!

Ồi thôi, thời đại nầy còn rất nhiều đề tài hấp dẫn quá, không khéo lại nói dông dài, “lạc đề” mất – giờ tôi xin trở lại với chuyện bạn cũ trường xưa của mình.

Và, thường ở trang đầu của mỗi cuốn Yearbook/Lưu Bút như vậy, tôi đã có đôi lời để “khẩn nài” các bạn ta (nữ hay nam/thân nhau hay kinh nhau) hãy cứ viết vào đó vài chữ đẹp/xấu; yêu/ghét; khen/chê... gì đó cũng được, cũng vui hết - chỉ cần có để lưu niệm,

để nhớ nhau mà thôi! (May mắn sao lời khẩn nài đó đã được các bạn ta vui vẻ đồng lòng hưởng ứng – nhờ đó chúng ta đã có những kỷ niệm để nhớ đời cho đến nay).

Chẳng hạn ở trang đầu của phần lưu bút Đệ Nhất A & B cách nay hơn 50 năm, tôi đã viết với những nét chữ thật là fantasy mà nay nhìn lại tôi vẫn còn ngạc nhiên với chính mình, như sau:

Các bạn thương mến vô cùng của tôi hôm nay ! Tình cảm của tôi lúc này thật mông lung với trăm ngàn điều muốn viết ! Ước gì “thiên tài” hiện về với tôi bây giờ để tôi được diễn tả trọn vẹn tư tưởng của mình.

Hè năm trước, ở tôi chỉ tràn những niềm vui, hẹn ngày tao ngộ. Hè năm nay, toàn là những nỗi buồn, chờ ngày xa cách ; chưa biết khi nào gặp lại.

Rồi mai, không còn gặp nhau hàng ngày như bây giờ, không còn học bên nhau, đùa bên nhau.

Rồi mỗi người một gia đình, lo cho riêng mình và gia đình hết cả quãng đời còn lại.

Biết rằng, ngày sau sẽ biến hôm nay thành kỷ niệm – mà đối với tôi: đó là ngọc ngà vô giá !

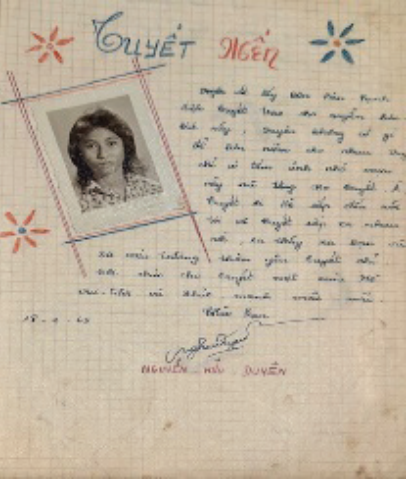
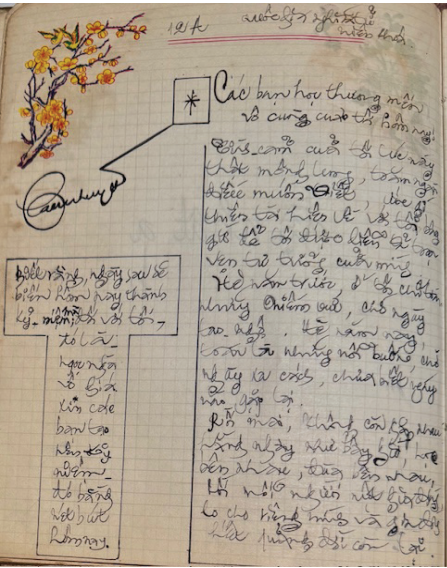
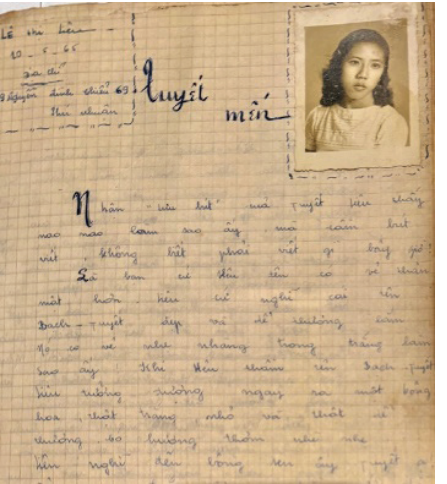
Xin các bạn hãy tạo nên những kỷ niệm đó bằng nét bút hôm nay. Ký tên.

Xin lặp lại là rất may mắn, các bạn tôi đều đã hưởng ứng lời khẩn nài nầy và đã để lại cho tôi cả một vòm trời kỷ

niệm vô giá mà tôi đang đem khoe với mọi người ở đây ! Những kỷ niệm được tạo nên bằng những nét bút viết tay, những hình vẽ custom – made, những bức ảnh chân dung đen trắng dù cho đã phai màu... vẫn là những loại hình có giá trị như là đồ cổ (classic) - mà rõ ràng trong thời đại kỹ thuật hóa, AI hóa... của thế kỷ thứ 21 nầy - đúng là vô giá! vì con người khó thể tìm đâu ra được!

Các bạn của tôi thời trung học ngày ấy – những người đã từng để lại hình ảnh, cảm nghĩ trong những trang lưu bút nầy còn nhiều, nhiều lắm – chắc không thể kể tên hết được hoặc nếu kể người nầy mà không kể người khác, đó là điều gây buồn lòng cho cả đôi bên, thôi thì hãy cứ đồng cảm với nhau và yên chí rằng... “Các bạn ta ơi, dù giờ người ở nơi nào ?! – may ra nếu còn đọc được những dòng chữ nầy, xin hãy cứ vui thật nhiều với ý nghĩ rằng người bạn của mình năm xưa vẫn không bao giờ quên mình”.

(Bạch-Tuyết/QGNT70)

Nhớ Về Trường Xưa

Bắc Kỳ 12A2 Q.74

Hơn 50 năm đã trôi qua thời gian thật dài làm sao nhớ hết được những việc đã xảy ra trong 7 năm ngồi trong ngôi trường thân yêu QGNT SÀI GÒN, nhưng tôi sẽ cố gắng ghi lại và chắc chắn có nhiều thiếu sót mong các anh chị và các bạn thông cảm.

Tôi vào học trường QGNT lớp Đệ Thất (lớp Sáu) niên khóa 1967- 1968, học buổi chiều thuộc dây trường sát bờ tường ngoài đường và được ở Nội trú, đến cuối tuần mới về thăm gia

đình. Đến đầu năm 1968 trong dịp Tết Nguyên Đán Mậu Thân bộ đội Cộng sản Miền Bắc VIỆT NAM đã vi phạm lệnh hưu chiến để dân chúng 2 miền Nam Bắc Ăn Tết, họ đã tấn công thành phố Huế tàn khốc, thủ đô Sài Gòn và các tỉnh thành của miền Nam Việt Nam. Gia đình tôi cư ngụ trong khu nhà thờ Hạnh Thông Tây gần nghĩa trang Quân Đội Gò Vấp đã phải tản cư đến trường Dòng Don Bosco tại quận Gò Vấp 6 tuần lễ mới được trở về nhà. Sau đó tình hình chiến sự tương đối ổn định tôi và các bạn được trở lại trường học, nhưng đến tháng 5/1968 bộ đội miền Bắc lại tấn công lần 2, chúng tôi đang ở trong khu Nội trú lại phải tản cư đến

trường Huỳnh Tịnh Của ở Tân Định khoảng 2, 3 tuần. Thời gian này ngày nào Bộ Vỹ Khu trưởng khu Nội trú cũng đến kiểm tra vấn đề thực phẩm, thăm hỏi, an ủi về tinh thần cho chúng tôi. Khi trở lại trường chúng tôi mới biết tin buồn Cố Đại Tá Lưu Kim Cương của quân chủng Không Quân đã hy sinh tại nghĩa trang Pháp bên cạnh trường QGNT, thật hủ hốn chỉ trong vòng 5 tháng tôi đã phải chịu đựng 2 lần tản cư vì chiến tranh. Sau đó dù tình hình chiến sự có gia tăng ngoài tiền tuyến nhưng bộ đội cộng sản miền Bắc không thể nào tấn công vào thủ đô được nữa và chúng tôi được yên tâm đến trường.

Niên khóa 67 - 68 không được học nhiều vì biến cố Tết Mậu Thân nhưng nhớ được học môn Việt Văn với Cố Giáo Sư Nguyễn thị Xuân Nga, Vạn Vật GS Nguyễn Văn Thơm, Anh Văn GS Diệp Vĩnh Tấn .. v.v . . lên lớp Đệ Lục (lớp 7) vẫn học buổi chiều, Việt Văn với Cố GS Lâm Hữu Bằng, Vạn Vật GS Xuyên, cũng là GS hướng dẫn, Lý Hóa GS Lê Thị Ẩn, Anh Văn GS Lưu Công Bình, Công Dân Giáo Dục Cố GS Trần Ngọc Hồ

Niên khóa 69 - 70 hệ thống giáo dục bắt đầu đổi tên các lớp, Đệ Ngũ trở thành lớp Tám, được học buổi sáng và trên lầu dù vẫn cùng dãy trường phía sát bờ tường ngoài đường. Năm nay Thầy Giám thị hành lang là thầy Đinh Văn Ái, rất hiền và thương học trò mồ côi nên chúng tôi hay quậy phá khi tới giờ đổi môn học mà giáo sư phụ trách chưa tới, thầy không phạt mà còn năn nỉ học sinh vào lớp giữ im lặng vì các lớp khác đang học. Năm nay GS Dương Xuân Lợi dạy Anh Văn, GS Lợi cũng dễ tính với học sinh nên thỉnh thoảng chúng tôi kỳ kèo xin thêm điểm nếu hôm đó làm bài tốt quá. Gs Trịnh Phan Anh dạy Lý Hóa, GS Anh là người miền Trung nên lúc đầu giảng bài chúng tôi không hiểu, vì thế GS phải mất nhiều thì giờ với chúng tôi hơn, Việt Văn GS Luận, Vạn Vật GS Ngô Bằng Sơn, Sử Địa Cố GS Nguyễn Huy Bảo, Công Dân Giáo Dục Cố GS Nguyễn Thị Thục, GS Nguyễn Sơn dạy Toán cũng là Giáo Sư hướng dẫn.

Lên lớp 9 chúng tôi được chuyển sang dãy lầu bên trong ở tầng trệt đỡ bị ồn ào vì tiếng xe cộ, GS Đạt dạy Anh Văn, Việt Văn GS Phương Mai, Toán GS Huỳnh Văn Trường, Vạn Vật GS Phan Trương Trắc, Lý Hóa GS Vương, Sử Địa GS Trần Văn Khoa, tôi thích giờ học này nhất vì ngoài phần giảng

dạy theo chương trình GS Khoa còn nói chuyện thời sự thế giới rất thích thú. Năm lớp Tám và lớp Chín Cổ GS Phạm Nghệ dạy môn Âm Nhạc đã thành lập ban Đại Hợp Xướng tôi và một số bạn đã ghi tên vào ban này thế là chúng tôi có lý do để vắng mặt vào những giờ GS Phạm Nghệ tập hát, các anh chị và các bạn nào đã tham gia ban đại hợp xướng chắc không thể nào quên được những giờ phải tập bè chỉ có một hoặc hai âm cho bài trường ca Hòn Vọng Phu của Cố Nhạc sĩ Lê Thương.

Lớp 10 được chuyển lên lầu một, Anh Văn GS Lưu Thi Lệ, Toán GS Nguyễn Thanh Khiết, Vạn Vật GS Vũ Kim Chi, Pháp Văn GS Bảo Ngọc, năm nay lớp chúng tôi được 3 GS mới về trường dạy là GS Phạm Khánh Thịnh Sử Địa, Cố GS Nguyễn Huy Quang Công Dân Giáo Dục, đặc biệt là GS Lữ Anh Tú dạy Lý Hóa, GS Tú rất trẻ mà dạy lớp toàn Nữ Sinh nên nhiều phen GS đang giảng bài phải khựng lại vì nhất quỷ, nhì ma, thứ ba là . . . Có một sự trùng hợp là lớp tôi có nữ sinh tên Điêu Thi Hồng Liên vì thế chúng tôi không gọi GS Tú mà thay bằng GS Lữ Bồ,

Lớp 11 Anh Văn GS Đỗ Dương Chi, GS Chi không chỉ đẹp, dạy giỏi mà có lẽ là Nữ GS có nhiều áo dài nhất trong trường bởi vì mỗi ngày đến trường GS lại mặc một áo dài khác và chúng tôi luôn nghĩ chắc GS phải có hơn 30 áo dài vào thời điểm đó. Sử Địa GS Nguyễn Đôn Phong và mỗi lần đến giờ Sử Địa chúng tôi hay nói chơi với nhau là phải đóng kín các cửa sổ vì trong lớp đã có gió mà thêm gió bên ngoài thổi vào nữa lạnh lắm làm sao ngồi học được

Lớp 12 thêm môn Triết với GS Nguyễn Lộc Thọ, Anh Văn GS Đặng Hưng Thịnh mà chắc trong trường

ai cũng biết Biệt danh của GS là Thịnh Cowboy, vì với tướng tá cao lớn mỗi khi đến lớp ngoài phần áo quần chỉnh tề GS còn đi đôi giày da cao cổ có hoa văn rất đẹp như chúng ta thường thấy trong các phim cao bồi miền viễn tây, tôi không biết GS Thịnh cao bao nhiêu nhưng khi đứng trên bục viết bài để dạy chúng tôi hình như phải hơi cúi một chút nếu không muốn bị đụng đầu vào trần nhà. Năm nay là năm cuối chúng tôi không dám đùa giỡn nhiều vì phải lo học nếu không sẽ rớt Tú tài, tôi không phải là học trò giỏi nên rất lo lắng cho việc thi cử. Nhưng phải công nhận là những người nào bắt đầu học bậc trung học từ niên khóa 67 - 68 đến 73 - 74 chắc có một chút may mắn trong số mạng vì không phải thi bằng Trung học, cũng không phải thi Tú Tài 1, rồi đến Tú Tài 2 thi bằng máy IBM thay cho phải thi bằng các bài viết tay, và tôi là một trong số những người may mắn đó.

Tôi đã rời xa trường MẸ QGNT hơn 50 năm nhưng trong tâm khảm tôi không bao giờ quên được hình ảnh những Buổi Chào Cờ Thứ Hai đầu tuần, hình ảnh sinh hoạt của trường trong những dịp Lễ Tết như Lễ Giỗ Tổ Hùng Vương, Lễ Hai Bà Trưng, Tết Trung Thu..... Đặc biệt là Lễ Khánh Thành Thư Viện, Tết Nguyên Đán và Lễ Phát Thưởng cuối năm mà trường chúng ta luôn được vinh dự Đón Tiếp Cố Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu và Phu Nhân cùng những Quý vị trong Chính Quyền của nền Đệ Nhị Cộng Hòa.

Kỷ niệm 50 Năm Trường Mẹ Mất Tên 1975 - 2025

Bắc Kỳ 12A2 Q.74

Kỷ niệm một chuyến đi

Tại sao ngôi trường của chúng ta được gọi là “Ngôi trường huyền thoại” ??? Phải chăng vì mỗi thầy cô giáo và tất cả học sinh trong trường đều có những hoàn cảnh và những câu chuyện người thật việc thật . . để chia sẻ với nhau về nhiều kỷ niệm đã xây dựng lên ngôi trường huyền thoại QGNT. Viết tới đây tôi chợt nhớ lại 2 câu thơ của 1 anh bạn học tên DŨNG đã viết cho tôi trong trang lưu bút ngày chia tay nghỉ hè niên khoá 1971, lời thơ tuy ngắn gọn nhưng đã gói trọn vẹn một nhẩn nhủ cho tương lai để bây giờ đã nghỉ hưu thì câu thơ ấy lại hiện về trong ký ức

Qua trường xưa nhớ để áo bay,

Chân bước khê như ngày còn đi học....

Xa quê hương đã 43 năm rồi tôi chưa một lần trở về thăm vì biết chắc rằng ngôi trường xưa thân ái không còn nguyên vẹn ở chốn cũ nữa. Thời đành giữ trọn trong tim một thời tuổi xanh ngày còn đi học bên bạn bè và thầy cô yêu quý....

Trường QGNT là một gia đình đầy ắp yêu thương được sự chăm sóc đặc biệt của chính phủ VNCH như một sự trả ơn của người dân trong nước đối với những gia đình cô nhi quả

phụ, học sinh đều có chung một hoàn cảnh mất người cha hoặc cha đã hy sinh phần thân thể nơi chiến trường cho cuộc chiến tranh khốc liệt để bảo vệ mảnh đất miền Nam nhỏ bé yêu tự do, bình đẳng, nhân quyền . . thật sự là 1 nửa của quê hương VN

Trong những năm 1970-1971 trường đã tổ chức cho học sinh có nhiều dịp du lịch thăm viếng các tỉnh thành xa như HUẾ, ĐÀ LẠT, VŨNG TÁU... Các chuyến đi ấy đã để lại cho tôi nhiều kỷ niệm đẹp để ngày nay khi tóc đã đổi màu, mắt mờ chân chậm thì hình ảnh chuyến du lịch thăm tỉnh TÂY NINH đã hiện về rõ nét nhất để tôi có chuyện kể lại cho thầy cô và các bạn học già của tôi cùng nghe nhé....

Năm ấy trường tổ chức cho khoảng 50 học sinh các lớp đi bằng mấy chiếc xe đò thẳng tiến về tỉnh TÂY NINH thăm viếng đền thờ đạo CAO ĐÀI là một danh lam nổi tiếng nhất ở tỉnh. Mỗi đứa chúng tôi đều háo hức dậy sớm để chuẩn bị cho chuyến du lịch tình lễ hứa hẹn nhiều điều thích thú cần học hỏi, mở mang kiến thức bằng cuộc thăm viếng trực tiếp mắt thấy tai nghe. Đây là cách giáo dục học sinh rất tốt đẹp của chính quyền VNCH trước 1975.

Khi những chuyến xe đò đã dừng

bánh trước toà thánh CAO ĐÀI cho đoàn học sinh xuống xe chuẩn bị xếp hàng vào bên trong toà thánh viếng thăm thì thấy TRẦN QUỐC GIÁM dạy môn sử địa, đã đến gặp tôi. Thầy nói “ Thuận Châu vui lòng theo thầy và 2 bạn nữa là Kiều Sơn và Chu sẽ đến thăm các anh chiến sĩ đang cầm cự tại một lô cốt cách xa đây để các anh có thêm động lực chiến đấu nhé. Tôi đã chẳng hỏi thầy thêm chi tiết gì, chỉ theo chân thầy cùng anh Chu tay cầm chiếc guitar và cô bạn Kiều Sơn ra chiếc trực thăng lúc đó người ta thường gọi tên là “ Trực thăng con kiến “ vì nó rất nhỏ chỉ chứa được vài người thôi.

Chiếc trực thăng đã bay thầy trò tôi đến 1 vùng đất dầu sôi lửa đạn, đó là một lô cốt đang giữ vị trí quan trọng trong cuộc chiến mùa hè đỏ lửa. Thấy trò tôi xuống khỏi chiếc trực thăng được gặp ngay các chiến sĩ kiên cường đang ngày đêm đối diện với tử thần để bảo vệ miền Nam tự do. Các anh ra khỏi lô cốt với vẻ mặt thật vui mừng lộ rõ trên từng khuôn mặt của mỗi người khi nhìn thấy thầy trò tôi. Giáo sư TQG đã giới thiệu tên mỗi người với ước mong đến thăm các anh . . mang theo tiếng hát học trò tặng các anh nơi đây thêm tinh thần và động lực chiến đấu. Sau phần trình diễn văn nghệ sống của cả 3 chúng tôi, các anh đã vỗ tay thật to và nói lời cảm ơn thầy trò đã đến thăm các anh. Chúng tôi được mời vào bên trong lô cốt chật hẹp để ngồi bên các anh chuyện trò thăm hỏi nhau rất thân mật như người trong gia đình vậy. Chúng tôi được các anh mở đồ hộp ra để chiêu đãi nữa . . Ôi sao mà tình cảm thấm thiết nhường nào....

Sau đó thầy trò tôi đã bắt tay từng anh lính trẻ với những lời chúc tốt đẹp cho sự an toàn và chiến thắng, hẹn có dịp gặp lại các anh ở Saigon, mời các anh đến trường Q thăm học sinh chúng em . Trong số ấy anh chỉ huy trưởng tên LÂM đã hứa sẽ tìm gặp tôi nếu anh còn sống sót về Saigon. Anh LÂM giữ đúng lời hứa đến gặp tôi tại cổng trường trong bộ quân phục chỉ để nói lời từ giã người em nhỏ hậu phương trường Q với cái tin tối mật là anh sẽ tham gia trong đội quân cảm tử chắc không có ngày về để gặp lại nhau !!!

Ban Đại Hợp Xướng và thầy Phạm Nghệ
(nhân dịp lễ phát thưởng)

Sau bao nhiêu năm xa cách hình ảnh của những người chiến sĩ can đảm vẫn hiện rõ trong tiềm thức của tôi và chắc chắn anh bạn tên CHU (nam CALI) cũng như cô bạn xinh đẹp tài năng KIỀU SON đang sống tại CAN-ADA cũng còn nhớ mãi về chuyến du lịch hi hữu mà thầy trò chúng ta đã được hân hạnh gặp gỡ các anh chiến sĩ VNCH trong chuyến viếng thăm không dự tính trước nhỉ...

Khi chúng tôi bay về Tây Ninh thì cũng là lúc các xe đồ bắt đầu chuyển

bánh, đưa đoàn học sinh về Saigon kết thúc một chuyến du lịch có 2 điểm đến thăm khác nhau....

Gia đình tôi định cư tại Anh quốc nên tôi không có dịp gặp lại 2 vị giáo sư TRẦN QUỐC GIÁM và PHẠM NGHỆ kính yêu. Các thầy đã về cõi vĩnh hằng để bao nhiêu thương tiếc trong tâm những đứa học trò nhỏ ngày nào dưới mái trường thân thương ấy....Hôm nay tôi viết lên đây kể lại cho mọi người nghe về một chuyến du lịch nhớ đời cũng

như thấp lên những nén nhang tưởng nhớ công ơn các anh chiến sĩ hào hùng VNCH và những thầy cô giáo mà chúng ta không còn được gặp lại trong dịp Đại Hội mừng 60 năm ngày thành lập ngôi trường QGNT !!.... Nhân dịp này tôi cũng xin gửi đây lời chào thân ái đến tất cả thầy cô và bạn học còn hiện diện khắp nơi trên thế giới nhé....

Tháng 3.2025

Châu Đình

Ban Đại Diện Học Sinh Niên Khóa 1970 - 1971

Ban Đại Diện Nam Sinh Niên Khóa 1968-1969
Từ trái qua phải: Nguyễn Tấn Sĩ Q69 Tổng thư Ký - Mai An-Toàn Q70 Phó Ban Đại Diện - Nguyễn Văn Khanh Q69 Trưởng Ban Đại Diện

Sau 54 năm lưu lạc, kể từ 1969, năm 2023 cơ duyên đưa đẩy “Ba chàng Ngự lâm Nghĩa Tử” đã gặp nhau tại Houston, Texas.

nhớ cánh cổng xanh hồi đó...

ừ, trường hồi đó có hai cổng: cổng trước và cổng sau

cổng trước có chú Thống, treillis, botte de saut đầy đủ đứng trấn giữ.

vào cổng, bên trái là khu hành chánh của Viện trưởng, Viện phó, xa hơn nữa là trường Kỹ thuật, con đường trải nhựa khang trang rộng rãi từ cổng chính qua ngang trường Kỹ thuật đến khu trường Tổng hợp và cuối đường là khu nội trú

bên phải là trường Phổ thông, lại một cánh cổng mở ra một hành lang rộng, đứng ở đây, bên trái là khu hành chính, văn phòng hiệu trưởng , phòng hiệu đoàn, phòng y tế...tất cả vây quanh khu vườn nhật thanh thoát, tạo thành một không gian thú vị là từ các phòng ấy, mở cửa ra thì luôn gặp khoảng sân vườn nhật xinh đẹp, đối diện cụm vườn nhật và các phòng ban là sân chơi, sân cờ mênh mông với hai hàng táo, hai dãy lầu nằm song song với con đường Võ Tấnh trước trường kia (con đường này sau 75 đổi tên thành Hoàng văn Thụ đến nay), cuối sân là nhà để xe.

nếu bạn đi xe, cổng vào trường của bạn sẽ luôn là cổng sau, vì cổng sau mở ra là con đường đất dẫn ngay vào nhà để xe, không phải khu để xe trống hươ trống hoác một mảnh đất như sau 75 thường thấy mà là nhà để xe, nền tráng xi- măng, mái lợp tôn dàng hoàng

cánh cổng tôi nhớ về trường là cổng sau này đây, nhà tui hồi đó gần cổng trước, mà hông biết sao đi học luôn vô cổng sau, mà đâu có đi xe, về học thì đành rồi, học trò luôn được thả ra từ cổng sau, tui nhớ trường đâu có cấm đi cổng trước! dù cổng trước là cổng vô của hầu hết công nhân viên chức và các giáo sư của trường vì dẫn vào Viện và khối văn phòng thuận lợi, tôi còn thấy xe hơi của thầy Tấn vạn vật đậu ngay kia, cạnh trắng cỏ có lối đi nhỏ vào phòng Giáo sư kế bên phòng Hiệu trưởng

ở cổng sau, bên tay trái chính là vuông sân và hai dãy lầu 3 tầng song song đối diện nhau của chúng mình, bên tay phải, bạn còn nhớ không? là câu-lạc-bộ, cái nơi chúng ta có thể chia nhau chút ngọt ngào của ly chè đậu, tấm bánh nhỏ nhoi con nhà nghèo ấy, cái câu- lạc- bộ mà sau năm 75, khắp nơi khắp chốn đổi thành cái từ căn- tin dùng cho đến mãi hôm nay ấy,

cánh cổng xanh và câu- lạc- bộ, nơi có thể làm quen để thân thêm thân, nơi gói lại những nụ cười ít ỏi của những đứa trẻ thiệt thòi

ở đây, chúng mình gặp nhau trong giờ ra chơi, gặp nhau trước khi vào lớp.

ai còn nhớ ly chè đậu xanh đánh ngọt ngào đặc biệt của trường mình?

chè đậu xanh đánh mà có sợi bánh lọt dai dai, dài dài màu trắng đục lẫn vào nước dừa sánh sánh đó

mà đâu phải ngày nào cũng ghé

đăm ba bữa, bữa nào có tiền, với tôi là bữa nào có bài thơ hay câu truyện nào được lên báo, chút “ nhuận bút” kia như một gia tài quý giá đem chia lại bạn bè

sau tháng tư năm ấy, cánh cổng xanh đó không mở ra nữa, nó như khép lại một phần đời của tôi, của bạn, của những đứa học trò bị đuổi khỏi trường không qua một hội đồng kỷ luật nào

rồi một ngày đi ngang trường, cánh cổng đổi sang màu xám, u uất, lạ xa, nghe người ta bảo nơi câu-lạc- bộ và nhà xe xưa, kéo dài mãi đến sân cỏ và dãy nhà nội trú giờ trở thành khu dân cư

và bây giờ , cánh cổng xanh, nhiều lần thay áo, màu xám, màu nâu nâu đỏ đỏ, có một năm nó được sơn màu trắng toát mà dù có thay đổi nhiều lần, chưa bao giờ thấy nó được khoác cái màu xanh lá đậm đà như ngày ấ

đến một ngày, tôi cũng không biết chính xác là bao giờ, cho đến bây giờ, cánh cổng ấy biến mất, nó được gỡ ra từ một nghị định, thông báo, quyết định nào đó, của một cấp

chính quyền nào đó và con đường dẫn chúng tôi vào lớp năm xưa chính thức trở thành một con hẻm với những dãy nhà, số nhà

ừ, cuộc đời bể dâu, vật đổi sao dời, “ thương hải biến vi tang điền”, kiếp người “ ba chìm, bảy nổi, chín cái lênh đênh”, hồi đó thấy cô có dạy, nhưng tôi không biết trên đời này còn có đứa học trò nào quay lại quãng đời ngồi trên ghế nhà trường mà lại không còn có ngôi trường nào tồn tại như tôi không...

những ngôi trường của tôi, từ tiểu học, trung học, đại học đều là những ngôi trường bị xoá tên, bị quên lãng

trường tiểu học Võ Khoa Thủ Đức

trường Lê bảo Tịnh

trường Quốc gia nghĩa tử

trường Đại học Văn khoa

trường Đại học Luật khoa

thầy đều không thể có một ngày kỷ niệm bao nhiêu năm trường xưa

thầy đều không thể đi ngang rồi chỉ cho con cháu “ đây là trường bà học năm xưa” vì bà học nơi đó nhưng không phải là ngôi trường đó

để bây giờ còn cứ mãi ôm một cánh cổng xanh đã mất

cánh cổng khép lại một thời mà chẳng mở ra một đời.....

mà sao bao nhiêu cánh cổng, tôi cứ nhớ hoài một cánh cổng xanh?

ừ, nơi đó tôi cũng “ làm nên kỳ tích” đó: tôi có bảng danh dự cùng một tên lớp nhưng ở hai niên khoá khác nhau

bạn tin không?

———— kimthanh————

Áo cài hoa Hong trắng

Mẹ ơi từ ngày con xa mẹ ... xa mãi
mãi !!! Mỗi năm Vu Lan về, áo con
cài hoa trắng. Nhớ mẹ nhiều ... chỉ biết nhớ
mà thôi (!). Cầu nguyện cho mẹ ở nơi xa xôi
ấy, Mẹ vui bên Ba sau bao ngày xa cách.
Con cũng chỉ cài hoa Hồng khi còn mẹ. Hoa
Hồng đỏ chỉ có ngày con còn bé. Rồi sau đó
chỉ là màu hoa Hồng nhạt. Thương mẹ nhiều
... con chỉ biết cảm ơn mẹ đã cho con có ở
trên đời cùng ba mẹ. Năm nay hoa Hồng đỏ
con cũng gởi cho con cháu. Những đứa cháu
gọi mẹ bằng bà bây giờ cũng đã lớn. Những
hoa Hồng vẫn mãi tỏa hương thơm. Vẫn còn
mãi bên những đứa con dù hoa trắng, hoa
hồng, hay hoa đỏ.

Mỗi năm vào Vu Lan mùa báo hiếu.

Hoa vẫn cài lên cho mỗi đứa con

Nguyễn Thị Kim Chi Q Huế

CẢM XÚC VU LAN

Đã tám năm con cài bông hồng trắng

Chốn bình yên giờ vắng Mẹ nghẹn ngào

Lúc nhớ Mẹ con chỉ ngồi yên lặng

Nghe trong lòng thổn thức những niềm đau

Năm tám năm con cài bông hồng đỏ

Gấp bấy lần bông hồng trắng ai trao

Mà Mẹ ơi! Cả một trời thương nhớ

Mất Mẹ rồi mới hiểu nghĩa non cao

Hiểu suốt mát cả đời con tắm gội

Cứ đứng đưng như một lễ bình thường

Khi suốt cạn mới giạt mình sám hối

Mẹ đâu còn để nói những lời thương

Tháng Vu Lan lòng rưng rưng muốn khóc

Như mỗi lần nhớ Mẹ tám năm qua

Giọt nước mắt cứ âm thầm đau xót

Mong Mẹ cười vui ở tận cõi xa.

Cao Quang Thiệu K3 Q. Đà Nẵng

CẢM XÚC THÁNG 9

Tháng 9 về nghe vọng trống trường xa

60 năm vẫn nhớ từng khoảnh khắc

Nhớ con đường, nhớ bàn tay Mẹ dắt

Nhớ trường làng Ông giáo dạy è a

Tháng 9 về cứ nghĩ một thời qua

Sau tiểu học vào Trường Q. Đà Nẵng

Bao năm tháng với tình sâu nghĩa nặng

Khi xa Trường vẫn đau đáu niềm thương

Tháng 9 về sao mắt có tơ vương

Một khoảng trời đã hằn sâu trí nhớ

Có lớp học, có bạn bè tuổi nhỏ

Có yêu thương trong lời giảng Cô Thầy

Tháng 9 về nhớ tà áo em bay

Nhớ dáng đi ôm cặp nghiêng trước ngực

Rất nhẹ nhàng mà cũng làm rạo rức

Bao tâm hồn mới lớn những chàng trai!

Tháng 9 về kỷ niệm vẫn đâu đây

Khi tuổi tác đã không còn trẻ nữa

Nghe tiếng trống vẫn bồi hồi nỗi nhớ

Tuổi học trò mãi mãi đáng yêu thay!

Cao Quang Thiệu K3 Q. Đà Nẵng

NỖI BUỒN THÁNG BA

Ước một lần anh gặp lại em

Cô bạn nhỏ chung trường ngày ấy

Tháng ba ơi ! Sao buồn đến vậy?

Chưa nói gì đã mãi chia ly

Năm mươi năm biến biệt lối về

Anh vẫn nhớ một tà áo trắng

Nhớ đôi mắt đượm buồn xa vắng

Em đến trường với nỗi niềm riêng

Có một khung trời đã ở trong tim

Có kỷ niệm không dễ gì quên được

Nhưng tháng ba đã dùng bao mơ ước

Để bây giờ có kẻ mãi ngóng trông

Ước một lần thôi dù chỉ một dòng tin

Em có thể tóc đã màu bạc trắng

Hoặc ký ức chẳng còn gì Đà Nẵng ...

Tháng ba ơi ! Sao người vẫn nhớ người ?

Cao Quang Thiệu K3 Q. ĐN

THĂM MẸ , MẸ ĐÃ ĐI RỒI

KIM PHƯƠNG KT 74

Những ngày cuối năm, khí hậu lạnh hơn và trời cũng mau tối hơn. Tháng Chạp là tháng mà mọi người chuẩn bị về quê, thăm ông bà cha mẹ tổ tiên. Thật hạnh phúc cho những ai còn cha mẹ và được về thăm. Trong nhóm KT có Tài và Thành may mắn hơn vì còn cả Cha và Mẹ. Tôi không còn Ba Mẹ, nhưng tôi có Mẹ kế là người nuôi tôi, cũng là Mẹ nhưng có lẽ không được cho là còn Mẹ. Dù sao tôi cũng may mắn hơn nhiều người còn có Mẹ về thăm và chúc Tết.

Năm ngoái, chúng tôi đi thăm các Mẹ trong Gđ Q. Theo chương trình VDM. Và cú thể, năm nay cũng vậy, vào ngày 23 AL mọi nhà cúng đưa Ông táo, thì chúng tôi lại cùng nhau đi thăm Mẹ Q của nhóm mình.

Chương trình cho một ngày là từ nhà huynh trưởng, và sau là các Mẹ...mà chúng tôi tuần tự sắp xếp cho tiện đường, Mẹ anh Ất cũng là Mẹ nuôi Anh Cư, chúc Mẹ xong thì Anh Cư nhận được chai rượu vang Pháp, thế là cả nhóm mang theo đi mời Mẹ. Nơi nào cũng thế, khi đến là tôi phải lấy chai rượu ra cho các Huynh thay

nhau rót mời Mẹ Kỹ Thuật , không hoa trái, cũng chẳng quà bánh mà chỉ có chén rượu nhạt mời Mẹ. Thế mà Mẹ vẫn vui vẻ nhận, có Mẹ thì uống hết, cũng có Mẹ chỉ nhấp môi cho các con vui.

Mẹ Quyến thì còn xem á à... Rượu Pháp Mẹ rất thích nữa chứ. Đến nhà bạn dù mâm cỗ chuẩn bị dọn ra, nhưng chúng tôi phải chào ra về vì còn nhiều Mẹ phải ghé thăm trong ngày. Đi tiếp...và tiếp nữa. Có hai bạn lớp 721 hạnh phúc hơn là còn cả Cha và Mẹ. Chúc mừng hai bạn cùng lớp và cùng may mắn.

Chưa thăm đi hết các Mẹ thì ngày đã hết, trời đã chiều tối, chúng tôi quyết định ghé lại thăm Thầy Thọ, vì Thầy cũng đang bệnh tai biến và thế là chuyển hướng. Niềm vui Thầy trò gặp nhau và nhắc lại chuyện xưa cũng làm cho Thầy vui và gợi nhớ lại nhiều kỷ niệm. Thật vui và ấm áp tình Thầy Trò. Thế là hết một ngày, chúng tôi ghé ăn chiều thế cho bữa trưa chỉ uống toàn là nước.

Chương trình và chuyến đi cho Ngày VDM thì nhóm nào cũng thế. Tôi muốn viết về một người Mẹ mà chúng tôi chưa được đến thăm, dù rằng quà đã được gửi đến năm ngoái với hy vọng rồi một ngày...chúng tôi sẽ được cho đến thăm.

Nhưng năm nay chúng tôi đã chậm chân, khi chưa kịp chuyển đến Mẹ thì Mẹ đã ra đi. Hay tin Mẹ mất thật bất ngờ, chậm sau hai ngày mà chúng tôi lần trước thay vì ghé chuyển quà đến Mẹ. Lại chuyển hướng ...

Khi chúng tôi được nhìn thấy Mẹ, cũng là lúc được nhìn thấy di ảnh của Mẹ. Thăm Mẹ...thì Mẹ đã ra đi. Biết nói thế nào cho Mẹ hiểu được tâm tình của chúng con đây. Ngoài vòng hoa và tấm lòng của chúng con đến viếng Mẹ, còn có thiệp chúc xuân và quà gửi đến Mẹ mà chúng con chưa trao. Chúng con biết nói với Mẹ thế nào đây, khi Mẹ không và chưa nhận được lời chúc tuổi thọ thì đã nhận lời chia buồn của chúng con rồi. Anh Huynh trưởng đã ghi lại trên bì thư : “Thưa Mẹ chúng con thật có lỗi khi đến chậm “, nhưng cũng mong Mẹ nhận và thứ lỗi cho chúng con.

Và biết thế nào hơn khi đứng trước quan tài để nói với Mẹ:

“Thưa Mẹ, chúng con là những người con QGNT gọi tất cả tấm lòng nơi đây, tấm thiệp này là do một bạn QGNT-74 thiết kế, quà trong này là tấm lòng của các bạn nơi xa, chúng con là những người đến vái Mẹ bằng tấm lòng đơn sơ, giản dị thôi, nhưng lại chậm mất rồi . Mong Mẹ nhận và thứ lỗi cho sự muộn màng này của chúng con. “

Thật là đau... buồn lại buồn hơn. Người Bạn của chúng tôi giải thích rằng Mẹ còn tới 10 người con. Nhưng người chăm sóc Mẹ không muốn ghé thăm nên Bạn chúng tôi không thể giúp chúng tôi đến được, chỉ xin được chuyển quà thôi . Một năm đã qua rồi chúng tôi cũng hy vọng rồi một ngày sẽ được đến, nhưng hôm nay lúc chúng tôi đến và gặp được Mẹ là lúc Mẹ đã ra đi .

Xin được thắp nén nhang cho Mẹ. Mẹ QGNT của chúng tôi.

Xin cảm ơn những người Bạn phương xa, với tấm lòng hướng về Mẹ đã chung tay góp quà. Cảm ơn người đã thiết kế Thiệp Xuân dành riêng tặng Mẹ QGNT. Cảm ơn những người làm chương trình VDM, đã tạo điều kiện cho chúng tôi có dịp được đến thăm và chuyển quà đến Mẹ , với những việc làm nhiều ý nghĩa này . Xin cảm ơn thật nhiều

Viết tiếp VDM Mừng 4 Tết

Như đã hẹn rồi hôm cuối năm, nên ngày Đầu năm chẳng ai nỡ sai lời. Có như thế mới thấy sự nhiệt tình của mọi người. Đúng 8g sáng ngày mừng 4 Tết anh Ất đã có mặt tại nhà KP, tiếp là Hùng, Kính, Mạnh Lân rồi đến anh Hoàng. Vừa uống tách café sữa nóng xong mọi người đứng lên chào và chúc Tết Mẹ KP, anh Hoàng huynh trưởng trao cho Mẹ KP một bao thư cùng với thiệp chúc Tết, cũng như các Mẹ trong chương trình và thay mặt nhóm chúc Tết Mẹ. Mẹ KP cũng thật là cảm động và chúc lại các Bạn : *Mẹ xin ơn trên ban cho các Cháu thật nhiều sức khỏe để làm những công tác thăm viếng này*. Cảm ơn tất cả mọi người. Thế là năm nay Me KP cũng được 2 nhóm Bạn đến chúc Tết. Thật là vui, các em trong Gđ thấy Mẹ mình cũng được đến thăm, chú toàn nghe Chị đi thăm các Mẹ Bạn không hà. Cảm ơn tất cả các Bạn của tôi

thật nhiều.

Điểm gần nhất phải ghé trước là nhà Mẹ Huy đường Lê Đại Hành, Huy rất khó nên năm ngoái chỉ chuyển dùm. Năm nay khai trương mà ghé ngay nhà Huy nên cũng hơi lo. Nhưng vì việc chung và vì các Mẹ thế là quyết định ghé nhà mà không hỏi ý trước. Thật may mắn, ghé vào gặp ngay Mẹ Huy ở nhà. Anh Hoàng đã thay nhóm nói về chương trình và Chúc Tết Mẹ. Thưa Mẹ, quà trong này là của những bạn ở xa chung tay gói gỏi, chúng con chỉ có tấm lòng mang đến Mẹ thôi mong Mẹ nhận. Mẹ rất vui và cảm ơn các con đã có lòng đến thăm Mẹ. Mẹ nói * Huy đang đi chơi Du lịch không có ở nhà*. _ *Không sao thưa Mẹ, chúng con đến thăm Mẹ của Huy mà*. Mẹ cười (Mấy hôm sau Huy về biết tin và có gọi cho KP). Chào Mẹ vì chúng con còn đi nhiều nơi.

Theo hướng Chợ lớn ra đường Phạm Văn Khoa Q.6 là nhà Huấn 712, gọi cho Huấn thì Bạn đang ở nhà Mẹ bên Hưng Phú Q.8, *quá tốt vì mình muốn đến thăm Mẹ bạn*, thế là cả nhóm xuôi về Q.8 và gọi cho Huấn lần nữa. Vào thăm và Chúc Tết Mẹ Huấn, Mẹ cũng là Mẹ mới của năm nay nên các Bạn cũng nói và giải thích rất nhiều. Chào Mẹ ra về thì vừa lúc Huấn nhận điện thoại của Sơn bên Mỹ gọi về hỏi thăm và chúc Tết. Thế là Huấn trao cho Kính 711 nói chuyện. Hỏi thăm và chúc Tết nhau xong, đưa ĐT lại cho Huấn tiếp tục câu chuyện với Sơn, cả nhóm chào và đi tiếp.

Nhà Mẹ Kính ở Huyện Bình Chánh, đi một đoạn đường dài và quá xa, qua khỏi cầu Ông Thìn và còn đi nữa, gần giáp với Long An phía trong rồi. Mẹ Kính năm nay đã 76t, trông Mẹ thật khỏe dù Mẹ đã nuôi đến 12 người con, nghe Mẹ kể Tết này Mẹ nấu mấy nồi bánh chưng mà thần phục tài của Mẹ, vì Mẹ làm bánh ngon nên năm nào người ta cũng đặt, dù các con không muốn Mẹ cực, nhưng Mẹ vẫn thích làm và nấu. Mẹ ơi !! năm sau các con muốn ăn bánh chưng thì tìm đến Mẹ nhé, Mẹ cười nhân hậu.

Từ Bình Chánh phải quay về lại Q.8, qua Cầu Nhị Thiên Đường đến Q.11 qua Âu cơ và thẳng hướng Hóc Môn. Trưa nắng trên con đường vắng thật khó mà tìm ra người để hỏi thăm, gọi cho Thầy Tấn để Thầy chỉ đường vào nhà Thầy. Thầy nói, Thầy vui lắm vì từ khi về đây ít ai ghé Thầy, xa quá mà . Một căn nhà lầu khang trang, thoáng mát yên tĩnh, có trồng nhiều Hoa, chỉ hơi buồn vì xa chợ và nhà hàng xóm. Thầy trò cùng nhau ra quán ăn bữa cơm trưa, gọi Hiệp đến. Ăn xong cả nhóm đưa Thầy về lại nhà, chào Thầy xong chúng tôi đi theo Hiệp ghé thăm cho biết nhà, trước khi được Hiệp dẫn lại thăm Mẹ.

Nhà Mẹ Hiệp cũng không xa lắm, nhưng phải đi ngược chiều vì đường quốc lộ muốn quay đầu [không phải dễ. Thăm và chúc Tết xong chúng tôi chào về vì còn một Mẹ ở Gò Vấp phải đến trong chiều nay.

Trên đường về gọi cho Nguyễn Văn Đức 74 nhà ở Đường Lê Đức Thọ, Xóm Mới, Gò Vấp.

Mẹ Đức ở cạnh nhà nên chúng tôi cũng tiện thăm và chúc Tết. Năm nay KT có một Mẹ mà chúng tôi quên đưa vào DS các Mẹ, dù là chúng tôi cũng mới ghé thăm cách đó vài tháng, Ba Mẹ của Nguyễn Anh Tuấn 711, chỉ mới vài tháng trước đây chúng tôi ghé thăm Tuấn ở Phú Nhuận, Khi Kính 711 tìm ra Bạn mình là lúc Bạn chẳng còn nhớ và biết gì, bạn đã mất đi trí nhớ và như một dạng bệnh tâm thần nhẹ. Chỉ ngồi nhìn và cười khi chúng tôi ghé thăm, không nói gì hết.

Mẹ Tuấn 85 tuổi nhưng vẫn còn nét đẹp và sang của những phụ nữ sang trọng ngày xưa, vẫn còn trang điểm dù không biết là có chúng tôi đến, lúc nào cũng đẹp gọn gàng tươm tất. Chúc Tết và chuyển quà xong thì Ba Tuấn về. Ba Tuấn 87 tuổi có trí nhớ rất tốt, vẫn đang còn viết báo làm thơ, mỗi sáng đi uống café cùng bạn già, vẫn còn có thể lai rai ba sợi vài chai (theo lời Bác nói). Bác nhớ và kể nhiều chuyện ngày xưa, nhớ cả tên Thầy Hồ ngày xưa làm gì và Thầy Đặng Trần Dư Hiệu trưởng bên KT. Bác có một bài thơ rất hay về Khuyến Học chúng tôi đã xin và sẽ gởi lên ĐĐ sau.

Năm nay quà Mẹ anh Hoàng cũng được chuyển cho Mẹ Mai Ngọc Ân 712 mới tham gia hôm 10/1 nên chưa vào DS.

Nhờ chương trình VDM đưa chúng tôi đến gần và thân thiện nhau hơn. Một năm chúng tôi vẫn ghé thăm bạn bè hay gặp nhau, nhưng ngày VDM thì chỉ vào dịp Tết, và dù muốn hay không chúng tôi vẫn phải thu xếp công việc để lo tròn những ngày VDM. Mang niềm vui đến với Mẹ, để nhận lại nụ cười niềm vui nơi Mẹ. Mong rằng Ngày VDM vẫn được duy trì hàng năm. Xin cảm ơn tất cả đã hướng về ngày VDM

KIM PHƯƠNG QKT 74

NGÀY CỦA MẸ

Con viết bài thơ tặng Mẹ Q
Suốt đời mãi mãi vẫn khắc ghi
Công ơn của Mẹ như trời biển
Dẫu có ngàn năm chẳng ai bì
Chỉ có Mẹ thôi, chỉ Mẹ thôi
Cứ lặng thầm Mẹ góa con côi
Thanh xuân của Mẹ nhiều buồn tủi
Bao nhiêu đau khổ gánh trên đời
Những tưởng thời gian sẽ dần quên
Ai ngờ biến cố chất chồng thêm
Cả đời Mẹ chịu ngàn cay cực
Chỉ mong con Mẹ trưởng thành lên
Và rồi cũng qua, Đời cũng qua ...
Các con khôn lớn Mẹ đã già
Con thấy niềm vui trong mắt Mẹ
Và những đau buồn cũng phai pha
Hôm nay Ngày của Mẹ rưng rưng
Con viết vần thơ để chúc mừng
Những ai còn Mẹ xin trân quý
Mẹ già như trái chín thơm hương
Riêng con và bạn ... Mẹ không còn
Nhưng nỗi nhớ thương ngập trong hồn
Nhớ Mẹ gọi về nơi xa ấy
Tất cả tình thương của chúng con.
Cao Quang Thiệu K3 Q. Đà Nẵng

MÙA XUÂN VỀ NHỚ MẸ

Tháng 2 về con chuẩn bị đón Xuân
Sao cứ thấy băng khuôn ngày sắp Tết
Sao nhớ Mẹ chín năm trời ly biệt
Những yêu thương không nói hết bằng lời
Tháng 2 về bao kỷ niệm đầy vơi
Mỗi góc cạnh ngôi nhà đều thấy Mẹ
Bạc thêm cũ, sân vườn, bờ giếng cổ ...
Dáng lưng còn lúi húi Mẹ vào ra
Tháng 2 về nhớ những lúc chiều tà
Mẹ bên hiên ngóng bạn hiền qua xóm
Những cụ bà miệng nhai trầu móm mém
Ngồi bên nhau kể toàn chuyện cháu con
Tháng 2 về càng nhớ Mẹ nhiều hơn
Bởi ngày Tết gia đình thường sum họp
Mẹ vẫn dành những đồng tiền ki cóp
Mừng tuổi đều cho đàn cháu yêu thương
Tháng 2 về mắt như có tơ vương
Bài thơ viết rưng rưng lòng nhớ Mẹ
Ôi cuộc sống cả một đời dẫu bể
Mẹ nhẹ nhàng cho đến phút ra đi
Đón xuân về nhớ Mẹ lệ ướt mi.
Cao Quang Thiệu K3 Q. Đà Nẵng

Mẹ tôi... con Cò !

Hùng Trần

Xin được bắt đầu bằng đoạn thơ “Mẹ tôi” của Phạm Văn Ngọan- người đã giúp tôi kể câu chuyện xúc động về Mẹ: “Con Cò lặn lội bờ sông. Lam lũ nuôi chồng, nuôi cả đàn con. Tháng năm thân Mẹ hao mòn. Sớm khuya vất vả, héo hon khô gầy. Cho con cuộc sống hàng ngày. Dạy con khôn lớn dựng xây cuộc đời. Lẽ thường nước mắt chảy xuôi. Vu Lan nhớ Mẹ, con ngồi lệ tuôn”!

Làng An Trạch ngày ấy, có một cô gái nhỏ nhắn vừa tròn 18 tuổi đã đi lấy chồng - một “thủ lĩnh” của xã ! Đó là Mẹ tôi (bà Nguyễn thị Vân). Sau hôn nhân, cuộc đời Mẹ đã chuyển sang trang mới với bao vất vả, lo toan. Chỉ trong vòng 10 năm, khi vừa đến 29 tuổi, Mẹ đã có 6 người con (4 trai, 2 gái).

Năm 1962, gia đình chúng tôi rời làng, về trung tâm thành phố Đà Nẵng sinh sống. Mẹ vừa chu toàn việc nhà, vừa chăm con, vừa đi làm, nhưng cuộc sống vẫn rất ấm êm,

hạnh phúc. Cho đến một ngày, vào năm 1964, lúc Mẹ còn đang ở cũ (đứa con thứ 6, là em Phan Công Thìn, mới được 7 ngày tuổi), gia đình tôi bất ngờ nhận tin dữ, cả bầu trời như sập đổ: Ba tôi bị sát hại !

Những năm sau đó, Mẹ tôi - một goá phụ chỉ mới 29 tuổi xuân, vẫn ở vậy tảo tần nuôi con. Bà đã vừa làm Mẹ, vừa làm cha, với “1 nách” 6 con thơ ở tuổi đang lớn, cần đủ thứ: ăn, mặc, đến trường,...Một ngày của gia đình chúng tôi thường bắt đầu từ sáng tinh mơ, khi tôi thức dậy thì Mẹ đã sẵn sàng cho bữa ăn sáng và chuẩn bị sách vở, áo quần để chúng tôi đến trường, rồi Mẹ đi làm. Buổi chiều tối, Mẹ lại quần quật với việc nhà cửa, cơm nước và hỏi han việc học hành của các con...Bà đã chẳng quản nắng mưa, ngày đêm chật vật “ngược xuôi” lo toan mọi việc liên quan đến “cơm áo, gạo, tiền”, chỉ biết hy sinh thầm lặng mà không một lời than thở. Nếu không có một tấm lòng yêu thương tha thiết, đức tính cần cù, nhẫn nhục hy sinh, thì làm sao người phụ nữ nhỏ bé yếu đuối - Mẹ tôi lại có thể đem “thân Cò” của mình mà dầm mưa dãi nắng, gánh vác hết nỗi vất vả, gian lao cả một thời “thanh xuân”! Rất may là anh em chúng tôi thấu hiểu nỗi khổ cực của Mẹ, nên đã biết yêu thương và cùng nhau vượt qua biết bao đắng cay, thử thách. Một may mắn nữa là, nhà chúng tôi ở gần Trường, và hầu hết Anh em tôi đều là học sinh Quốc gia Nghĩa tử. Thích thú nhất là, chỉ cần nghe tiếng Trống trường vang lên, anh em chúng tôi “nhảy một phát” là kịp có mặt ở lớp! Ngôi Trường với bao kỷ niệm khó quên thời niên thiếu: những lớp học với thầy cô và bạn bè thân thương, gần gũi như một gia đình; những trận đá bóng (mà tôi là một cầu thủ) được hò hét cổ vũ tung bừng, những kỳ cắm trại lý thú ở rừng dương liễu...

Thời khó khăn, chật vật nhất của gia đình tôi lúc đó là, một gia đình với 6 miệng ăn chỉ trông chờ vào một goá phụ chân chất, thật thà...quả là khủng khiếp! Là anh Cả, nhưng thời đó tôi đã ly hương. Việc cặn kẽ, chăm sóc và phụ giúp Mẹ đều do các em, còn tôi chỉ phụ thêm một chút về tài chính và gởi gắm những lời thăm hỏi, động viên qua điện thoại. Sự hy sinh thầm lặng của Mẹ trong “gieo trồng”, giờ đã “thu hoạch quả ngọt” là, anh em chúng tôi đều đã trưởng thành, xây dựng gia đình với cuộc sống viên mãn, cơm no, áo ấm để huê!

Gần một đời người phải trải qua những lo toan, nhọc nhằn thường nhật mong đàn con khôn lớn và có một cuộc sống hạnh phúc, Mẹ tôi năm nay đã hơn 90 tuổi, sức khỏe vẫn ổn, nhưng không còn minh mẫn như xưa. Thân xác Mẹ ngày một gầy yếu, hao mòn; cứ nhớ nhớ, quên quên... Mỗi lần về Đà Nẵng - Việt Nam, vợ chồng tôi đến thăm Mẹ, thì bà luôn hỏi: “đứa mô đây bây ? À, là thằng

Rân, mi ở Mỹ sao giờ ở đây ?”, rồi chỉ sang vợ tôi và hỏi: “là con mô đây? Chà, biết rồi, là con gái của tôi đây mà!”... Ngồi nghe Mẹ hỏi chuyện mà thương cảm, nước mắt cứ chực tuôn trào...!

Thích nhất là, lúc nào Mẹ cũng rất vui vẻ, hoạt ngôn và muốn làm đủ việc... như hình ảnh bình dị ngày xưa Mẹ đã từng làm mỗi ngày. Thương Mẹ với tình yêu bao la như biển cả, đã thầm lặng hy sinh cả thanh xuân của mình, tảo tần sớm hôm, dành toàn bộ thời gian và sức lực để chăm chút cho từng đứa con, thật ngưỡng mộ! Nghĩ về quãng đường Mẹ đã trải qua, thấy sao Mẹ phi thường quá! Mẹ là tấm gương để các con soi...

Chúng ta có rất nhiều nơi để đi, nhưng có một nơi luôn mong trở về là gia đình. Vì thế, tôi cố gắng sắp xếp để mỗi năm được về thăm Mẹ, để hoài niệm về ngày xưa. Nhớ mãi cái ôm ấm áp và mùi hương quen thuộc của “thân Cò lặn lội”...Và cảm nhận,

những ai được ở cạnh Mẹ là sướng nhất!

Với nỗi nhớ da diết về Mẹ, xin được kết thúc bài viết bằng câu thơ sâu lắng, ý nghĩa và chất chứa nhiều cảm xúc về hình ảnh của Mẹ trong tim với những ký ức xa xưa: “Vẳng nghe chim vịt kêu chiều. Bâng khuâng nhớ Mẹ chín chiều ruột đau”.

Đừng cất giấu những tình cảm thiêng liêng và cao quý nhất dành cho đấng sinh thành, mỗi chúng ta hãy luôn trân trọng tình mẫu tử và yêu Mẹ, bằng những hành động nhỏ nhất như nói lời yêu thương Mẹ nhiều hơn mỗi ngày. Viết lại câu chuyện tôi được nghe anh Nam Trần (chồng tôi) kể, trong niềm xúc động dâng trào nhân ngày Lễ Vu Lan!

Nhớ Mẹ, Washington, ngày 29/8/2024

Hùng Trần

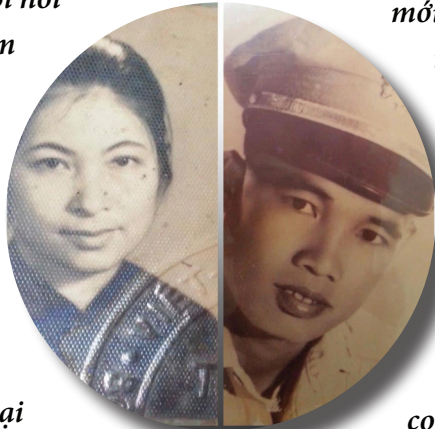
TRONG TIM....

* kính tặng hương hồn Mẹ & anh linh Ba của con .
đâu phải chỉ là những nhịp đập mang tên “ sự sống “
nhịp tim người thiếu phụ trong chiến tranh là nỗi nhớ
không người

là đòn đau ..là những bồi hồi
là từng nén nhang trầm tận thâm
sâu mong bình an rục rỏ
là những lời yêu thương lỡ một
lần bày tỏ
là khát khao ..
là khát khao ..
là cuồng nộ lẫn dịu dàng
là cuống quýt vội vàng ..
là trần trở đêm đêm nằm nghe đại
bác từ xa đâu vọng lại
nhịp tim rơi hao mòn từng ánh hoả châu
rơi thẳng thốt bàn tay đưa đếm những mái đầu
cuộn bên chân mẹ trong hầm sâu như những trái bầu
trái bí ...
nhịp tim mang lời khẩn nguyện thâm thì
mang vọng tưởng màu áo treillis nào và nụ cười hiền
ngang ngạo nghệ

rồi một ngày trong tim là cả một vực sâu chưa từng sâu
đến thế ...
ngày vành khăn sô xếp đều đặn một màu
lá quốc kỳ ôm trọn những thương đau
trong tim ấynhững nhịp tim mơ hồ trôi đi mãi ...
những lời ủi an , chia buồn như thừa thãi
người goá phụ kiên cường ôm những đứa con thơ
tận trong tim là một bàn thờ
ôi những cái bàn thờ trong tim người goá phụ

.....
ngày chàng từ đó ra đi
là tim thiếp lẫn xuân thì cũng đi ...
lời chàng thiếp vẫn khắc ghi
nuôi con chí lớn chết vì non sông
trong tim trọn tiếng thờ chồng
anh linh một thuở má hồng quyết theo.....
-----kimthanh -----

BA ƠI

ba ạ
con vừa về tây nguyên
về nơi năm ấy gói ưu phiền
banmê bây giờ xa lạ lắm
mới cả tên đường
mới cả nơi quen

ba ạ
ngày xưa dấu hành quân
bây giờ in bước chân lũ hành
con rầy um tùm xanh năm ấy
bây giờ trải nhựa để đi quanh

con đến nơi xưa
nhà của mình
tim chùng nhỏ mãi thuở điều linh
tán cây năm cũ không còn nữa
trời banmê vẫn ủ đậm tình

ba ạ
chuyến về có em dâu
có cháu chắt ba , thế hệ sau
rừng rừng đếm bước trên hè phố
ngôi nhà thờ cũ
người ở đâu

con cũng có ghé về nghĩa trang
lời kinh chiều thả mây lang thang
cũng thăm chiến hữu ba nơi đó
khúc chiêu hồn như khói mên mang

ba nhi
bây giờ mẹ cũng xa
bọn con tóc cũng bạc ngày qua
vẫn thèm nghe tiếng xe đầu ngõ
vẫn ước reo mừng một tiếng :” Ba !”
-----kimthanh2021-----

GIỖ MẸ

* lần thứ 20

là từ năm ấy mẹ cười
một mình bương chải giữa đời đơn côi
tang chồng vị quốc quên đời
tang cha tang mẹ chất đôi vai gầy
đàn con sáu đứa một bấy
tuổi ăn tuổi lớn một tay chống chèo
trái tim bệnh vẫn nặng đeo
nụ cười ấy vẫn cứ treo môi hiền
....
bây giờ thì mẹ vẫn cười
trên di ảnh ấy
trong đời cháu, con
hai mươi năm chẵn chẳng mòn
chẳng người thương nhớ
mẹ còn trong tim
nén nhang nào thắp đêm đêm
tìm trong hương khói êm đêm ngày xưa
ngày xưa
ngày xưa
ngày xưa...

4/2020-----kimthanh-----

THÁNG TƯ

* về ngang trường Q

về ngang một sáng tháng tư
đi qua nỗi nhớ
đến từ cội xưa
con đường gió thả lá thừa
biết từ độ ấy cho vừa nhớ thương
lời dài suốt nỗi vấn vương
tháng tư đủ nắng vô thường đeo mang
từ trời trở gió thênh thang
nỗi buồn cũng thả bay ngang cuối trời
còn lại đây một chút đời
thả vào tim nhỏ chút lời cảm ơn
giữ lại đây chút đôi hồn
để trang ký ức lầy lừng nỗi vui
vẫn như ngày ấy trong tôi.....
-----kimthanh-----

EM

là em, hôm ấy, ngày xưa
là em cái thuở nắng mưa theo về

em vẫn là em của lòng tôi
nhưng lại tàn phai trong cội đời
em của lòng tôi không có tuổi
em giữa chợ đời
chơi với
rơi
-----kimthanh-----

thường không ngớt bản khoăn, suy nghĩ về tấm lòng bao la và sự trải chịu, hy sinh, kiên cường của mẹ ...

Mẹ tôi tên gọi là Hai Quyên, quê ở Thượng Phước, Đại Hòa, huyện Đại Lộc. Tôi nghe mẹ kể, hồi mới 5 tuổi mẹ đã mồ côi cha mẹ, và đến tầm 8-9 tuổi đã phải rời quê quán, đi làm con nuôi cho một gia đình họ Đào Ngọc ở Thanh Khê, Đà Nẵng. Rồi mẹ lại về quê sống nương nhờ bà con, học bình dân học vụ rồi kết hôn với cha tôi, có tên gọi Chín Ngõ, người cùng tuổi, cùng quê với mẹ, ba tôi là lính Tiểu đoàn 2, Trung đoàn 51 VNCH trú quân tại Vĩnh Điện. Tuổi thơ anh em chúng tôi lớn lên, cũng khá êm đềm, nếu vào năm 1969, cha tôi không đột ngột tử trận trong một cuộc hành quân. Tôi không thể nhớ hết cảnh ngộ năm xưa, mẹ tôi, 6 anh em chúng tôi đã đón nhận sự việc bất hạnh lần ấy ra sao! Nhưng tôi không thể quên, những tháng năm dài sau đó, dù chỗ ở gia đình thường xuyên thay đổi, che chắn tạm bợ, vậy mà bằng phép lạ nào đó mẹ tôi – một người phụ nữ nông thôn, ít học, không nghề nghiệp đã bươn chải, xoay xở nuôi nấng anh em chúng tôi, đứa nào cũng ăn học đàng hoàng đầy đủ, không để thua sút bạn bè cùng lứa. Mẹ luôn dặn dò: “ Mẹ khổ thế nào cũng chịu được, nhưng các con phải cố gắng tập trung ăn học nên người, rứa là mẹ vui, mà ba các con cũng an lòng nơi chín suối”. Tôi vẫn còn nhớ như in, mỗi bữa cơm dọn ra, mẹ nhìn tới nhìn lui, lựa những phần ngon nhất bỏ vào chén từng đứa, còn mẹ đang giả vờ ăn sau, sợ thiếu phần các con. Đêm về, bọn trẻ chúng tôi vô tư vui mình trong những chiếc chăn ấm, đâu biết ở góc nhỏ bên kia, mẹ đang vật tay lên trán lo lắng không biết ngày mai sẽ cho con ăn gì, mặc gì, mua sắm sách vở ra sao...

1- MẸ Q

Lê Tấn Hoà

(Kính tặng Má Tôi và các bà Mẹ QGNT)

Khi lớn lên, bước vào độ tuổi lên 10, tôi cùng bảy em 5 đứa đã rơi vào hoàn cảnh mồ côi cha. Lúc đó, mấy anh em chúng tôi vẫn sống yên ổn trong sự đùm bọc của người mẹ goá phụ trẻ vừa tròn 31 tuổi. Vì vậy, mỗi ngày một lớn lên, tôi vẫn

Cuộc đời cứ thế, ngày một trôi qua... đến mùa xuân 1975, trước biến cố lịch sử của đất nước, cũng như số đông nhiều gia đình có hoàn cảnh khó khăn tại miền Nam, gia đình mẹ con chúng tôi phải chọn giải pháp chuyển đến vùng kinh tế mới tại Đức Linh, tỉnh Thuận Hải để lập nghiệp. Ngỡ ngàng với cuộc sống mới, lại không quen thuộc với việc làm nông, cùng bao nỗi nhớ bạn bè quê quán... Đến năm 1980, bản thân tôi và các em cũng đã khá trưởng thành, chúng tôi bàn với mẹ từng bước chuyển dời về lại Đà Nẵng để tiếp tục việc học hành hoặc tìm các công việc làm phù hợp.

May sao, trời con có con mắt, cuối cùng rồi anh em chúng tôi, tuy chẳng giàu có hơn ai, nhưng đứa nào rồi cũng ổn định cuộc sống, có nhà cửa, gia đình riêng tư và nguyện đồng lòng chăm lo tuổi già cho mẹ thật sự an nhàn.

Đến nay, mẹ tôi đã gần đến tuổi 90, nhưng vẫn còn khoẻ mạnh và minh mẫn. Đại gia đình chúng tôi với đàn con cháu trên 50 người đều cư trú kể quanh bên mẹ, nên ngày nào quanh bà cũng đầy ắp tiếng cười vui vẻ, hạnh phúc. Tôi – nay cũng đã kể tuổi 70, do đặc điểm công việc, thỉnh thoảng đi làm ăn xa vài ba ngày đã thấy nhớ mẹ cồn cào, mong sớm về ngồi bên mẹ, nghe bà cười nói, hoặc la mắng nhắc nhở việc này, việc nọ như đứa trẻ thơ...

Trong lòng tôi, Mẹ luôn là tiếng gọi thân thương tràn trề cảm xúc, bởi bao gồm trong đó những gì là tinh túy, là nhẹ nhàng, là mạnh mẽ, là hy sinh, là vĩ đại nhất. Và đôi lúc, chợt nhớ đến một đoạn lời ca trong bài hát Bông hồng cài áo (thơ Nhất Hạnh, nhạc Phạm Thế Mỹ) : “Rồi một chiều nào đó anh về Nhìn mẹ yêu nhìn thật lâu/ Rồi nói nói với mẹ rằng/ Mẹ ơi mẹ ơi mẹ có biết hay không / Biết gì biết là biết là con thương mẹ không?”, tôi thầm hỏi mình, đã bao lần mình nói điều ấy với mẹ chưa, khi hãy còn kịp? ./.

Má của Tôi, các bà mẹ QGNT trên quê hương Tôi

Lê Tấn Hoà
QGNT Đà Nẵng

Bảo vệ đời sống

Lê Văn Nam

(Tài liệu này chú trọng nói về Medicare và Long Term Care)

Trăm năm trong cõi người ta

Chữ tài chữ mệnh khéo là ghét nhau

Trải qua một cuộc bể dâu

Những điều trông thấy mà đau đớn lòng.

Bốn câu thơ trong Truyện Kiều của văn hào Nguyễn Du. “Trăm năm” là thời gian, ở đây ý nói đến đời sống của con người. “Cõi người ta” là không gian, ý cụ Nguyễn Du muốn nói đến nơi sinh sống của con người, là thế gian này, mà trong suốt thời gian cuộc sống con người ở đâu chẳng nữa cũng chỉ là “cõi người ta”, cõi tạm của người ta chứ không phải của chính mình, hơn nữa cuộc sống đó chỉ là một “cuộc bể dâu”, tang thương đến “đau đớn lòng”.

Nỗi bi quan này có lẽ chỉ để ứng nghiệm với đời sống của Kim Vân Kiều, nhân vật chính trong Truyện Kiều của Cụ Nguyễn Du, chứ đời sống chúng ta cũng có những niềm vui, thích thú và hạnh phúc chứ không thê thảm đến đau đớn lòng như vậy. Tuy nhiên chúng ta cũng nhận thức được rằng đời sống cũng không suông sẻ, hoàn hảo một trăm phần trăm được. Không biết nơi thiên đàng như thế nào nhưng sống nơi đây chúng ta phải chấp nhận có những rủi ro, không may ngoài ý muốn, chúng ta chấp nhận và sống với những điều không may đó. Tuy nhiên chúng ta không thể ngồi khoanh tay hứng chịu những rủi ro đó xảy đến bất cứ lúc nào, mà hãy tìm cách giảm thiểu những điều không may đó, để chúng ta an vui hạnh phúc hơn. Nói cụ thể hơn là chúng ta tìm cách bảo vệ chúng ta, bảo vệ gia đình chúng ta, bảo vệ tài sản của chúng ta, để cuộc sống hiện của tại chúng ta tốt đẹp hơn.

Chúng ta có thể chia thời gian đời sống “trăm năm” thành những giai đoạn khác nhau để tìm những cách bảo vệ khác nhau, thí dụ chia ra thành bốn giai đoạn Sinh Lão Bệnh Tử. Là lúc sinh thời, khi đến tuổi già, lúc bị bệnh và khi mất đi.

Sinh: Lúc sinh thời chúng ta phải đi học đi làm, mua xe mua nhà, lập gia đình và có con cái. Đây là những thứ chúng ta cần bảo vệ trong lúc sinh thời. Xe chạy ngoài đường có thể bị tai nạn đột ngột bất cứ lúc nào làm hư hỏng xe hay bị tránh nhiệm phải bồi thường người khác,

nhà ở có thể do thiên tai hỏa hoạn làm mất đi căn nhà, chúng ta cần phải bảo vệ những tài sản hư hao đó. Khi lập gia đình và có con cái, chúng ta phải có kế hoạch bảo vệ những người thân yêu của chúng ta, chúng ta đi làm để có nguồn tài chánh chi phí và nuôi sống gia đình nhưng nếu có chuyện không may xảy đến, chúng ta không đi làm được nữa, hay mất đi, thì gia đình chúng ta sẽ mất đi nguồn lợi tức, không thể tiếp tục trang trải những chi phí sinh hoạt gia đình làm lâm vào hoàn cảnh khó khăn, nên chúng ta cần phải có phương pháp bảo vệ để người thân của chúng ta bình an tiếp tục cuộc sống.

Thí dụ bảo hiểm nhân thọ (Life Insurance) và bảo hiểm lợi tức (Disability Insurance hay còn gọi là Income Protection Insurance), dùng để bảo vệ người thân của chúng ta tiếp tục có nguồn lợi tức thay thế.

Lão: Khi đến tuổi già, nghỉ hưu, không còn đi làm để có lợi tức nữa, nhưng chúng ta cũng cần phải có tài chánh để chi tiêu thường nhật. Nguồn tài chánh này thường là từ tiền hưu và những quỹ tiết kiệm hưu trí, trong lúc sinh thời chúng ta cần phải tích lũy tài chánh vào các chương trình quỹ hưu trí thêm chứ tiền hưu từ an sinh xã hội SSA sẽ không đáp ứng đủ cho sinh hoạt chúng ta khi về hưu. Có những quỹ hưu trí bảo đảm không mất tiền vốn và có tiền lời đều đặn.

Bệnh: Thông thường người ta hay sợ chết và ít khi nói đến sợ bị bệnh, thật ra bị bệnh mới đáng sợ chứ chết là hết, còn gì đâu mà phải sợ. Trong khi bệnh mới là đáng sợ, nỗi sợ thứ nhất là chi phí, chi phí chăm sóc sức khỏe rất tốn kém, nhất là khi bị bệnh lâu dài phải nằm viện dưỡng lão, nỗi sợ thứ hai là đau đớn khi nằm bệnh dai dẳng. Cho nên chúng ta cần phải có bảo hiểm sức khỏe để trang trải chi phí khi chữa bệnh (Health Insurance), và hơn nữa chúng ta cũng rất cần bảo hiểm chi phí trong khi nằm bệnh lâu

dài (Long Term Care). Chúng ta sẽ bàn chi tiết các chương trình bảo hiểm này ở phần sau.

Tử: Sau khi chết chúng ta không còn gì nữa, chỉ còn cái xác để mai táng thôi, nhưng cái xác lại là điều phiền toái và tốn kém cho người thân, nên chúng ta cũng phải chuẩn bị chuyện hậu sự để không làm phiền và không là gánh nặng cho những người thân còn sống. Nếu không có bảo hiểm nhân thọ thì ít ra cũng phải có chương trình bảo hiểm hậu sự (Final Expense Insurance)

Các loại bảo hiểm:

Bảo hiểm là một phương pháp hữu hiệu để bảo vệ chúng ta, bảo vệ sức khỏe, bảo vệ tài sản, bảo vệ gia đình và những người thân của chúng ta. Có rất nhiều loại bảo hiểm khác nhau, mục đích khác nhau.

Auto Insurance: Bảo hiểm xe để bảo vệ chúng ta khi sử dụng hay sở hữu xe. Bảo hiểm xe thường là bắt buộc bởi luật pháp, bảo hiểm này chi trả chi phí hư hao khi xe bị tai nạn, chi phí thương tật do tai nạn gây ra, chi phí bồi thường cho người khác nếu mình là người có lỗi gây ra tai nạn. Bảo hiểm xe mình mua cho xe của mình cũng có thể để bảo hiểm cho xe thuê mượn. Bảo hiểm xe thông thường có ba con số được chi trả, thí dụ 30/100/50, 30 là 30 ngàn đô la tối đa chi trả cho một người trong một vụ tai nạn, 100 là 100 ngàn đô la tối đa chi trả cho toàn bộ

những người trong vụ tai nạn đó, thí dụ nếu vụ tai nạn đó có 5 người hay hơn thì tối đa cho 5 người cũng chỉ là 100 ngàn, tất cả 5 người tự lo liệu mà chia nhau 100 ngàn chứ không phải mỗi người được chi trả 30 ngàn để thành 5x30=150 ngàn đâu, 50 là 50 ngàn đô la tối đa chi trả cho hư hao vật chất. Hãng bảo hiểm chỉ chi trả tới con số tối đa 30/100/50 như quy định trong hợp đồng bảo hiểm mà thôi. Nếu phải bồi thường nhiều hơn, chúng ta phải tự chi trả, muốn tránh bị thua kiện để đòi bồi thường phần phụ trội, chúng ta nên mua thêm bảo hiểm Umbrella Insurance. Chúng ta hay nghe nói bảo hiểm một chiều và bảo hiểm hai chiều? Một chiều có nghĩa là bảo hiểm chỉ chi trả bồi thường phần trách nhiệm có lỗi của mình cho đối phương mà thôi, phần hư hại của mình là mình tự lo liệu. Hai chiều có nghĩa là bảo hiểm chi trả bồi thường không những cho đối phương mà còn chi trả cho chính mình.

Umbrella Insurance: Cũng lấy thí dụ như trên, hợp đồng bảo hiểm là 30/100/50. Nếu trong vụ tai nạn mà trách nhiệm bồi thường là 700 ngàn đô la chẳng hạn, hãng bảo hiểm vẫn chỉ chi trả bồi thường tối đa là 100 ngàn như ấn định của hợp đồng mà thôi, số tiền bồi thường còn lại 600 ngàn trên đó mình phải tự trả bằng tiền túi của mình, nếu không trả thì có thể sẽ có thua kiện trước pháp luật để đòi bồi thường. Nói thêm để biết chi phí y tế của Mỹ rất cao, thí dụ một người bị tai nạn xe đưa đến tình trạng cấp cứu nằm bệnh viện vài hôm, có phẫu thuật, sau đó còn phải chữa trị lâu dài, bị thương tật suốt đời, thì chi phí 700 ngàn như thí dụ nêu trên chỉ là con số rất khiêm tốn. Để tránh tốn kém và rắc rối, chúng ta phải mua thêm một chương trình bảo hiểm Umbrella kèm theo, umbrella insurance sẽ chi trả số tiền bồi thường 600 ngàn đó cho mình. Umbrella Insurance thường rất rẻ.

Home Owner Insurance: Bảo hiểm nhà để bảo vệ nhà mình mua hay mình thuê để được bồi thường hư hao mất mát, bảo vệ căn nhà và bảo vệ vật chất trong nhà. Bảo hiểm này còn bảo vệ phần trách nhiệm của mình đối với khách đến nhà. Căn nhà trị giá 1 triệu đô, nếu bị cháy rụi, chúng ta mất 1 triệu nếu không được bảo vệ bởi một hợp đồng bảo hiểm. Ăn trộm vào nhà lấy mất vật chất tổng cộng trị giá 25 ngàn đô la, chúng ta mất 25 ngàn nếu không được bảo vệ bởi một hợp đồng bảo hiểm. Chúng ta vẫn nghe tin tức về cháy nhà, cháy rừng, giông bão, mưa lụt, xạt lở... thiên tai xảy đến cuốn trôi, quét sạch nhà cửa, mất hết tài sản. Hợp đồng bảo hiểm Home Owner Insurance sẽ chi trả bồi thường thiệt hại. Loại bảo hiểm này không những bồi hoàn về thiệt hại của căn nhà, mà còn bồi thường thiệt hại về đồ đạc sử dụng, tài sản vật chất trong nhà, và cũng chi trả những thiệt hại về cây cối trồng sau vườn. Nếu căn nhà cho thuê thì chủ nhà được bảo vệ tài sản, vật dụng trong căn nhà đó. Ngoài ra, trong lúc căn nhà không ở được sau khi bị thiên tai, hợp đồng bảo hiểm cũng chi trả chi phí cư trú, khách sạn để ở tạm nơi khác. Home Owner Insurance còn bảo vệ chúng ta về trách nhiệm đối với bạn bè khách khứa lỡ bị tai nạn trong lúc đang ở trong nhà mình. Thí dụ một trường hợp xảy ra khi một người ca sĩ đến nhà một người bạn ca hát văn nghệ, khi leo lên một đài phun nước, bị mâm đài phun nước gây sập xuống đè dập vài ngón chân, phải nhập viện cấp cứu và cắt bỏ mấy ngón chân đó, trong trường hợp này nếu chủ nhà có Home Owner Insurance thì sẽ được bồi hoàn số tiền nhập viện của người ca sĩ đó. Chi phí trường hợp nhập viện và phẫu thuật này có thể cũng vài trăm ngàn đô la, chưa kể những thiệt hại sau này liên quan đến thương tật.

Commercial Insurance: Người Việt chúng ta ở nước ngoài rất thành

công trên nhiều phương diện. Nhiều người đã tạo được những cửa hàng, cơ sở thương mại phát đạt. Sự thành công này là do sự cố gắng, chịu khó, chăm chỉ làm việc mà ra. Để bảo vệ tài sản do mồ hôi nước mắt tạo ra, chúng ta cần phải có một bảo hiểm thương mại, không những để bảo vệ tài sản mà còn bảo vệ trách nhiệm đối với khách hàng và công nhân thuê mượn khi tai nạn lỡ xảy ra trong cơ sở thương mại của mình. Thí dụ một tai nạn xảy ra cho một nhân viên trong lúc đang làm việc, nhân viên này phải nhập viện cấp cứu, sau đó phải trị liệu vài tháng, chi phí nhập viện và trị liệu rất cao, tất cả những chi phí đó người chủ phải chi trả nếu không có một bảo hiểm thương mại, bao gồm bảo hiểm lao động (Worker Com Insurance)

Health Insurance: Người Việt chúng ta rất coi trọng vấn đề sức khỏe nên lời chào hỏi đầu tiên khi gặp nhau của người Việt thường là “*khỏe không*”, đủ biết vấn đề sức khỏe là trên hết. Các câu chào good morning, bonjour, không liên quan gì đến sức khỏe. Thật vậy, sức khỏe là trên hết, sức khỏe là hạnh phúc của con người, có sức khỏe mới tận hưởng được những thú vị trong cõi trăm năm này, có sức khỏe mới đi du lịch được. Một người bị bệnh nằm trên giường bệnh sẽ rất chán đời, không còn nụ cười, tốn kém tài chánh và còn gây phiền toái lo âu cho người khác. Muốn bảo vệ sức khỏe của mình, chúng ta cần phải có một bảo hiểm sức khỏe (Health Insurance) cho mình, cho gia đình, con cái của mình. Bảo hiểm sức khỏe có nhiều chương trình khác nhau: Health Insurance, Medicare, Medicaid, Travel

Insurance,... Chúng ta sẽ bàn chi tiết ở phần sau.

Obamacare và CoveredCA: Covered California, hay nói tắt là CovredCA là một chương trình quản lý health insurance và hỗ trợ tài chánh cho cư dân California để có thể có bảo hiểm sức khỏe với giá phù hợp tài chánh của họ, do chính quyền tiểu bang California điều hành. Nguồn gốc của CoveredCA là từ đạo luật Affordable Care Acte (ACA) do tổng thống Obama ký ban hành, nên thường còn gọi là Obamacare. Trước khi có đạo luật ACA này, khi đi mua bảo hiểm sức khỏe rất phiền phức vì mỗi hãng bảo hiểm có những chương trình khác nhau, trong một hãng lại có nhiều chương trình khác nhau, muôn hình vạn trạng, rất khó để chọn một chương trình thích hợp, chưa kể là còn bị phân biệt giới tính, những người chuyển giới thì vô phương, rất khó để mua được một bảo hiểm sức khỏe. Đạo luật ACA bắt buộc tất cả các hãng bảo hiểm phải đưa ra những chương trình theo mẫu tiêu chuẩn đã được ACA ấn định, phải có những tiêu chuẩn chi trả giống nhau, phải có những quyền lợi tối thiểu, phải được khám tổng quát mỗi năm miễn phí, không được phân biệt giới tính, bắt buộc phải cung cấp bảo hiểm dù người ta có bệnh nền trước đó. Trước khi có đạo luật ACA, các hãng bảo hiểm thường xem xét lịch sử bệnh án và có khi từ chối bán bảo hiểm sức khỏe đã có bệnh trước, hoặc hét giá lên trời. ACA còn ấn định thêm quyền lợi cho Medicare, hỗ trợ tài chánh cho những người thu nhập thấp và các công ty để cung cấp bảo hiểm sức khỏe cho nhân viên. Theo các thống kê, nhờ ACA mà số người có bảo hiểm tại Mỹ tăng lên, giảm thiểu số người bệnh và số tử vong.

Medicare: Medicare do chính phủ liên bang (Federal) quản lý, là quyền lợi bảo hiểm sức khỏe cho người trên 65 tuổi hoặc bị khuyết tật, hội đủ điều kiện. Trên 65 tuổi và có 40 tín chỉ (SSA unit) là được quyền lợi Medi-

care, những tín chỉ này có được là do trước đó đi làm có đóng thuế an sinh xã hội (SSA Social Security Administration), những người đi làm lãnh tiền mặt không khai thuế thì sẽ không được tín chỉ. Nếu không có tín chỉ thì phải mua Medicare. Medicare có nhiều phần và quyền lợi khác nhau: Part A, Part B, Part D, Part C. Medicare nguyên thủy (Original Medicare) không chi trả hết 100% chi phí bệnh viện và y tế, nên chúng ta cần phải tham gia một chương trình Medicare phụ trội, như Medicare Supplement, Medicare Advantage để được bảo vệ tốt hơn. Ngoài ra Medicare nguyên thủy chỉ chi trả các dịch vụ y tế trong nước Mỹ, không chi trả các chi phí y tế nếu bị bệnh hay nhập viện khi đi nước ngoài, nên chúng ta cũng phải cần có một chương trình có chi trả những chi phí này khi đi du lịch nước ngoài (Travel Insurance sẽ nói ở phần sau).

Medicare Part A: Người ta thường nói Part A là bảo hiểm bệnh viện và Part B bảo hiểm y tế. Đúng ra, Medicare Part A giúp chi trả cho dịch vụ chăm sóc nội trú tại bệnh viện, và giúp chi trả cho một số dịch vụ chăm sóc sức khỏe tại nhà. Bao gồm Inpatient Hospital Care, Skilled Nursing Facility (SNF) Care, Behavioral & Mental Health, Hospice Care, Home Health Services, Nursing Home Care. Tạm dịch ra là Chăm sóc nội trú tại bệnh viện, Chăm sóc tại cơ sở điều dưỡng lành nghề (SNF), Sức khỏe hành vi và tâm thần, Chăm sóc tại nhà, Dịch vụ chăm sóc sức khỏe tại nhà, Chăm sóc tại viện dưỡng lão.

Tóm lại, Medicare Phần A giúp chi trả:

- Chăm sóc nội trú tại bệnh viện
- Chăm sóc tại cơ sở điều dưỡng có chuyên môn
- Chăm sóc tại nhà
- Chăm sóc sức khỏe tại nhà (trong một số trường hợp nhất định)

Thông thường chúng ta không phải trả phí bảo hiểm hàng tháng cho Phần A nếu chúng ta hoặc phối ngẫu đã đóng thuế Medicare trong khi đi làm, và có đủ 40 tín chỉ. Như đã nói ở trên, original medicare không chi trả hết 100% các chi phí dịch vụ y tế.

Chúng ta xem một số chi tiết về những dịch vụ được Medicare Part A chi trả sau đây:

Inpatient Hospital Care: Medicare Phần A (Bảo hiểm bệnh viện) chi trả cho việc chăm sóc nội trú tại bệnh viện nếu đáp ứng cả hai điều kiện sau: Một là; Được đưa vào bệnh viện với tư cách là bệnh nhân nội trú sau khi có chứng nhận chính thức của bác sĩ, trong đó nêu rõ là cần được chăm sóc nội trú tại bệnh viện để điều trị bệnh tật hoặc chấn thương. Hai là; Bệnh viện đó chấp nhận Medicare.

Chi phí chúng ta phải trả (co-pay) của Part A thay đổi mỗi năm. Chi phí co-pay trong năm 2025 là:

Khấu trừ (deductible): \$1,676 là số tiền chúng ta phải trả trước khi Medicare nhập cuộc.

Ngày 1–60: \$0 sau khi đáp ứng được khoản khấu trừ Phần A là \$1,676.

Ngày 61–90: \$419 mỗi ngày.

Sau ngày 90: \$838 mỗi ngày cho mỗi ngày dự trữ trọn đời (tối đa 60 ngày trong suốt cuộc đời).

Sau khi sử dụng hết tất cả các ngày dự trữ trọn đời của mình, chúng ta phải tự trả tất cả các chi phí.

Có nghĩa là, nếu thời gian nằm bệnh viện trên 90+60=150 ngày, từ ngày 151 trở đi chúng ta phải tự trả tất cả chi phí bệnh viện.

Tổng kết những con số vừa kể, khi nằm bệnh viện, dù có Medicare nhưng chúng ta vẫn phải trả một số chi phí rất cao, trên 150 ngày lại càng kinh khủng hơn nữa. Nhưng đừng lo,

nhên tìm hiểu và tham gia các chương trình Medicare phụ trội để giúp chi trả những chi phí đáng ngại đó.

Skilled Nursing Facilities (SNF): Cơ sở điều dưỡng chuyên môn (SNF) là nơi người bệnh tạm trú trong khi đang được phục hồi chức năng và điều trị y tế sau khi nhập viện vì bệnh tật hoặc thương tích. Original Medicare Part A chỉ chi trả cho dịch vụ chăm sóc SNF trong thời gian giới hạn, với một số điều kiện nhất định.

Dù có Medicare chúng ta cũng phải chi trả một phần co-pay. Hơn nữa, Original Medicare chỉ chi trả SNF 100 ngày mà thôi, từ ngày 101 trở đi, chúng ta phải tự lo liệu. Con số co-pay của năm 2025 như sau:

Ngày 1 - 20: \$0.

Ngày 21 - 100: \$209,50 mỗi ngày

Ngày 101 trở đi: Bệnh nhân phải tự trả tất cả các chi phí

Behavioral & Mental Health: Sức khỏe hành vi và tâm thần.

Medicare chi trả cho một số dịch vụ sàng lọc, dịch vụ và chương trình hỗ trợ điều trị và phục hồi sức khỏe tâm thần và rối loạn vì sử dụng chất gây nghiện.

Services: Các dịch vụ bệnh nhân nhận được khi nhập viện vào bệnh viện đa khoa hoặc bệnh viện tâm thần với tư cách là bệnh nhân nội trú.

Các loại dịch vụ chăm sóc sức khỏe tâm thần:

Outpatient Mental Health Care: (Chăm sóc sức khỏe tâm thần ngoại trú) Các dịch vụ giúp chẩn đoán và điều trị các tình trạng sức khỏe tâm thần (thường được gọi là tư vấn hoặc liệu pháp tâm lý).

Intensive Outpatient Program Ser-

vices: (Dịch vụ chương trình ngoại trú chuyên sâu) Chăm sóc sức khỏe tâm thần bán thời gian cho những người cần ít nhất 9 giờ dịch vụ mỗi tuần.

Partial Hospitalization: (Nhập viện bán thời gian) Chăm sóc sức khỏe tâm thần cả ngày cho những người cần ít nhất 20 giờ dịch vụ mỗi tuần.

Inpatient Care: (Chăm sóc nội trú) Các dịch vụ chăm sóc sức khỏe tâm thần khi bệnh nhân nhập viện vào bệnh viện đa khoa hoặc bệnh viện tâm thần.

Preventive screenings & counseling: (Sàng lọc và tư vấn phòng ngừa)

Depression screenings: (Sàng lọc trầm cảm) Đánh giá các dấu hiệu và triệu chứng của bệnh trầm cảm.

Opioid Use Disorder Treatments: (Điều trị rối loạn sử dụng thuốc phiện) Tư vấn, liệu pháp, đánh giá và nhiều dịch vụ khác để giúp phục hồi sau rối loạn sử dụng thuốc phiện.

Tobacco Use Counseling: (Tư vấn sử dụng thuốc lá) Tư vấn cai thuốc lá và dịch vụ cai thuốc lá.

Alcohol Misuse Screenings: (Kiểm tra tình trạng lạm dụng rượu) Để xác định thói quen uống rượu không lành mạnh và nhu cầu tư vấn.

Hospice Care: (Chăm sóc tại nhà)

Bệnh nhân đủ điều kiện được chăm sóc tại nhà nếu có Medicare Part A và đáp ứng tất cả các điều kiện sau:

Bác sĩ chăm sóc tại nhà và bác sĩ gia đình xác nhận rằng bệnh nhân bị bệnh nan y (Terminally ill, với thời gian còn sống dự đoán là 6 tháng hoặc ít hơn).

Bệnh nhân chấp nhận chăm sóc giảm nhẹ (palliative care, comfort care) thay vì chăm sóc để chữa khỏi bệnh.

Bệnh nhân ký một bản xác nhận lựa chọn chăm sóc tại nhà thay vì các

phương pháp điều trị khác được Medicare chi trả cho bệnh nan y và các tình trạng liên quan.

Nếu hội đủ những điều kiện trên, bệnh nhân có thể được chăm sóc tại nhà trong hai lần 90 ngày.

Thông thường, bệnh nhân có thể được chăm sóc tại nhà được Medicare chấp thuận tại nhà hoặc cơ sở khác nơi bệnh nhân sống, chẳng hạn như viện dưỡng lão. Nếu nhân viên chăm sóc tại nhà của bệnh nhân xác nhận rằng bệnh nhân cần được chăm sóc tại bệnh viện, họ phải sắp xếp thời gian lưu trú của bệnh nhân. Nếu họ không xác định như vậy, bệnh nhân có thể phải chịu toàn bộ chi phí chăm sóc tại bệnh viện.

Home Health Services: (Dịch vụ chăm sóc sức khỏe tại nhà)

Chăm sóc sức khỏe tại nhà là một loạt các dịch vụ chăm sóc sức khỏe mà bệnh nhân có thể nhận được tại nhà khi bị bệnh hoặc bị thương. Chăm sóc sức khỏe tại nhà thường ít tốn kém hơn, thuận tiện hơn và hiệu quả so với dịch vụ chăm sóc tại bệnh viện hoặc cơ sở điều dưỡng chuyên khoa (SNF).

Medicare Part A và/hoặc Medicare Part B chi trả cho các dịch vụ chăm sóc sức khỏe tại nhà đủ điều kiện miễn là bệnh nhân cần các dịch vụ chuyên khoa bán thời gian hoặc không liên tục và bệnh nhân “bị giam lỏng tại nhà”, nghĩa là: bệnh nhân gặp khó khăn khi rời khỏi nhà mà không có sự trợ giúp (như sử dụng gậy, xe lăn, xe tập đi hoặc nạng; phương tiện đi lại đặc biệt; hoặc sự trợ giúp từ người khác) do bị bệnh hoặc bị thương.

Nursing Homes: (Viện dưỡng lão)

Viện dưỡng lão là nơi bệnh nhân có thể sống và được chăm sóc y tế toàn thời gian trong thời gian dài. Hầu hết các dịch vụ chăm sóc tại viện dưỡng

lão giống như là dịch vụ chăm sóc tại nhà, giúp mọi người thực hiện các hoạt động sinh hoạt hàng ngày (như tắm rửa, thay quần áo và ăn uống).

Medicare không chi trả cho dịch vụ chăm sóc dài hạn (long term care) tại viện dưỡng lão, nhưng cũng có những chương trình khác giúp chi trả dịch vụ chăm sóc lâu dài (long term care) tại viện dưỡng lão, thí dụ như Medicaid, Bảo hiểm chăm sóc dài hạn, Bảo hiểm nhân thọ, chúng ta sẽ bàn kỹ hơn ở những phần sau.

Medicare Part B: Medicare Phần B còn được gọi là Bảo hiểm Y tế, giúp chi trả cho hai loại dịch vụ chính:

1. Dịch vụ Y tế Cần thiết: Đây là các dịch vụ hoặc dụng cụ cần thiết để chẩn đoán hoặc điều trị tình trạng bệnh lý của bệnh nhân và đáp ứng các tiêu chuẩn hành nghề y tế được chấp nhận.

2. Dịch vụ Phòng ngừa: Đây là các dịch vụ chăm sóc sức khỏe nhằm mục đích ngăn ngừa bệnh tật (như cúm) hoặc phát hiện bệnh ở giai đoạn đầu khi việc điều trị có khả năng hiệu quả nhất. bệnh nhân thường không phải trả bất kỳ khoản phí nào cho hầu hết các dịch vụ phòng ngừa nếu bệnh nhân nhận được những dịch vụ này từ một nhà cung cấp dịch vụ chăm sóc sức khỏe được Medicare chấp thuận và chỉ định.

Medicare Phần B chi trả bao gồm những thứ như:

- Khám bác sĩ

- Chăm sóc ngoại trú

- Dịch vụ chăm sóc sức khỏe tại nhà

- Thiết bị y tế (DME) như xe lăn

- Xét nghiệm và chụp X-quang

- Dịch vụ xe cứu thương

- Dịch vụ phòng ngừa như sàng lọc, tiêm chủng và vắc-xin

- Dịch vụ sức khỏe tâm thần (nội trú, ngoại trú và nằm viện một phần)

- Một số loại thuốc theo toa mà thông thường bệnh nhân không tự dùng

Đối với năm 2025, premium, phí bảo hiểm Phần B tiêu chuẩn là 174.70 đô la mỗi tháng, nhưng có thể cao hơn tùy thuộc vào thu nhập của bệnh nhân.

Original Medicare Part B không chi trả hết 100% chi phí y tế. Thông thường chỉ chi trả khoảng 80%, chúng ta phải trả phần 20% còn lại. Phần phải trả 20% này không có giới hạn, có nghĩa là biên lai của Part B cao bao nhiêu là phải trả 20% bấy nhiêu. Part B còn có phần khấu trừ (deductible), năm 2025 là \$275 chúng ta phải trả trước khi Medicare chi trả. Chúng ta cần phải tham gia một chương trình Medicare phụ trội để giúp chi trả những chi phí này.

Lưu ý: Khi đến tuổi 65, nếu không có một chương trình bảo hiểm sức khỏe nào khác là phải tham gia vào Medicare, nếu không sau đó tham gia trễ vào Medicare sẽ bị phạt, cứ mỗi năm trễ là bị phạt 10%. Thí dụ trễ 5 năm là bị phạt 50%, và số tiền phạt này phải trả suốt đời chứ không phải bị trả một lần. Thí dụ bình thường premium của Part B năm 2025 là \$174.70 như vừa nói ở trên, người tham gia trễ 5 năm sẽ phải là \$262.05 mỗi tháng.

Original Medicare không chi trả cho:

- Hầu hết các dịch vụ chăm sóc răng miệng

- Chăm sóc thị lực (như khám mắt, đeo kính hoặc kính áp tròng)

- Máy trợ thính

- Long Term Care, Chăm sóc dài hạn (như chăm sóc tại viện dưỡng lão)

- Phẫu thuật thẩm mỹ

- Chăm cứu

Chi phí của Original Medicare:

- Premium: chúng ta phải trả một khoản lệ phí hàng tháng cho Part B.

- Khấu trừ: chúng ta phải trả một khoản khấu trừ (deductible) đối với các dịch vụ Phần A và một khoản khấu trừ hàng năm đối với các dịch vụ Phần B.

- Đồng bảo hiểm và Đồng thanh toán (co-insurance và co-pay): Sau khi đạt đến mức khấu trừ, chúng ta thường phải trả một tỷ lệ phần trăm của số tiền được Medicare chấp thuận cho các dịch vụ được bảo hiểm.

- Không có mức tối đa tự trả (out-of-pocket): Không có giới hạn về số tiền mình tự trả mỗi năm. Điều này mới là kinh khủng đây, số tiền tự trả cứ phải chiếu theo phần trăm biên lai chi phí y tế mà trả thôi.

Medicare Part D: Original Medicare Part A và Part B không chi trả tiền thuốc, nên chúng ta phải tham gia vào một chương trình thuốc, Part D, cũng do chính phủ liên bang (Federal) quản lý nhưng được cung cấp bởi các công ty bảo hiểm tư nhân được Medicare chấp thuận. Cũng nên lưu ý Part D này cũng sẽ bị phạt nếu mình tham gia trễ, kể từ khi 65 tuổi giống như tiền phạt của Part B.

Sau đây là một số điểm chính về Medicare Phần D:

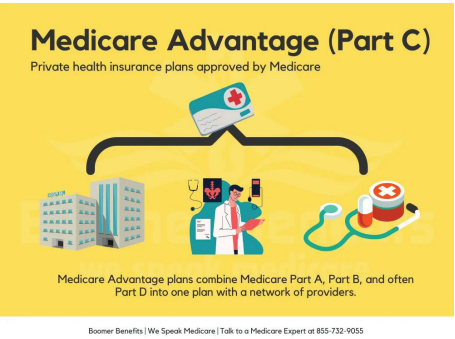
- Bảo hiểm: Phần D giúp chi trả chi phí cho thuốc theo toa. Mỗi chương trình có danh sách thuốc được bảo hiểm riêng, được gọi là danh mục thuốc (formulary).

- Ghi danh: chúng ta có thể tham gia chương trình thuốc Medicare (Phần D) nếu chúng ta có Medicare Phần A và/hoặc Phần B. chúng ta cũng có thể được bảo hiểm Phần D thông qua

Chương trình Medicare Advantage (Phần C) có bao gồm bảo hiểm thuốc.

- Chi phí: Chi phí có thể thay đổi tùy thuộc vào chương trình chúng ta chọn, bao gồm phí bảo hiểm hàng tháng, khoản khấu trừ, đồng thanh toán và đồng bảo hiểm (premium, deductible, co-pay, co-insurance).

Mỗi chương trình thuốc Part D đều có formulary khác nhau, nên phải cẩn thận chọn cho đúng chương trình thuốc Part D thích hợp nhất với những loại thuốc mình đang dùng. Chọn đúng một chương trình thuốc thích hợp có thể giúp chúng ta đỡ phiền toái và tiết kiệm được vài ngàn đô la mỗi năm.

Medicare Advantage (MA):

Medicare Advantage, còn được gọi là Medicare Part C, là một giải pháp thay thế cho Original Medicare (Phần A và Phần B) do các công ty bảo hiểm tư nhân được Medicare chấp thuận cung cấp. Sau đây là một số điểm chính về Medicare Advantage:

- Phạm vi bảo hiểm: Các chương trình Medicare Advantage tóm gộp Phần A (bảo hiểm bệnh viện) và Phần B (bảo hiểm y tế) thành một chương trình (C=A+B). Hầu hết các chương trình cũng bao gồm thêm Phần D (bảo hiểm thuốc theo toa).

- Quyền lợi: Các chương trình này không những chi trả các dịch vụ của Original Medicare (Part A và Part B), mà thường còn chi trả thêm cho các dịch vụ bổ sung không có trong Original Medicare, chẳng hạn như chăm sóc nha khoa, thị lực và thính

lực thông thường. MA cũng chi trả những ngày nằm bệnh viện sau 150 ngày mà Original Medicare không chi trả, điều này mới là phúc lợi đáng kể.

- Mạng lưới (Network): Không giống như Original Medicare, cho phép chúng ta đi bất kỳ bác sĩ hoặc bệnh viện nào chấp nhận Medicare, các chương trình Medicare Advantage thường có một mạng lưới các nhà cung cấp, Chúng ta chỉ được đến các chỗ cung cấp dịch vụ y tế và bệnh viện trong network này mà thôi, trừ trường hợp khẩn cấp. Thông thường chúng ta phải chọn một bác sĩ gia đình và cần sự giới thiệu của bác sĩ gia đình để gặp bác sĩ chuyên khoa.

- Chi phí: Chi phí có thể thay đổi tùy theo chương trình, nhưng nói chung chúng ta sẽ phải trả phí bảo hiểm premium hàng tháng ngoài phí bảo hiểm Medicare Part B. Một số chương trình có thể có chi phí tự trả thấp hơn Original Medicare. Cũng có nhiều chương trình MA với premium là \$0, không phải trả tiền premium hàng tháng, có khi còn hỗ trợ chi trả một phần tiền premium của Part B.

Tóm lại, Medicare Advantage chi trả chi phí của Part A và Part B, chi phí các dịch vụ bổ sung không có trong Original Medicare và có thêm nhiều quyền lợi mà Original Medicare không có, thí dụ như chi trả chi phí y tế khẩn cấp khi đi nước ngoài, khám răng, mắt kính, xe đưa đón đi bác sĩ, đi mua thuốc, tiền mua OTC (thuốc không cần toa bác sĩ), mua nhu yếu phẩm, đi tập thể dục (fitness club),...

Lưu ý: Khi tham gia một chương trình Medicare Advantage (MA), chúng ta không còn sử dụng Original Medicare được nữa, vì MA đã thay thế cho Oroginal Medicare rồi.

Những chương trình Medicare Advantage này thường có nhiều thay đổi hàng năm, có khi được thay thế bằng một chương trình khác, chúng ta cần phải tham khảo để thay đổi nhằm có được một chương trình

thích hợp nhất, nhiều quyền lợi phụ trội nhất, tiết kiệm nhiều nhất.

Medicare Supplement:

Bảo hiểm Bổ sung Medicare Supplement, còn được gọi là Medigap, là bảo hiểm bổ sung mà chúng ta có thể mua từ một công ty tư nhân để giúp thanh toán một số chi phí tự trả trong Original Medicare (Phần A và Phần B), chẳng hạn như đồng thanh toán, đồng bảo hiểm và khấu trừ (co-pay, co-insurance, deductible), chi trả những ngày nằm bệnh viện sau 150 ngày mà Original Medicare không chi trả.

Sau đây là một số điểm chính về các chương trình Medigap:

- Các chương trình chuẩn hóa: Các chương trình Medigap đều được chuẩn hóa và được gọi bằng chữ cái (Medicare Supplement Plan A, Plan B, C, D, F, G, K, L, N), gọi là Plan A, Plan B,... tránh nhầm lẫn với Mericare Part A , Part B của Original Medicare. Mỗi chương trình cung cấp các quyền lợi giống nhau, bất kể công ty bảo hiểm nào. Mỗi Plan có những quyền lợi chi trả khác nhau và tiền premium khác nhau.

- Phạm vi bảo hiểm: Các chương trình Medigap giúp chi trả các chi phí như khấu trừ Phần A và Phần B, phí vượt mức Phần B, chăm sóc khẩn cấp khi đi du lịch nước ngoài, v.v.

- Không có Giới hạn Mạng lưới (No Network Restrictions): Không giống như các chương trình Medicare Advantage, các chương trình Medigap thường cho phép chúng ta đi bất kỳ bác sĩ hoặc bệnh viện nào tại Hoa Kỳ. Có thể ví Medigap như là chúng ta có thể đi xe đồ hay máy bay xuyên bang trong nước Mỹ, còn Medicare Advantage là chúng ta chỉ được đi xe bus trong thành phố chúng ta cư ngụ mà thôi. Tùy theo nhu cầu và sở thích, chúng ta có thể tham gia Medigap hay Medicare Advantage, nhưng

chúng ta không thể tham gia cả hai cùng một lúc được.

- Không có Bảo hiểm Thuốc theo toa: Các chương trình Medigap không bảo hiểm thuốc theo toa. Nếu chúng ta cần bảo hiểm thuốc, chúng ta có thể tham gia Chương trình Thuốc theo toa Medicare Part D cùng với chương trình Medigap của chúng ta.

Lưu ý: Khi có Medigap, chúng ta vẫn phải sử dụng Original Medicare (Part A và Part B), vì Original Medicare vẫn là bảo hiểm chính, Medigap chỉ là bảo hiểm phụ trội mà thôi, Medigap không chi trả các chi phí của Original Medicare (Part và Part B) mà chỉ chi trả phần phụ trội.

Medicare VS Medicaid The Main Differences	
Eligibility	
 Ages 65+ Anybody who meets age and eligibility requirements, no matter their income.	 Low Income Anybody who meets the income requirements, no matter their age.
Cost	
 Standardized Premiums Premiums are set for Original Medicare. There are annual deductibles and coinsurance.	 Typically Free Generally free, though some states charge small fees for certain services.
Coverage	
 Medical/Hospital Covers medical services and hospital care, and certain medical equipment.	 Basic Health Care Covers basic health care and prescription drug costs, medical equipment, dental care, long-term care, and other health services.

Medicaid, Medi-Cal:

Medicaid là chương trình chung của liên bang và tiểu bang cung cấp bảo hiểm y tế cho các cá nhân và gia đình có thu nhập thấp.

Chương trình này bao gồm nhiều dịch vụ chăm sóc sức khỏe, bao gồm:

- Doctor visits (Khám bác sĩ)
- Hospital care (Chăm sóc tại bệnh viện)
- Prescription drugs (Thuốc theo toa)
- Mental health services (Dịch vụ sức

khỏe tâm thần)

- Long-term care services (Dịch vụ chăm sóc dài hạn). Quyền lợi này mới là đáng kể đây, vì Original Medicare không chi trả long term care.

Medicaid do các tiểu bang quản lý theo yêu cầu của liên bang và mỗi tiểu bang có quy định riêng về đối tượng đủ điều kiện và những dịch vụ nào được bảo hiểm. Một số tiểu bang đã mở rộng chương trình Medicaid của mình theo Đạo luật Affordable Care Act (ACA), cho phép nhiều người đủ điều kiện được bảo hiểm hơn. Ở California, chương trình này được gọi là Medi-Cal, do California quản lý.

Long Term Care (LTC):

Chăm sóc dài hạn cung ứng nhiều dịch vụ khác nhau để đáp ứng nhu cầu chăm sóc bệnh nhân trong thời gian ngắn hoặc dài. Các dịch vụ này giúp bệnh nhân sống độc lập và an toàn nhất có thể khi họ không còn có thể tự mình thực hiện được các hoạt động trong sinh hoạt hàng ngày.

Chăm sóc dài hạn có thể bao gồm:

- Nursing home care (Chăm sóc tại viện dưỡng lão): Chăm sóc toàn thời gian tại một cơ sở lưu trú.

- Assisted living (Hỗ trợ sinh thời): Một lựa chọn lưu trú dành cho những người cần trợ giúp với các hoạt động trong sinh hoạt hàng ngày nhưng không cần chăm sóc điều dưỡng toàn thời gian.

- Home health care (Chăm sóc sức khỏe tại nhà): Các dịch vụ được cung cấp tại nhà của mình bởi các chuyên gia chăm sóc sức khỏe.

- Adult day care (Chăm sóc người lớn ban ngày): Các chương trình cung cấp dịch vụ chăm sóc cho người cao tuổi cần hỗ trợ hoặc giám sát trong ngày.

Medicare không chi trả chi phí LTC, chi phí này rất đắt. Chi phí trung bình hàng ngày cho long term care trong

là khoảng \$219 một ngày, trong khi ở San Francisco, chi phí có thể lên tới \$346 một ngày.

Tại San Jose, mức phí trung bình là khoảng \$419 một ngày cho một người ở phòng chung. Đối với ở phòng riêng, chi phí có thể cao hơn, có nơi đến \$960 một ngày tùy thuộc vào cơ sở và mức độ chăm sóc được cung cấp. Giống như hotel vậy, từ 1 sao đến 5 sao giá khác nhau.

Medicare không chi trả chi phí Long Term Care (LTC), người bệnh phải chi trả toàn bộ những chi phí khổng lồ này từ tài sản riêng tư của mình. Chúng ta cần phải có một chương trình để bảo vệ tài sản này. **Có vài lựa chọn như sau: Long Term Care Insurance, Life Insurance, Medicaid, Medi-Cal, Reverse Mortgage.** Chúng ta sẽ nói thêm về những lựa chọn này ở phần sau.

Nói thêm về Medicaid, Medi-Cal:

Như vừa nói ở trên, chương trình Medi-Cal cung cấp phúc lợi, kể cả chi phí long term care cho những người có thu nhập thấp. Chương trình này không những dựa trên lợi tức thu nhập, mà còn dựa trên mức tài sản hiện có. Những người được hưởng trợ cấp SSI là đương nhiên được hưởng Medi-Cal.

Medicaid liên bang có thể truy ngược lại 5 năm xem bệnh nhân có chuyển nhượng nhằm tẩu tán tài sản để được quyền lợi Medicaid hay không, và Medi-Cal của California thì truy ngược lại 2 năm. Người nghèo có khi lại sung sướng hơn người giàu nhì!

SSI: Supplemental Security Income

SSI là một chương trình trợ giúp của chính phủ Hoa Kỳ (Federal) trợ cấp một số tiền hàng tháng cho những cá nhân đã lớn tuổi (65 tuổi trở lên), mù hoặc khuyết tật có thu nhập thấp

và tài sản hạn chế. Mục tiêu của SSI là giúp trang trải các nhu cầu cơ bản như thực phẩm, quần áo và nơi ở.

Để đủ điều kiện nhận SSI, chúng ta phải đáp ứng các tiêu chí sau:

- 65 tuổi trở lên, mù hoặc khuyết tật

- Có thu nhập và tài sản hạn chế

- Là công dân Hoa Kỳ hoặc người nước ngoài đủ điều kiện

- Cư trú tại một trong 50 tiểu bang, hay trong các địa giới của Hoa Kỳ

Số tiền trợ cấp SSI nhận được phụ thuộc vào thu nhập, hoàn cảnh sống và các yếu tố khác của mình. Điều quan trọng là phải báo cáo bất kỳ thay đổi nào về thu nhập, tài sản hoặc nơi ở của mình để bảo đảm nhận được số tiền trợ cấp chính xác.

Lưu ý: Người thụ hưởng SSI cũng phải báo cáo mỗi khi đi ra khỏi Hoa Kỳ, nếu đi quá 28 ngày sẽ bị mất trợ cấp SSI. Federal cũng có thể truy ngược lại 5 năm xem người thụ hưởng có chuyển nhượng nhằm tẩu tán tài sản để được quyền lợi SSI hay không. Hưởng trợ cấp SSI này cũng phiền phức nhì!

Social Security Administration (SSA):

The Social Security Administration (SSA) cung cấp một số phúc lợi cho những cá nhân đủ điều kiện. Sau đây là các phúc lợi chính:

1. Retirement Benefits (Phúc lợi hưu trí):

- Dành cho những cá nhân đã làm việc và đóng thuế An sinh Xã hội trong ít nhất 10 năm (40 tín chỉ).

- Độ tuổi nghỉ hưu toàn phần thường là khoảng 66 đến 67, nhưng có thể

yêu cầu phúc lợi sớm nhất là 62 tuổi hoặc muộn nhất là 70 tuổi. Người ta hay nói về hưu non, là lúc nghỉ hưu ở tuổi 62. Tuy nhiên tiền hưu non sẽ ít hơn là tiền hưu chính ở tuổi 66/67. Nếu đợi đến lúc nghỉ hưu muộn (70 tuổi) thì tiền hưu sẽ cao hơn là tiền hưu chính.

- Số tiền hưu trí hàng tháng dựa trên thu nhập trung bình trọn đời của một cá nhân. Đúng ra là chỉ tính theo trung bình tổng số tiền lương của 35 năm cao nhất mà thôi.

Lưu ý: Người phối ngẫu cũng có thể hưởng tiền hưu trí của người kia, với một số điều kiện.

2. Disability Benefits (SSDI): Phúc lợi khuyết tật

- Dành cho những cá nhân có tình trạng sức khỏe khiến họ không thể làm việc và dự kiến sẽ kéo dài ít nhất một năm hoặc dẫn đến tử vong.

- Yêu cầu đủ tín chỉ công việc (SSA units), tùy thuộc vào độ tuổi của cá nhân khi bắt đầu khuyết tật.

- Phúc lợi hàng tháng dựa trên thu nhập trung bình trọn đời của cá nhân.

3. Survivor Benefits: Phúc lợi cho người sống sót

- Dành cho các thành viên gia đình của người lao động đã chết và đã có đủ tín chỉ SSA units.

- Các thành viên gia đình đủ điều kiện bao gồm góa phụ, con cái và cha mẹ phụ thuộc.

- Số tiền trợ cấp phụ thuộc vào thu nhập của người lao động đã chết và số lượng thành viên gia đình đủ điều kiện.

4. Thu nhập an sinh bổ sung (SSI)

5. Medicare

So sánh Social Security Administration (SSA) và Supplemental Se-

curity Income (SSI)

Social Security Administration (SSA Cơ quan An sinh Xã hội) và Supplemental Security Income (SSI Thu nhập An sinh Bổ sung) là hai chương trình riêng biệt phục vụ các mục đích khác nhau và có các yêu cầu đủ điều kiện khác nhau.

Social Security Administration (SSA):

- Mục đích: Cung cấp các quyền lợi hưu trí, khuyết tật cho người lao động và trợ cấp cho người sống sót.

- Điều kiện đủ: Dựa trên hời gian làm việc và số tiền thuế SSA đã đóng trong lúc đi làm.

- Nguồn tài trợ: Được tài trợ bởi SSA thu từ người lao động, chủ lao động và người tự kinh doanh.

- Quyền lợi: Tiền hưu trí hàng tháng dựa trên thu nhập trung bình trọn đời.

- Yêu cầu về độ tuổi: Thường dành cho những người từ 62 tuổi trở lên hoặc những người khuyết tật đủ điều kiện.

Supplemental Security Income (SSI):

- Mục đích: Cung cấp hỗ trợ tài chính cho những người cao tuổi, mù hoặc khuyết tật và có thu nhập và tài sản hạn chế.

- Điều kiện đủ: Dựa trên thu nhập và tài sản, không kể thời gain đi làm. Dành cho những người ở mọi lứa tuổi đáp ứng các tiêu chí.

- Nguồn tài trợ: Được tài trợ bởi doanh thu thuế chung của toàn dân, không phải thuế SSA.

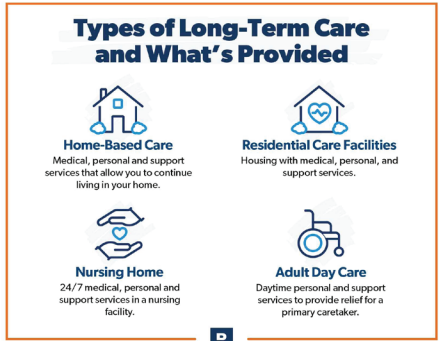
- Quyền lợi: Các khoản hỗ trợ hàng tháng dựa trên nhu cầu.

- Yêu cầu về độ tuổi: Dành cho những người từ 65 tuổi trở lên hoặc những người mù hoặc khuyết tật.

Tóm lại, các quyền lợi của SSA dựa trên quá trình đi làm và thuế SSA đã

đóng, trong khi các hỗ trợ của SSI dựa trên nhu cầu tài chính và được tài trợ bởi doanh thu thuế chung. Cả hai chương trình đều cung cấp các khoản thanh toán hàng tháng, hai ngân khoản này phục vụ cho các nhóm dân số khác nhau và có các tiêu chí đủ điều kiện khác nhau.

Long Term Care Insurance:

Bảo hiểm chăm sóc dài hạn giúp chi trả chi phí cho các dịch vụ chăm sóc dài hạn, có thể bao gồm chăm sóc tại nursing home, hỗ trợ sinh hoạt thường nhật và chăm sóc tại nhà. Sau đây là một số điểm chính:

- Phạm vi bảo hiểm: Bảo hiểm chăm sóc dài hạn thường chi trả cho các dịch vụ không được bảo hiểm y tế thông thường hoặc Medicare chi trả, chẳng hạn như hỗ trợ các hoạt động hàng ngày (tắm rửa, mặc quần áo, ăn uống) và chăm sóc người già.

- Chi phí: Chi phí bảo hiểm chăm sóc dài hạn thay đổi tùy theo các yếu tố như tuổi tác, tình trạng sức khỏe và mức độ bảo hiểm mà mình chọn. Ví dụ, chi phí trung bình hàng năm cho một người đàn ông 60 tuổi là khoảng \$1,200 cho mức bảo hiểm \$165,000 đô la.

- Quyền lợi: Các chính sách thường bao gồm các quyền lợi như bảo vệ lạm phát, giúp phạm vi bảo hiểm của mình theo kịp chi phí thị trường tăng theo thời gian.

- Điều kiện đủ: Nói chung, chúng ta sẽ dễ dàng đủ điều kiện tham gia bảo hiểm chăm sóc dài hạn hơn khi còn

trẻ và có sức khỏe tốt. Một số chính sách cũng cung cấp các tùy chọn bảo hiểm chung cho các cặp vợ chồng.

Life Insurance:

Hiện nay Life insurance with living benefits, là loại bảo hiểm nhân thọ có quyền lợi khi còn sống rất thịnh hành. Loại bảo hiểm này cho phép chúng ta được hưởng các khoản tiền từ hợp đồng bảo hiểm nhân thọ của mình khi mình vẫn còn sống, trong một số điều kiện nhất định. Các quyền lợi khi còn sống này có thể đặc biệt hữu ích nếu chúng ta được chẩn đoán mắc bệnh nan y hoặc bệnh mãn tính, hoặc nếu mình cần sự chăm sóc dài hạn.

Sau đây là một số điểm chính về bảo hiểm nhân thọ có quyền lợi khi còn sống:

- Các loại quyền lợi khi còn sống: Các quyền lợi khi còn sống phổ biến bao gồm các điều khoản bổ sung cho bệnh nan y, điều khoản bổ sung cho bệnh mãn tính và điều khoản bổ sung cho bệnh hiểm nghèo. Các điều khoản bổ sung này cho phép chúng ta được hưởng một phần quyền lợi tử vong (death beneefit) của mình để trang trải các chi phí y tế, chăm sóc dài hạn hoặc các chi phí khác liên quan đến bệnh nghiêm ngặt.

- Cách thức hoạt động: Nếu đủ điều kiện để được hưởng quyền lợi khi còn sống, bệnh nhân có thể nhận được một phần quyền lợi tử vong (death beneefit) sớm, có thể giúp trang trải các chi phí như chăm sóc y tế, chăm sóc tại nhà hoặc chăm sóc tại viện dưỡng lão. Tuy nhiên, việc đã sử dụng các khoản tiền này sẽ làm giảm số tiền mà người thụ hưởng nhận được khi bệnh nhân qua đời.

- Các loại hợp đồng: Cả hợp đồng bảo hiểm nhân thọ có thời hạn và hợp đồng bảo hiểm nhân thọ vĩnh viễn đều có thể cung cấp quyền lợi khi còn sống. Các hợp đồng bảo hiểm nhân thọ vĩnh viễn thường cũng có

một phần giá trị tiền mặt (cash value), cũng có thể được sử dụng cho mình bất cứ lúc nào.

So sánh giữa Long Term Care Insurance và Life Insurance with living benefits: Thông thường LTC Insurance đắt hơn, tiền premium của LTC Insurance cao hơn, nếu người bị bệnh qua đời khi chưa sử dụng đến Long Term Care Benefits thì LTC benefits này không ai được hưởng, coi như mất luôn. Còn Life Insurance with living benefits thì một phần tiền premium được dùng để đầu tư sinh lời, có thể tích lũy thêm thành cash-value, và quần lợi tử vong (death benefits) có thể được dùng chi trả cho Long Term care khi người bệnh còn sống. Nếu không sử dụng hết death benefits thì người thụ hưởng sẽ nhận được số tiền còn lại này, không bị mất gì hết.

Hybrid Life Insurance + LTC: Chương trình này rất lợi hại. Tham gia chương trình này bằng cách để vào hợp đồng một số tiền lớn ngay ngày đầu, hay trong vài năm đầu, chứ không phải đóng tiền premium mỗi tháng như life insurance hay LTC Insurance thông thường, ngay sau đó chúng ta có cả hai quyền lợi: quyền lợi tử vong (death benefit) và quyền lợi LTC. Chương trình này có thể hủy bỏ bất cứ lúc nào, khi hủy bỏ, một phần tiền premium ban đầu sẽ được trả lại (surrender value).

Thí dụ chương trình MoneyGuard của hãng Lincoln Financial: Một phụ nữ 65 tuổi, tiền premium một lần ngay lúc đầu là \$50,000, có thể đóng 5 lần, mỗi năm \$10,000. Ngay lập tức được hưởng quyền lợi LTC, được bảo đảm mỗi tháng là \$3,000 LTC trong vòng 6 năm, tổng cộng là \$216,000 quyền lợi LTC. Cộng thêm quyền lợi tử vong (death benefit) là \$72,000, death benefit \$72,000 này vẫn được bảo đảm cho dù đã sử dụng hết \$216,000 quyền lợi LTC.

Reverse Mortgage:

Reverse Mortgage có thể là công cụ tài chính hữu ích cho những người đã nghỉ hưu cần thêm thu nhập, nguồn thu nhập này có thể dùng để chi trả cho chi phí Long Term Care khi cần.

Reverse Mortgage là một loại khoản vay chủ yếu dành cho chủ nhà từ 62 tuổi trở lên. Reverse Mortgage cho phép mình chuyển đổi một phần giá trị sở hữu trong ngôi nhà của mình thành tiền mặt mà không cần bán nhà hoặc trả tiền hàng tháng cho khoản vay này. Ngược lại, mình sẽ nhận được một số tiền một lần, hoặc nhận được đều đặn hàng tháng, tùy theo mình muốn.

Những điểm chính cần biết về thể Reverse Mortgage:

- Khoản vay thường được hoàn trả khi chủ nhà bán nhà, chuyển đi vĩnh viễn, hoặc qua đời.

- Lãi suất và các khoản phí được cộng vào số dư khoản vay theo thời gian, nghĩa là số tiền nợ sẽ tăng lên.

- Chủ nhà vẫn giữ quyền sở hữu ngôi nhà và phải tiếp tục thanh toán thuế bất động sản, bảo hiểm, và chi phí bảo trì.

Final Expense Insurance:

Chết là hết, không còn gì nữa, nhưng còn cái xác phải mai táng gây ra chi phí tốn kém, có khi còn nợ nần chưa thanh toán hết, cho nên cũng phải chuẩn bị chuyện hậu sự để không làm phiền và không là gánh nặng cho những người thân còn sống. Nếu không có bảo hiểm nhân thọ thì ít ra cũng phải có chương trình bảo hiểm hậu sự (Final Expense Insurance)

Final Expense Insurance, bảo hiểm chi phí cuối cùng, còn được gọi là bảo hiểm mai táng hoặc bảo hiểm tang lễ, là một loại hợp đồng bảo hiểm trọn đời được dùng để chi trả các chi phí cuối đời như chi phí tang lễ, hóa đơn

y tế và các khoản nợ chưa thanh toán. Sau đây là một số điểm chính:

- Phạm vi bảo hiểm: Bảo hiểm chi phí cuối cùng thường cung cấp quyền lợi tử vong từ 2 ngàn đến 35 ngàn đô la, có thể được sử dụng để chi trả chi phí tang lễ, hóa đơn y tế và các chi phí khác.

- Dễ dàng phê duyệt: Các hợp đồng này thường có điều kiện dễ dàng để tham gia, thường không yêu cầu khám sức khỏe. Điều này giúp người lớn tuổi hoặc những người có vấn đề về sức khỏe có thể mua được dễ dàng hơn.

- Chi phí: Phí bảo hiểm có thể thay đổi tùy theo các yếu tố như tuổi tác, sức khỏe và số tiền bảo hiểm. Ví dụ: hợp đồng có quyền lợi tử vong là 10 ngàn đô la có thể có giá khoảng 50 đến 100 đô la mỗi tháng.

- Quyền lợi: Quyền lợi tử vong được trả cho người thụ hưởng, những người này có thể sử dụng tiền cho bất kỳ mục đích nào, không chỉ chi phí tang lễ.

Travel Insurance:

Đi du lịch thường là đi xa nhà. Nếu đi du lịch trong nước Mỹ thì bảo hiểm sức khỏe hay Medicare có thể bảo vệ chúng ta khi lỡ bị đau ốm hay tai nạn bất ngờ, tùy vào chương trình sức khỏe mình chọn. Còn nếu đi ra nước ngoài thì bảo hiểm sức khỏe, hay Medicare thông thường không chi trả các chi phí y tế xảy ra ở nước ngoài, có thể có vài chương trình bảo hiểm y tế chi trả một phần giới hạn trong những trường hợp nhập viện khẩn cấp mà thôi. Cho nên để bảo vệ chuyến du lịch của mình, chúng ta cần phải có một bảo hiểm du lịch.

Bảo hiểm du lịch là để bảo vệ chúng ta khỏi những sự kiện bất ngờ có thể làm gián đoạn chuyến đi hoặc gây ra tổn thất tài chính, vật chất, sức khỏe và tính mạng. Sau đây là một số điểm

chính:

- Phạm vi bảo hiểm: Bảo hiểm du lịch có thể bảo hiểm hủy chuyến đi, gián đoạn chuyến đi, chi phí y tế, sơ tán khẩn cấp và hành lý bị thất lạc hoặc chậm trễ.

- Các loại: Có nhiều loại bảo hiểm du lịch khác nhau, bao gồm bảo hiểm một chuyến, bảo hiểm nhiều chuyến hàng năm và bảo hiểm du thuyền.

- Chi phí: Chi phí bảo hiểm du lịch thay đổi tùy theo các yếu tố như chi phí chuyến đi, điểm đến, thời gian và độ tuổi của du khách.

- Lợi ích: Bảo hiểm du lịch mang lại sự an tâm bằng cách chi trả các chi phí bất ngờ, chẳng hạn như trường hợp cấp cứu y tế ở nước ngoài, hủy chuyến đi do ốm đau hoặc thương tích và chậm trễ chuyến đi.

Có những chương trình bao gồm chi trả vận chuyển hồi hương, bệnh nhân sẽ được đưa về Mỹ để điều trị, trong chuyến hồi hương đó bảo hiểm cũng chi trả chi phí cho người thân đi theo.

Retirement Plans:

Có nhiều chương trình hưu trí khác nhau, mỗi loại có các lợi ích và tính năng riêng. Những chương trình này nhằm mục đích để bảo vệ đời sống chúng ta khi về hưu, khi đó không còn đi làm nên cũng không còn lợi tức thu nhập, những quỹ hưu trí này giúp chúng ta có ngân sách để chi trả những sinh hoạt thường nhật, hay chi phí đi du lịch và những chi phí khác. Phúc lợi retirement từ Social Security rất ít, sẽ không đủ cung ứng cho mọi chi phí, nên cần phải có quỹ hưu trí để bảo vệ đời sống khi mình nghỉ hưu.

Sau đây là một số Retirement Plans phổ biến:

Employer-Sponsored Plans (Chương trình do công ty nơi mình làm việc tài trợ)

- 401(k) Plans: Đây là các kế hoạch hưu trí được hưởng ưu đãi về thuế do công ty cung cấp. Nhân viên có thể đóng góp một phần tiền lương của mình trước thuế và công ty có thể cung cấp các khoản đóng góp tương ứng.

- 403(b) Plans: Tương tự như các kế hoạch 401(k), nhưng được cung cấp cho nhân viên của các trường công lập và một số tổ chức miễn thuế (tax exempt organizations).

- 457 Plans: Dành cho nhân viên chính quyền tiểu bang và địa phương, cũng như một số tổ chức phi lợi nhuận (non profit organizations).

Individual Retirement Accounts (IRA, Tài khoản hưu trí cá nhân)

- Traditional IRA: Các khoản đóng góp có thể được khấu trừ thuế và thu nhập tăng trưởng được hoãn thuế cho đến khi rút tiền.

- Roth IRA: Đóng góp bằng tiền sau thuế, nhưng rút tiền trong thời gian nghỉ hưu được miễn thuế.

- Spousal IRA: Cho phép người phối ngẫu không đi làm đóng góp vào IRA dựa trên thu nhập của người đi làm.

Simplified Employee Pension Plans (SEP)

- Đây là các kế hoạch hưu trí cho phép người chủ công ty đóng góp vào tiền tiết kiệm hưu trí của nhân viên.

Defined Benefit Plans:

- Đây là các kế hoạch hưu trí truyền thống cung cấp phúc lợi cố định, được xác định trước khi nghỉ hưu. Chương trình này thường có trong các công ty lớn, nhưng ngày nay chương trình này dần dần bị bãi bỏ.

Annuities: Cung cấp lãi suất được bảo đảm và thu nhập ổn định. Có hai loại annuities:

- Immediate Annuity còn gọi là single-premium immediate annuity (SPIA): Cung cấp cho chúng ta một nguồn thu nhập ổn định ngay sau khi mình thực hiện khoản thanh toán một lần lúc đầu.

- Deferred Annuity: Là loại annuity cho phép chúng ta tiết kiệm tiền theo cơ sở hoãn thuế, với premium hàng tháng trong một thời gian ản định (Accumulation Phase), và sau đó nhận được khoản thanh toán thu nhập đều đặn vào một ngày trong tương lai (Payout Phase), thường là trong thời gian nghỉ hưu.

Educational Saving Plans:

Các kế hoạch tiết kiệm giáo dục là để giúp chúng ta để dành tiền, tiết kiệm có lãi và ưu đãi thuế, để dùng cho các chi phí giáo dục trong tương lai. Đây cũng là một phương pháp bảo vệ đời sống tương lai của con em chúng ta. Một trong những lựa chọn phổ biến nhất là 529 Plans. Sau đây là một số điểm chính:

- Ưu điểm về thuế: Các khoản đóng góp được hoãn thuế và các khoản rút tiền cho các chi phí giáo dục đủ điều kiện được miễn thuế.

- Các loại: Có hai loại chính của 529 Plan:

- Kế hoạch tiết kiệm đại học: Cho phép mình tiết kiệm, để dành dùng cho các chi phí đại học trong tương lai. Các khoản tiền này có thể được sử dụng tại bất kỳ cơ sở giáo dục nào đủ điều kiện.

- Kế hoạch học phí trả trước: Cho phép mình trả trước học phí đại học trong tương lai theo mức giá hiện tại.

- Tính linh hoạt: Một số tiểu bang cung cấp các khoản khấu trừ hoặc tín dụng thuế cho các khoản đóng góp và các khoản tiền này thường có thể

được sử dụng cho học phí K-12.

- Kiểm soát: Chủ tài khoản (thường là cha mẹ hoặc ông bà) duy trì quyền kiểm soát tài khoản và có thể thay đổi người thụ hưởng nếu cần.

Cũng có một cách để dành tiền đi học sau này cho con cái bằng một chương trình life insurance có cash-value tích lũy sinh lời, sau này mình có thể lấy tiền cash-value đó để chi trả chi phí học vấn của con em. Cách dùng cash value của life insurance bây giờ thịnh hành hơn là một quỹ educational saving plan, vì lợi nhuận có thể khá hơn và sử dụng tiền cash value dễ dàng hơn.

Kết luận: Những chương trình được trình bày trên đây, không những là phương pháp để bảo vệ đời sống, bảo vệ sức khỏe và tài sản của chúng ta, mà lại còn có những quyền lợi về ưu đãi thuế. Chúng ta nên tìm hiểu và tham gia, hoặc bàn thảo với một chuyên viên kế hoạch tài chánh để tham khảo và được giúp đỡ nhằm đạt được sự bảo vệ tối ưu và quyền lợi tối đa. Nhưng điều quan trọng hơn hết vẫn là chính chúng ta phải tự lưu ý và chăm sóc cho chính mình và người thân gia đình, từ chăm sóc sức khỏe đến chăm sóc tài sản của mình.

Những chương trình được trình bày trên đây, chỉ là nói qua những nét tổng quát. Muốn biết thêm chi tiết cụ thể, tài liệu hướng dẫn, giá cả hợp đồng,... vì mỗi cá nhân là mỗi trường hợp cá biệt khác nhau, chúng ta có thể tham khảo miễn phí tại văn phòng bảo hiểm **PHP địa chỉ 1290 Tully Road San Jose, điện thoại 408-528-1528, email info@phpbroker.com**

Hãy tích cực bảo vệ đời sống của mình.

Chúc luôn dồi dào sức khỏe, bình an và nhiều niềm vui trong cuộc sống!

HƯƠNG XƯA

(Mùa hè năm 1972, chúng tôi có mơ ước thực hiện một tập san hè của trường QGNT, ngay khi đó Trần Quảng Nam đã viết bài này đưa cho tôi để đăng vào tập san đó. Nhưng mùa thi đã cận kề nên nhà trường không cho phép thực hiện. Trải qua bao thăng trầm cuộc đời, may mắn sao tôi còn giữ được bản thảo này.

Nay xin giới thiệu bài viết của nhạc sỹ TQN cách đây hơn 50 năm - Nguyễn Nghinh)

Lúc trước tôi ở Đà Nẵng, lúc còn bé - đủ cho trí óc non nớt của tôi có những cảm nghĩ êm đềm về nó, những ý nghĩ đơn thuần của tình cảm, của ký ức, đẹp và giản dị như bây giờ, với hàng cây me cuối đường Gia Long Saigon.

Đà Nẵng, hầu như con đường nào cũng có cây, những cây kiểng kiểng cao, to, che một khoảng diện tích dài sâu hút cho đến cuối đường; ở một con đường, vào một buổi trưa hay bất cứ một không gian hay thời gian nào người ta có thể tưởng tượng được; - có vài bóng áo dài ở cuối con đường, mà đứng chỗ này, người ta có thể lồng nó vào một cái khung như bức tranh tĩnh vật mà không ai tạo được, rồi điểm thêm những đốm nắng vàng, xanh, thản nhiên di chuyển theo dấu chân của tĩnh vật đó, như mơ hồ.

Đà Nẵng cũng có một con

sông, thật giản dị, có lẽ nó giản dị nhờ hai tàn cây rũ sát mặt nước, hay một vài bóng du khách ngơ ngẩn ngóng nhìn sang dãy núi Sơn Trà màu xám xanh - người Mỹ, ở đây ít, mà tôi xem như một huyền thoại, huyền thoại như dãy Trường Sơn kéo dài khỏi tầm mắt, đêm đêm có những đốm đỏ lấp lòe, huyền thoại như những hoa phượng mùa hè thán thánh chờn vờn trong những cơn mộng mị trong giấc ngủ - có lẽ Đà Nẵng không có chiến tranh, hay lúc đó, trí óc của một đứa bé chưa nhận thức được tiếng súng liên thanh và tiếng nổ của máy bay vượt bức tường âm thanh chưa thể cho tôi biết rằng chiến tranh đang hiện diện và cày xới mảnh đất mình đang sống, nó quá lẻ loi, và nhịp sống ôn hòa của người dân thị xã vẫn được trải qua đều đặn theo ngày và tháng. Đà Nẵng có một nghĩa địa cho người Pháp, ở ngang hông của trường nam tiểu học -

trường của tôi - lúc chưa san bằng để làm trường Quốc Gia Nghĩa Tử như bây giờ - nơi đó có thật nhiều hoa sứ, nơi mà người ta nói có thể ngồi một mình ở đó, giữa mộ và bia, để làm thơ trữ tình hay ca tụng cho linh hồn của loài hoa sứ.

Suốt con đường Quang Trung, villa người Pháp có thật nhiều, sau những gốc cây to tướng, với lối kiến trúc quý phái kiểu cách, trái ngược hẳn với dãy đất ruộng bên kia, trước nhà thờ cao đài cổ kính tất cả đều yên tĩnh như để dẫn một dòng nhạc êm ả nào đi ra bãi biển, ở xa thấy một vùng cát rộng trải dài như một sa mạc nhỏ nhỏ, bên cạnh có một cánh rừng thông, buổi chiều, nhìn theo tả diện, từng cặp bóng thủ thi, những cặp đó, dần, mờ mờ đi theo bóng hoàng hôn phản chiếu đỏ ối ngoài mặt bể, cho đến khi nước thủy triều dâng lên, ngập gần nửa bãi cát.

Chiều tàn, buổi tối tắm rửa cho những ánh đèn màu trên phố thêm rực rỡ, du khách, đi lang thang, mua một bao thuốc lá, rồi chìm trong bóng mờ của một con đường vắng, hay rẽ sang phía làng kỹ vật - Đến khuya, gõ gót giày trên các con đường tối, nghe tiếng lá xào xạc trên không, đốt một điếu thuốc rồi để cho tâm tư được thông thả trôi theo những ngọn khói thuốc màu đục, bất thành linh, tâm tư chợt lắng để cho hai hạt lựu rơi trên má khi nhớ đến một kỷ niệm buồn khó nhòa nào đó.

Những con đường như thế, đêm mang một vẻ sâu muợn muôn thừa, con đom đóm bay vờ trong một khu vườn rộng vắng vất như ảo ảnh, như linh hồn của một kẻ bụi đời.

Tôi hay đi bụi đời, có lẽ không mang ý nghĩa xấu xa như bây giờ. Cánh rừng hoa sim Phước Tường đã in dấu chân nhỏ bé của chúng tôi, hai ba ngày, hay một tuần trong căn chòi của bạn. Cuộc đời vô lý như trái sim tím, chín, già và rơi rụng xuống bụi gai để rồi tan nát hoặc lại tiếp nối cuộc sống sơ sinh. Chiều dài của những bước chân qua các con đường đá, đất ở Đà Nẵng, bờ sông, ruộng đồng vẫn mang lại cho tôi những cảm giác mê mê và thỏa mãn như những điếu thuốc thơm và cốc cà phê đắng. Đà Nẵng thật tâm thường và thu gọn, thu gọn như muốn nói hết trong ánh mắt to đen của đứa trẻ xa nhà.

Đà Nẵng cũng có những vùng ngoại ô thật đẹp, bãi biển Tiên Sa, thơ mộng và đẹp như lịch sử của nó vậy, nó nói được cái hoang dã của thiên nhiên; hay Hội An, Non Nước, những bậc thang mồi rừ đôi chân, trên cao nhìn xuống cảnh thoát tục, nếu ai có một tâm hồn lãng mạn, có thể đứng trên cao đó, làm một bài nhạc, bài thơ và biết đâu, sẽ lao hẳn xuống dưới kia, lẫn với đám cây, hoa, lá xanh và vàng để hòa mình với cuộc sống chỉ có gió thổi và mây đưa tiễn từng ngày, cho đến khi thân xác hoàn toàn thuộc về lòng đất, của nguyên thủy loài người.

Những đêm có chợ phiên, đoàn “xe con cóc” dài dằng dặc đưa đón khắp thành phố, thấp các ngọn đèn nhỏ, đủ màu, làm rộn rịp những con đường Nguyễn Hoàng, Nguyễn Thị Giang, Độc Lập im lìm muôn thừa, đó là dịp mà mỗi đứa trẻ được nở nụ cười tươi nhất, lá cây soan vẫn rơi dài đầu ngõ.

Chiều, chiều ở Đà Nẵng là nỗi nhung nhớ, hoài vọng, chiều trên sông thơ mộng, chiều vương rải rác

trên các hàng cây phượng vĩ lá nhỏ, hoa đỏ, chiều đùa giỡn trên mái ngói đỏ trường Phan Châu Trinh, nắng chiều nhảy múa dật dìu khắp nơi.

Mùa thu, mùa đến một cách mơ hồ ở đây, người ta nói không biết rằng nó đến như thế nào, nắng dịu hắt trên con đường Thống Nhất đâm thẳng ra bờ sông, nắng nhường lại cho màu bàng bạc của mây, tôi lại nhớ đến bài “Buổi tựu trường” mà tôi thuộc lòng; Ban đêm, câu hát “vẫn yêu muôn đời nàng Quỳnh - Như thừa đó, người ơi một chiều nắng tỏ vàng hiên hòa hồn có mơ xa...” mơ ảo xa xa như những vì sao lập lòa sáng, khuất, không thể gieo ánh sáng cho những mái nhà tranh đen tối, gió từ bãi ruộng hoang cạnh trường Bán công Nguyễn Hoàng đưa nhẹ đám lá cây trước mắt làm cho con đường hình như bớt đen tối, âm u. Một con đường vắng vẻ và tiêu biểu bởi buổi chiều, dẫn đến chỗ bố tôi nằm, “Nghĩa Trang Quân Đội”, có chiều đi bộ chán ngắt, tôi trở vào đó, đứng yên như pho tượng, ngẩn ngơ, nghi ngờ, đối với bố tôi, như cố mong tìm lại một cái gì đó của ông còn vương vất lại, rồi tôi hái những hột nổ, yên lặng nhìn hoàng hôn lịm chết rồi đi xa, trốn chạy bóng tối ma quái - Để ra con đường - một phía xuống chợ Cồn, một phía lên chùa Bát Nhã vắng vẻ.

Những buổi chiều nào đó, ánh nắng tàn tạ chợt tươi, màu hồng rực lên trong ánh nắng còn sót, rồi phản lên màu vàng chen lẫn giữa các màu hỗn hợp, chết dần, chết dần theo màu tím, chết dần theo những nghi ngờ, những kỷ niệm chợt thoáng, hơi buồn, man mác những chiều đó, hương xưa...

Trần Quảng Nam (tháng 3/1972)

Các bức ảnh này được chụp trong khoảng thời gian hai năm 1966 và 1967 do Ron Holder chụp.

Trên đường phố Đà Nẵng vào những năm 1960, áo dài là trang phục chính của phụ nữ ở mọi lứa tuổi; trên đường nhiều xe xích lô và xe lam, trong khi phương tiện cá nhân chủ yếu là xe đạp.

Các hình được chụp tại 1 góc chợ Hàn, đại lộ Độc Lập, các đường Khải Định, Hoàng Diệu, Thành Thái...cũng như các cửa tiệm buôn bán trên những con đường này.

(Theo Saigoneer)

THÁNG TƯ

Cứ đến những ngày Tháng tư
Nhiều người mừng vui ngày hội
Trong con nỗi buồn vơi vợi
Thương Mẹ mỗi mòn thanh xuân
Thương Mẹ một đời gian truân
Gánh gồng đàn con thơ dại
Một mình hai vai dầu dãi
Nắng mưa cặm cùi sớm hôm
“Ngày vui” nhưng mắt Mẹ buồn
Chiến tranh đã là dĩ vãng
Buồn đau đã vào quên lãng
Nhưng ai thấu những niềm riêng?
Bây giờ ở cõi trời thiêng
Mẹ vẫn dõi đàn con trẻ
Các con vẫn hoài nhớ Mẹ
Ngậm ngùi day dứt Tháng tư!
Cao Quang Thiệu K3 Q. Đà Nẵng

TỪ THÁNG TƯ NĂM ẤY

Chuyện kể rằng, từ tháng tư năm ấy .
Trên môi em tắt hẳn, nụ cười xinh.
Gia đình em, đang sống cảnh an bình .
Bên Cha Mẹ, mái gia đình hạnh phúc.
Cha của em, Anh Quân Nhân cương trực .
Còn Mẹ em, đáng tiếng gọi Hiền Thê .
Lo đàn con, chăm sóc đủ mọi bề ...
Cho Cha được an tâm, lo việc nước.
Đâu ai biết ?...dòng đời ai biết trước !
THÁNG TƯ VỀ, gây tan nát...rã rời...!!
Bao gia đình, hụt hẫng lẫn chơi vơi...
Kể từ đó, nụ cười Em vụt tắt !

Tam Quỳnh
1975

Khi tất cả là không!

Ba mươi tháng tư một chín bảy chín
Thoát vượt biên sau nhiều lần thí mạng!
Làm được gì khi đã tới bảy mươi
Hình như là chẳng có gì để viết.

Vào quốc tịch sau năm năm tới Mỹ.
Rồi tốt nghiệp với tấm bằng B. S.
Có việc làm ngày qua ngày chăm chỉ.
Khi hưu trí tưởng là sẽ rất vui!

Thời gian ôi sao trôi qua lẹ thế
Một kiếp người chẳng lẽ có vậy sao?
Tưởng là sẽ thấy lối về giải thoát
Nhưng quanh đây sao chẳng thấy lối ra!

Thôi tạm nghỉ cho tâm hồn lắng xuống.
Quan sát tâm theo nhịp thở vào ra.
Hiểu ra đời là vô thường vô ngã
Không vương bận khi tất cả là không!
Thn 73

Nhớ bến Bạch Đằng

Bao năm nhớ bến Bạch Đằng

Tàu bè, lính biển ra vào thật đông

Tượng Thánh Trần chỉ bờ sông

Lời thề sông Hoá hẹn ngày vinh quang

Cầu E , Bộ Tư Lệnh HQ

Từng hàng chiến hạm trong ngoài thả neo

HQ Công xưởng, sở Ba Son

Tàu bè tu bổ ngắn, dài ngày đêm . .

Đường Cường Để rợp bóng râm

Hải hồ đan mộng phong trần thân trai

Q nhà lá vườn

- Cây cao nghìn trượng,
- Lá rụng tứ tung.
- Nấu thì được,
- Nướng thì không.

Mưa rơi

- Da cóc mà bọc trứng gà,
- Bỏ ra thơm ngát cả nhà muốn ăn.

Quả mít

- Khoác ngoài chiếc áo toàn gai,
- Quả gì chia múi, hương bay ngọt ngào

Quả mít

- Ba ông nhồi cạnh một mâm,
- Một ông có tóc, hai ông hói đầu.

Cái đầu và hai đầu gối

- Bốn anh cùng chung một tên,
- Cùng đi một buổi như in rành rành.

- Anh thì chiếm bảng dễ dàng,
- Anh thì hôi rích như hình cú ma
- Anh thì lảm bặt thay là,
- Anh thì bé tí chẳng ma nào nhìn.

Bốn con chuột: chuột cống, chuột trù, chuột đàn, chuột nhắt.

- Bốn anh cùng chung một nhà,
- Cùng sinh một giống, cùng ra một hình.

- Một anh thì đồ cống sinh,
- Một anh quý quái như tinh trong nhà.

- Một anh thì xấu nét na,
- Một anh ăn vụng, cả nhà đều chê.

Bốn con chuột: chuột cống, chuột nhắt, chuột trù, chuột đồng.

- Năm thằng cầm hai con sào,
- Đuổi đàn trâu trắng chạy vào trong hang.

Bàn tay năm ngón (năm thằng) cầm đôi đũa (hai con sào) lừa những hạt cơm

trắng (đàn trâu trắng) vào miệng (cái hang).

- Đổ ai nước lên, rồi nước lại ròng,
- Đổ ai bắt được con còng trong hang?

Quả dừa

- Sông không đến, bến không vào,
- Lơ lửng giữa trời, làm sao có nước?

Quả dừa

- Đem thân cho thế gian nhờ,
- Vừa êm vừa ẩm, lại ngờ bất trung.

Cái phản

- Suốt mình trắng toát như bông,
- Gió xuân lất phất chum lông trên đầu.

Loài chim nước

- Vừa bằng quả mướp,
- Ăn cướp cả làng.

Con chuột.

- Cái thúng mà thùng hai đầu,
- Bên ta thì có, bên Tàu thì không.

Cái váy (cái mấn = cái sống)

- Có răng mà chẳng có mồm,
- Nhai cỏ nhón nhón, cơm chẳng chịu ăn.

Cái liềm cắt cỏ

- Con đánh bố, bố kêu làng,
- Làng chạy ra, con chui vào bụng bố.

Cái mõ và dùi mõ

- Chổng có phép giơ bụng ra ngoài,
- Vợ có tài thất lừng cho gọn.

Miếng cau và miếng trâu không

- Vừa bằng cái vung mà vung xuống ao.
- Đào không thấy, lấy không được.

Mặt trăng

Nguyễn Thế Dũng – Thân hữu QGNT

Cả một trời yêu...

Bốn chữ vang vọng trong đầu, rồi giai điệu đến sau, trong vài giây đồng hồ rồi dẫn tôi đến bốn chữ tiếp, *bao giờ trở lại...*

Đó là câu đầu tiên cho điệp khúc của bài nhạc tôi đang viết dở, **Mười Năm Tình Cũ**.

Một buổi tối giữa năm 1985. Tấm ảnh cũ rơi ra từ mớ giấy tờ hỗn độn. Nhìn tấm ảnh, bất chợt tôi hát thầm trong xúc động : *“Mười năm không gặp tưởng tình đã cũ...”* Rồi hoàn tất bài nhạc trong thời gian rất ngắn, có lẽ không đến nửa tiếng đồng hồ.

“Trời yêu” là tất cả những gì tôi đã có trước khi sang Mỹ. Đó là những năm tháng ở trung học, trường Quốc Gia Nghĩa Tử. Ở đó có đủ ký ức, từ ngôi trường, thầy cô, bạn bè, sinh hoạt văn nghệ, báo chí và, không thể thiếu hình ảnh của hai người: Mỹ Vân và Kim Trang.

Tôi chứng kiến bố tôi mất trên giường bệnh năm sáu tuổi. Xuân Dung em tôi vẫn nhảy tung tăng trên giường bệnh bỏ trống bên cạnh. Đó là một buổi chiều tháng 10 ở Đà Nẵng. Mẹ tôi nắm tay tôi và em Dung lặng lẽ đi cùng cô Tích dưới hàng cây Phượng đỏ thắm hoa. Lối đi ra cổng bệnh viện Duy Tân hôm đó đẹp, tôi còn nhớ đến bây giờ. Lúc đó tôi chưa kịp nhận ra được sự đau đớn của mình cho đến ngày hạ huyệt và những năm sau này...

Mất bố, tôi trở thành đứa trẻ phá phách và học kém. Đúng hơn là không học gì cả. Khi gia đình dọn vào Saigon, tôi mới vừa xong lớp ba và chuẩn bị vào lớp nhì tiểu học (Chí Hoà). Cùng học trong trường là Trịnh Hoài Nam, ở cách nhà tôi vài căn. Vào lớp được một tháng thì tôi bị cho xuống lớp ba trở lại. Bác Nùng là đồng chí (Đại Việt) của bố lại là giáo viên của trường, phải kèm học rồi xin trường cho tôi vào lớp nhì sau đó. Cũng giống như lúc ở Đà Nẵng, tôi

chỉ ham chơi mà chẳng chịu học. Rồi đương nhiên bị rớt khi thi vào lớp đệ thất trường Chu Văn An.

Nhưng tôi lại được học ở một nơi tốt hơn: Trường Quốc Gia Nghĩa Tử.

Tôi học kém (đúng ra là không học) cho đến cuối năm đệ thất. Mùa hè năm đó tôi đến nhà cô Tích và nhất quyết tự học để mẹ khỏi buồn. Ba tháng hè, tôi học hết học trình của lớp đệ lục, học thuộc lòng hai cuốn English For Today của cả lớp đệ lục và đệ ngũ. Năm đệ ngũ tôi ngồi cạnh Mai Viết Khánh, bàn đầu sát bàn giáo sư bên trái, Phạm Văn Đức làm trưởng lớp. Giờ anh vẫn chỉ vẽ tí toáy, chẳng chú ý gì đến thầy Thành (nay đã mất) đang thao thao giảng. Thầy bắt được tôi đang vẽ, bắt lên quỳ gối trước dây bàn con gái. Được một lúc thì thấy cho tôi một lối thoát không thể thực hiện: nếu em đọc thuộc lòng bài thầy vừa dạy, thì thầy tha khỏi quỳ và xoá con zero đã ghi trong sổ điểm, mà còn thể vào bằng điểm 20 nữa. May cho tôi là bài học tôi đã học thuộc lòng nên đọc ngay. Cuối giờ, tôi và Đức đem sổ điểm lên phòng giáo sư xin thầy xoá điểm zero. Thầy xoá điểm zero nhưng không chịu cho điểm 20 như đã hứa. Bị quỳ, tôi rất xấu hổ trước mặt các bạn nữ, nhất là trong đó có một bạn mà theo tôi lúc đó, rất đẹp: Kim Trang. Trần Thị Kim Trang. Trang được vài (hay nhiều?) nam sinh cùng lớp thích, trong số có tôi. Kỳ thi cá nguyệt nào tôi cũng chuyển bài giải toán sang cho Quan Thư (ngồi song song, giấy ghé bên cạnh) với hy vọng là Quan Thư sẽ chuyển bài giải xuống cho Kim Trang, ngồi phía dưới.

Cuối năm đệ ngũ tôi đứng nhất... trong đám nam sinh! Chỉ sau hai nữ sinh là Thuý Phượng và (Kim?) Yến. Có nghĩa là được lãnh phần thưởng hạng ba, nhưng cũng bị mất vì điểm hạnh kiểm xấu do cô Bằng Sơn phạt. Từ đó tôi không lêu lổng qua hàng xóm đánh đĩnh đánh đáo nữa. Tôi bắt đầu thích văn nghệ...

Năm đệ ngũ cũng là năm tôi tiếp cận với âm nhạc. Bắt đầu bằng những giờ nhạc lý của thầy Phạm Nghệ và lớp Guitar của thầy Phúc, chưa kể “Thầy” Mai Viết Khánh dạy tôi đánh đàn mô bài Thu Sáu (Lam Phương), tôi đã bước vào âm nhạc, rồi sau này thành cái nghiệp...

Tôi được Kim Trang cho đến nhà thăm. Nhà trong hẻm đường Trần Quang Diệu. Tôi nghĩ Trang thích tôi và đương nhiên tôi thích nàng hơn. Cho đến vài năm sau, cũng chỉ đến thăm và ngồi chơi, chẳng nói gì, chẳng tỏ tình mà cũng chẳng dám. Đến cuối năm đệ nhị thì nhạt dần đi. Chắc Trang cũng giống như tôi, chưa đủ tuổi để biết yêu.

Một người bạn học của Trang, 40 năm sau, nhắn tin cho tôi, nói khác...

Năm đệ nhị, tôi được làm trưởng ban văn nghệ toàn trường, Phạm Văn Đức làm trưởng ban đại diện, Nguyễn Quang Nghinh (đã mất), trưởng ban báo chí, Phạm Trung Thành (nay là cha Thành giòng Chúa Cứu Thế) là trưởng ban sinh hoạt. Điểm cuối năm, tôi tụt xuống hạng 10.

Một hôm, trong giờ học, thầy Phạm Nghệ gọi tôi xuống phòng hiệu đoàn. Thấy khen bài nhạc tôi viết cho báo Xuân và đề nghị đổi vài notes. Hẳn nhiên là tôi đồng ý trong vinh hạnh. Vài tuần sau, thầy cho gọi tôi và Nguyễn Quang Nghinh, nói rằng có thầy giám thị bên trường kỹ thuật cũng muốn nhờ đăng bài nhạc Xuân của thầy, nên thầy Nghệ quyết định không đăng bài nào cả.

Năm đó, 1972-73 báo Xuân trường QGNT không có nhạc. Nếu có thì là lần đầu tiên có sáng tác nhạc của học sinh!

Năm này (lớp đệ nhị) tôi gặp Mỹ Vân. Lý Thị Mỹ Vân học trường Thiên Phước, là trường Pháp, do một duyên có đã vào trường mình dạy múa cho các em nhỏ, lớp đệ thất hay đệ lục. Sau này tôi mới biết bố của V n là Đại Tá Lý Văn Trọng, tỉnh trưởng Kiến Hoà lúc đó. Có thể nói Mỹ Vân là một trong những mối tình đầu, khi tôi chưa đủ tuổi biết yêu!

Giống như sau khi bố mất, từ lớp đệ nhị về sau, tôi không học như các bạn khác nhưng cũng may mắn đậu cả hai tú tài. Lúc này chỉ thích đi lính. Trước định vào Thủ Đức, sau đổi ý, muốn vào Võ Bị Đà Lạt.

Sau tú tài 2, bạn bè mỗi người một lối, có người nhập ngũ, có người học xa. Nhưng ở Saigon chúng tôi vẫn đi cà phê với nhau – Cà Phê Nguyễn Du. Trong số các quán cà phê mở san sát nhau, nhạc Pháp Mỹ mở lớn, có một quán của Hạnh và các em họ. Isabelle Guitton Hạnh. Nhiều công tử giàu có là khách của quán mà cùng là những cây si. Riêng tôi chẳng có ý nghĩ gì. Nhưng trong số bạn, tôi nghĩ Ninh Quốc Bảo (học giỏi) thích cô em gái của Hạnh. Hạnh cũng học trường Tây và sửa soạn sang Pháp.

Tôi đi chơi với bạn bè vào Thương Xá Tax. Thấy một đại học tư tên là Tri Hành mở cuộc thi có học bổng. Tôi vào thi chơi thì được đậu hạng nhất và được học bổng 4 năm ngành đạo diễn. Từ đây thôi thúc đi lính của tôi đã giảm đi thật nhiều: đi du học, học bổng trong nước, Mỹ Vân (lúc này học ở Đà Lạt) – và Hạnh.

Tôi cố tình không vào lớp ở ĐH. Văn Khoa, cốt để thi rớt, lúc đầu là để đi lính, sau là vì thích học điện ảnh hơn. Giảng đường Văn Khoa đông nghịt, tôi bỏ ra quán của Hạnh ngồi viết kịch bản cho lớp tối tại ĐH. Tri Hành. Một hôm đám bạn bè rủ nhau đi xem cine, không đủ tiền nên nhờ tôi thiếu chịu (tôi hay bị bạn bắt làm việc này). Tôi bước lên quầy và chỉ kịp nói một câu ngắn rồi chạy mất: “cho

thiếu nhe”. Thoát, Không ai chạy theo nín ả. Tôi nào có để ý đến nhan sắc tuyệt vời của Hạnh!

Nhưng rồi sau đó, tôi gắn bó với Hạnh, dĩ nhiên là sau khi trả tiền nợ cà phê. Cũng là lúc đủ lớn để biết yêu!

Khi tôi ra phi trường sang Mỹ, Hạnh theo gia đình và bạn bè tiễn tôi. Tôi mất liên lạc với Mỹ Vân từ đó. Một năm sau Hạnh hồi hương về Pháp rồi sang Mỹ thăm tôi. Tưởng rồi sẽ xây dựng lâu dài với nhau nhưng rồi cũng mất! Lúc này Mỹ Vân thì mịt mù không biết trôi giạt về đâu.

Mười năm sau 1975, tôi mất cả hai. Người mình yêu quý lúc bé chắc cũng đã có chồng con cả rồi!

10 năm sau “10 Năm” tôi viết “20 Năm Tình Cũ” trước khi về Việt Nam chơi.

Và gặp lại Mỹ Vân, Kim Trang. Cả hai đều chồng con đầy đủ và hạnh phúc. Cũng là lần đầu tiên sau 20 năm nhìn lại ngôi trường và bạn cũ.

Không bao giờ gặp lại Isabelle Guitton Hạnh. Mỹ Vân và Kim Trang bây giờ đã goá chồng và con cái đã rất lớn rồi.

Lần sau gặp lại tôi sẽ nói với Mỹ Vân: “Em có còn yêu anh không?”

Và nói với Kim Trang: “Bà có từng yêu tôi không?”

Trời yêu của tôi đã trở lại và còn đó. Chỉ là thanh xuân không còn nữa, không còn níu kéo được nữa.

Hơn 50 năm trong vài trang giấy, làm sao gói hết được tâm tư và khung trời huyền thoại này?

TRẦN QUẢNG NAM

Ban đại diện học sinh 1971-1972: Tiến, Đức, Đệ, Thành, Nam phía trên Hưng, Tăng, Vũ, Hoàng, Nghinh. ???, Lương, Châu, Phượng, Điều.

Tại một buổi party sinh nhật năm 1972: Anh, Sơn, Công, Phát, Tăng. Thành, Hình, Việt, Khánh, ???, Thạch, ???, Bảo, ???, Nam.

Mẹ và gia đình tiễn đi du học tại phi trường Tân Sơn Nhất 3/1975

Gặp nhau ở trời Âu

Rose Nga mình có duyên với nhau mùa hạ năm ngoái nhỉ ? Em như con chim bay từ châu này đến châu kia . Ở đâu cũng có con có cháu , sức khoẻ tốt vì vu khắp các thành phố châu Âu , không biết em đi bao nhiêu nước ? Có lẽ là rất nhiều , mấy năm trước biết có em ở xứ sở hoa tulip chị ngại ngừng không mở lời , chuyển đi 2023 mình lại gặp nhau, hai chị em ngồi dưới giàn nho nhà con gái. Giàn nho đã được ông bà ngoại làm, hai cây nho tím và nho xanh thì mỗi mình ông trông rất tốt tươi , mùa đông thì tro trụi lá , mùa nắng ấm thì lá xanh phủ kín cả giàn , con gái khen ba trồng cây mát tay . Hôm đó những chùm nho xanh chưa đủ chín để mời khách , xứ sở của hoa tulip nhưng mùa này hoa cũng không có còn để mà ngắm , chỉ có những bông hoa hồng nở suốt những ngày chị ở đó. Những loài đại ở đây nhiều tiếc mình gặp nhau không lâu hai nhà các con lại ở xa nhau chừng nửa giờ xe nên cũng không gặp nhau nhiều nhiều để cùng nhau ngắm cảnh đẹp ở đây. Năm nay chị không thăm con cháu , lại nhớ con nhớ cháu , nhớ những ngày Xuân Hè trời lạnh lạnh , nhớ những con đường đạp xe qua hàng ngày , nhớ những ổ bánh mì ăn hàng ngày , những ổ bánh thật ngon mà người đi cùng bên cạnh lại không thích... biết sao được, mỗi người một ý mà. Giờ này em ở đâu , chị vẫn ở Sài Gòn ,mùa mưa Sài thành có những lúc thật lớn kéo dài trong đêm..nhưng sáng mai trời lại tạnh ráo , em đi xa có nhớ quê nhà những ngày mưa ngày nắng... người ở lại khi nào cũng nhớ về chân trời xa xôi ấy nơi đó có những yêu thương.... Hẹn gặp nhau một ngày....

Nguyễn Thị Kim Chi Q Huế

Tặng Phù Dung

SÓNG TÌNH

Vồng tay em ai về bước thàng trăm, đường rum ba rồi gót chưa
quen, ngã vào vồng xoáy đời dầu bể, hoa rung vào cơn bão sóng tình. Vồng tay em ai đỡ bước
chân lấm, nghiêng vồng ngực ấm nôi tim 3 anh, tóc hương sợi nhỏ vào vai rộng, mắt nói lời thương dấu ở
lòng. ĐK: Thân đang cùng bản mỗi tên hồng, buồn ngưng cẳng gió biển mệnh mỏng, mà thuyền nhỏ bề đường
xa thẳm, lạc bến bờ vô cỏi mặt mờ (mờng). Chìm trong sóng bão tàn cánh hoa rừng, đường rum ba rồi khúc tở
vương, tình nồng hay nghĩa trăm năm nắng, lời một đường tơ trện kiếp buồn, Trời mở anh về đưa em
đi tìm, mùa xuân chưa thấy đã đông sang, lâu dài tình ái trôi ra biển, chưa nở hoa thương cũng vội
tàn.

Phạm Oanh Q73

Để tài này liên quan đến khá nhiều lãnh vực Làm Người hay Nhân Đạo và Đạo lý làm Người. Người trong cuộc có những Bản tính và sự Giáo hoá ra sao. Đạo Đức hay không. Nhân Đạo và Nhân Đức được đơn giản hóa thành 5 Nguyên tắc gọi là Ngũ Thường là những tiêu chuẩn căn bản làm người là Nhân, Nghĩa, Lễ, Trí, và Tín. Cha mẹ có được bao nhiêu và dạy dỗ làm gương cho con được bao nhiêu? Gieo hạt và vun trồng loại nào...

Nhân Đạo có Ngũ Luân là 5 mối quan hệ chính trong gia đình và xã hội. Quan hệ giữa cha mẹ và con cái là một trong 5 quan hệ đó, và phải có nghĩa vụ với nhau. Chúng ta có làm tròn trách nhiệm của mình không? Tiền bạc chỉ là một trong Ngũ Dục hay là 5 cái cạm bẫy, mê hoặc của Loài Người, cha mẹ có làm gương tốt và giáo dục tốt con cái mình cho các cạm bẫy đó không, hay chỉ mong muốn con cái tự động hiểu Đạo lý làm người, để đối xử với mình tốt hơn mình xử thế đào tạo chúng. Đợi đến lúc chúng đã khôn lớn, mê đắm dục vọng... mới thử và thất vọng, than thân, trách phận... thì hơi trễ và khó thay đổi cái thiện.

Đó là lý do con người và xã hội cần

Đạo Lý Làm Người

có Đạo Đức từ lúc sinh ra cho tới lúc trưởng thành và cần phải Tu dưỡng rèn luyện không ngừng cho Nghệ thuật sống này.

Cho nên Tiên nhân đã thiết lập ra các Tiêu chuẩn Đạo đức để làm khuôn mẫu và mục tiêu hay lý tưởng cho loài người hướng thượng hướng tâm mà sống.

Đạo ở đây là Nhân Đạo là Con đường làm người. Khổng Tử gọi là Nhân Luân, Lão Tử gọi là Đạo Lý tự nhiên hằng có, đức Phật gọi là Bát Chính Đạo, Chúa gọi là con đường Vác Thánh Giá.

Theo Lý Đông A thì có 9 tiêu chuẩn của đạo đức: 3 tiêu chuẩn khách quan của một xã hội, 3 tiêu chuẩn chủ quan của mỗi người cần tu dưỡng, và 3 tiêu chuẩn cho hệ thống giáo dục để đào tạo công dân.

Một Xã Hội tốt đẹp, thành công, và hài hòa, nhìn vào một cách Khách quan cần phải có Trinh, Bình, và Hoà. Người với người có tín nghĩa chung thủy, công bình và hòa bình.

Nhìn theo Chủ quan từng người phải có được Chí Nhân, Chí Thành, và Chí Công. Ba tiêu chuẩn này là Văn Hiến 4 ngàn năm tính đến thời Lý Thường Kiệt. Nhân và Nghĩa là nền tảng cho quan hệ giữa người với người gồm có Nhân Quyền, Nhân Đức, Nhân Luân,

và Nhân Ngạch. Thành là chân thành, thành thật, và nhiệt thành. Công là công bình và công lý. Chí là hết sức.

Chí nhân là hết sức tôn trọng nhân phẩm, nhân bản, nhân quyền, nhân chủ và nhân tính.

Chí thành là hết sức chân thành và nhiệt thành. Không gian trá thủ đoạn hại người, cho nên thật sự đạo đức.

Chí công là hết sức công bằng và hợp lý, còn được gọi là Công lý.

Tiêu Chuẩn của Giáo Dục hay Trung gian giữa Chủ quan Khách quan phải được đặt trên Chí Trung Hoà, Chí Đạo Đức, và Chí Lương Tri. Trung Hòa có nghĩa là khi Tĩnh thì cân bằng ngay tại Trung Tâm và khi Động thì Hoà Nhập hài hòa. Đạo Đức là chỉ nhận hay hưởng những gì xứng đáng. Lương Tri là sự hiểu biết Lương Thiện không thủ đoạn lường gạt tư lợi hại người.

Tâm là lãnh vực hoàn toàn Chủ quan. Phải dùng ngôn ngữ, lý luận, triết học... để nối kết giao tế với các cá nhân và môi trường chung quanh theo Ý tha của Đạo Kỳ.

Tâm có 3 lãnh vực Tri Thức để tu dưỡng rèn luyện là Lý trí, Tình cảm, và Ý chí. Người ta thường nhầm lẫn giữa 3 lãnh vực này trong sinh hoạt Chính trị Kinh Tế và Giao tế tạo ra 3 loại Nghiệp Quả.

Khi có Biết, Làm, và Nghiệm thì Nghiệp Quả có tính Đạo Đức. Nếu không thì Nhân Duyên tạo ra Nghiệp Quả theo luật Nhân Quả một cách Tự Nhiên hay phù hợp với Đạo Lý của Lão Tử.

Lý Đông A phân ra 3 loại Nghiệp Quả do Tâm Lý Chủ Quan của mỗi người.

1- Tính Nghiệp là do Cá Tính liên quan đến Đúng Sai, Thiện Ác, Đánh Lui, Giấu Phò ... đây là Tâm Lý Chiến Tranh.

2- Tình Nghiệp là do tình cảm và quan hệ giữa người với người trong gia đình và xã hội. Đây là Tâm Lý Gia Đình Xã Hội hay Nhân Luân.

3- Ý Nghiệp là do Lý trí và Ý chí tạo ra sự ham muốn địa vị quyền lợi... Đây là Tâm Lý Đạo Đức.

Người ta vì chưa thực sự Giác ngộ nên không biết cách Tu Tâm Dưỡng Tính và áp dụng bữa bãi làm Khổ mình và Khổ nhau một cách thiếu Sáng suốt hay Vô minh.

Nhân Tài và Thiên Tài làm Chủ cái Tâm và Tính của mình không làm Nô tài cho nó và cũng không để cho nó bị vật chất quyền lợi sai khiến.

Tính Nghiệp nguy hại và đáng sợ nhất vì nó là Nguồn gốc của mọi tranh chấp và đổ vỡ, nhưng đều bắt đầu bằng thiếu Chính Kiến và Chính Tư Duy là Ý Nghiệp. Mà sinh hoạt Xã hội đưa đến Thương, Ghét, Thù, Buồn Vui ... là Tình Nghiệp trước khi Ý Nghiệp phát sinh cho nên đó chính là sự liên kết phối hợp chặt chẽ gọi là Tung Hợp hay Thập Nhị Nhân Duyên.

Triết Học về Phân tích và Ngữ học rất thịnh hành thời đại của Lý Đông A, và một triết gia tiêu biểu cho ngành Triết học này là Ludwig Wittgenstein. Lý Đông A áp dụng phương pháp Triết học này một cách tinh vi và bổ túc với phương pháp Tung Hợp để có thể vừa Phân tích vừa giữ được các quan hệ giữa các Phân tử triết lý. Tung Hợp là Unifying và Integrating một cách Hợp lý, Thích Tình, và Đắc Vị. Vị là Bản Vị. Và tất cả các sinh hoạt Xã hội Chính trị Kinh tế Quốc

phòng... đều phải lấy Dân Tộc làm Bản Vị thì mới đúng nghĩa Duy Dân hay Vì Dân Tộc. Triết Học phân tích chỉ có giá trị Khách quan và Tương đối cho nên chỉ là một khí cụ tinh thần hữu hiệu để bổ túc cho Thắng Nghĩa:

Analytic philosophy là một truyền thống triết học phương Tây hiện đại, phát triển từ cuối thế kỷ 19 đến nay. Dưới đây là một số đặc điểm và phương pháp chính của triết học phân tích (analytic philosophy):

Đặc điểm chính

1. *Phân tích ngôn ngữ*: Triết học phân tích tập trung vào việc phân tích và làm rõ nghĩa của ngôn ngữ, đặc biệt là trong các văn bản triết học.

2. *Logic và lập luận*: Triết học phân tích sử dụng logic và lập luận một cách chặt chẽ để xây dựng và đánh giá các lập luận triết học.

3. *Khoa học và thực chứng*: Triết học phân tích thường dựa vào khoa học và thực chứng để hỗ trợ các lập luận triết học.

4. *Tư duy phê phán*: Triết học phân tích khuyến khích tư duy phê phán, nghi ngờ và thách thức các giả định và lập luận triết học.

Phương pháp chính

1. *Phân tích khái niệm*: Phân tích và làm rõ nghĩa của các khái niệm triết học.

2. *Xây dựng và đánh giá lập luận*: Xây dựng và đánh giá các lập luận triết học dựa trên logic và lập luận.

3. *Nghiên cứu trường hợp*: Nghiên cứu các trường hợp cụ thể để minh họa và kiểm tra các lập luận triết học.

4. *Thảo luận và tranh luận*: Thảo luận và tranh luận với các triết gia khác để kiểm tra và hoàn thiện các lập luận triết học.

Chúng ta quen thuộc với khẩu hiệu Tu Tâm Dưỡng Tính, nhưng đa số không biết Tâm là gì và Tính là gì. Tu là Sửa và Dưỡng là Nuôi là Vun bồi Tập luyện. Vì không nắm vững Tâm và Tính cho nên cũng không

biết Nghiệp Quả của Tính, Tính và Ý. Tranh chấp từ Tính Nghiệp xảy ra thường xuyên vì người ta lầm lẫn Thiện, Ác, Đúng, Sai với Tâm Lý Đạo Đức và Ý Nghiệp. Đây là một lầm lẫn rất tai hại giữa Cá Tính và Nghĩa Vụ phải làm hay nên làm. Sự mơ hồ thiếu giác ngộ làm cho người ta tạo ra Khổ Nghiệp của Nhân Sinh.

Lý Đông A nhấn mạnh Thiện và Ác là Tiêu chuẩn của Xã hội và Thời đại và không có Tính Bản thiện hay Bản ác. Người ta không phân tích truy tìm tới gốc rễ của Thiên Tính cho nên không thấy được sự Chuyển biến thành Thiên Tính phụ đới và Nhân tính. Điều quan trọng cần nắm vững là Nhân Vô Kỳ Tính thì mới cần thiết và có thể Tu, Dưỡng. Bản Thiện và Bản Ác không thể sống chung nếu không thể thay đổi hay được giáo hóa.

Xã hội là Tổ chức của Nhân Tính và đáp ứng thỏa mãn Nhân Tính. Chính trị và Giáo dục là thiết lập và điều hành quản lý Nhân Tính. Nhân Sinh là để bồi dưỡng và phát huy Nhân Tính. Pháp Luật là để duy trì bảo đảm và sửa chữa những Thất thoát kẻ hở của Đạo Đức. Đó là tiêu chuẩn của Tự chủ Tự Do dựa vào Tự giác và Đạo trị trước khi đi tới Dân chủ và Dân trị. Pháp trị và Pháp quyền là những biện pháp phòng ngừa những để trở thành độc tài và áp chế nếu không duy trì được Nhân và Nghĩa.

Cho nên hiểu được Tâm, Tâm Đạo, và Tâm Lý, Thắng Nghĩa đã phải áp dụng sự Tiêu hóa tư tưởng Đông và Phân minh tư tưởng Tây một cách Tung Hợp và Khoa Học gọi là Triết Học và Đạo Học thống nhất và hợp lý.

Tính khó phân tích tổng hợp hơn, nhưng lại rất quan trọng cần thiết vì Trong Tâm có Tính và trong Thân có Mệnh.

Tính có Thiên Tính và Nhân Tính và kết hợp với các Cơ cấu Cơ năng Tâm Lý các Duyên tố nhân tố khách quan trước khi thể hiện ra Hành Vi tạo Nghiệp gọi là Nghiệp Hành.

Cá Tính phải được cải hoá giáo hoá và tu dưỡng rèn luyện. Lão Tử cho rằng Cá Tính là do Thói quen và ông giải thích sự quan hệ giữa Mệnh, Tư tưởng, Ngôn ngữ và Tính một cách mạch lạc dễ hiểu: Phải cẩn thận với tư tưởng vì tư tưởng dẫn đến lời nói, lời nói dẫn đến hành động, hành động dẫn đến thói quen, thói quen dẫn đến cá Tính, và cá Tính dẫn đến định mệnh.

Đức Phật đi xa hơn Tư tưởng với Chính Kiến trước khi có Chính Tư Duy, Chính Ngôn, Chính Nghiệp và Chính Mệnh. Chính Kiến là Nhìn rõ Thật, Kiến và Tướng của Sự Vật. Lý Đông A gọi là Xung động hợp lý, Nhu yếu hợp lý, và Khái niệm hợp lý. Cả 3 cái Lý đó đều là từ Chủ Quan và do Chủ ngã của Sinh mệnh điều hành và chịu trách nhiệm. Và đó cũng chính là 3 lãnh vực Đạo Đức có Tiêu Chuẩn của Trinh Bình Hoà gọi là Chí Nhân, Chí Thành, và Chí Công. Giáo dục và Chính trị vì vậy phải có Tiêu chuẩn Đạo Đức: Chí Trung Hoà cho Xung

Động hợp lý, Chí Đạo Đức cho Nhu Yếu hợp lý, và Chí Lương Tri cho Khái Niệm hợp lý. Khái Niệm hợp lý đòi hỏi người ta phải tìm ra Sự Thật tương đối là kết quả của Khoa học và Triết học nhưng phải Hướng Thượng để tiến dần đến Chân Lý Tuyệt Đối là Lương Tri.

Đó là lý tưởng cho Thực Hiện Sinh Mệnh cá thể và mục đích của Chính trị là Chăm đối và phát huy Sinh Mệnh mỗi người nhằm đến Lý Tưởng Người đó. Dân Tộc Tính và Nhân Loại Tính đơn thuần chỉ là Cộng Tính của tất cả các Cá Thể. Cho nên thực hiện Sinh Mệnh một Cá thể, Dân tộc, và Nhân loại có thể và nên Đồng Thời tiến hành.

Theo Lý Đông A thì tất cả các sinh vật đều có một Thiên Tính là Phồn chủng tức là Sinh sôi nảy nở và Sống còn. Đó là Tình hay Sắc Tính để Kết Hợp giữa Nam và Nữ hay Âm và Dương để Sinh ra cái Thứ Ba.

Con người có khả năng làm việc và sáng tạo cho nên có thêm Tính Ý thức về Kinh tế để phát huy phát triển sự sống còn của mình và con cháu. Đây là Thiên Tính Phụ.

Sự Sống còn đòi sự phối hợp giữa Nam Nữ phối hợp với kinh tế để nuôi dưỡng tự vệ ... biến đời sống cá thể thành tập thể Gia Đình hay Xã Hội. Đây là Thiên Tính được chuyển dời từ Tình một cách Tự Nhiên và Lý Đông A gọi là Xã Hội Tự Tính. Xã Hội Tự Tính mang người ta lại với nhau để đáp ứng thỏa mãn những Nhân Tính được phát huy phát triển vì sinh hoạt Văn Hóa văn Minh gọi là Nhân Sinh những Nhân Tính được phát huy phát triển được biến hoá và hướng thượng thành những tiêu chuẩn gọi là Nhân Cách.

Sự Tiến Hoá của một Sinh Mệnh làm cho Đạo Kỳ có một quá trình từ Thủy tạo, tới kế tạo, cải tạo, và thành tạo và Cửu cánh. Quá trình đó gọi là Đạo là con đường làm người đi từ Gốc đến Lý Tưởng hay Cửu Cánh. Quá Trình chung của Nhân Loại gọi là Nhân Đạo. Đạo Lý là Con Đường Làm Người đã được Công Nhận. Sống Phù

Hợp với Đạo Lý đó gọi là Đạo Đức.

Ba Tính quan trọng nhất của loài người là Sắc tính, Kinh tế, và Xã hội tựu chung chỉ là Biến thể của Thiên Tính Phồn Chủng được Nhân Tính hóa thành vô số Tính theo quá trình phát triển và cách mạng Tâm Lý của Loài Người.

Thiên Tính có tính Chủ quan, Nhân tính được Xã hội hóa nên có tính Khách quan và có tiêu chuẩn để giao tế.

Thiên Tính không có tính Đạo Đức nhưng chỉ có mục đích Sinh tồn. Xã hội hóa đòi hỏi Nhân Tính hóa Thiên tính trở thành Nhân tính. Cho nên chữ Nhân trong Nhân Nghĩa có chữ Người và số 2 để nhấn mạnh tính Quan hệ, Khách quan giữa người với người.

Đạo Đức và Nghĩa Vụ là những Luật căn bản để người sống với người và đáp ứng thỏa mãn được Nhân Tính của nhau.

Nhân Tính vì vậy có thể được nhìn như là khuynh hướng thái độ và thói quen người ta có để sống chung. Tiêu chuẩn làm cho Nhân Tính có Nhân Cách hay chừng mực khác nhau và có thể so sánh. Đức hạnh là sự tập luyện cho Nhân Cách ngày một thanh cao hướng thượng.

Tu Tâm là làm Chủ sửa đổi 3 lãnh vực Tâm Lý: Chiến tranh hay Tính nghiệp, Gia đình Xã hội hay Tình nghiệp, và Đạo đức hay Ý nghiệp.

Làm Chủ cái Tâm là có Tự chủ và Tự giác để biến những tập quán Tốt Đẹp thành Tự động. Đó là Tự Kỷ có Tu dưỡng rèn luyện cho Nhân, Nghĩa. Làm Nô tài cho cái Tâm là thiếu Tự chủ Tự giác và Tự động bị điều khiển sai khiến hay ảnh hưởng bởi những Động cơ Động lực của Vô minh hoặc Giam bó Tâm lý.

Thân gồm có thân thể, sự nghiệp, tướng mạo ... là biểu hiện của Mệnh. Tu dưỡng rèn luyện tương đối dễ hiểu dễ thấy sao cho: Thận vững, Tim trong, Óc sáng, Minh nhẹ, và Tay mạnh.

Cái chủ ngã Chủ thể của Sinh mệnh đạt tới một mức Sáng suốt Vững mạnh được coi là có Nền tảng Thăng hoa gọi là Linh ngã, nếu u mê hay chấp mê bất ngộ thì gọi là Mông ngã.

Tính Tâm Thân Mệnh là toàn bộ Hệ thống Chủ quan và Nội lực của Sinh mệnh. Kinh tế, Xã hội, và Chính trị là các Sinh hoạt Khách quan của Sinh mệnh Cá thể với Sinh mệnh Tập thể. Cá thể có Cá tính và Tập thể có Cộng tính hay Nhân tính. Mỗi người có Nhân cách và Tập thể có Phong cách. Dân tộc có Dân tộc Tính, Tình và Phong cách Ý chí.

Sinh Mệnh hệ thống của mỗi người có Tâm lý ảnh hưởng tới Tính Tâm Thân Mệnh, và mọi Hành vi ảnh hưởng tới Sinh Mệnh của Chính thể hay Tập thể là Sinh Mệnh của Xã hội.

Sinh Mệnh được cấu tạo bởi Tinh Thần và Vật Chất vận động và kết hợp. “Tinh thần với vật chất, nhiệt với thành, tâm với vật, thể với dụng,

tính với tính, biết với làm, năng với lực, chất với lượng, tất cả những tương đối phạm trù đó suy động lẫn nhau mà sinh ra vận động với kết hợp. Đó là chân ý nghĩa của sinh mệnh”. Vận động và Kết hợp hợp lý thống nhất là ý nghĩa của Sinh Hoạt. Sự Kết Hợp Vận Động có Tổ chức và Cơ năng thành Bản Vị đó là ý nghĩa của Sinh Tồn.

Tận cùng cơ bản Sinh mệnh của con người bắt đầu bằng sự kết hợp của Khí và Huyết để thành Tinh. Tinh kết hợp với Khí thành Thần là nhân điện điều hành sự vận động của Thần kinh hệ và não bộ.

Sự kết hợp giữa Vật chất vào Tinh thần đi qua các chặng hoạt động của Chủ ngã từ Vía là bao tử lên Phách là phổi rồi tới Lý là óc, lên trên là Trí tuệ, và cao nhất là Tinh tú hay Đạt ma là giác ngộ.

Sự cố gắng và thành quả của Chủ ngã khi đi từ đời sống Cá thể vào đời sống Tập thể tạo thành 3 tầng lớp chính của mỗi Xã hội. Lý Đông A đặt tên cho các tầng này sau khi phối hợp Quan niệm của Đông và Tây: Đức tầng hay Lý tưởng và Sinh mệnh, Nghiệp tầng hay Sáng tạo và làm việc, Tri tầng hay Kiến thức và lý trí. Đó là nguyên nhân dẫn đến nhu cầu Xét mệnh và Phân mệnh cho thích hợp phù hợp với Cá thể và Tập thể. Phân Mệnh là một Yếu tố quan trọng nhất của Chính Sách Tam Phân của Thăng Nghĩa. Sinh Mệnh học và Nhân Loại học vì vậy phải là Trọng tâm của Triết học và Giáo dục Thăng nghĩa và đó là Gốc của Sinh Mệnh, Nhân Chủ, và Dân Chủ.

Phạm Oanh Q73

Nick Nguyễn

Trung sĩ Cảnh sát Nick Nguyễn (bên trái giơ đầu lân) múa lân dịp Tết tại thành phố San Diego

Nick Nguyễn, hay Nguyễn Thụy Duy Nicholas, là thứ nam của anh Nguyễn-Văn-Diễm Q67, Trung sĩ Cảnh sát 43 tuổi đời, 20 năm phục vụ tại Sở Cảnh sát thành phố San Diego, nam Cali.

Thuở nhỏ Nick có khiếu về máy móc, ham hoạt động, thể thao, leo núi, học Nhu Đạo, Nhu Thuật BT (Brazilian Jujitsu), tham gia các sinh hoạt hướng đạo, cộng đồng . . . Năm 18 xong trung học, Nick muốn vào Lực lượng Đặc biệt của Lục quân HK, nhưng gia đình khuyên bảo đã tiếp tục lên Đại học UC Riverside, Cali. Thời còn sinh viên vào những cuối tuần mùa đông băng giá Nick đã tình nguyện vô Ski Patrol, toán cứu cấp trượt tuyết để hướng dẫn, trợ giúp nạn nhân và dân chơi tuyết trên núi Big Bear, nam Cali !

Năm cuối đại học Nick được hãng Honda nhận vô toán tập sự nghiên cứu về động cơ xe điện. Sau khi tốt nghiệp bằng Kỹ sư Điện tử Nick vô làm cho Sở Nghiên cứu Hải quân HK, nam Cali. Nhưng chỉ một năm sau nhàm chán việc đọc sách, tìm tòi, nghiên cứu . . .Nick đã xin thôi việc để gia nhập Sở Cảnh sát thành phố San Diego, Cali và vô Học viện Cảnh Sát tập huấn về thể lực, kỹ năng chuyên môn, tâm lý, luật pháp . . .suốt 6 tháng rưỡi , thêm 4 tháng trui rèn, tập sự với 4 Sĩ quan Huấn luyện CS đầy kinh nghiệm khác nhau, Nick thực thụ trở thành một Sĩ quan Cảnh sát.

Trong công việc mới, Nick tình nguyện phục vụ, tuần hành . . . trong những khu bình dân, lao động đầy những rắc rối, xung đột, thách thức . . . Tuy nhiên khi rảnh rỗi Nick cũng lấy bài vở, tài liệu . . . để tự học thêm. Lâu dần . . .hội đủ trên 8 năm kinh nghiệm nghề nghiệp Nick dự thi thăng cấp và được lên Trung sĩ CS. Một thời gian sau anh lại tình nguyện học thêm khoá Cảnh sát Tác chiến (SWAT) , trở thành SWAT Sergeant trừ bị với nhiệm vụ sẵn sàng ứng chiến, yểm trợ, thế chỗ cho Đội CS Tác chiến thường trực.

Protect And Serve, Bảo Vệ Và Phục Vụ, là châm ngôn của Cảnh sát HK. Như mọi người từng thấy CS ở HK thật sự là bạn dân, thường trực tuần tiểu, quanh quẩn đây đó trong khu vực trách nhiệm và có mặt ngay tại hiện trường khi hữu sự. Họ là Đáp Ứng Đầu Tiên (First responder) đến cứu trợ , giải quyết, xử lý các vấn đề dân sự, hình sự : tai nạn, án mạng, trộm cắp, tranh chấp . . . Để tránh nạn tham nhũng CS được hưởng lương bổng khá cao, tuy nhiên con sâu làm rầu nồi canh , đôi khi cũng mang tiếng xấu vì vài cá nhân có hành động sai lầm.

Hoa Kỳ là quốc gia dân chủ, tự do cá nhân được đề cao triệt để, quyền sở hữu súng đạn được tôn trọng, ai trên 18 tuổi không bị hồ sơ tội phạm, đều có thể mua súng . .thêm nạn băng đảng lộng hành, súng đạn sử dụng bừa bãi khiến công việc CS gặp nhiều khó khăn, nguy hiểm. Số CS hy sinh vì nhiệm vụ càng ngày càng lên cao. Có người từng ví thời bình cảnh sát phải đối diện với cái chết nhiều hơn so với quân đội. Vài CS từng tâm sự : mỗi ngày buổi sáng đi làm nhưng chưa chắc buổi tối được an toàn về nhà.

Sau nhiều năm phục vụ, Nick nhận thấy SQ Cảnh sát chịu quá nhiều căng thẳng, áp lực . . . ảnh hưởng trầm trọng đến tinh thần, thể xác và gia đình khiến một số có thói quen tìm chút thư giãn, giảm stress qua những giọt whiskey, tương tự như đa số dân Mỹ. Rượu đồng thời là thức uống để chúc mừng hay từ biệt nên Nick đã sáng lập First Responder Whiskey Society, Hội Whiskey Thiện nguyện cho Cứu cấp viên (SQ Cảnh Sát, y tá Cứu Thương, Cứu Hoả luôn là những Đáp Ứng Đầu Tiên đến giúp thường dân) bằng cách tạo những chai rượu đặc biệt Liberty để tên những CS, CT, CH đã bị thương hay bỏ mình vì công vụ để gây quỹ giúp đỡ gia đình họ.

Vài năm sau, trong một dịp sinh hoạt của các hội đoàn thiện nguyện tại San Diego Nick đã gặp diễn viên Gary Senise hay Lt Dan . . . (Trong phim Forest Gump diễn viên Senise đã thủ vai Trung úy Dan, một thương phế binh bị cụt chân trong một trận đánh ở VN !) Từ hoàn cảnh gia đình và cuốn phim đã khiến diễn viên Senise thành lập Tổ chức Thiện nguyện Gary Senise để giúp đỡ các thương phế binh HK. Cùng chung mục đích thiện nguyện giúp đỡ những quân nhân cũng như các First Responders, cứu cấp viên (CS, CT, CH) đã hy sinh mạng sống hay một phần thân thể cho đất nước ông Gary Senise đã đồng ý hợp tác, mời Nick thành chủ tịch phân bộ San Diego Tổ chức Thiện nguyện Gary Senise và tặng Nick một hộp sô-cô-la biểu tượng không ai biết trước tương lai sẽ ra sao như diễn tả trong phim Forest Gump

Chú thích về hệ thống cấp bậc ngành CS.

Ngành CS tại HK có hệ thống cấp bậc thu gọn, khó hiểu, khác xa Quân đội. CS Liên bang là Marshall - CS tiểu bang là state trooper, highway patrol - CS county đứng đầu là Sheriff do dân bầu lên với các Deputy phụ tá làm việc ở tòa án , coi tù . . . - Metro Police là CS thành phố, có nghiệp đoàn . . . Cảnh sát trưởng do dân bầu ra để chỉ huy thường mang lon cấp tá nơi thị trấn nhỏ, cấp tướng tại thành phố lớn. Đại úy CS chỉ huy sở CS nhỏ như làng, xã, khu vực nhỏ. Trung úy CS trông coi 2, 3 đội (squad), hay ban, phòng, khối đặc biệt. Dưới là trung sĩ CS , hạ sĩ CS và Sĩ quan CS.

Trung sĩ CS - Trung sĩ CS chỉ huy 1 tiểu đội CS từ 10 đến 15 người (tùy theo mỗi thành phố) phụ trách an ninh tuần tiểu từng khu vực. SQ Cảnh sát có kinh nghiệm trên 10 năm, phải qua một kỳ sát hạch khả năng để lên Trung sĩ .

Hạ sĩ CS có công tác quan sát, huấn luyện CS mới, phụ giúp trung sĩ trưởng toán . . .

Trung úy CS – Trung sĩ CS sau 5 năm muốn lên Trung úy phải qua một kỳ thi. Sau khi đậu sẽ được vô danh sách theo thứ tự cao thấp và được thăng cấp Trung úy khi nào có chỗ trống

Nick Nguyễn, hậu duệ QGNT, sáng lập viên Tổ chức Thiện nguyện First Responder Whiskey Society

Diễn viên Gary Sinise tặng Nick Nguyễn hộp sô-cô-la, biểu tượng cuộc đời vô định trong phim Forest Gump, tại thành phố San Diego, nam Cali trong một dịp cùng làm công tác Thiện nguyện 2023

Chú thích : Diễn viên Gary Sinise cảm hứng từ vai Trung úy Dan bị thương cụt chân trong chiến tranh VN đã sáng lập Gary Sinise Foundation (Tổ chức Thiện nguyện Giúp đỡ Thương phế binh HK)

Lt. Dan, trung úy Dan trong phim Forest Gump
<https://www.youtube.com/watch?v=gCGyYmg-pv0>

Cuộc đời như hộp sô-cô-la chưa mở...không biết sẽ
 mặn, ngọt, đắng, cay thế nào

<https://www.youtube.com/watch?v=CJh59vZ8ccc>

Định mệnh đã thay đổi cuộc đời diễn viên Gary Sinise
 sau khi thủ vai Tr. úy Dan trong phim ‘Forrest Gump’

<https://www.youtube.com/watch?v=3bbTOjBi7nA>

TIẾC THU

Hôm qua trời trở gió mùa
 Đến người yêu dấu của mùa Thu xưa
 Có hay gió buốt lại về
 Để môi ướm lạnh, tóc thể gió bay
 Mắt mi đượm ướt mơ say
 Nhớ vòng tay ấm môi nồng trên môi
 Thu về đuổi nắng lên cao
 Kéo gió heo may quện lẫn sương mù

Năm tháng qua luôn vẫn nhớ
 Những ngày thơ mộng chưa giờ tàn phai
 Nghẹn ngào nghĩ đến ngày sau
 Người gom thương nhớ đi về nơi nao ?

Ta ngồi thương tiếc mùa Thu
 Đông đây kỷ niệm của thời xa xưa
 Góp gió mây xưa nổi nhớ
 Gởi người xưa đó tình vào thiên thu

Chuyện xưa không tiếc xuân thì
 Mà nay chỉ tiếc không tròn GIÓ THU
 Lisa Cao

E ẤP

Cái anh ni rằng mới dị chưa tề
 Rằng mà nói đi cùng chung một lối
 Nắng Sài Gòn làm sạm nước da O
 Về mạ đánh mần rằng cho anh nợ

Rằng anh nói rứa mần rằng O hiểu
 Minh chung đường tội lắm những bước chân
 Bước liêu xiêu bước chuyễn choạng trên đường
 Có tội gì dẫm nát dưới chân O ?

Làm lay động những cảnh hoa vụng dại
 Lũ bạn bè tình nghịch ở trong trường
 Mần rằng nói hân tha cho O được
 Người mô mà . . . thấy ghét quá chừng đi

Lisa Cao

Triết Việt

Phạm Văn Oanh Q73

Theo Lý Đồng A và hầu hết các sử gia, một dân tộc có được tư cách lịch sử, chính là sự sống còn của dân tộc và nền văn hóa đó dọc theo dòng lịch sử của loài người. Việt Nam với 5 ngàn năm văn hiến và những cuộc tranh đấu không ngừng để bảo tồn cho dân tộc và văn hóa đó cho đến nay, chính là một bằng chứng cụ thể và hiển nhiên cho Tư cách Lịch sử. Điều kỳ diệu nhưng không hiển nhiên là cái sức mạnh Văn hóa đó từ đâu ra để có thể chống trả được những làn sóng vũ bão về văn hóa và quân sự của ngoại xâm. Kỳ diệu hơn hết là cái nền tảng xã hội có Chủ nghĩa Nhân Đạo lấy Chí nhân và Đại nghĩa (Lý Đồng A gọi là Humanocracy một cái tên phù hợp với lý tưởng Thái Bình Vạn Xuân của Immanuel Kant) để tổ chức đời sống

con người lại có được sức mạnh bền bỉ nhiều ngàn năm hay sao? Dựa vào đâu để một Dân tộc còn được biết là An Nam, và Hiếu Ưc Quốc lại có được tư cách lịch sử vĩ đại đó? Chúng ta sẽ phân tích sức mạnh Văn hóa Việt dưới ánh sáng Triết học và Đạo học.

Nhiều người hoang mang khi nghe câu hỏi Việt Nam mình có Triết Học hay không. Lý do chính là từ trước tới nay, ít khi vấn đề này được nêu ra, vì không có nhu cầu một phần và vì không biết Triết học là gì và cần những yếu tố gì. Triết học theo Lý Đồng A, một thần đồng và cũng là tư tưởng gia lỗi lạc của Việt Nam cho rằng Triết học đòi hỏi 3 yếu tố lý luận căn bản là Bản thể, Nhận thức, và Phương pháp luận.

Theo phương thức này thì Triết Học Việt có lẽ đã được thể hiện khá tỉ mỉ trong bài thơ Lên Sáu cho các em vỡ lòng của Tản Đà Nguyễn khắc Hiếu soạn một thế kỷ trước. Tổ chức Triết học Việt Nam theo Tây phương thì:

Bản thể là Nhân và động cơ là Nghĩa. Phát xuất cao nhất là Tinh thần Huyền thoại nhân cách hóa ra Tiên và Rỗng đại biểu cho Âm Dương hay Trời và Đất thành về thứ 3 của Tam Tài, Thiên Địa Nhân. Lý tưởng hay cứu cánh của Người cũng là Tiên và Rỗng.

Đó là Nhân Bản có những đặc tính sống theo Nhân Tính và Nhân Chủ biến những vật chất Khách quan vào đời sống Người có nhân quần xã hội có Nguồn là Quốc Tổ vừa Người vừa Thần hay Tâm là Lạc Long Quân và Âu Cơ.

Nhận thức luận cho rằng Tam Nhân đi theo các Nguyên tắc của Nhân Đạo, Nhân Sinh, và Nhân Cách được Tản Đà trình bày tỉ mỉ những Quan hệ trong xã hội giữa người với người và với Trời Đất.

Phương Pháp và Hành Động luận dựa vào Dịch học hay Duy sinh là Âm Dương ma sát tạo ra Bát Quái và Đạo học là Một sinh hai, Hai sinh ba, Ba sinh ra Vạn Vật. Vào xã hội, lấy câu: “Hữu thiên địa, nhiên hậu hữu vạn vật, hữu vạn vật nhiên hậu hữu phu phụ, nhiên hậu hữu phụ tử, quân thần, bằng hữu” (có trời đất rồi sau mới có vạn vật, có vạn vật rồi sau mới có vợ chồng, mới có cha con, vua tôi, bè bạn).

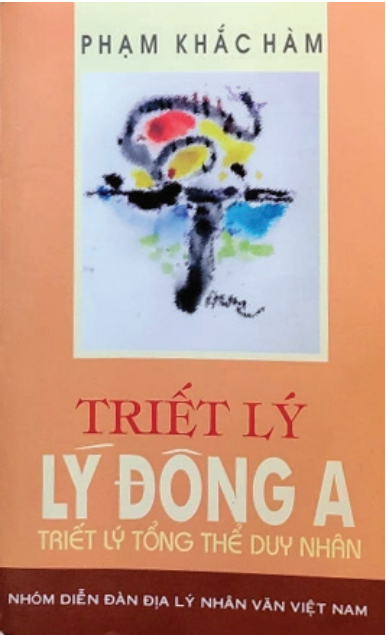
Công cụ Lý luận thì theo Lão Tử: Mất Đạo thì cần Đức, mất Đức thì cần Nhân, mất Nhân thì cần Nghĩa, mất Nghĩa thì cần Lễ, và mất Lễ thì chỉ còn Pháp luật. Tiến bộ của Loài Người là đi từ Pháp trị sang Đạo trị. Đó cũng là Đạo lý của Chính trị với quan điểm tuần hoàn của Lạc Chế.

Văn minh và Hiệu quả luận là sự Thái bình Thịnh trị phép Vua thua lệ Làng và trật tự Nhất Sĩ Nhì Nông khi cần thì Nhất Nông Nhì Sĩ và Con Vua thì lại làm Vua nhưng khi Dân tình đất nước nổi cơn thịnh nộ thì con Vua lại đi Quét Chùa là đi Tu dưỡng rèn luyện học lại từ đầu.

Nhân Sinh, Xã Hội, và Vũ Trụ Quan được Tản Đà Nguyễn Khắc Hiếu liệt kê tỉ mỉ cho bài học Vỡ Lòng để bắt đầu Làm Người và Tu dưỡng rèn luyện Suốt đời.

Cho nên, theo các cụ Lý Đồng A và Phan Bội Châu, nếu không thông được Triết học Đông Tây Kim Cổ để đem áp dụng vào cho đời sống thực tiễn kiến thiết lại đất nước thì không khác nào vẫn giống họ là những “Người mù cưỡi Ngựa mù” không có gì đáng hãnh diện ngoài sự Nhận thức của Đại Bi gồm cả Thương, Buồn và Khờ là Từ Bi, Bi Ai, và Bi Hải. Chọn một con người lý tưởng vô sản làm mục tiêu hay cứu cánh thay cho lý tưởng Rỗng và Tiên, không phải là một sự lựa chọn khôn ngoan.

Phạm Văn Oanh 73

LÊN SÁU

(Tân Đà Nguyễn Khắc Hiếu)

Sách quốc ngữ - Chữ nước ta.
Con cái nhà - Đều phải học.
Miệng thì đọc- Tai thì nghe,
Đừng ngủ nhè -Chớ lấu tấu
Con lên sáu - Đang vỡ lòng.
Học cho thông - Thấy khô mắng.
Trong trời đất - Nhất là người.
Ở trên đời - Hơn giống vật
Con bé thật - Chưa biết gì.
Còn ngu si - Phải dạy bảo
Cho biết đạo - Mới nên thân.
Sau lớn dần - Con sẽ khá.
Ai đẻ ta - Cha cùng mẹ.
Bồng lại bế - Thương và yêu
Ở nương bao - Con phải ngắm.
Áo mặc ấm - Mẹ may cho
Cơm ăn no - Cha kiếm hộ.
Cha mẹ đó - Là hai thân.
Hai thân là - Là thân nhất.
Trong trời đất - Không ai hơn
Con biết ơn - Nên phải hiếu.
Nghĩa chữ hiếu - Đạo làm con
Con còn non - Nên học trước.
Đi một bước - Nhớ hai thân.
Con còn nhỏ - Có mẹ cha.
Lúc vào ra - Được vui vẻ
Con còn bé - Mẹ hay chiều.
Thấy mẹ yêu - Chớ làm nũng
Đã đi học - Phải cho ngoan.
Hay quấy càn - Là chẳng hiếu.
Con còn bé - Mẹ hay lo.
Ăn muốn cho - Lại sợ độc
Con ốm nhọc - Mẹ lo thương.
Tìm thuốc thang - Che nắng gió
Con nghĩ đó - Sao cho ngoan.
Hay ăn càn - Là chẳng hiếu.
Anh em ruột - Một mẹ cha.
Mẹ đẻ ra - Trước sau đó

Cùng máu mủ - Như tay chân.
Nên yêu thân - Chớ ganh tị
Em coi chị - Cũng như anh.
Trước là tình - Sau có lễ.
Người trong họ - Tổ sinh ra.
Ông đến cha - Bác cùng chú
Họ nội đó - Là tông chi.
Cậu và dì - Về họ mẹ
Con còn bé - Nên dạy qua.
Còn họ xa - Sau mới biết.
Người trong họ - Có bề trên.
Lạ hay quen - Đều phải kính
Có khách đến - Không được đùa.
Ai cho quà - Đừng lấy vội
Ông bà gọi - Phải dạ thưa.
Phàm người nhà - Không được hỗn.
Con bé dại - Mãi vui chơi.
Muốn ra người - Phải chăm học
Miệng đang đọc - Đừng trông ngang.
Học dở đang - Đừng có chán
Học có bạn - Con dễ hay.
Mến trọng thầy - Học chóng biết.
Dạy con biết - Phép vệ sinh.
Ăn quả xanh - Khó tiêu hoá
Uống nước lã - Có nhiều sâu.
Áo mặc lâu - Sinh ghê lở
Mặt không rửa - Sinh u mê.
Đang mùa hè - Càng phải giữ.
Các giống vật - Thật là nhiều.
Như con hươu - Ở rừng cỏ
Như con chó - Nuôi giữ nhà.
Con ba ba - Loài máu lạnh
Loài có cánh - Như chim câu.
Còn loài sâu - Như bọ róm.
Cây và cỏ - Có khác loài.
Trông bề ngoài - Cũng dễ biết
Như cây mít - Có nhiều cành.
Lúa, cỏ gianh - Có từng đốt

Còn trong ruột - Lại khác nhau.
Vài năm sau - Con biết kỹ.
Đá bờ sông - Không sống chết.
Không có biết - Không có ăn
Không người lẫn - Cứ nằm đây.
Như đá cuội - Như đá xanh
Như mảnh sành - Như đất thó.
Các vật đó - Theo loài kim.
Các loài kim - Tìm ở đất.
Nhất là sắt - Nhì là đồng
Làm đồ dùng - Khắp trong nước.
Như vàng bạc - Càng quý hơn
Đúc làm tiền - Để mua bán..
Ai có vụn - Là người giàu.
Vốn xưa là - Nhà Hồng Lạc.
Nay tên nước - Gọi Việt Nam
Bốn nghìn năm - Ngày mở rộng.
Nam và Bắc - Ấy hai miền
Tuy khác tên - Đất vẫn một.
Lào, Miên, Việt - Là Đông Dương.
Đầu trị nước - Đức Kinh dương.
Truyền Hùng Vương - Mười tám chúa
Qua mấy họ - Quân Tàu sang.
Vua Đinh hoàng - Khai nghiệp đế
Trái Đinh, Lý - Đến Trần, Lê.
Nay nước ta - Là nước Việt.
Chữ nước ta - Ta phải học.
Cho trí óc - Ngày mở mang
Muốn về vang - Phải làm lụng.
Đừng lêu lổng - Mà hư thân
Nước đang cần - Người tài giỏi.
Cố học hỏi - Để tiến nhanh.
Vừa ích mình - Vừa lợi nước.
Chớ lùi bước - Là kẻ hèn.
Cre : ST

(Nguyễn Hàm ẩn hành)

MỘT THỜI ÁO TRẮNG

bổng dung Saigon đẹp lạ
là ..em , áo trắng đi qua
là em. là em ..ngày cũ
phù hiệu trường Q của ta...

vẫn là em của ngày xưa
tóc thả trong gió hương đưa
áo trắng..một thời áo trắng
kỷ niệm đong đầy : trường xưa

cám ơn em về chiều nay
áo trắng dịu dàng bay bay
cho ta nhớ về ngày cũ
khăn sô..thẻ bài..trên tay

chiếc phù hiệu trường : vô giá
một thời áo trắng đi qua
tình yêu nào còn trăn trở
nhớ hoài trường Q chúng ta..
-----kimthanh-----

THỜI ÁO TRẮNG

**tặng bạn bè , áo trắng trường Q.
* tặng riêng 73 nhé*

ai cũng có một thời áo trắng
để mà yêu thương, để nhớ trong đời
chị có cả một thời khăn sô trắng
cùng bạn bè áo trắng nhớ khôn nguôi

ngôi trường ấy ...
như giang tay ôm lại
những mảnh đời gói kín giữa khăn sô
từng viên gạch trên hành lang xám , trắng
cũng lên lời chia sớt những ưu tư

em đâu biết trường xưa của chị
để rưng rưng như chị ngày xưa
mỗi buổi sáng vào trường như thấy lại
hình ảnh Ba qua sắc treillis

ừ , trường chị có người lính gác
áo treillis, giầy botte de saut
cái sắc áo xanh muôn đời không quên được
cổng trường....
...Ba...
....và điệu nhạc chiêu hồn...

người ta gọi chị là “con tử sĩ”
bạn bè có người “con thương phế binh”
mỗi một người trong bọn chị ôm ấp một oai linh
hồn tử sĩ kiêu hùng....
chút kiêu hãnh về người thân quên mình cho đất nước
mỗi người trong bọn chị cũng đầy lòng mặc cảm
những kém cỏi thiệt thua cùng trang lứa trong đời...

bao nhiêu điều....
nói sao hết bằng lời
chị cũng có một thời áo trắng.....

-----kimthanh-----

ĐÀ LẠT VÀ LỤC HUYỀN CẨM

Đà Lạt vào những năm mùa Hè đỏ lửa, cứ vẫn như là cô gái đang tuổi dậy thì , nhiều mộng mơ, và uơm tràn sức sống mãnh liệt . Cái thành phố nhỏ bé này , cũng giống như câu thơ của một nhà thơ viết, tuy là để dành cho thành phố khác , tuy nhiên nếu gắn vào địa dư của Đà Lat ,chắc phần nào cũng có thể na ná ,gọi là cho vẫn về đôi chút :

“ Phố núi cao,phố núi mù sương,
Phố xá cây xanh trời thấp thật buồn...Đi dăm phút lại về chốn cũ...
«...

Nếu những ai đã sống ở Đà Lạt lâu năm, chắc hẳn nhớ con đường Võ Tánh nay là Bùi Thị Xuân, con đường uốn quanh, lượn bắt đầu từ ngã năm Đại Học chạy dài qua Trường Nữ Trung Học Bùi Thị Xuân, Qua trường Đại Học Chiến Tranh Chính Trị, qua trường Bồ Đề cũ và trải dài qua nhà dòng Donbosco cho đến cuối bùng binh của Hồ Xuân Hương là hết (Một bên về phía tay phải là nhà hàng Thanh Thủy),vuơn dài qua bên kia là` đường Đinh Tiên Hoàng ...

Vào những năm ấy, Sinh Viên khắp nơi miền Nam đổ về học tuy nhiên, gần nhất vẫn là Sài gòn, thường học trên Đà Lạt, hình như với Model lúc đó là Bộ môn Chính Trị Kinh Doanh, với mái tóc dài rất là Hippie, thi thoảng chấm ngang cổ, Quần thì loại quần Pát, ống loe,càng to mới gọi là càng Mode . The Beatles ,John Lennon, gần như được giới thanh niên trẻ, và tri thức rất ưa chuộng, và đi vào cuộc sống hàng ngày , ảnh hưởng phần nào không nhỏ trong trào lưu nhạc trẻ của thành phố .

Lục Huyền cẩm , là tên của một quán cà phê, đồng thời cũng là nơi hội tụ những thân hữu cũng như bạn bè của Lê Uyên và Phương, quán nằm về phía bên tay phải của con đường Võ Tánh xưa (Bây giờ tên Bùi Thị Xuân) nếu đi từ hướng Trường Đại Hoc CTCT xuống, nếu như đi từ đường Phan Bội Châu rẽ tay trái qua con đường Võ Tánh , hoặc ven theo con đường Nguyễn Thái Học ,qua Thanh Thủy và đi ngược lên con dốc Võ Tánh .

Phía trước quán , cũng như mọi ngôi nhà trên Đà Lạt, những cây tường Vi ,có những hoa nho nhỏ màu hồng ,quần quanh hàng rào, rất dễ thương và xinh xắn, bên góc trái là cây Phúc Sinh (Còn gọi là loài hoa Trạng Nguyên) cây thường cao khoảng từ mét rưỡi trở lên, thường thi nhánh cây và lá màu xanh , tuy nhiên càng về mùa đông,không hiểu vì lý do nào đó , lại trở sang một màu tươi đỏ thắm , ở giữa nhụy màu đỏ , và bên dưới là hàng lá màu xanh thắm ,

Bọn nhỏ chúng tôi thuở ấy , thật ra mà nói không ít thì nhiều rất thích về đàn địch , trống kèn . Mà ngày ấy thì nhạc nhiều vô kể , nhưng rộng rãi và phổ biến nhất vẫn là Phạm Duy, cùng

một số ca khúc rí rả trên các làn sóng radio(mà sau này khi lớn lên mới biết đó la loại nhạc phản chiến ...) ...lại một thiết thời nữa vì rằng nhỏ hơn Anh những mười mấy năm, cho nên biết Anh là Nhạc Sĩ , và nhà của Anh. (Vì nhà của tôi chỉ cách nhà Anh khoảng hơn hai phút đi bộ).

Bên này đường là nhà tôi và ngó xéo qua kia là nhà của Anh, đứng từ lan can nhà tôi, ngó xéo qua nhà Anh rõ môn một , chỉ vương gốc cây lý , không hiểu các Bạn còn nhớ tới loại cây Lý này không nhỉ ?!Thoảng đã hơn ba mươi mấy năm, không hiểu,gió loại cây này còn tồn tại trên thành phố cao nguyên này không ? Cây khá là cao, có chạc ba và khá vững chắc, loại cây này còn được gọi là cây Đào Tiên, chắc có lẽ là một huyền thoại nào đó ngày xa xưa chẳng ?!Tuy nhiên,cây Lý (nói hơi dân gian một tí) , lại có một kỉ niệm vui vui đối với chúng tôi , bọn trẻ con một thời...vì đây là loại cây ăn trái ,khi quả to, chín dần, ngả sang màu trắng hồng, ngọt lịm, thơm, rất thơm ngon khi cắn ngập vào rặng, để cảm nhận hết cái hương vị mỹ miều mà ai đó đã đặt cái tên là là quả Đào tiên .

Thời đó , chúng tôi hay đọc những loại chuyện : Xi Trum, có lão Gà Mên Phù thủy , cũng như là hiệp sĩ cao bồi Lucky Luc ke, với những màn bắn súng nhanh như chớp, và kết cục thường nghiêng về điều thiện, và điều không hay là dành về điều ngược lại, kết thúc câu chuyện thường là những kết thúc có hậu ..

Thuở ấy, vào những buổi sáng mai ,khi hơi sương còn giăng giăng trên cảnh cây, ngọn lá, là những tháng năm hè đầy ắp những kỉ niệm xa xưa , đồn Tây ban cầm cũng chẳng lạ gì với tôi cho lắm,và không hiểu vì mền cô bé có mái tóc ngang vai, với đôi mắt hơi buồn buồn hay là vì chút lãng

mạn, phong cách của người đàlat thắm vào con người , tự lúc nào cũng chẳng biết, mò mẫm từng từng,từng từng và sau cùng nần nì mãi , với chút tiền ký cốp ăn sáng để dành hàng ngày , mà quyền tự học Tây Ban cầm đã lọt vào tay tôi lúc nào cũng chẳng hay...

Tiếng chim hót chuyển cảnh vào mỗi buổi sáng , trong không khí ban mai đầy ắp mộng mị lãng du ấy,xéo qua phía tay trái là nhà của cô bé tên Nguyệt, gốc người Bắc gia giáo, như ngày xưa ấy...và cứ mỗi buổi sáng ra cô bé đi mua thức ăn sáng rất đúng giờ , trong hơi sương hơi se lạnh, đã làm cho tôi cũng đột nhiên trở thành người học trò chăm chỉ học đúng theo từng nốt nhạc réo rất ấy...Thời gian vui kéo dài va trải dài theo mùa hạ, và mùa thu lại phải tạm chia tay để trở về Sài gòn học hành...

Nhắc đến Lê Uyên Phương , tự dừng một thoáng nhớ về quán Lục Huyền Cẩm của Anh , quán tuy nho nhỏ nhưng rất ấm cúng với phong cách nghệ sỹ, thường thi rất đông về ngày cuối tuần, vâng chỉ tiếc một điều là lứa tuổi chúng tôi chưa cảm nhận được hết những tinh hoa , những thăng hoa trong dòng nhạc của anh, tuy nhiên mền mộ cũng như một cảm tình rất sâu lắng trong lòng để dành riêng đến Anh, như một Fan ái mộ, dòng nhạc của anh, dòng nhạc Lê Uyên Phương, hay cũng một phần bởi lẽ cùng con người đàlat nên tinh cảm ái mộ này trong tôi ngày càng sâu đậm hơn , như trải dài theo những khúc quanh, những con đường nhiều hoa cỏ của Đà lat,mà ở đó con người và thiên nhiên rất gần gũi nhau, cây hoa , cỏ lá , con lạch , hồ nước , nhánh cây ngọn cỏ , như hài hòa, như thắm sâu vào tâm hồn của nhau .

Viết tại Sanjose,

ĐINH LÊ

FAMILY...

Dear Lord,
Please tell my family I love them,
In my heart they're my golden gems.
Please give my brother eternal happiness in his life,
And have him marry a beautiful, loving wife.

Please let my parents live a long happy life together,
And enjoy many great experiences forever.
Please help discipline my brother to do good in school,
And help him overcome obstacles that can be real cruel.

Please make my parents proud of my accomplishments,
Please show them that I love having them as my parents.
I hope you hear my prayer,
I know you're with me all the time, and everywhere.

Phạm Đăng Lan là ái nữ của anh Phạm Văn Oanh QGNT73. Dưới đây là một vài bài thơ của cháu Phạm Đăng Lan viết lúc 12 tuổi. Bây giờ cháu đã là một nha sĩ cho trẻ em gần thành phố Los Angeles, tiểu bang California.

ANOTHER DAY...

We all have our happy day,
When everything seems to go the right way.
Then there are times when some things go wrong,
And the day just seems so long.

We'll all get days where we're frustrated,
Our day then becomes complicated.
There are those who even get furious,
That's when things get serious.

When life gets too hard to think straight,
Just remember to listen to your heart and believe in your faith.

THE FOUR CONCEPTS...

Life is like a rose,
Showing its beauty as it grows.

Friendship is like a rainbow,
Full of colors and always glows.

Love is like a waterfall,
Never ending or dull.

Happiness is like the sun,
Always warm and fun.

To achieve these four important concepts,
Follow the right path step by step.

LIFE IS...

Life is like a raindrop,
It's a struggle to get to the top.

Life is like a flower,
Growing with every hour.

Life is like an ocean,
Unpredictable with all its commotion.

Life is like a mountain,
An obstacle capable of driving some insane.

Life is like a present,
A wonderful gift that God has sent.

What you do with your life is your choice,
You just have to make sure your listening to the right voice.

BACK IN THE DAY...

I love life back when we were just kids,
When nobody cared about what we did.

We were so carefree,
No worries about what we were going to be.

We'd play games day and night,
We didn't care about what was wrong or right.

We'd adventure in the snow and grass,
But we've grown out of that stage much too fast.

Now we're teenagers,
Thinking we need cell phones and pagers.

Finding much too many problems,
Without much help to solve them.

Listening to older and much wiser voices,
Making many decisions and important choices.

Carving away at our lives' stone,
Shows us how much we have grown.

Đại học Cal State Fullerton, quận Cam, Cali là một trong hai đại học tại nam Cali có Phân khoa Digital Art, Hội Họa - Kỹ Thuật Số.

Triển lãm digital art của Thụy Dzu, hậu duệ QGNT tại ĐH Fullerton, nam California

Hội họa, từ hàng ngàn năm qua là nghệ thuật diễn đạt ý tưởng của loài người trên giấy, vải, tường . . . bằng viết, cọ, dao . . . Nghệ thuật, hay mỹ thuật theo cách gọi của người Sài Gòn hồi xưa, tạo nên những tác phẩm, tiếng Anh gọi chung là Fine Art, lâu dần phát triển thành nhiều trường phái khác nhau. Khi tranh vẽ đưa vào truyện dân gian, hài hước, hành động kiểu siêu nhân, super heroes . . . thì nó biến thành truyện bằng tranh, tiếng Anh là comic book, Nhật là manga . . . sống động thu hút hàng triệu người qua sách báo, phim ảnh . . .

Khoảng thời gian 1960 khi điện toán, điện tử lên ngôi một số họa sĩ rũ bỏ lối vẽ truyền thống để sử dụng kỹ thuật số, digital art, với các dụng

cụ (hardware) như stylus (pen) để vẽ trên màn hình lớn, nhỏ (tablet), phối hợp với các ứng dụng (software) định sẵn và giữ lại trên máy điện toán (vi tính).

Năm 1973 Video Arcade, máy chơi game điện tử đầu tiên Pong, tức đánh Ping Pong điện tử với 2 cái vợt qua lại chậm rì ra đời, kích hoạt cơn sóng video games khắp nơi thu về hàng tỉ đô la. Dần dần các hãng Atari, Nintendo, Sony . . . tung ra các “máy chơi” nhí xài các games mới linh hoạt, sống động hơn như : Pac-Man, Donkey Kong, Mario Brothers, Zelda, Mine-craft . . . cho máy điện toán cá nhân hay video arcades, tiệm chơi game . . . làm hàng triệu gamers già, trẻ, lớn, bé . . . say mê !

Lớn lên như một gamer thời đó, Nguyễn Thụy Dzu, một hậu duệ QGNT, với năng khiếu hội họa, văn chương . . . tốt nghiệp cử nhân khoa học tại Đại học UC San Diego, làm kỹ sư điện tử cho một công ty điện tử tại thành phố. 9 năm sau chán ngán công việc khô khan, sẵn hăng đóng cửa, Thụy Dzu lao mình vào ngành hội họa.

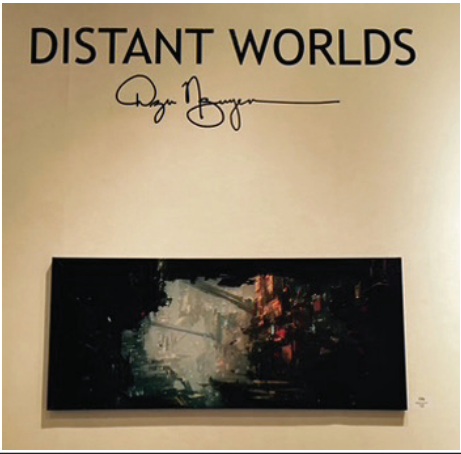
Sau mấy năm tầm thầy học đạo anh trở thành họa sĩ quen vai mang giá vẽ, tay lấm cọ sơn, quơ quào digital art . . . được vào Học viện Mỹ Thuật San Di-ego, SD Art Institute, Mesa College . . . dạy hội họa. Cuối cùng đi vẽ games điện tử cho vài hãng làm games, kể cả Sony. Mấy năm sau Thụy Dzu tiếp tục lên Đại học Fullerton, nam Cali học lấy bằng Thạc sĩ Mỹ Thuật , Master of Fine Art Phân khoa Kỹ thuật Số !

Như một biểu hiệu thành đạt, buổi triển lãm tranh kỹ thuật số, digital art tại Đại học Fullerton, nam Cali của họa sĩ Thụy Dzu đã mang chủ đề : Distant Worlds, Những Thế giới Xa Vời . . . với những họa phẩm vẽ bằng

kỹ thuật số đem in trên giấy . . . để người xem thả hồn bổng bênh đến những nơi thật xa, vượt không gian, thời gian, không bến bờ, giới hạn . . . cũng là nền của những games điện tử sau này ! Hiện Thụy Dzu là giáo

sư hội họa dạy online, đồng thời là trưởng nhóm họa sĩ làm games vùng Bắc Mỹ và Mã Lai của hãng Sony.

Triển lãm tranh digital, kỹ thuật số của Thạc sỹ Nguyễn Thụy Dzu tại Đại Học Fullerton, California

Hôm QUA ĐẠO PHỐ GẶP HUYỀN

Xin nói ngay, tựa đề bút ký “Hôm qua đạo phố gặp Huyền” không có dính dáng gì đến một ai đó tên Huyền, chỉ là mấy ngày nay mình lầm nhầm bài hát “Lá thư đô thị” của Tuấn Lê. “Thư trước Hùng gửi thăm tôi, nhằm ngày thi sắp tới nên chưa trả lời, ...”, câu chuyện bắt đầu từ một lá thư của bạn Mai Viết Khánh (Q.73), người bạn đồng lớp năm xưa ở trường Q. Thế rồi cái máu thơ thần nổi lên.

Nhận được thư của bạn Mai Viết Khánh (Q.73) khi mình đang bạn giúp một khóa học ở thị trấn Phước Long nay thuộc tỉnh Bình Phước. Khánh nhắc mình viết cho Đặc San của trường QGNT. Công việc dạy học khá bận rộn nhưng bỗng nghe nhắc đến trường và bạn bè mình không khỏi bàng hoàng thương nhớ.

Mình nhận lời giúp khóa học này vì đề tài khá hấp dẫn đối với mình, nhưng cũng vì Ban Tổ Chức cho mình

biết khóa học sẽ tổ chức tại Đồng Xoài, một trong những địa danh không thể quên được của thế hệ chúng ta, thế hệ sinh ra và lớn lên trong chiến tranh, thế hệ những con người mà cha anh, bạn bè, khoác màu áo trận.

Những ngày sống tại Đồng Xoài, ngoài những giờ lên lớp và giờ soạn bài, mình miên man nghĩ về những anh em, bạn bè mình đã đến đây, đã gục ngã tại chiến trường này, cuộc chiến huynh đệ tàn sát lẫn nhau, và bao nhiêu dân lành vô tội đã chịu thiệt thòi, những cái chết oan ức. Những Thánh Lễ mình dâng mỗi ngày tại nơi này không bao giờ mình quên lời khấn cầu cho các anh linh đó, cả hai miền.

Đây là lần thứ hai mình trở lại Đồng Xoài, nhưng lần này mình lưu lại nhiều ngày và được dâng Thánh Lễ cầu nguyện mỗi ngày, lần trước mình đi theo chương trình thăm viếng các anh em thương phế binh VNCH. Một chuyến đi ngắn ngày, thật nhanh để được thăm nhiều người và cũng thật

nhANH để không bị quấy rầy bởi an ninh địa phương, vì các ông TPB ở rải rác nhiều nơi và cũng vì kiếp nghèo nên trôi dạt về các vùng xa vắng heo lánh, chuyến đi đó mình đã đến tận Bù Đăng, Bù Đốp, An Lộc, Tổng Lê Chân, ... những địa danh vang tiếng một thời, những địa danh ghi đầy những dấu ấn đau thương.

Mười năm về trước khi mình đến nơi này, rừng Cao su bạt ngàn, gió nóng khô khốc, lần này đến quang cảnh đã khác hẳn, rừng Cao su vẫn còn nhưng dọc theo bìa rừng ven đường đi, nhà cửa đã cất lên san sát, có dân cư thì có cửa hàng buôn bán, nhiều nhãn hàng thành phố đã xuất hiện, nhưng vẫn là một thú phố thị miền xa, bóng người thưa thớt và gió vẫn thổi nóng như ngày nào.

Sau khóa học mình ghé thăm một linh mục thân quen, nghe tin đổi ra miền này mà mình chưa có dịp gặp, Giáo xứ ngài trông coi thuộc một địa danh không kém khốc liệt: Hớn Quảng. Thế hệ sau không biết gì về chiến tranh và đổ vỡ. Gặp một vài bà lớn tuổi đi dự Thánh Lễ, hỏi thăm được biết là các bà năm xưa tham gia vào lực lượng thanh niên xung phong, vượt tuyến qua ở bên kia sông, nay trở về với xóm làng sống đời dân thường, vì có tham gia cách mạng nên có lương hưu sống qua ngày, với nụ cười hồn nhiên các bà cho biết “không đi không được cha ơi, đêm họ về bắt đi”. Khí hậu vẫn khô khốc và nắng cháy, sản phẩm nông nghiệp chỉ Cao su và Điều mà thôi, xứ sở của Điều nên quà mang về thành phố là các hộp Điều.

Mình hỏi vị linh mục về y tế

địa phương, đơn sơ ngài cho biết ở tỉnh thì có bệnh viện Bình Phước, ở đây thì có trạm xá, nhưng trình độ y tế kém lắm, dân nghèo thì chịu thôi. Khi về mình có chú ý đến các tiệm thuốc Tây, nó nhỏ và lạnh lẽo cùng với bụi đỏ ven đường.

Chương trình đi ủy lạo các anh em TPB-VNCH đã đưa mình đi đến nhiều nơi mà ngày trước chỉ nghe qua các bài hát của Trần Thiện Thanh, mình đã được đến Dakto, Chư Phrong, Đức Cơ, vào tận chân đồi Charlie, có 3 vị TPB-VNCH trú ngụ tại thị trấn Charlie, ngày ấy việc leo Charlie còn nghiêm ngặt và rất khó khăn, nhờ người dẫn đường có bạn làm kiểm lâm nên dẫn mình vượt qua các trạm để lên cứ điểm, đứng giữa đất và trời chỉ biết tưởng nhớ và nguyện cầu cho các chiến sĩ đã bỏ mình tại đây.

Trong một hành trình khác mình đến Quảng Trị, theo chân các bạn hữu trong giới điêu khắc vào dự trại điêu khắc trong cổ thành Quảng Trị, người ta bảo không mảnh đất nào không có xương máu của các chiến binh, một người bạn điêu khắc kể lại rằng khi đào đất để làm móng xây bệ tượng, móng bệ tượng thì đâu có sâu, chỉ cần xuống nửa mét là được, và họ đã gặp một bộ cốt. Mình đến Chư Prong nghe dân đi làm Cà Phê kể việc gặp các bộ cốt là chuyện thường.

Sẵn đường từ Quảng Trị mình theo quốc lộ 1 ra Đồng Hà, lên Cam Lộ, rồi Lao Bảo, ... từng bước ngậm ngùi đi lại những chiến địa năm xưa. Và những giòng sông nữa, những con sông miền trung đầm thắm, thơ mộng nhưng đã gánh chịu bao nỗi khổ đau

của dân tộc, ai đã đến Bến Hải để chiêm nghiệm nỗi đau của dân tộc Việt, bây giờ người ta đã xây một cây cầu mới để nối lại hai bờ sông, nhưng đến bao giờ người ta mới quên được hình ảnh “con đò vĩ tuyến”? Đến bao giờ mới quên được câu hát “Mẹ thương con ra cầu Ái Tử, ...” (Lối về đất mẹ - Duy Khánh), “Giòng Mỹ Chánh nước sông mùi hôi tanh ...” (Những vùng đất mang tên anh – Thanh Sơn), tội nghiệp con sông đẹp ranh giới giữa Huế và Quảng Trị, con sông có những ngọn tre xà xuống ven sông, đu đưa theo gió chiều tiếng sáo.

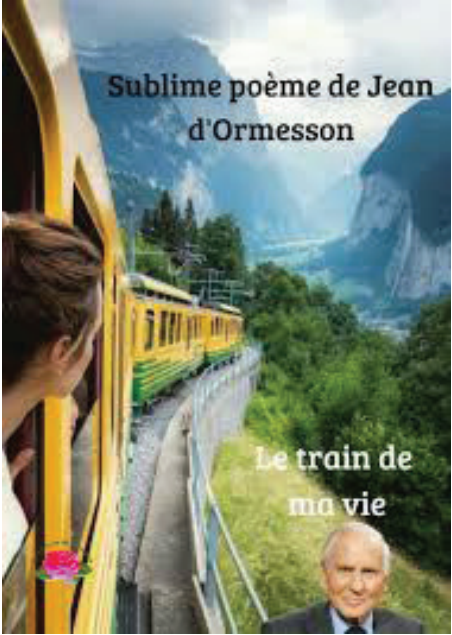
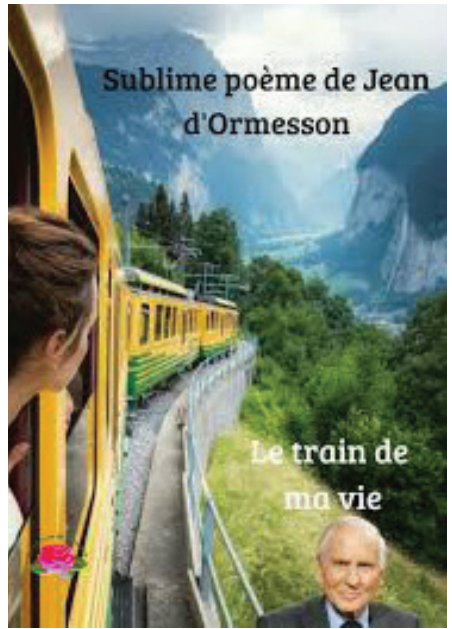
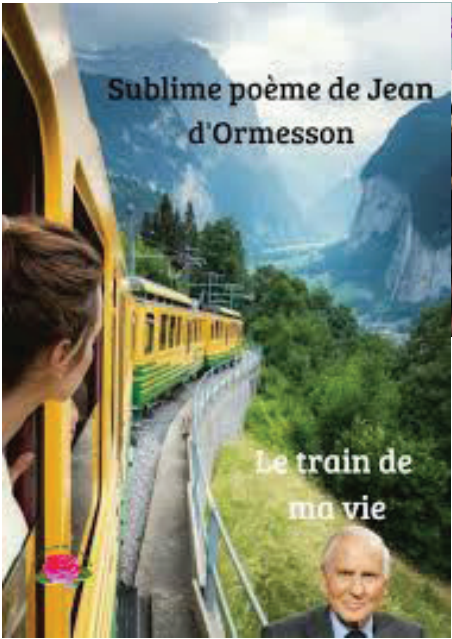
Chiến tranh như vậy đó, gần 20 năm chúng ta bị nướng vào trận chiến đau thương, cha anh, bạn bè chúng ta bỏ mình đâu đó trong các địa danh của đất nước, vết đau cứ còn cửa mãi vào thân phận, 50 năm rồi vết đau không lành nổi.

Đã 50 năm trường đổi tên, đã 50 năm anh em bạn bè trăm ngả, Ai Tín cứ dồn dập ngày một nhiều trên trang nhà, bạn bè đứa còn đứa mất, tóc ngả sương hợp mặt thưa dần.

Ba năm nay hình ảnh từ Ukraine lan đi làm ký ức đau buồn của chúng ta chỗi dậy, mỗi ngày, mỗi ngày, mình tha thiết cầu nguyện cho hòa bình sớm vãn hồi, chiến tranh sớm chấm dứt, những hình ảnh đau lòng không còn nữa, không còn những đứa trẻ như thế hệ chúng mình cho đến cuối đời vẫn không quên được những vằn khăn tang.

Sai gòn, ngày 5 tháng 3 năm 2025.
Phạm Trung Thành, Q.73

Le Train De Ma Vie

A la naissance, on monte dans le train et on rencontre nos parents.
Et on croit qu’ils voyageront toujours avec nous.
Pourtant, à une station, nos parents descendront du train,
nous laissant seuls continuer le voyage...
Au fur et à mesure que le temps passe,
d’autres personnes montent dans le train.
Et ils seront importants : notre fratrie, amis, enfants,
même l’amour de notre vie.
Beaucoup démissionneront (même l’amour de notre vie)
et laisseront un vide plus ou moins grand.
D’autres seront si discrets
qu’on ne réalisera pas qu’ils ont quitté leurs sièges.
Ce voyage en train sera plein de joies, de peines, d’attentes,
de bonjours, d’au-revoir et d’adieux.
Le succès est d’avoir de bonnes relations avec tous les passagers
pourvu qu’on donne le meilleur de nous-mêmes.
On ne sait pas à quelle station nous descendrons.
Donc vivons heureux, aimons et pardonnons !
Il est important de le faire, car lorsque nous descendrons du train,
nous devrions ne laisser que des beaux souvenirs a ceux qui continuent
leur voyage...
Soyons heureux avec ce que nous avons et remercions le ciel de ce
voyage fantastique.
Aussi, merci d’être un des passagers de mon train.
Et si je dois descendre à la prochaine station,
je suis content d’avoir fait un bout de chemin avec vous !
Je veux dire à chaque personne qui lira ce texte que je vous remercie
d’être dans ma vie et de voyager dans mon train.

Jean d’Ormesson

Chuyến Tàu Đời Tôi

Gặp cha mẹ trên tàu, khi ta mới sinh ra
Mãi mãi cứ nghĩ rằng, Người sẽ đi cùng ta,
Nhưng bỗng Người xuống tàu, vào một hôm nào đó
Mặc ta chỉ một mình, trên hành trình lỡ dở

Cùng với thời gian qua, bao người khác lên tàu
Toàn những người quan trọng, anh em, bạn cùng nhau,
Con cái, người yêu nữa, cả những cuộc tình sau.
Nhiều người sẽ bước xuống, kể cả mối tình đầu

Để lại khoảng trống vắng, lớn nhỏ chẳng như nhau
Có những người lặng lẽ, rời đi tự lúc nào
Chuyến đi tràn niềm vui, cũng áp đầy phiền muộn
Với bao nhiêu ngóng trông, chào mừng và tiễn biệt
C
Có được niềm thân thiết, là chuyện rất thành công
Nếu như ta cứ vẫn sống bằng cả tấm lòng
Ta nào đâu biết được, mình sẽ xuống khi nào
Nên cứ sống vui vẻ thương yêu, tha thứ nhau
Hãy nên làm như vậy, vì khi ta xa rời

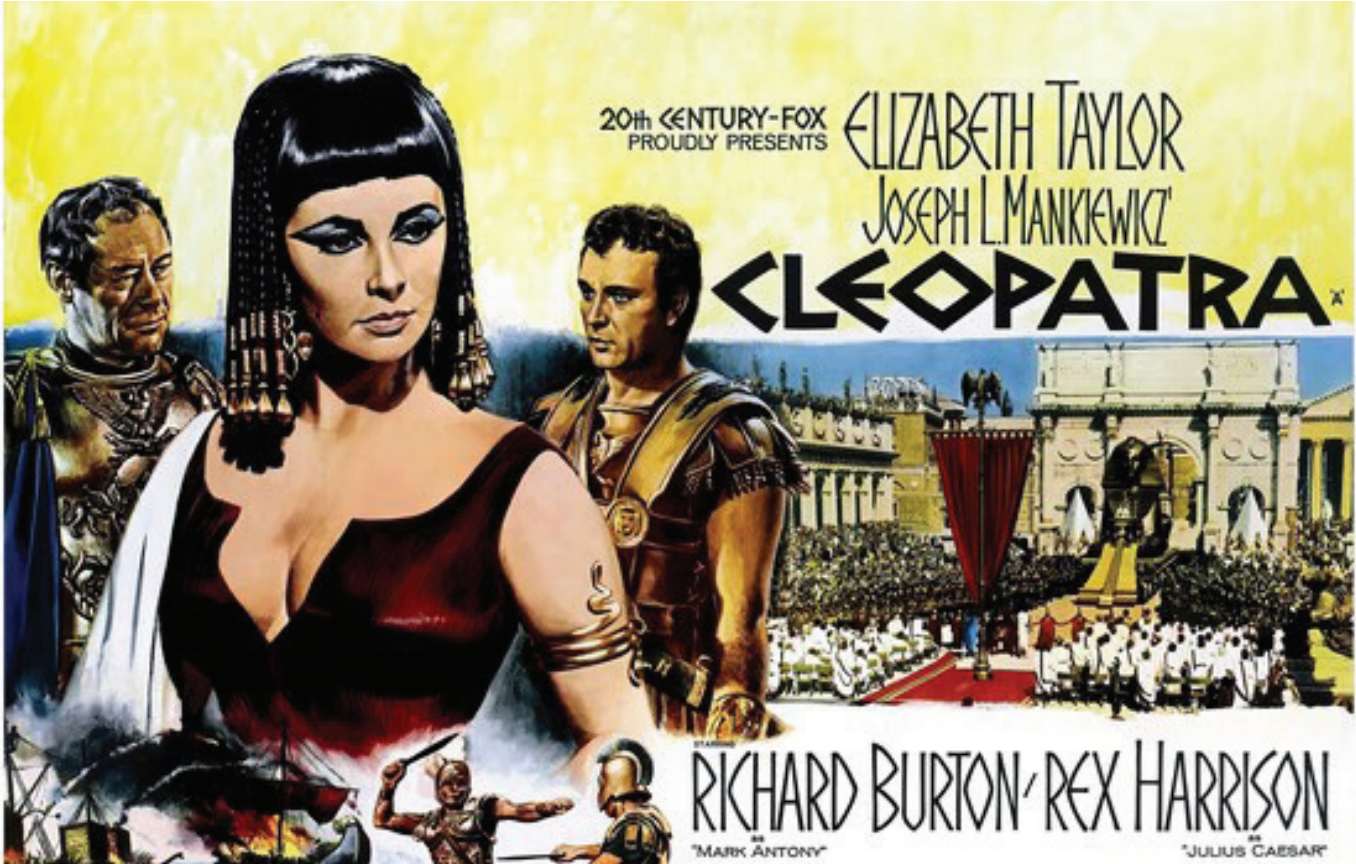
Còn những kỷ niệm đẹp, gởi lại cho mọi người
Vui với gì ta có và cảm ơn trời cao
Cuộc hành trình thật đẹp, và cảm ơn lẫn nhau
Đã cùng ta trên chuyến hành trình vào xưa sau

Nơi ga đời sắp đến, nếu ta phải xuống rồi
Thật vui vì đã được cùng đi với mọi người
Chân thành cảm ơn bạn, khi đọc những dòng này
Đã đến trong đời tôi, cùng đi một chuyến dài
phan nhật tân dịch

Jean d’Ormesson 1925-2017

Jean d’Ormesson được bầu vào Hàn Lâm Viện Pháp năm 1973, khi chiếc ghế thứ 12 bị bỏ trống sau cái chết của Jules Romains. Khi Claude Lévi-Strauss mất, ông trở thành Khoa Trưởng Hàn Lâm Viện năm 2009. Ông mất ngày 5/12/2017, thọ 92 tuổi. Ông cũng là Chỉ Huy Trưởng Liên Đoàn Danh Dư của Pháp, được trao tặng giải Ovid năm 2010.

Các tác phẩm tiêu biểu:
Au revoir et Merci (1966)
La Gloire de L’Empire (1971)
Au Plaisir de Dieu (1974)
Dieu, sa vie, son oeuvres (1981)
C’était bien (2003)
C’est une chose eltrange à la fin que le monde (2010)

BÊN BỜ SÔNG NILE

bài viết từ chuyến đi Ai cập năm 2009, đến nay du lịch Ai cập đã có nhiều điều kỳ thú hơn

tỷ như ngày ấy không được chụp hình trong lăng mộ và bảo tàng, nay nghe nói đã được cấp phép chụp hình trong bảo tàng

dù xưa, vẫn xin gửi, may ra “ mua vui” được khoảnh khắc)

1. Có ai như tôi ?

Cái từ “ Ai -cập “ đã trở nên quyến rũ từ những ngày áo trắng trên ghế nhà trường, từ khi Elizabeth Taylor đóng vai nữ hoàng Cléopatre bên cạnh một Anthony của Richard Burton và một Cesar của Rex Harrison ...

Còn nhớ không ?

mái tóc cắt ngang của Nữ hoàng Ai cập như sắc sảo hơn với đuôi mắt đen đặc trưng Ai cập và đôi mắt tím hiếm có của Elizabeth Taylor

Tôi đến Ai cập từ Moscow

2. Lên đường

Chuyến bay NWS 1901 của hãng hàng không Nordwind Airlines bay từ phi trường Seremetevo C - một phi trường mới của Nga- với màu sơn trùng với màu đặc trưng của Aeroflot, xanh dương và đỏ cam, sẽ đưa chúng tôi đến Hurghada, một thành phố du lịch biển của Ai cập.Vì sợ kẹt xe cộng với tốc độ vèo vèo trên highway, chúng tôi đến phi trường rất sớm. Nhìn hàng dài người xếp hàng ở quầy check in , lòng chột yên tâm vì đến 80% khách ở đây cầm trên tay kẹp bìa Pegas, là tên cty du lịch chúng tôi chọn .

Chuyến bay dài 4 giờ 20 phút

3. Đến rồi

Đã được dẫn đến phi trường bên Ai cập cứ tìm nhân viên có bảng Pegas sẽ được hướng dẫn nhưng ngồi đây, trên máy bay, lòng vẫn nhiều lo lắng ..lo không biết có tìm thấy mấy cái bảng Pegas ?

Lo lắng lắng xuống khi qua một chút đảo nhẹ hạ độ cao, tiếng cơ trưởng thông báo còn 1 tiếng nữa sẽ đáp và như vậy máy bay đang ở trên không phận Ai cập

Con sông Nile ngoằn ngoèo dài vô tận đã hiện ra ,

rồi sa mạc ..cát và cát ...những đụn cát nhiều hình thù

sông Nile nhìn từ máy bay

2 phút nữa

rất thú vị !

làm sao mà bên phải máy bay là sa mạc, vẫn là cát mênh mông màu vàng, màu đen ..nhìn không ra đá hay cát , thế mà bên mạn trái lại là biển xanh mênh mông ...Khách dấy ghế bên phải ngóng cổ nhìn sang bên trái , khách bên phía trái cũng cố nhoài người nhìn sang bên phải...

Pegas đón khách

biển và sa mạc kề bên nhau

Máy bay tiếp đất , đa số là khách Nga nên tiếng vỗ tay truyền thống vang dội trong lòng máy bay như thể hiện nỗi vui bình an như một lời tán tụng, cảm ơn phi hành đoàn

Đi Vietnam Airlines không có cái không khí này .

Xuống phi trường Ai cập mới thấy Pegas làm du lịch chuyên nghiệp ...Chúng tôi không cần tìm người Pegas, người Pegas đã đến tìm chúng tôi ,

Phi trường Hurghada rộng nhưng không hiện đại , chúng tôi di chuyển vào nhà ga bằng bus, nhân viên Pegas đến từng xe đưa phiếu khai hải quan, hướng dẫn vào làm visa - visa Ai cập cấp tại phi trường , 15USD - sau đó cứ theo Pegas, cứ khoảng 50m lại có một nhân viên cầm bảng Pegas...

Ra khỏi khu hải quan , một rừng cờ của các công ty du lịch phấp phới , nhìn mới cảm nhận xứ Ai cập này sống nhờ du lịch mà ! vậy nên vẫn cứ 50m một bảng Pegas để « thượng đế của Pegas» khỏi đi lạc

Shuttle bus của Pegas đưa chúng tôi về khách sạn

Đường xá mới xây dựng , rất đẹp và sạch với những hàng chà là xinh đẹp chỉ thấy trong các poster

đường về khách sạn

Biển Đỏ là đây

Sa mạc 40 năm dân Chúa đi qua cũng là đây

Khách sạn , đẹp tuyệt vời hơn cả mong đợi , dạng resort, từng căn nhà nhỏ riêng biệt cho một phòng đôi .

Vẫn nhân viên của Pegas hướng dẫn chúng tôi vào re-ception , ngồi đó , uống nước cam ...

hành lý và mọi thủ tục khác đều do Pegas thực hiện.

Nhân viên khách sạn y hệt người mẫu của kem đánh răng Hynos, làn da đen bóng nên hàm răng cười tươi càng trắng sáng, chỉ khác áo body màu cam sáng , ấm của một địa trung hải, sao tự nhiên bỗng nhớ những trái cam đỏ au Hy Lạp , hương hoa cam và một Bouboulina của Nikos Kazantzaki

7:10 ăn sáng , 7:10 ăn tối , thật dễ nhớ , khác nhau AM và PM

Lần đầu tiên trong 3 tuần lại tận hưởng một đêm đen

Moscow không có đêm đen

St Peterburgh lại càng không có

Đêm trắng làm người ta không buồn ngủ dù mệt rã rời, giấc ngủ hình như không thú vị bằng đêm đen

Đêm trắng , những giấc mơ hình như không dám chui ra..mọi suy tưởng từ thẳm sâu trái tim dường như tắc nghẹn

Bây giờ là đêm đen ...mộng mơ nhảy múa và điệu nhạc nào mơ hồ từ đáy hỗn trời dậy....” Ngồi đây nhìn lên trời cao sáng rỡ , giấc mơ êm êm nồng thắm tình đôi lứa ta ...” Một Reverie nhẹ nhẹ của Chopin chăng? hay ...” xin đời sống cho ta mượn tiếng, xin cho cơn mơ thêm dài một chuyến. Cuộc tình trôi mau còn lưu luyến..còn đắng cay, còn hận , còn đau “ của một tình khúc người nhạc sỹ họ Vũ ? ...

4. Luxor

Dậy sớm

khoảng trời đầy tiếng chim

Hôm nay chúng tôi đi Luxor

Luxor, nơi từng là thủ đô Thèbes huyền thoại của Ai Cập cổ , được UNESCO công nhận là di sản văn hóa thế giới từ năm 1979, Thèbes nổi tiếng nhờ di sản đặc biệt của các đời pharaon còn tồn tại đến ngày nay như đền Karnak, đền Luxor, thung lũng các vị vua, thung lũng các hoàng hậu và những bức tượng Memnon.

Thung lũng các vị vua và thung lũng các hoàng hậu là quần thể hầm mộ của các pharaon sau Ramesses II, các hoàng hậu và con cháu . Cleopatre không được tính vì người Ai Cập không công nhận bà là nữ hoàng

Hợp đồng đã ký , giờ khởi hành , xe đến đón chúng tôi là 5:05 am , chính xác đến từng phút.

5:00 , phần ăn sáng đã được đóng gói chờ chúng tôi ở reception .

Ai Cập 96% là sa mạc, chỉ có 4% đất tụ dân bên bờ sông Nile.

Khu lăng tẩm Luxor thuộc tỉnh Luxor, đây là vùng đất trồng trái cây tốt nhất Ai Cập vì khí hậu tốt. Cây trái sản vật ở đây đi khắp Ai Cập (Luxor cách Hurgadha hơn 200 cây số, mất 4 giờ xe bus) Luxor còn xuất khẩu trái cây ra thế giới , dù ở đây mỗi năm chỉ mưa 2 lần , mỗi lần khoảng 15 phút! (vậy là đã rất tốt, có nhiều vùng đất ở Ai Cập này chưa bao giờ biết mưa là gì !)

Nước tưới cây , phục vụ nông nghiệp, chính là từ con kênh chuyển nước từ sông Nile.

Dọc theo hai bên đường, những thửa ruộng bậc bậc ngàn xanh ngát.

Chính phủ đã cho đào con kênh này và mỗi thửa ruộng đều như đánh dấu sở hữu là một máy bơm đang bơm những dòng nước tung bọt trắng xoá vào hệ thống tưới tiêu cho ruộng vườn nhà họ và gần như ở mỗi điểm đặt máy bơm ấy đều cột một con lừa .

Lạc đà và lừa , con đường đi Luxor nằm giữa sa mạc , từ trên máy bay nếu bạn thấy một đường chỉ đen thẳng tắp, nhỏ như cọng chỉ giữa mênh mông cát thì đó chính là nó, con đường đến Luxor, về Cairo, vào Safari...

Người Ai Cập quan niệm có một cuộc sống đời thứ 2 sau khi chết, do vậy các vua chúa, các pharaon xưa xây lăng tẩm cho mình như một sự chuẩn bị cho cuộc đời thứ hai này. Trong hầm mộ sẽ có đủ tiền , vàng ...và mọi điều cần thiết cho cuộc sống ; cả quần áo, vòng vàng , đồ trang sức, giường ngủ, xe ngựa...và cả các mỹ nữ .

Vì hầm mộ có vàng bạc nên những lăng tẩm đầu tiên được xây dựng luôn bị cướp mộ , đa phần do những người tham gia xây dựng mộ .

Sau này, hầu như những người tham gia xây dựng đều bị chôn theo mộ nhưng những pharaon vẫn chưa thể yên tâm vì việc cướp mộ vẫn còn; từ đó , việc xây dựng mới lên một trình độ là xây mộ giả , tạo các hầm mộ đầy mê cung

Sau nữa, các pharaon nghĩ đến việc xây hầm mộ ở những nơi không có lối đi để không ai nhớ đường đến đó nên chọn xây hầm mộ nơi sa mạc (chẳng biết có đúng các pharaon xưa có suy nghĩ, có tâm tình như vậy không nhưng guide người Ai Cập đã kể cho chúng tôi như vậy , mà muốn trở thành guider trong tour cho khách nước ngoài họ phải theo đuổi 4 năm cho cử nhân ngoại ngữ và 3 năm cử nhân lịch sử Ai Cập , anh ấy kể rằng chỉ riêng để mục “ bảo tàng Ai Cập” đã hết một năm rưỡi . Đây là một nghề rất “ hot” nhưng cũng thật dày công học tập ; để lại chúng tôi có một guide rất chuyên nghiệp . Thật cảm ơn anh)

Khu hầm mộ Luxor ở giữa sa mạc và là khu hầm mộ duy nhất ở Ai Cập còn giữ được nét nguyên thủy, giữ được đầy đủ mọi vật trong hầm mộ

Đường nhựa phẳng lì, màu nhựa còn mới nguyên...và đặc biệt ở Ai Cập, các lề đường, tiểu đảo, barie đều được sơn vạch trắng đen , màu vạch sơn cũng ghi dấu ấn các pharaon.

Quá khứ đè nặng lên hiện tại và hiện tại không bao giờ được quên quá khứ, nhà thơ Gamzatov từng viết:” Nếu anh bắn vào quá khứ bằng súng lục thì tương lai sẽ bắn vào anh bằng đại bác” những người Ai Cập đang gìn

giữ và tự hào về quá khứ của họ, chuyến xe hôm nay đang mang chúng tôi đến quá khứ ấy của họ và phải chấp nhận gian khổ để tìm tòi ...Nắng, gió, cát sa mạc và chuyến đi dài vào quá khứ.

Chỉ nhìn thấy trong tranh, hôm nay chúng tôi mới thấy cây dầu, những cây dầu của vườn Dầu trĩu buồn, của Con Người đau đớn khi môn đệ phản thầy, cái buồn đau và yêu thương của Con Người đón nhận về mình cái chết cho chúng nhân bội bạc,tội lỗi, xấu xa

Cũng chỉ mới thấy cây chà là lúc liu trái ở khách sạn, giờ chúng tôi thấy người ta thu hoạch chà là; những chùm chà là được bọc trong lưới đỏ và khi chà là chín, trở màu đen nhánh sẽ được chặt xuống nguyên chùm trong túi lưới .

Chà là bạt ngàn.

Bây giờ chúng tôi cũng mới biết những cây chà là tô điểm dọc đường phố Hurghada được đưa về từ Luxor. Chúng được chăm sóc cẩn trọng để lớn lên , làm thành nét độc đáo Ai Cập trên thành phố nghỉ dưỡng này, một thành phố trẻ, khu trọng điểm kinh tế về du lịch mới xây dựng 40 năm nay. Giá mỗi cây chà là đem về đến Hurghada là 100USD. Tiền tỷ đã đổ ra xây dựng khu nghỉ dưỡng độc đáo đậm nét Ai Cập và rất sang trọng, tiện nghi nữa.

Con kênh dài 500km dẫn nước từ sông Nile nhìn thấy rõ hơn khi chúng tôi vào địa phận tỉnh Luxor. Hai bên đường , như đã nói, là chà là bạt ngàn với những túi lưới đỏ bọc những chùm quả, là những cây dầu tán rộng và phượng vĩ , phượng vĩ ở đây đỏ rực rỡ như màu phượng vĩ quê nhà và còn có phượng vĩ hoa màu vàng cam trong veo chói lên trong nắng nữa.

Điểm xuyết trong màu xanh cây lá là những ngôi nhà nhỏ xíu, thấp lè tè với một cửa ra vào hình vòm và hai cửa sổ vuông vắn , bé tẹo hai bên . Những ngôi nhà như vậy lọt thỏm phía xa trong ruộng bậc .

Nhà nhỏ không phải vì họ nghèo khó. Nhà có đất canh tác ở Ai Cập được kể là giàu rồi! 96% sa mạc , chỉ có 4% đất canh tác dọc sông Nile mà !

Ở Luxor, trẻ con học phổ thông xong thường ở nhà làm ruộng giúp cha mẹ, không học cao lên nữa .

Ở đây, cánh thanh niên cũng thường cưới sớm , vì không phải lo tiền mua nhà, không cần tặng vàng bạc gì cho cô dâu.

Nhà của người Ai Cập ở đây thường làm mái bằng, là nhà

trệt , sau đó khi dựng vợ gả chồng cho con cái sẽ xây chồng thêm một tầng ..rồi một tầng ...vẫn thấp lúp xúp . Chúng tôi thấy nhà trệt nhiều nhất, có nhà 2 tầng , 3 tầng (bao nhiêu tầng là bấy nhiêu đứa con đã lập gia đình) cá biệt có căn 5 tầng nhưng vẫn không cao hơn căn nhà 2 tầng ở Việt Nam , tầng nào , căn nào cũng kín mít chỉ với một cửa ra vào hình vòm và 2 vuông cửa sổ bé tẹo ...chẳng biết ngôi nhà cao nhất sẽ chồng lên bao nhiêu tầng !

Phúc lợi xã hội đặc biệt tốt! người dân Ai cập , nếu đi làm , lúc về hưu sẽ nhận lương y như khi còn đi làm nhưng ở Luxor, đa số dân chỉ làm ruộng .

Trừ khu nông nghiệp Luxor, ở Cairo thì muốn lấy vợ phải mua nhà , không được thuê và phải có tiền cho cô dâu, tiền tổ chức tiệc

.Tuổi lấy vợ khoảng 22 nên các chàng trai ở Cairo, từ 16 tuổi phải tích cực làm việc để đủ tiền cưới vợ . 16 tuổi là tuổi được cấp thẻ nhân thân (tương tự như ID) thẻ này 7 năm đổi một lần , trên thẻ ghi tên .

Tên của con trai Ai cập gồm tên chính - tên cha - tên ông chú người Ai cập không có tên họ .

Cũng ở Ai cập này, theo luật thì chú rể không thấy mặt cô dâu cho đến tận đêm động phòng ! Quen nhau cũng chỉ thấy đôi mắt , tuy nhiên , đó chỉ là “ theo luật “, là lý thuyết ...vì “ chỉ cần bố mẹ đừng biết là được tuốt “ ! Cho hay, thời nào và ở đâu, bố mẹ cũng là những người dễ dụ và bị qua mặt vèo vèo .

Đã đến lối rẽ vào khu đền ...Màu sắc du lịch đã thấy rõ ở một khu khách sạn cao tầng hoàn toàn tương phản với những căn nhà lúp xúp trên đường chúng tôi qua.

Điểm đến đầu tiên của chúng tôi là đền Luxor.

Guide của Pegas theo chúng tôi từ Hurghada dặn dò những điều cần thiết vì anh sẽ bàn giao đoàn chúng tôi cho một guide khác , chuyên về Ramsesses và Luxor. Thật thú vị với cách tổ chức chuyên nghiệp cho tour văn hoá của Pegas.

Đền Luxor là một quần thể đền thờ nằm ở bờ đông sông Nile thuộc thành phố Thebes cổ xưa và Luxor, Ai Cập ngày nay, được Pharaon Amenhotep III xây dựng vào năm 1400 TCN, là nơi Pharaon Hatshepsut, một pharaon nữ, thờ thần Amun.

Trong tiếng Ai Cập, nó được gọi là *ipet resyt*, nghĩa là “nơi

linh thiêng phía nam”.

Đây cũng là nơi làm lễ đăng quang của các vị vua trên thực tế lẫn lý thuyết (như trường hợp của Alexandre Đại đế, người từng khẳng định lên ngôi tại Luxor nhưng có lẽ chưa bao giờ đặt chân tại đây).

Đến Luxor với háo hức diện kiến chân dung Ramesses II, một trong những pharaon vĩ đại, quyền lực và được ca tụng nhiều nhất trong lịch sử Ai Cập

tượng Ramesses II, pharaon vĩ đại của Ai cập, ở đầu gối tượng là tượng nhỏ, vợ ông, nữ hoàng Nefertari

Trước ngôi đền là cột tháp obelisk cao vút được xây dựng bởi Ramesses II. Cột tháp được trang trí cảnh những chiến thắng của Ramesses (đặc biệt là trận đánh ở Kadesh); các Pharaon sau này, nhất là triều đại Nubian 25, cũng ghi những chiến thắng của họ ở đó.

Trước đây có 2 obelisk nhưng ngày nay trước Luxor Temple chỉ còn một, obelisk còn lại đang nằm ở Place de la Concorde, Paris. Thập phần thú vị :)

Những người đến thăm đền ngày nay có thể nhìn thấy trước ngôi đền một ngọn tháp bằng đá hoa cương hồng cao 25 mét.

mặt tiền đền Luxor và cột Obélisque

(Về hành trình lịch sử đưa cột obelisk này từ Luxor về Pháp, sau chuyến đi , tôi tìm được câu chuyện như sau :

“Cột tháp Obélisque quảng trường Concorde trước đây là một trong hai cây cột trước cửa đền Louxor. Tháng 5 năm 1830, phó vương Mohammed Ali quyết định tặng cả hai cây cột cho Charles X, vua nước Pháp khi đó. Chỉ có một cây cột được đưa về Paris và người nhận cuối cùng là Louis-Philippe I, vị vua thay thế Charles X sau cuộc Cách mạng tháng Bảy năm 1830. Nhằm mục đích di chuyển món quà tặng 227 tấn, các kỹ sư người Pháp phải đóng một con tàu bằng qua biển Địa Trung Hải, sông Nile và sông Seine. Con tàu dài 43 mét, nhưng chiều cao phải dưới 9 mét để có thể đi qua dưới các cây cầu của Paris. Được đóng ở xưởng Toulon, con tàu mang tên Louxor nhổ neo vào ngày 15 tháng 4 năm 1831 với 136 người, khoang tàu trang bị đủ dụng cụ cần thiết: ván, xà, ròng rọc, dây thừng... Ngày 23 tháng 12 năm 1833, sau 12 ngàn km, trong vòng 2 năm rưỡi, Louxor về tới Paris. Phải tới 3 năm sau cây cột mới được dựng ở giữa quảng trường. Bệ cũ của cột được tạc tượng 16 khỉ đầu chó với đã được đưa vào bảo tàng Louvre và thay thế bằng một khối điêu khắc đá mới. Ngày 25 tháng 10 năm 1836, với sự có mặt của vua Louis-Philippe I cùng hơn 200 ngàn người, cây cột được dựng giữa quảng trường Concorde. Tổng cộng, phải tốn mất 5 năm rưỡi và hơn một triệu franc để cột từ đền Louxor được dựng giữa quảng trường Concorde. Ngày 22 tháng 1 năm 1937, cây cột được công nhận là công trình lịch sử. “

(theo <https://yeudulich.com/diem-tham-quan/FRAPAR39/cot-thap-obelisque>)

Đền Luxor từ ngoài vào chia 3 khu : cổng vào - hành lang và nơi để xác Pharaon Hatshepsut

Lối vào chính dẫn tới khu phức hợp của ngôi đền trước đây được trang trí hai bên bởi sáu pho tượng khổng lồ của Ramesses II-bốn tượng ngồi và hai tượng đứng-nhưng ngày nay chỉ còn tồn tại hai tượng ngồi.

Tượng Ramsesses II ngồi , nếu chú ý sẽ thấy một tượng nhỏ xíu bên đầu gối, đó là vợ ông ; vì pharaon luôn được xem như thần nên tượng người vợ không thể tạc to ngang bằng, hơn nữa tạc kế bên và bé nhỏ cho thấy sự thần phục và được che chở bởi Ramsesses II.

Người Ai cập cổ đại đã dựng đền , dựng cột, dựng tượng và dựng cả huyền thoại .

Một Luxor bị chôn vùi dưới những lớp cát nóng rẫy của sa mạc, một ngày đã ngoi lên ...Ngành khảo cổ trình cho thế giới một đền đài nguy nga , 12 pho tượng Ramsesses II khổng lồ cả đứng , cả ngồi ...Những pho tượng cảm nín hàng trăm năm , giờ đây như sống lại và dấu có tượng cụt tay, mất đầu vẫn đẹp và giữ nguyên vẹn sự oai hùng bên cạnh những hàng cột đá uy nghiêm

Qua cổng, khoảng sân rộng với hành lang hùng vĩ những cột đá choáng ngợp

16 cây cột, cao 16 m , vòng tròn chu vi đến 5 người ôm , cách khoảng cỡ 1m/ 1 cột

Choáng ngợp

bao quanh là tường

tường với những bức vẽ , vẽ các Thần của Ai cập ...thần sông Nile, thần hạnh phúc, thần chết, thần quyền lực ...đang dâng lễ vật lên Thần Amun, vị thần lớn nhất.

Sau lưng người con thần Ra, tượng của Amenhotep III, của Tutankhamun cùng vợ, là một căn phòng có hàng trăm cây cột như một hồ sậy đá nở rộ. Những cột đá ở đây không vĩ đại như hàng cột hành lang nhưng làm choáng ngợp bởi cái hàng hàng lớp lớp ...hàng trăm cây cột, không đếm nổi. cũng cao như thế, những bệ đá chân cột cũng phải khoảng 2m vuông , san sát , uy nghi và áp đảo .

hình vẽ trên tường đền Luxor

Ồi chào! cái vĩ đại của các vị Thần, của những pharaon .

Đây là khu dâng lễ vật để vào lăng mộ , nơi cất xác pharaon Hatshepsut, một nữ pharaon trị vì Ai cập lâu nhất .

Sân mênh mông, nắng chan hoà, dường như thần Mặt trời của người Ai cập đến để nhận các pharaon về cuộc đời thứ 2 của họ ...

Tường quay trở ra là già từ đền Luxor ...nhưng vẫn còn một Ai cập huyền bí chờ đợi chúng tôi: trước cửa ngôi đền là đại lộ danh tiếng: Avenue of the Sphinx., con đường nhân sư.

Nguyên thủy, con đường này dài 3km với các tượng Sphinx sắp hàng hai bên, nối liền Luxor Temple với ngôi đền to nhất Ai Cập: Temples of Karkak, ngôi đền của các ngôi đền.

Giờ đây , dưới ánh nắng chói chang , dãy tượng Sphinx không còn nguyên vẹn , theo guide, còn khoảng 68 con chia đều 2 bên, im lặng nằm thẳng hàng như thấp thêm cái uy nghiêm nơi vùng đất của các vị Thần

Nếu còn được trở lại Luxor lần nữa , chúng tôi mong muốn sẽ đến đây vào một buổi chiều , chắc nắng sẽ dịu đi ..biết đâu những bức tượng Sphinx sẽ trở mình , kể cho nhân gian nghe một điều gì đó đã từng là bí mật của ngàn ngàn năm qua.

5. Tượng khổng lồ Memnon

Rời đền Luxor, chúng tôi đến thăm thung lũng các vị vua và thung lũng các hoàng hậu .

Bỏ xe, chúng tôi xuống thuyền qua bờ tây, xe sẽ lại đón ở bên kia sông Nile. Tất cả các lăng mộ đều ở bờ tây, phía mặt trời xuống , phía mặt trời đi ngủ.

Cũng là những con thuyền nhỏ đưa khách sang sông như những con thuyền trên dòng Hậu giang nhưng sao lòng bồi hồi khó tả...

Nước sông Nile xanh, màu xanh lá mạ và trong veo, như những tảng sương sâm trong vắt, mịn màng.

Con sông Nile, sự sống của Ai cập, chúng tôi đang đi trong chính dòng sông Nile ấy !

Gió sông mát rượi .

Một không gian tĩnh lặng ...chỉ còn tiếng nước ì oạp hai bên mạn thuyền

Những bậc thang cẩm thạch đỏ au đưa chúng tôi lên bờ , con đường dốc có vô số những người Ai cập mặc áo choàng bán hàng lưu niệm mời chào ..

Phần mệt vì leo dốc, phần thời gian ít ỏi, chúng tôi rào bước cho kịp đoàn người về xe.

Trên đường đi, chúng tôi ghé thăm hai bức tượng đá Memnon nằm ở phía tây thành phố Thèbes.

Đây là vết tích còn sót lại của một ngôi đền rất lớn vào thế kỷ XVIII. Hai tượng này là hiện thân của Pharaon Ai Cập, với tư thế ngồi trên ngai, hai bàn tay đặt trên hai đầu gối. Mỗi bên chân của tượng, có hình mẹ và vợ vua. Hai bức được tạc bằng đá granite, cao 18 m và nặng hơn 1300 tấn. Theo thần thoại Hy Lạp, Memnon là hoàng tử xứ Euthiopie, đã tham dự trận chiến thành Troy và bị Achille giết. Hai bức tượng này là hiện thân của hai anh em ruột: Memnon và Emathion

Người ta kể rằng , vào mỗi sớm bình minh, khi ánh nắng đầu tiên chạm vào hai pho tượng thì một tượng sẽ thổi sáo và tượng kia phát ra tiếng động. Cho đến ngày người La Mã xâm chiếm Ai Cập, vì hiểu kỳ hoàng đế La Mã Septimius Severus đã cho phá hai bức tượng ra (khoảng năm 200 sau Công nguyên) để tìm hiểu nhưng không khám phá được bí mật của người Ai Cập. Kể từ đó, sau khi được lắp ráp lại, cả hai bức tượng đều câm lặng cho đến ngày nay.

tượng khổng lồ Memnon

6. Thung lũng các vị vua & thung lũng các nữ hoàng

Qua khỏi hai tượng đá khổng lồ, chúng tôi đặt chân đến thung lũng các vị vua. Đây là một bãi sa mạc rộng mênh mông nằm dưới chân dãy núi Libya đổ ra hướng thung lũng sông Nile. Các vua pharaon chọn nơi đây làm nơi yên nghỉ của mình. Có khoảng 63 vị vua thuộc triều đại thứ XVIII - XIX - XX (niên đại khoảng từ 1539 - 1075 trước Công nguyên) được chôn cất ở đây.

Các ngôi mộ được xây chìm dưới lòng đất, chìm sâu trong cát. Lối vào là các cửa hầm nhỏ.

Ở đây không được chụp hình , nếu chụp lén, bị bắt gặp , bạn sẽ bị tịch thu , xóa thẻ nhớ và nộp phạt .

Guide đưa chúng tôi vào hầm mộ của Ramsesses III, con trai Ramsesses II.

Sau khi nhận vé vào , cả đoàn chúng tôi đi qua một cổng an ninh nghiêm ngặt y hệt cổng an ninh phi trường ..Vượt con đường nhựa nóng rẫy, lên dốc, chính thức đưa bước chân vào vùng cát sa mạc , một khuôn hình chữ nhật bé xíu hiện ra : lối vào hầm mộ ...nơi này không nắng nhưng vẫn nóng ghê hồn . Một người trong y phục áo choàng xám xanh tay cầm những tờ bìa khoảng 2 bàn tay, đưa cho những người trong đoàn; đã được guide dặn trước đã số chúng tôi đều từ chối , vì nếu bạn cầm tờ bìa có tác dụng như một cái quạt giấy đã chiến nhằm xua đi phần nào cái nóng thì lúc ra khỏi hầm mộ , bạn sẽ bị đòi trả phí đấy .

Hầm mộ thật đẹp ...những bức vẽ đường nét như ở khu đền Luxor vừa rồi nhưng được tô màu rất đẹp , họ còn bao kính quanh các bức vẽ để bảo vệ , các góc đều có máy chỉnh độ ẩm và ánh sáng .

Thứ tự vào một hầm mộ cũng cố, hành lang, hai ngách vào hầm phụ, nơi dâng lễ vật cúng tế và hầm mộ chính. Hầm mộ chính đặt một quan tài đá hình xác ướp ..Lần đầu tiên trong đời, chúng tôi “ đến gần ” một pharaon Ai cập mà trước giờ chỉ đọc trên sách, xem trên film ...không biết cuộc đời thứ 2 của các vị ấy đã bắt đầu chưa ?

Ra khỏi khu mộ trong thung lũng các vị vua , chúng tôi đến thung lũng của các hoàng hậu trong cái nắng , nóng đeo đuổi.. Đây là nơi chôn cất các hoàng hậu, con gái, đôi khi là con trai không kế vị của các vua pharaon. Người ta tính được có ít nhất 80 ngôi mộ cổ nằm dưới thung lũng này, trong số đó có mộ của hoàng hậu Nefertiti nổi tiếng

về nhan sắc, vợ của vua Ramsesses II. Ông là vị vua pharaon thứ 3, vương triều thứ XIX, được xem là một trong những vị vua vĩ đại có quyền lực và được ca tụng nhất trong lịch sử nước Ai Cập.

Chúng tôi vào mộ hoàng hậu Nefertiti, kiến trúc cũng tương tự. Ở ngôi mộ này, các nét vẽ bị tàn phá nhiều hơn, nhưng ở hầm mộ phụ, các bức vẽ thần sông Nile và đi thuyền trên sông Nile rất rõ và đẹp. Gam màu xanh biển mát rượi và màu cam nhạt như phủ phấn chan hoà các bức tường từ ngàn năm trước ..

Lên dốc, xuống dốc... những bước chân bị cát nóng trĩu kéo đưa chúng tôi đến hầm mộ Pentawer, con trai của Ramsesses III. Đây là khu hầm mộ lớn và sâu nhất nơi thung lũng hầm mộ này.

Những ngôi mộ này đều đã được ghi đầy đủ tên tuổi và vị trí nơi đến Ramsesses II nên mới biết mà khai quật.

Rời Luxor, trở về Hurghada, thành phố đáng sống nhất Ai cập, những cánh buồm trắng điểm lệt trên mặt biển xanh ngắt xua đi cái nắng nóng của một ngày đi tìm quá khứ.

Trời đầy sao, chòm Orion

với chiếc thắt lưng hình thành bởi 3 vì sao thẳng hàng sáng rõ trên màu trời lam đậm của sa mạc

Người ta kể rằng 3 kim tự tháp Khufu, Khafre và Menkaure trong quần thể khu kim tự tháp Giza nằm thẳng hàng với ba ngôi sao tạo nên chòm thắt lưng của Orion và đường đi xuống lòng Giza, còn gọi là Kheops, kim tự tháp lớn nhất, lăng mộ của pharaon Khufu, hướng thẳng tới sao Bắc đẩu có tên Alpha Draconis.

Ai cập còn biết bao điều huyền bí, như cát trong sa mạc mênh mông kia ..

và lòng người, cũng chất chứa biết bao điều ...có thể vẫn sẽ thỉnh lạng cho ngàn năm trôi...hay hy vọng có thể sẽ chia cùng một tri âm tri kỷ vào một buổi đẹp trời nào ...

Ngày mai chúng tôi về Cairo

Cairo với tượng Nhân sư và khu kim tự tháp Giza

Lệ Đường Xưa

Sáng tác:
Tăng Phù Dung - Yên Sang

Bolero ♩ = 72

Đường xưa trái nhựa tim này. Xe lăn ngày tháng hằn sâu vết
tình. Ngậm ngùi thương nhớ xuân xanh. Yêu chi say đắm một lần rồi
xa. Ngày xưa anh về trời mơ. Em xây lâu cát trên bờ biển
xanh Sóng đời vỗ mộng trăm năm. Tàn thu lá đỏ cho trời mưa ngâu.
Thôi ta đã lỡ duyên đầu, nhưng còn mái ấm của người mình thương. Chối
từ người nọ môi hôn. Hỏi ai có biết em buồn hay không.
Tình xưa giấu mãi trong hôn. Mà sao đổi diện người thương hững
hờ. Tương tư trọn kiếp người xưa. Khỏi tình si ấy bao giờ mới tan.

17-6-2023

MiMi Mynhuong

Trang

“Nhiếp Ảnh Nghệ Thuật”

Nguyễn Trung Bảo

Thư cùng quý thầy cô và ACE.

Đặc san năm nay chúng ta có thêm trang “nhiếp ảnh nghệ thuật” ghi dấu ấn sinh hoạt của các anh chị em mê nhiếp ảnh, những tấm hình ghi riêng từng sở trường của các anh chị.

Anh *Trungbao Nguyen* quá xuất sắc qua những tấm hình về múa nghệ thuật ghi lại từng khoảnh khắc giao động của nhân vật và thời gian. Qua anh *Cong le Duc* hình ảnh thật sắc nét, ảnh như tranh vẽ, sống động như cảnh thật. Hình ảnh của chị

MyMy Mynhuong thật lãng mạn và huyền hoặc phẳng phát nét buồn cô liêu.

Và chị *Lyly Cederlot* với những cánh hoa tươi sắc thắm, mùa nào hoa đó cùng vẻ đẹp 4 mùa.

Với anh *Paul Le* người con của Huế qua ống kính của anh nhịp cầu trường tiền với màu xanh chuyển sắc đẹp và thơ mộng làm sao, để cho nhịp cầu gợi thêm thương nhớ trên con sông Hương nước chảy êm đềm....

Thu Hồng nổi tiếng với cảnh đẹp

mùa Thu...những tấm hình mùa Thu của *Thu Hồng* làm cho người ta cảm nhận được hai câu thơ của Lưu Trọng Lư “ em không nghe mùa Thu, lá Thu rơi xào xạc con nai vàng ngơ ngác đập trên lá vàng khô” ...

Thế Lê Văn đa dạng với những phong cảnh anh đã đi qua...anh gợi cho tôi tấm hình cảnh hoàng hôn thật đúng vẻ đẹp “hoàng hôn trong mắt trong”

Anh *Võ Xuân* những khung hình thật bình dị, đi đến đâu anh ghi hình đến đó, những hình ảnh không uẩn khúc...thân tình và thân thiện.

Lyly Cederlot

Cong Le Duc

Thach Q Dinh hình ảnh thật dễ thương nhưng cẩn thận chăm chút từng góc cạnh vuông tròn, đúng với chuyên môn của một Q. Kỹ thuật .

Cuối cùng là hình ảnh của Kim Khánh một nhiếp ảnh sinh sau đẻ muộn, hình ảnh không có gì là nổi bật...

đóng góp cho đặc san 2025 là một tấm hình với tựa đề “ngõ vắng” khoảnh khắc ghi lại một bông hoa trong một buổi trưa Hè vắng lặng... không gian thật quá yên tĩnh dù chỉ là ngọn gió thoảng qua!

Hình ảnh các anh chị gửi về rất nhiều

nhưng vì khuôn khổ bài báo có giới hạn nên đành phải chọn những tấm hình nào đẹp nhất. Cảm ơn ban biên tập đặc san QGNT 2025.”

Kim Khánh Trần Q. 75.
Miền đông Bắc Hoa Kỳ.

Thach Q Dinh

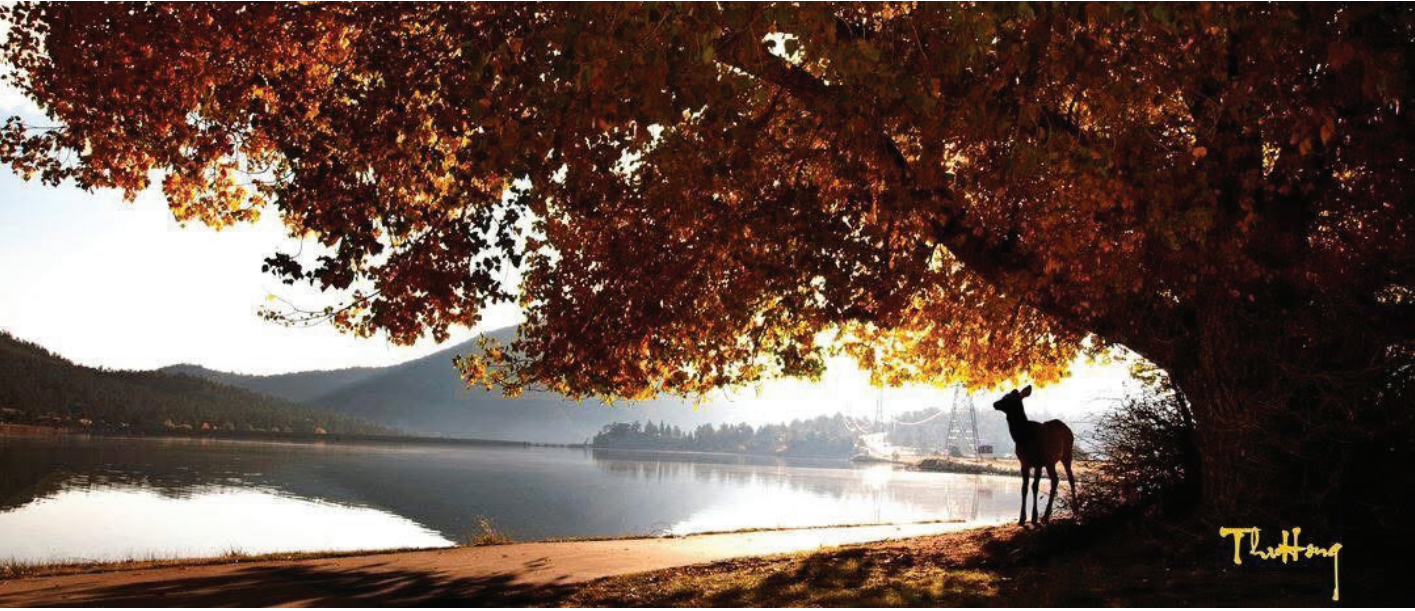

Võ Xuân QGNT Đà Nẵng

Lê Văn Thế

Kim Khánh

Thu Hồng

Kim Khánh

Thu Hồng

Paul Le QGNT Huế

Voyages

*Je voudrais faire des voyages,
Aller très vite, aller très loin...
Je voudrais voir tous les rivages
Des mers que je ne connais point.*

*Mais je n'ai qu'une patinette
Et un petit cheval de bois !
Le cheval a mauvaise tête,
La patinette fuit sous moi.*

*Si j'avais une bicyclette,
J'irais, dès le soleil levant,
Par les routes blanches et nettes ;
J'irais plus vite que le vent.*

*Si j'avais une automobile
Je roulerais au clair matin ;
Je roulerais de ville en ville,
Jusqu'aux murailles de Pékin.*

*Je voudrais une paire d'ailes
Pour m'envoler au ciel profond,
Parmi les vives hirondelles...
Qu'on me donne un petit avion !*

*Ou bien des bottes de septieues...
Car je suis un petit Poucet
Qui voit passer des choses bleues,
Comme si l'Enchanteur passait.*

Ernest Pérochon

Du Ngoạn

*Tôi muốn đi du ngoạn
Đi thật nhanh thật xa
Muốn thăm hết miền biển
Chưa hề biết bao giờ*

*Nhưng chỉ có xe trượt
Và chú ngựa gỗ thôi
Chú ngựa đầu hơi ngốc
Xe trượt tuột bánh rồi!*

*Giả có chiếc xe đạp
Sẽ đi tự bình minh
Qua những đường sạch trắng
Đi hơn trận gió nhanh*

*Nếu có chiếc xe hơi
Lăn bánh lúc sáng trời
Thành phố qua thành phố
Đến Trường thành xa xôi*

*Ước gì có đôi cánh
Sẽ vút lên trời cao
Giữa những đàn chim én...
Như máy bay! Nếu tôi*

*Được đôi hia bảy dặm
Như chú bé Ngón Tay
Thấy màu xanh vun vút
Như Lão Phù Thủy bay!*

Phan Nhật Tân dịch

Ernest Pérochon (1885-1942),

Theo học Cao Đẳng Sư Phạm và trở thành giảng viên ở đây trước khi nhập ngũ năm 20 tuổi. Sau khi bị truy tìm ở mặt trận, ông giải ngũ trở về dạy học. Sau khi tiểu thuyết Nêne của ông được giải Goncourt năm 1920, ông nghỉ dạy và chuyên tâm sáng tác. Ông mất năm 1942 vì đau tim.

Vào sinh nhật thứ 100 của ông, Bộ Văn Hoá Giáo Dục Pháp đã bảo trợ lễ tưởng niệm và các hoạt động văn hoá tại nơi ông đã sinh ra. Nhiều trường học và con đường được mang tên ông.

Bài thơ Voyages được chuyển thành bài hát cho thiếu nhi rất dễ thương, được phổ biến trên YouTube

Q nhà lá vườn

Một sáng chủ nhật năm 67 đang đi trên đường Võ Di Nguy gần ngã tư Phú Nhuận thì gã bị cảnh sát hốt về bót Bà Chiểu, Gia Định ! Tội trạng : tình nghi rút tuổi trốn quân dịch ! Biết mình tuy là học sinh nhưng nước da ngăm đen, vẻ mặt khắc khổ . . . dễ bị lầm là già hơn tuổi thật trên khai sanh, nhất là đầu tóc bù xù, quần ống túm, áo rộng thùng thình . . làm mất cảm tình. Xui thêm cho gã là suốt hai tuần nằm bót không có cách nào nhả gia đình đem giấy khai sinh tới chứng minh mình thật sự vô tội. Không chần chờ, vào tuần thứ ba cảnh sát đưa luôn sang Trung Tâm 3 Tuyển mộ Nhập ngũ làm thủ tục đi quân dịch. Một tháng sau khi gia đình biết thì gã đã là tân binh trong Trung tâm Huấn luyện Quang Trung có số quân, hết thay đổi được,

Sau ba tháng quân trường, gã bị đưa qua Địa phương quân, đổi lên Bình Long, một tỉnh lỵ cách biên giới Việt-Miền chừng 30 cây số. An Lộc là quận châu thành với dăm con phố lèo tèo

đọc ngang, hàng quán, trường học . . . Đại lộ chính rộng thênh thang thưa, vắng với một dải kỷ niệm cao, chơ vơ chính giữa. Đây là vùng cây xanh ngút ngàn, đồi cao, đất đỏ màu mỡ mà vào thập niên 30 người Pháp đã lập đồn điền cao su Hồn Quản với tên Tây : Plantation De Terre Rouge, sau đổi tên là Quản Lợi với một nhà máy sản xuất cao su lớn, phi trường cho máy bay nhỏ lên xuống, một cư xá lớn cho công nhân cao cấp và một làng mái đỏ nhỏ hơn cho công nhân, đa số là phu cạo mủ tuyển từ ngoài bắc khoảng 1929. Xa xa trên những ngọn đồi là các làng thôn nhỏ và sóc (miền trung gọi là bản) của đồng bào Thượng.

Lớn lên, đi học, đàn ca vớ vẩn . . quanh Sài Gòn giờ lên nơi khi ho cò gáy này gã thật chơi với. Đúng là đêm buồn tỉnh lẻ, bài hát không bao giờ bị lính chê ! Đầu tháng 10, đám lính mới trong đó có gã, ngồi trên xe GMC chờ đưa lên quận Lộc Ninh sát biên giới Việt Miên. Chiếc xe nhà binh 10 bánh nổ máy, phun khói sấp lẩn bánh . . .thì một trung sĩ từ Phòng Hành quân hót hải chạy ra vẫy tay ra dấu

ngừng lại !

- Ê . . không đi nữa, mới có giao tranh trên đó !

- Đỡ quá . . .

- Xấu người . . tốt ta . . .

Đám lính mới mừng rơn, trở lại đại sảnh là căn nhà lớn đa dụng để hội họp, sinh hoạt, đồng thời là nơi tạm trú . . . Tuy nhiên ngay lúc đó chương trình học tập đang diễn ra. Cửa mở có thể vô xem hay ngồi ngoài chờ đợi. Đây là chương trình mỗi tháng tiểu khu tổ chức để rèn quân, chỉnh cán, có phần văn nghệ do ban Tâm Lý Chiến phụ trách. Tuy nhiên vì “lý do ngoài ý muốn hay . . vì lý do kỹ thuật . .” như lời phân trần của người điều khiển chương trình, văn nghệ hôm nay thiếu người, màn ca hát thu ngắn vì chỉ có một ca sĩ nhà binh trên sân khấu gồng một hơi 3, 4 bài . . . Trong khi ban nhạc câu giờ bằng vài bản nhạc hoà tấu, Trung úy Thành trưởng ban yêu cầu ai yêu văn nghệ hãy lên giúp vui.

Hát hay không bằng hay hát, gã cảm lòng không được nhào lên, cầm cây đàn thùng độc tấu bản Besame Mucho giựt gân kiểu The Venturers, rồi hát bài Mộng Dưới Hoa nhẹ nhàng . Giọng hát không hay lắm, nhưng cũng không tệ. Tiếng vỗ tay ào ào . . bis . . bis . . vang lên . . gã gân cổ luôn bài The Young Ones của Cliff Richard và ban The Shadows. Tiếng vỗ tay lớn hơn khiến gã ngon trớn làm thêm 2 bài ! Lại vỗ tay ào ào khen thưởng lối chơi nhạc sống động . . . Gã cảm ơn, đi xuống, sượng run lên và nghĩ thầm đây là những bài ruột gã và bạn bè chơi trong mấy cái “bum” ở Sài Gòn dĩ nhiên đúng điệu và êm tai khán giả, kể cả . . . mấy ông lớn !

Gieo gió thì gạt bão, thuốc Lào mà ngáo là ho lao . . . ! Câu “triết lý” cái

lương Hồ Quảng thật đúng điệu ba số 8. Hôm sau chiến sự trên Lộc Ninh có phần dữ dội hơn, nhóm tân binh vẫn nằm chờ tại tỉnh. Nhưng gần trưa gã bị kêu lên Phòng 1 gặp Đại úy trưởng phòng phụ trách về nhân viên ! Không biết chuyện gì, gã e dè bước vô thì thấy Tr. úy Thành cũng ngồi đó. Hai sĩ quan cầm hồ sơ mỏng như tờ giấy per lure của gã, hỏi thêm về tiểu sử, học vấn . . nhất là tài đàn địch, ca hát . . . Đại khái thì gã thuộc loại học khá nhưng mê đàn ca nên vô chuối đập thả ga cái bằng Tú Tài ; có thể đi hạ sĩ quan Đồng Đế sau này hoặc sang năm chịu khó học lại có thể lấy được bằng Tú Tài I đi Thủ Đức luôn. Với một anh lính quèn thì không đến nổi tệ. Rồi giữa nơi chó ăn đá gà ăn muối thần may mắn đã đến với với số phận hẩm hiu của gã : được ở lại làm cho Ban Tâm Lý Chiến (TLC) tiểu khu ! Tuy nhiên trước khi ra Đại úy trưởng phòng 1 cũng lên giọng cảnh cáo: làm ban TLC phải siêng năng nếu không sẽ bị tống lên biên giới trong nháy mắt .

Công việc của ban TLC hay ban văn nghệ nhà banh này không bận rộn nhiều, có phần nhàn nhã để lo những chuyện nhạc nhí từ quốc ca, quân ca đến tình ca quê hương . . . Mỗi tháng ban TLC đi trình diễn văn nghệ đã chiến tại các đơn vị, dân chúng ở 3 quận thuộc Bình Long: Lộc Ninh, Chân Thành, quận châu thành An Lộc . . . Đôi khi ban TLC cũng phối hợp với Ty Thông tin tỉnh và đoàn Dân Sự Vụ mần văn nghệ, đi phát thuốc, tặng sách báo . . . nơi thôn, xã và sóc Thượng. Ngoài trực gác thường lệ ban TLC còn kiêm nhiệm vụ soạn, viết cho tờ báo của tỉnh với nội dung giải trí, nâng cao tinh thần quân cán chính. Riêng gã, là lính mới tò te phải lãnh đủ những việc tạp dịch nặng nề .

Một bữa ban trong khi TLC tới đại sảnh của toà tỉnh làm công việc dọn dẹp, Tr.úy Thành cho hay sẽ trở lại

chỉ dẫn thêm về chuyện trang hoàng cho buổi họp cuối năm do Đại tá tỉnh trưởng chủ toạ với đông đủ viên chức xã, quận, cố vấn Mỹ . . . Xong việc đầu vào đó, bọn gã ra ngoài hành lang nghỉ xả hơi thì thấy hai quân nhân Mỹ to lớn và vài ông xã trưởng đang vất vả nói chuyện với nhau. Cả hai ú ớ, dùng tay làm dấu, chỉ chỗ vào một tờ giấy, không ai hiểu ai . . . Động lòng “nghĩa hiệp” gã bước tới xí xỏ giúp ông Mỹ và xã trưởng. Về mặt hai bên nhẹ đi vì có người thông dịch dùm. Xong việc ông sĩ quan cố vấn Mỹ không quên bắt tay cảm ơn và hỏi tên gã.

Nhóm TLC ngạc nhiên thấy gã ngoài tài đồn ca vớ vẩn còn biết chút tiếng Anh. Tr. úy Thành đã trở lại cũng thấy, hỏi :

- Ê . . biết ông hay hát nhạc ngoại quốc nhưng đầu ngữ ông cũng nói được tiếng Anh khá như vậy ?

- Dạ . . . chó ngáp phải ruồi thôi Tr úy . . ấy là nhờ hồi trung học tôi thích môn Anh văn hơn toán. Gã phân trần.

- Tiếng Anh học ở trung học đầu có bao nhiêu, tôi thấy ông nói nhiều và khá hơn.

- Dạ, năm đầu rớt Tú Tài, mấy thằng bạn chán đời đăng lính còn tôi nhà nghèo đã ra học trường tư ban đêm, ban ngày làm sở Mỹ vài tháng . . Gã lí nhí đáp lại.

- Biết ngay . . phải làm sở Mỹ nói tiếng Anh mới cứng như vậy. Sao ông không đi hạ sĩ quan Thông dịch viên đồng hóa cho khoẻ thân và nhiều lương hơn ?

- Dạ . . tôi bị bắt đi quân dịch

không có lựa chọn nào. Ông thấy nhắc tôi mới nhớ có thằng bạn thân cũng chơi nhạc và hót tiếng Anh. Nhưng nó mê tiền, đã bỏ nhạc để làm thông dịch vật cho cơm no ấm cật. Gã cười rồi tiếp :	Đúng . . . cái này bên hành chánh các ông biết rõ hơn. Tôi chỉ biết sơ về giáo dục vì con của một người bà con là học sinh được được đi Mỹ du học do chương trình USAID đài thọ. Không có chương trình hữu ích này thì không có chuyện con cháu mình đi du học để sau này thành ông nọ bà kia ! Thiếu tá Dân góp chuyện.	USAID. Dân Sài Gòn hay ca là “cái nhà là nhà của ta, U-sét, U-som làm ra” là vậy !
Dĩ nhiên ai cũng cần tiền, tiếng Anh tui biết sơ sơ, nhưng giờ được tay súng tay đàn trong TLC tôi đã quyết định bỏ tiền theo nhạc, biết đâu có ngày mộng nhạc sĩ quèn sẽ thành. Văn nửa đùa nửa thật	Ông phó tỉnh tiếp: Khi cố vấn Mỹ tới thăm mấy thôn xã nghèo, cần giúp đỡ như lương thực bột mì, bột bắp, gạo . . hay vật liệu như tôn, gỗ cho nhà cửa, bàn ghế cho trường học . . họ sẽ về đề nghị lên USAID. Trên đó cứu xét rồi gửi tiền xuống để cố vấn HK mua, đem tới. Hay lâu lâu ta thấy mấy chuyến bay HK chở bột mì, gạo . . đi cứu trợ. Chương trình phát triển Nông nghiệp của họ cung cấp gia súc, lúa gạo . . như mấy con heo Yorkshire ông xã trưởng kia hỏi, là giống heo nái đẻ một lứa được nhiều heo con . . giúp dân tăng gia sản xuất hay lúa Thần Nông có năng xuất cao hơn loại lúa cũ !	- Ha. . ha. Mọi người cười lớn vì câu hát vui đùa. - Nhưng thật sự USAID là chương trình viện trợ phát triển rất hữu ích cho những xứ nghèo. Nhờ nó mà đời sống dân nghèo tốt hơn. Hy vọng không bị cúp đi
Vừa lúc đó Thiếu tá Dân Tiểu khu phó và ông phó Tỉnh trưởng bước tới. Ông Thiếu tá nhìn gã hỏi bằng giọng Nam rặt :		Thiếu tá nói thật to để mọi người nghe:
Họ nói gì với nhau vậy thằng em ?	- Th. úy Thành chen vô : - Tôi nghe hoài về USAID, U .. sơ .. ú. . ó . . gì đó?	- Dân Mỹ thiện cận nghĩ đây là chuyện hao tiền, tốn của cho nước Mỹ. Nhưng bánh ít đi bánh qui lại Mỹ cũng dùng viện trợ để gây ảnh hưởng, áp lực các nước nhỏ khi cần ! Nếu cắt giảm hay cúp USAID đi thì không còn ngân quỹ giúp đỡ. Người nhận gian lận hay người cho có ý đồ này nọ đều là bọn ăn Fund của dân ! Bóp trán suy nghĩ ông thêm : qua nhớ . . nhớ . . ông nào trên báo Sài Gòn gì đó có câu thơ như sau :” Quyền quý trăm anh lũ bất nhân, đớp hít lung tung hết cả Fund ! ” - Ha ha ha . . .hay quá. Mọi người cười thêm
Gã đứng nghiêm trả lời :		Quay sang nhìn Tr. úy Thành ông tiếp :
Thưa thiếu tá hai ông xã trưởng nóng lòng hỏi ông cố vấn Mỹ về hai chuyện : thứ nhất đã xin Mỹ cho mấy tấm tôn mới để lợp nhà cho dân nghèo ở ấp . . ấp . . gì đó, tôi quên rồi. Còn cái ông lớn tuổi hơn, hỏi chừng nào các nông dân xã Xa . . Xa Cam được phát đàn heo sữa . . .	Ông phó cười nhẹ, cắt nghĩa: USAID là cơ quan viện trợ phát triển cho các xứ nghèo. USAID và USOM giống nhau, USOM là US Operation Mission: Cơ quan HK thi hành các nhiệm vụ dân sự ở ngoại quốc, sau đổi thành	- Nè . . anh Thành, thằng em này tên gì? - Dạ . .tên là Văn, Nguyễn Văn . . - Ờ . .tiếng Anh em này như vậy mình có thể xài được, bữa nào cần cho qua mượn nghe.
Ông phó tỉnh trưởng đeo kính trắng, trong quần áo chỉnh tề, sơ mi trắng, cổ thắt cà-la-oách , gặt gù:		
Ồ . . tôi biết rõ về mấy dự án này của USAID, Cơ quan Viện trợ Phát triển HK có chương trình giúp đỡ cải thiện đời sống, giáo dục, kinh tế cho dân nghèo.		
Thiếu tá nói thêm:		

Dạ được, bất cứ lúc nào cấp trên cần BTC cũng sẵn sàng, thưa Thiếu tá . Tr úy Thành đáp rồi nhìn gã như nói thầm ông được lòng sếp lớn rồi. Gã cười thầm và nghĩ bụng . . hừm . . “qua” này quả là hơi quá . . muốn mượn ta như món quà dzậy ! Sau Tết dương lịch 68 , năm Dê sắp đi, năm Khỉ cận kề. Không khí Tết ở tỉnh lẻ đã rộn ràng, chợ Tết bắt đầu bày bán cho dân chúng mua sắm, cũng Ông Táo lên trời hôm 23 tháng Chạp. Thời chiến tiểu khu Bình Long chỉ tổ chức tiệc tất niên sơ sài bánh trái, kèm chút nhạc xuân do ban TLC phụ trách. Chiều 30 Tết, theo lệnh trên và tin tưởng phía VC cũng tôn trọng hưu chiến, chỉ một nửa lính tráng ở lại đơn vị, còn nửa kia được về nhà ăn Tết. Nhưng đúng 12 giờ đêm giao thừa, địch quân bắt đầu pháo kích vô tình và các quận . . ! Không ai ngờ cuộc tổng tấn công Tết Mậu thân đã bắt đầu khắp nơi từ Sài Gòn đến Huế và nhiều tỉnh miền Nam. VC xâm nhập, đánh ngay trên đường phố, chợ búa , nhà cửa . . . Về sau ngẫm lại mới biết địch quân đã dùng kế dương đông kích tây hay đúng ra là vây bắc mà đánh nam, đặt HK và VNCH vào tình thế bất ngờ. Mấy tháng trước là trận bao vây dữ dội căn cứ TQLC/HK tại Khe Sanh, Quảng Trị thu hút mọi chú ý, tiếp theo là đợt tấn công tháng 10 vào Lộc Ninh, phía bắc Bình Long và các tiền đồn gần biên giới Việt-Miền. Xịa Mỹ nghi ngờ chuyện lớn sắp xảy ra nhưng không đoán được. Chờ Mỹ dồn quân lên đó địch mới tung cú chót : tổng tấn công Sài Gòn, Huế , các tỉnh lớn . . .đang bỏ trống ! Điểm và diện là câu hỏi khó trả lời khi chiến trường rối mù, đâu là điểm địch quân tấn công , đâu là diện bày ra lừa ta ?	
---	-------------

Tỉnh Bình Long đã lãnh đủ trận Lộc Ninh hồi tháng 10 rồi nên kỳ này được “tha mạng” , chỉ bị pháo kích và quấy rối sơ sơ. Sơ tình hình biến đổi trầm trọng trong khi quân số đã một nửa đi phép Tết, một nửa còn lại ứng chiến, các đơn vị Việt-Mỹ phối hợp hành quân để ứng phó với tình hình khẩn trương. Một đại đội thuộc Trung đoàn 11 Thiết Kỵ HK với khoảng 70 thiết vận xa M113 rút về phòng thủ vòng đai tỉnh với 4 trung đội thiết giáp ở 4 góc. Tiểu khu cũng đưa 2 đại đội ĐPQ tới phối hợp với HK. Khi hai toán quân Việt-Mỹ đóng một chỗ thì nhu cầu liên lạc, nói chuyện với nhau là nói tiếng Anh. Lúc đó số lượng Thông dịch viên ở tiểu đoàn HK chỉ có 1 người, ở tiểu khu nhiều hơn với 4, 5 người. Nhưng một nửa đang nghỉ phép Tết làm thiếu hụt trầm trọng. Thiếu tá tiểu khu phó liền ra lệnh biệt phái binh nhì Văn đi theo thông dịch cho 2 trung đội ĐPQ ở suối Tàu Ô, cửa ngõ An Lộc, Bình Long trên quốc lộ 13 !

Súng đạn, ba lô, lương khô . . . đầy đủ dự trữ một tuần, hai trung đội cấp số thiếu, chừng 50 người do Đại úy Sáu, đại đội trưởng và gã, thông dịch viên bắt đắ dĩ, leo lên hai chiếc xe GMC. Đại úy Sáu ngoắc tay:

- Văn , anh ngồi chung với tôi để chút nữa mình tiện nói chuyện với mấy “thằng Tây” . .
- Dạ. Gã lí nhí trả lời

Hai chiếc Giem-mờ-xê 10 bánh nổi đuôi nhau ra khỏi cổng, chạy thật lẹ để tránh đạn. Tình hình rất nghiêm trọng, bất cứ lúc nào địch quân cũng có thể bắn sẻ, hay giạt mìn, phục kích giữa đường . . . Thần kinh căng thẳng, mọi người ghìm súng nhìn hai bên đường. Từng cây số hồi hộp qua mau rồi cũng đến NDP, địa điểm đóng quân gần cây cầu nhỏ bắc ngang suối

Tàu Ô, bề ngang độ 10 thước.

Thở phào nhẹ nhõm tất cả xuống, chờ lệnh. Đ. úy Sáu, thằng em tà lọt đeo máy vô tuyến liên lạc và gã đi vào. Một đại úy đội nón cao bồi bằng ni đen tua dài đúng truyền thống Kỵ binh HK từ thời lập quốc như trong phim cao bồi viễn tây, cùng ông thượng sĩ, ra trước cổng, đón :

- Thank you for showing up. I’m captain Johnson, B. Troop Co, và sergeant major Tom .

Gã dịch qua, lại cho hai bên.

- Cám ơn các ông tới đây. Tôi là Đ.úy Đại đội trưởng Gion-sân, thượng sĩ Tom. . .Tôi mới nói chuyện trên máy với Trung tá Donald, cố vấn trưởng về các bạn xong, tất cả vô đi . . .

- Anh nói với ổng : chào đại úy, tôi là Đại úy Sáu, đại đội trưởng ĐĐ 165. Không dám nhận lời cám ơn của ông, đúng ra chúng tôi phải cám ơn các ông đã đến giúp VN chúng tôi. Rồi ông quay đầu nhìn, ngoắc tay kêu lính mình.

Ba lô trên vai, súng trường M16 trong tay toán ĐPQ mạnh bạo bước vô. NDP, night defense position, nơi đóng quân là một bãi đất ngang, dọc mỗi cạnh chừng 80 m, cách Quốc lộ 13 chừng 100 m, bìa rừng sau lưng chừng 200 m. Hai trung đội thiết giáp thuộc Trung đoàn 11 Thiết Kỵ HK đã nằm ở đây gần hai tuần với một đại đội của Sư đoàn 1 Bộ Binh HK. Nhưng sáng nay trực thăng đã bốc đơn vị này về tăng viện Biệt khu thủ đô. Giữa trại là một lều vải lớn để lính tráng ăn uống, tập hợp , dự thánh lễ do mục sư tuyên úy làm vào chủ nhật

... Lều chỉ huy của ĐPQ dựng cạnh xe chỉ huy Kỵ binh để tiện liên lạc. Đậu sát hàng rào là 8 chiếc thiết vận xa M113, mà phe ta gọi là những “cua đồng”, với ăng-ten cao vút, những khẩu đại liên 50 đen ngòm chĩa ra ngoài. Giữa các đám ngựa sắt khổng lồ này là công sự chiến đấu với nhiều ô cửa nhỏ nhìn ra ngoài của ĐPQ ...

Với Văn đóng vai thông dịch bất đắc dĩ , hai sếp lớn vô lều chỉ huy chuyện trò làm quen nhau, thảo luận các kế hoạch phòng thủ, liên lạc, phối hợp hành quân ...

Trong khi đó lính Mỹ, lính Việt xí xỏ làm quen, trao đổi thuốc lá. Ngôn ngữ quốc tế bằng tay được sử dụng triệt để như : OK Salem, G.I number one, VC number ten ... Về ăn uống, lính ĐPQ bắt đầu làm quen với C-ration, đồ hộp Mỹ, và dĩ nhiên phe ta cũng ăn đậm thêm với lương khô VN như : gạo sấy, cá mòi Maroc, thịt hộp Quân tiếp vụ với hình hai con heo chĩa mõm vào nhau mà lính gọi là món “heo nút lưỡi” vân vân ...!

Chiều xuống, không gian mờ nhạt , bia rừng sẫm tối dần dần rồi chìm trong màn đêm. Đờ nóng nhiều người ra ngoài ngồi nghỉ , chuyện trò nho nhỏ trên những bao cát chất cao quanh lều. Trệu trạo ăn xong, gã bước ra, thả bộ một vòng. Tới gần giữa trại thoáng nghe có tiếng đàn vọng ra từ chiếc thiết vận xa M113 gần đó. Cửa xe hở chút xíu, gã nhìn vào thấy lỗ nhỏ vài lính Mỹ đàn ca. Máu văn nghệ nổi lên, gã bước lại ngập ngừng hỏi :

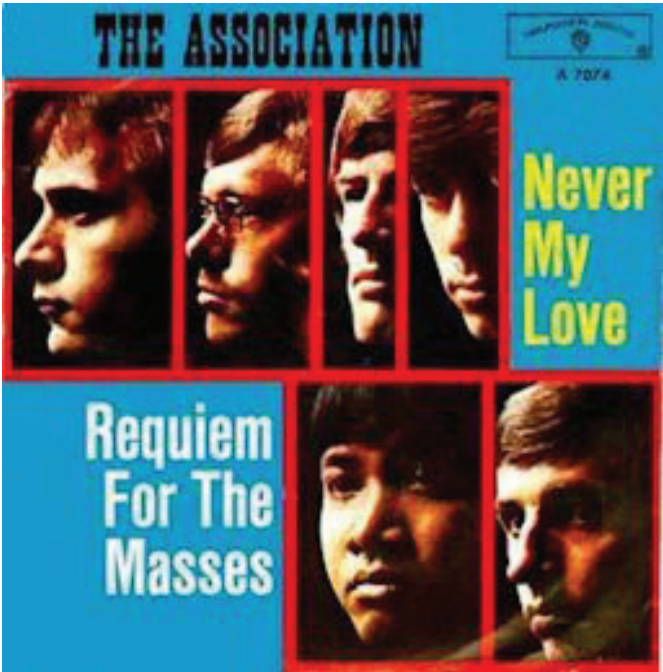
- Hello ... your music found me, can I come in ?

- Yea ... Yea ... come on ... in ...

- Not a problem ... the “APC hippy” always welcome everybody ...

- Thanks, gã cười vì cái tên lóng “APC hippy” tức armor personel carrier hippy viết tắt cho thiết vận xa người Mỹ gọi.

Gã cảm ơn rồi lách vô ngồi xuống gần cửa. Mấy người lính Mỹ nhìn sơ gã , không hề e dè, tiếp tục chuyện trò.

Cửa đóng hờ để tránh ồn ào. M113 là xe chở quân, chứa được 8, 9 người, giờ đã hơi chật . Cây đàn ghi ta được chuyển qua, chuyển lại từng từng cho vui. Đa số lắc đầu. Đến lượt mình, gã ôm đàn liến rồi khiêm nhượng :

- I just play a little bit, don't laugh ...okay ?

- No ...no ...we just do it for fun ... man ...

- Be cool ... No worries ...

Gã dạo đàn lên xuống, thử giảy ... rồi vốn thích chuyện con nhà nghèo vì ông bố say sưa cờ bạc gã vô The House of the rising sun ... bấm tông La thứ, lên Đô, qua Rê, sang Fa , trở lại La , xuống Mi 7 ... và cất giọng vệt đực hát. Lúc lên tới note La chót vót, gã hơi đuối nhưng tiếng đàn át đi cũng tạm xong ... Bọn lính Mỹ ngạc nhiên khi nghe một anh lính Việt hát tiếng Tây, khen :

- Wow ...very good

- You surprise us ...

Gã cười ngại ngùng, chuyển cây đàn qua người khác. David ngồi đối diện chia tay cầm, dạo vài tông lúc và bắt đầu ca bài Never my love của ban nhạc The Association. Đây là bản nhạc về tình yêu chiếm số 1 trong các Top Hit năm 67. Lời ca thật nhẹ nhàng, thương yêu da diết :

Tà ta tá tá tà tà
You ask me if there'll come a time
When I grow tired of you
Never my love ... Never my love ...
You wonder if this heart of mine

Will lose its desire for you
Never my love ... Never my love ...

What makes you think love will end
When you know that my whole life depends
On you (on you) TA TA TA TA
Never my love ... Never my love ...

You say you fear I'll change my mind
And I won't require you
Never my love
Never my love

How can you think our love will end
When I've asked you to spend your whole life

With me (with me, with me)
Never my love ... Never my love ...
Never my love ... Never my love ...

Em hỏi anh
Khi nào anh hết thương em
Không bao giờ, không bao giờ đâu em ...

Em hỏi trong tim anh
bao giờ hết hình bóng em
Không bao giờ, không bao giờ đâu em ...

Sao em nghĩ tình mình tan mau
Khi anh đã nói trọn đời ta thương nhau
Never my love. Không bao giờ đâu em ...
...

Tới lần thứ hai David sửa lời hát cho mấy thằng bạn lính cùng vào sinh ra tử :

Tà ta tá tá tà tà
You ask me ... are we friends ?

Over here , the batlles in Vietnam

Yes ...we're always friends ... Ever my friends ...

Ever my friends ... Ever my fiends ...

Mọi người cười vui . Mike ngồi đầu kia cười:

- Nghe bài này tao thấy hơi kỳ kỳ, tại sao con gái lại hỏi mình còn thương nó không ? Tại nó quơ tay một cái là

thiếu gì, chỉ bọn con trai mới là người phải hỏi mấy nàng còn thương mình không ...?

- Đúng, đa số nhao nhao lên ...

- Cũng tùy thôi. Đan lắc đầu

Thấy vậy David bèn trút bầu tâm sự :

- Trường hợp tao thì khác, Jane và tao thương nhau từ hồi còn chung lớp 9, là high school sweet heart, nên lâu lâu nàng ướm át, viết thư hỏi tao còn thương nàng không ? Hôm kia tao đã hát , thâu bài này vô cassette rồi gửi về Mỹ cho nàng.

- Chắc tại mày hát hay, đồn giỏi nên nó mê tít thờ lò đó ...

- Tao thích nghe câu sau sửa lại là Ever my fiends ... ever my friends ...nó có lý hơn cho bọn mình lính tráng ... Mike ngồi tuốt góc trong vừa nói vừa gật gù ...

Cả xe cười rộ. Khói thuốc toả đầy xe, trong cái nóng ẩm không khí như đặc lại . Đan hỏi

- Ê ... David tối nay dám ngủ trên xe cho mát chưa?

- Ờ ...nóng, hầm thế này chắc tao phải vậy rồi. ...

- Đồ chicken ... bây giờ mới dám chui ra khỏi xe

- Ha ha ha ...

Tiếng cười đùa vang lên. Đêm khuya bên QL 13, ranh giới ngăn đôi chiến khu C và Đ, trời đã khuya nhưng vẫn hầm hấp nóng, trong APC hippy bọn lính trẻ chỉ mặc áo thun hay áo trăn để phanh ngực cho mát. Về mặt

những người lính Mỹ tóc vàng, đỏ hay hung hung ... từ nửa vòng trái đất đến đây trông thật vô tư, không lo lắng, không nặng những ưu tư, chặt vật như tuổi trẻ VN trong chiến tranh triển miên ... gã nghĩ thầm. Một lúc sau cũng khá muộn, tất cả tự động tan hàng trước khi ông thượng sĩ thường vụ xuất hiện. Bọn lính Mỹ người vô trong xe hay lên trên nóc, đi ngủ. Gã cũng quay về lều, cởi giầy, lăn ra thiếp đi trên tấm poncho trải dưới đất. Đã lâu người ta quen dần với những tiếng ầm ... ì ... của đại bác hay cắc ... bộp ... của súng nhỏ vọng lại xa xa.

Quá nửa đêm bỗng ... Oành ... Oành ... một loạt tiếng nổ lớn đến bể óc, inh tai vang lên !

- Pháo kích ...pháo kích ...!

- Incoming... Incoming ...!

Oành ... oành ... liên tiếp những tiếng nổ lớn làm mọi người theo phản xạ choàng dậy, lao xuống hầm núp, tránh. Một hồi im lặng trở lại, ai cũng thấp thỏm chờ đợi, từng tế bào trong người căng ra . Từ từ yên tâm hơn, họ bước ra nhìn quanh. Mùi thuốc nổ khét lẹt quện lẫn khói súng lan toả khắp nơi. Tất cả nhìn quanh kiểm điểm tình hình xem ai còn ai mất, ai bị thương. ... Vậy là địch chỉ bắn 5 quả đạn súng cối 82 ly quấy rối rồi rút lui thật lẹ trước khi bị ta phản pháo hay trực thăng võ trang tới săn đuổi. ... Dưới các công sự chiến đấu , trên thiết vận xa những người lính Việt và Mỹ vẫn ghìm súng sẵn sàng bóp cò để phòng trường hợp địch quân đánh vô theo chiến thuật tiến pháo hậu xung. Từ góc trại, hai khẩu súng cối 81 ly trong thiết vận xa bắt đầu bắn tới mấy toạ độ khả nghi chấm trước từ buổi chiều ... Gã cũng đi ra, tới gặp hai đại đội trưởng Việt để làm bốn phận ăn nói, xí xỏ. Kết quả tổn thất sơ khởi của ta: Mỹ 1 chết, 2 bị thương. Việt 2 bị thương.

Chừng 10 phút sau, từ xa tiếng cánh quạt của máy bay trực thăng chém phùm . . phụp vang lên, lớn dần, rõ hơn . . rồi chiếc Huey với mũi và hai cửa hông sơn dấu hồng thập tự đỏ mờ mờ hiện ra, đảo một vòng trước khi đáp xuống bãi đất trước cổng. Bỗng ca khiêng vội các thương binh lên máy bay để tải thương về bệnh xá dã chiến dưới Bình Dương. Từ từ . . trại đóng quân chìm vào vắng lặng. Nhưng giờ này dễ ai ngủ lại được, bảnh mắt trắng đêm để chờ sáng là khoảng thời gian mệt mỏi vô tận.

Buổi sáng, hốc hác vì thiếu ngủ, gã ra khỏi lều đi một vòng thăm thú tình hình. Rải rác quanh trại, giữa những lều bạt, xe bọc sắt là những dấu đạn

82 ly cây sâu dưới đất . . . Tới gần chiếc APC hippy, thấy Dan đang dọn dẹp. Hắn ngẩng đầu nhìn gã với vẻ mặt thật buồn :

- Mày nghe tin xấu chưa ?
- Chưa, tin gì ?
- Thành David chết rồi !!!
- Trời ơi . . vậy hả . . !
- Đêm qua nóng quá, lần đầu tiên nó lên trên xe ngủ cho mát thì bị ngay một mảnh đạn lớn ghim vô cổ, đi luôn !

Gã sững sờ . Đêm qua trời tối, trận pháo kích làm xáo trộn, căng thẳng

không rõ ai chết, ai bị thương . . có ai ngờ người duy nhất chết lại là David ! Thật tội nghiệp David, người bạn đàn từ nửa vòng trái đất, tới đây gặp nhau chưa trọn một ngày đã phải ra đi. Lời hát : Never My Love cho người yêu, mãi mãi sẽ yêu em, hay với bạn bè Ever My Friends đồng đội chúng ta luôn có nhau giờ tan theo khói súng. Gã nghĩ đến Vi, Sơn, Huyền, Tiều, Tùng . . . những thằng bạn thân cùng trường, cùng xóm . . . khác đã bỏ mình trong cuộc chiến. Xin vĩnh biệt và cảm ơn tất cả . . .

Q nhà lá vườn

Tháng 3/2015

Những ngày nắng ấm bắt đầu. Mùa này hoa bắt đầu nở vàng như tấm thảm, rực rỡ màu vàng trên những chiếc lá xanh xanh nơi nhà cô Thủ. Mỗi sáng đạp xe qua cánh đồng nhỏ đầy hoa nở, loài hoa không hương và không thấy bướm, những con bướm nhỏ xíu xinh, có thể thấy những con bướm màu xanh non của lá chúng luôn lượn lờ trên hoa nhưng không biết có phải là Bồ công anh hay là loài hoa khác. Để xe kể bên đường, những con đường nhỏ màu hồng dành cho người đi bộ, người ấy cùng tôi ngồi ngắm những khu nhà quanh đó, những ngôi nhà yên tĩnh trồng nhiều hoa, những sắc màu rực rỡ nhưng không phải là hoa Bồ công anh bé nhỏ. Chỉ nhớ mang máng thế thôi, vì mỗi lần nhìn thấy hoa Bồ công anh ở mỗi nơi đều khác nhau. Nhà cô Út: khi thì khoảnh đất trống gần nhà cô Út, cứ mỗi sáng hay mỗi chiều cùng nhau đi bộ qua những ngôi nhà gần đó, cứ đi như vậy dưới con đường nhỏ dưới hàng cây cổ thụ xanh lá, mùa hè những tia nắng chiếu nhẹ nhẹ nhưng gió thì thật nhiều, gió

thổi những cánh hoa già bay bay chiều cũng bước chân chậm dưới tán cây chờ đợi cho đến khi thấy bóng dáng chiếc xe nhỏ màu xanh dừng lại, thấy vui khi cô con gái trở về sau một ngày làm việc.

Thỉnh thoảng lại thấy đoàn tàu dài thật dài chờ hàng hóa không thấy bóng người, những toa đầy hàng hóa không biết là gì nhưng thấy nhiều nhất là gỗ ở đây nhiều rừng mà ... con nói những chuyến tàu như thế thường đến nước kế bên, cái xứ Cờ Hoa ấy nơi đó có một số người thân, cậu em trai, cô em gái, họ nội, họ ngoại ... và một số bạn bè nhà Q thân thương

Nhà cô đầu lòng: Những dây phố liên kế gần nhau, muốn ngắm hoa phải đi bộ hơi xa. Hôm nay hè lại về, nắng ấm - nhớ con, nhớ hoa, nhớ những mùa hè ở phương trời xa ấy

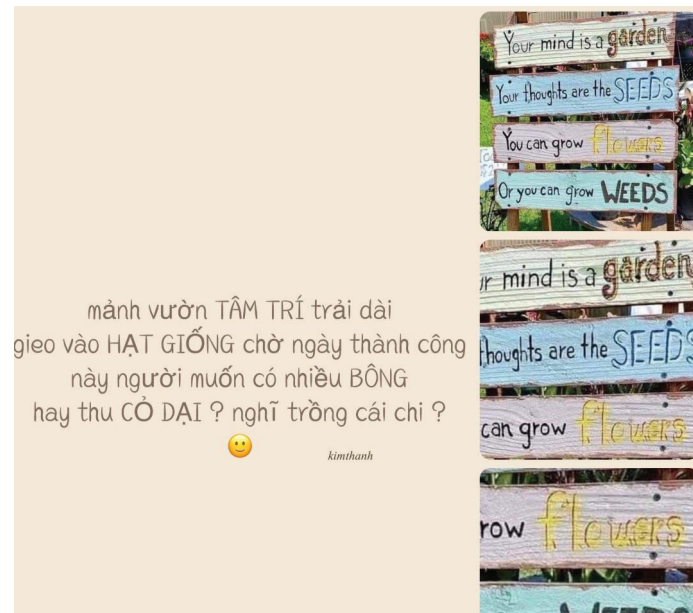
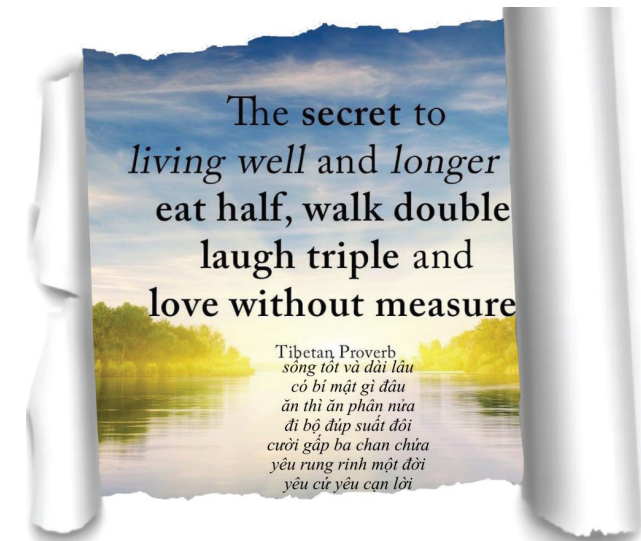
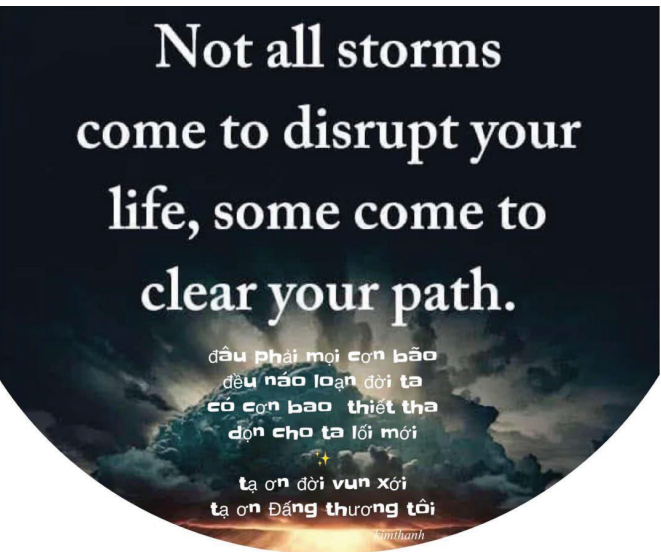
Nguyễn Thị Kim Chi Q Huế

Bồ công anh hoa nở

Lời Hay Ý Đẹp

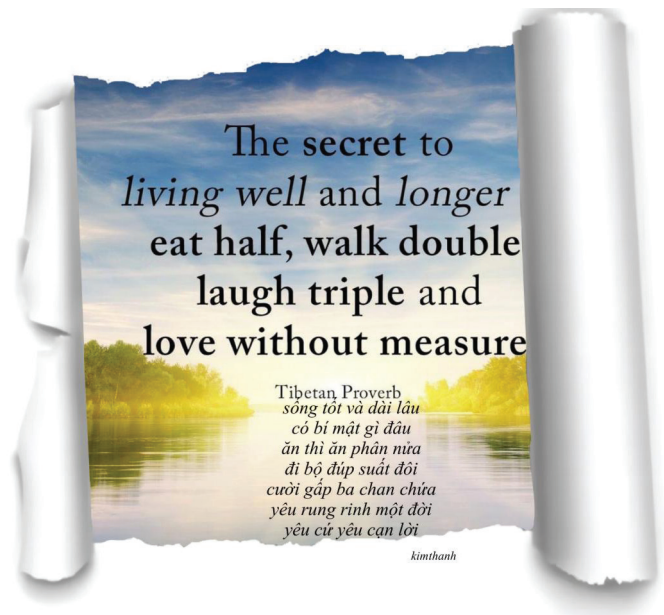

ừ ai cũng có ngày tồi
tệ
thì cứ tạm dừng phút
chốc thôi
dừng đi
ngồi nghỉ
cài đặt lại
rồi lại bắt đầu
chờ buông trôi

kimthanh

Everyone has
bad days. Don't
give up. Pause.
Rest. Reset.
Restart. But,
never quit.
Always pick
yourself up and
keep going.

fb@love4beachythings

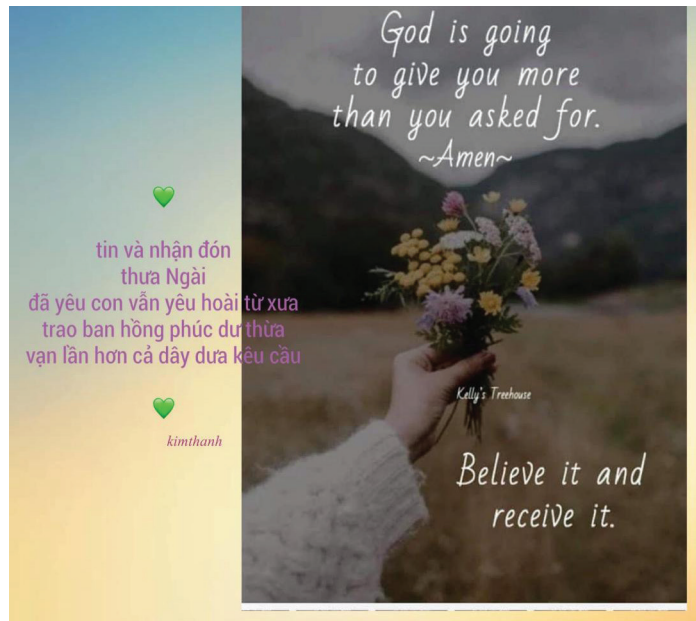
Tibetan Proverb
sống tốt và dài lâu
có bí mật gì đâu
ăn thì ăn phân nửa
đi bộ gấp đôi
cười gấp ba chan chứa
yêu rung rinh một đời
yêu cứ yêu cạn lời

kimthanh

Mixco

kimthanh

Kelly's Treehouse

Believe it and
receive it.

kimthanh

HUYỀN THOẠI BIỂN VÀ TRĂNG

Vũ trụ giận hờn đất phải xa trăng ,

Thươngng nhờ mẹ trăng vòng quay bay mãi.

Biển mơ in hình trăng nhưng sóng vỗ ,

Nước mắt tuôn tràn vào Cửu Long Giang.

Thâu vằng dương gởi đất ánh trăng vàng ,

Xuyên lá cỏ mân mê làn da mẹ.

Giữa đôi cao ngã mình trăng nức nở ,

Uống nước nguồn ngô tuổi mới sơ sinh.

Nhẹ nhàng hôn từng ngón mẹ ôm trăng ,

Dòng sông Cửu dịu dàng tay mẹ đất.

Gió run rẩy ngừng bay sông lặng nước ,

Cho hình trăng in bóng giữa đêm mơ.

Trăng và đất dù không gần nhau nữa ,

Mãi bay vòng trong vũ trụ cuồng quay.

Cho đường trăng ôm đất mẹ suốt đêm ngày,

Và biển lung linh ánh trăng vàng đại thơ.\$

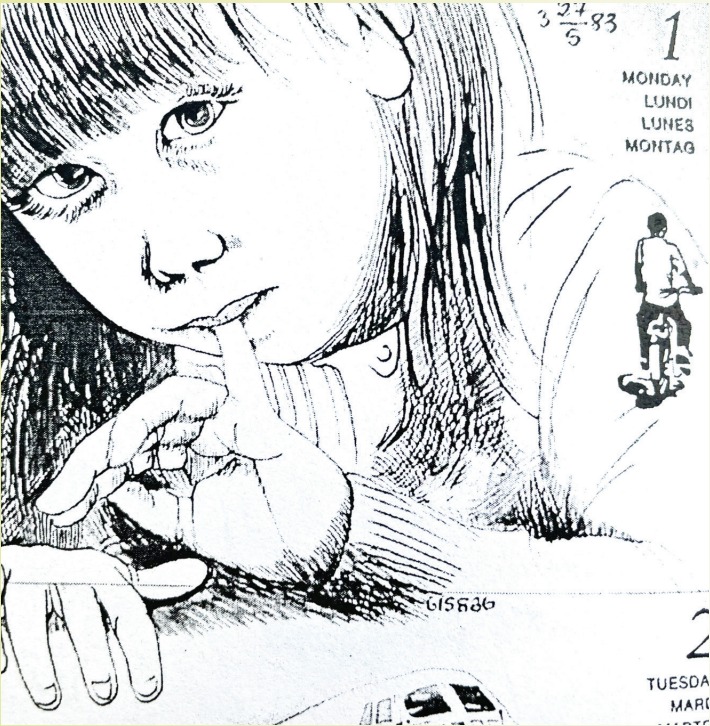
Delbert Lessor Q72

Trở về

em công mặt trời xuống phố
trở về cánh cổng xanh xưa
gõ vào thời gian huyền thoại
gặp lại người cuối cơn mưa
sân trường nở tung hoa táo
phiến lá vườn nhật ngu ngơ
những bậc thang màu xám trắng
áo trắng ai như đợi chờ
em công mặt trời xuống phố
treo lên một chút nhớ mong
ngày xưa
ngày xưa
vang vọng
chốn xưa
chốn xưa
chạnh lòng
kimthanh73

HOÀI NIỆM

còn em một chút tươi xinh
còn em một chút động tình trong ta
trở về ngày cũ thiết tha
bờ tim mê mãi nhật nhòa tháng năm
trở về sinh nhật lạnh căm
mùa đông năm ấy thì thầm chia xa
trở về mùa hạ rực hoa
góc sân trường đỏ chói loà rộn vui
trở về lưu bút tới lui
bậc thang, vườn nhật ngày trôi rộn ràng
trở về một góc thiên đàng
thơ ly chè đậu ngậm tan lo sầu
trở về vượt cả bể dâu
tìm xem góc cũ người đâu bây giờ ...
kimthanh 73

Ba có kịp hôn con trước chuyến hành quân năm ấy ???
bộ treillis còn đây những vết máu lạnh khô
những đứa con khờ ngơ ngác chiếc khăn xô
đâu đã hiểu không còn những nụ hôn trên trán

làm sao hiểu khi con tìm hoà nhịp
nở tươi đời ngọt dịu những nụ hôn
những cánh tay và những cái ôm
trào hạnh phúc chảy tuôn trong kỷ niệm

NHỮNG NỤ HÔN

tôi không thích những cái hôn tạm biệt...
nụ hôn gặp lại nhau chẳng phải rất ngọt ngào ???
cái hôn Judas đau đớn thế nào ????
và bao nhiêu thì đủ ...những cái hôn dành cho người ta
yêu dấu ?????

những ca từ đi vào cuộc sống
rã rời chiến tranh trong một nụ hôn
người lính ra đi không có xác chôn
những goá phụ ôm mộ bia như ôm người thân yêu
nhất

làm sao nhớ nụ hôn vội vàng trao nhau nơi góc phố
trời mưa đêm dầm thấm mối tình đầu
cũng mưa chan hoà quét cuộc bể dâu
nụ hôn cuối chờ nhau không tìm được

thời gian phủ màu phai trên mái tóc
gánh nặng đời oằn mỏng đôi vai
ngày trái tim không buồn đập một ..hai..
vẫn dịu dàng nụ hôn cho một trời kỷ ức

hôn em nhé ...
kỷ niệm ơi ..dấu đầy cay đắng
những ngày xưa buồn vui đầy mặc cảm mồ côi
những ngày xưa.... vẫn ngạo nghễ cười vui
nổi tự hào trong tận cùng con tim cô út

hôn lên tay Mẹ một đời buống chải
hôn đôi chân lấm lũi gánh đời trôi
hôn khăn tang ...
hôn người lính của tôi
những chiếc hôn và vòng nguyệt quế

kimthanh

Hình Thừa tại buổi picnic Liên Trường tại Nam Cali vào mùa hè 2024.

Vĩnh biệt bạn ta Phạm Hữu Thừa

Bạn ta Phạm Hữu Thừa Q72 ra đi là tin buồn cho nhà Q, đối với BBT/ĐS/QGNT nó là một tin thật buồn, dù biết rằng trước sau chắc chắn sẽ đến sau những cú phone, text . . .kiên lạc giữa ACE chúng tôi từ lúc cùng làm đặc san Đại hội QGNT 2023 tại Houston , Texas. Với kiến thức sâu rộng, tính tình điềm đạm, độc lập, khéo thuyết phục, kiên nhẫn liên lạc với quý thầy cô, kết nối bạn bè khắp nơi từ trong nước ra hải ngoại, trên các mạng xã hội . . . Thừa là một thành viên tận tâm, quý giá của BBT đặc san QGNT 23 , 25 . . . Xin vĩnh biệt Thừa, sau những đau đớn nơi cõi trần ai tạm bợ . . . từ nay bạn sẽ thênh thang lên đồi Alumni nơi miền tiên cảnh.

Vĩnh biệt bạn ta,
Anh chị em BBT/ĐS/QGNT

Hình Thừa tại các đại hội Quốc Gia Nghĩa Tử 1992, 1993, 2003, 2005

Những Kỷ Niệm Với Thừa

Trong Gia Đình Quốc Gia Nghĩa Tử có hai thành viên được coi là biết các anh chị em QGNT nhiều nhất là anh Phạm Minh Đốc 71 và Phạm Hữu Thừa 72.

Riêng Phạm Hữu Thừa ngoài việc quen biết anh chị em QGNT khác năm khác lớp, Thừa còn có những hoạt động về viết lách và chủ động trong công việc làm đặc san, kỷ yếucho Gia Đình QGNT vào mỗi dịp có đại hội hay các dịp hội ngộ họp mặt thân hữu.

Thừa rất là chịu khó liên lạc bằng emails, điện thoại hay text messages với anh em trong các dịp đại hội và làm đặc san như kể trên, và bao giờ cũng thế, câu kết luận của Thừa qua các lần nói chuyện thông tin như vậy là: “vì công việc hay mục đích chung...”

Riêng tôi cũng có liên lạc bằng text messages với Thừa nhiều, nhất là từ lúc nghe bạn mình bị bệnh khoảng thời gian từ tháng 9 đến gần giữa tháng 11. Cũng hỏi thăm tình trạng của bạn mình và cầu chúc chobác khỏe lại để làm việc với anh em...Cho tới hôm 11/11 thì text đi nhưng không thấy text lại nữa, chỉ thấy chữ Read.

Trước đó Thừa có theo dõi QGNT trên FaceBook nên thỉnh thoảng có text cho tôi những đoạn văn của các anh chị QGNT viết có đề cập tới đặc san hay trang web trên FB mà nếu không có Thừa gửi cho chắc chẳng bao giờ tôi đọc được.

Rồi sau khi tờ đặc san được phát hành, Thừa nhờ quen biết nhiều anh chị em QGNT khắp nơi, đã giúp cho việc phân phối những cuốn báo tới tay các vị Mạnh Thường Quân cũng như quý thầy cô và các anh chị em đóng góp bài vở một cách rất là tốt đẹp, nhất là cho các anh chị bên Việt nam.

Thừa cũng giúp cho việc thông báo trên các diễn đàn và các mạng xã hội khi đặc san bản online đã sẵn sàng cho mọi thành viên cùng vào đọc được.

Khi nghe tin Thừa bị bệnh phải vào bệnh viện ngày 16 tháng 9-2024, tôi có texted hỏi thăm và chúng tôi tiếp tục texted qua lại và Thừa texted lần sau cùng ngày 26 tháng 10-2024

Thua

NON. Bác có thể cho ai rành bấm huyết xem sao.

Dạ, cảm ơn bác.

Fri, Oct 4 at 11:16 AM

Bác còn bị đau nhiều không?

Fri, Oct 4 at 12:25 PM

Bớt đau rồi bác. Mấy hôm nay thử: soi bao tử, soi ruột . . . Không thấy gì. Hôm nay BS dự định cho chemo lần đầu trong nhà thương trước khi cho về nhà trị liệu sau. Cảm ơn bác.

Thua

Thật khó cho bác. Bác sĩ chẳng lẽ bó tay. Có thể cho về nhà và cho y tá lại chích thuốc. Hồi xưa bà cụ tôi có dùng morphine ở nhà.

Sun, Sep 22 at 7:10 PM

Họ có đề nghị nếu tôi không muốn về nhà thì sẽ chuyển đến Nurse-skill facility. Có lẽ sẽ chọn giải pháp đó ngày mai khi gặp BS.

Chỗ này có nurses. Nên ít ra cũng có người chăm sóc ngay khi cần

Về Gia Đình - Sinh Hoạt QGNT

Cũng qua text messages, Thừa có lần nói muốn “khoe” đứa con trai sẽ xuất hiện trên chương trình “Jeopardy”. Chương trình đã được thu hình vào tháng 12/2021 và sẽ được phát hình vào ngày thứ hai 14/2/2022.

Ai cũng biết muốn được lên chương trình “Jeopardy” này rất là khó, người được chọn lên phải là người có nhiều kiến thức về mọi vấn đề khoa học, xã hội, kinh tế, chính trị.v.v...Con của Thừa phải rất là giỏi. Tôi có đùa với Thừa “Đúng là hổ phụ sinh hổ tử” vì có lần nghe ai gọi Thừa là “Beo” tức là “cọp”.

Thừa và chị Phượng tham gia các sinh hoạt QGNT tại Nam Cali rất là đều đặn và tại Bắc Cali khi có đại hội hay các lần đi du lịch San Francisco và Lake Tahoe.

Bạn Cà Phê.

Gặp Thừa lần đầu tại đại hội QGNT năm 1992 tại Nam Cali, biết là Thừa ra trường từ năm 1972 nhưng không hiểu sao Thừa có vẻ thân với nhiều anh em 73, có lẽ do năm 1974 cùng với nhiều anh em 73 nộp đơn xin đi du học Đài Loan ?

Trong tờ đặc san QGNT 1992, Thừa có viết một bài về tiến trình các hoạt động gặp gỡ, trao đổi tin tức .v.v.. giữa các thầy trò từ các năm trước dẫn đến đại hội QGNT đầu tiên tại hải ngoại năm 1992. Tôi cũng có đóng góp một bài trong tờ kỷ yếu này nên có lẽ vậy mà hai đứa hạp nhau và dễ kết thân.

Qua năm 2005 nhân đại hội QGNT tại Dallas Texas, chúng tôi cùng gia đình sau đại hội có đi qua thành phố New Orleans chơi mấy ngày. Thời gian ở thành phố vui chơi này, khi rảnh bất kể ngày đêm là chúng tôi cùng vài bạn 73 khác hẹn ra quán cà phê CAFE DU MONDE ngồi uống cà phê tán dóc.

Có lẽ vì vậy mà ngoài việc làm đặc san, kỷ yếu, chúng tôi còn hạp nhau thích ngồi quán cà phê.

Cho nên sau này từ miền Bắc mỗi khi có dịp xuống Nam Cali chơi, tôi đều gọi Thừa và cùng với Trịnh Hoài Nam 73 luôn luôn ba thằng là hẹn gặp nhau tại một quán cà phê nào đó. Thừa rất là rành các quán cà phê ở Little Saigon và cũng nhờ ngồi ở các quán này nhiều nên lâu lâu lại tình cờ gặp gỡ các anh em QGNT khác tại đây. Các anh em này phần đông đều chưa biết hay chưa có sinh hoạt với Gia Đình QGNT bao giờ.

Kỳ Hội Ngộ này xuống Nam Cali sẽ không còn gọi Thừa đi uống cà phê được nữa.
mvk

Từ trên xuống:

Tại quán CAFE DU MONDE ở New Orleans năm 2005

Tại vườn sau nhà Trịnh Hoài Nam 73 với con rể của một người bạn 73.

Tại một quán cà phê ở khu Little Saigon

Tại một quán cà phê ở Little Saigon tháng 11 năm 2022 với anh Vũ Kim Chung Khóa 1 Đài Loan và hai bạn QGNT73

Hình chụp
tháng 8 năm
2024 cùng với
anh chị em
QGNT nam
và bắc Cali.

Cùng các
QGNT Nam
Cali nhân
đám tang của
một gia đình
bạn QGNT.

Với anh Trần
Đình Ninh
68, tháng 2
năm 2024

Nhớ lần làm Đặc san trước, anh gọi
“sao em chưa viết bài?”

“Dạ, em... hơi bị lười...!”

“ Bây giờ, anh Thừa... lệnh cho em viết
nhé, các anh đang chờ”

“Dạ, anh lệnh thì em nghe, em sẽ ráng,
nhưng sợ cạn ý... em sẽ ráng nha..”

“ok em, có gì thắc mắc cứ gọi anh
Thừa...”

Thời gian cứ thế trôi với bao bộn bề
năm tháng... (Có lẽ một phần em qua
Mỹ khá trẻ nên giờ vẫn chưa được...
nghỉ hưu!).

Sau khi gửi bài, anh em lại chẳng
chuyện trò gì nữa, dù là qua phone!

Sáng Noel, có chút thời gian, mở fb
nghe tin anh bệnh rất nặng... Đang
định gọi chị Nam thì nhận thêm tin
anh đã ra đi...

Thế là bản thân, ghen ngào, và buồn
sâu nặng... Suốt từ lúc đó ... (em hy
vọng sau khi “nói được” những lời này,
tâm trạng sẽ nhẹ nhàng hơn...)

Bác Thừa ơi, cho em chào lần cuối, ông
anh lúc nào cũng “rõ ràng” khi gặp
mặt, tính tình cương trực, khẳng khái
nhưng cũng rất tế nhị , ấm áp và ân
cần...

Sáng 25... vùng Little Saigon bỗng có
mưa phùn suốt buổi sáng, có phải đó
là những giọt nước mắt anh chị em
mình đang tiễn anh???

Vì, tuy không thể nào thu xếp thời
gian thường xuyên tham gia cùng các
anh chị, nhưng tình Q vẫn mãi mãi là
sợi xích mềm mại quấn quanh trái tim
em...

Chân thành chia buồn cùng chị và các
cháu!

Vô Cùng Thương Tiếc, anh Phạm Hữu
Thừa!

Ánh Nguyệt (QTH)

Tiếc thương bạn ta Phạm Hữu Thừa !

Tôi biết Thừa sau khi cùng các bạn
QGNT nam Cali tham dự cuộc
diễn hành Tết 2010 ở quận Cam.
Nhưng lúc đó chúng tôi mỗi người ở
một nơi, chuyện liên lạc còn thưa thớt
cho đến khi cùng làm việc trong BBT
từ 2022 để thực hiện đặc san cho ĐH
2023 Houston và năm tới 2025.

Thừa học sau tôi 4, 5 lớp . . . nhưng sau
càng trao đổi, chuyện trò lâu tôi càng
mến phục tình tình, tư cách, kiến thức
của người anh em này, nhất là trước
đây tôi cũng từng võ vẽ chút đỉnh,
khi biết Thừa hoạt động thường trực
với nhóm Khí công Hoàng hạc của
Bs Phạm Gia Cồn thì việc chuyện văn
đậm đà hơn.

Vận máy thời gian trở về quá khứ .
. . khoảng thập niên 90 Thừa là một
trong những “công thần” nhà Q đã liên
lạc, móc nối từ vài đồng môn đếm trên
đầu ngón tay, cho đến số lượng đông
đảo, thành một tổ chức thân hữu,
tương trợ bề thế hiện nay. Cũng trong
giai đoạn khởi đầu eo hẹp, thiếu thốn
đó Thừa và vài ACE đã vượt qua mọi
khó khăn để cuốn đặc san nhà Q đầu
tiên ra đời !

Mùa hè 2022 khi cùng làm việc trong
BBT, tôi chỉ là một học trò già đứng
mũi chịu sào, mọi việc hầu như do
Thừa và các thành viên khác gánh vác.
Với kiến thức sâu rộng, nhẫn nại liên
lạc với quý thầy cô, ACE . . . Thừa đã
tận tâm đọc, phân tách, phối kiểm các
bài vở, đánh máy những bài viết tay
gửi đến BBT. Với tính tình vui vẻ, điềm
đạm, nhún nhường . . . Thừa đã làm
tất cả thầy cô, ACE quý mến nhiều. Tuy
nhiên bạn ta cũng là người thẳng thắn,
làm việc theo đúng nguyên tắc, chủ
trương của nhà Q, ĐS . . . Thừa ra đi là
một mất mát lớn gia đình, cho nhà Q
. . . Xin vĩnh biệt người anh em đồng
môn đáng quý , và cầu chúc cánh hạc
vàng mang tên Thừa sớm phiêu diêu
miễn tiên cảnh !

Nguyễn Văn Diễm Q67

Tạm biệt Thừa !!!

Bác Thừa nay đã đi rồi
Âm dương cách biệt ngậm ngùi
lòng tôi

*Bác đi sớm, không lời từ già
Để anh em lòng dạ xót xa
Còn bao chuyện phải vác ngà
Sao bác đã vội, bỏ trường bước xa*

Nhớ đến lúc chung trường thườ trước
Rồi những ngày tập sự cùng nhau
Thân vui từ trước đến sau
Anh em gặp gỡ khác đâu thân bằng

*Cũng có lúc cà phê thuốc lá
Hợp bạn bè kể chuyện tiểu lâm
Có khi rảnh rỗi ngồi không
Bác ôn sách Luật để còn đi thi*

Cũng có lúc rượu kia cùng nhắm,
Chuyện cà kê đây ấp đầu môi,
Có khi bàn chuyện trên đời,
Biết bao nhiêu bạn khề khà trước sau,

*Bác ở nam còn tôi ở bắc
Tuy rằng xa vẫn chẳng quên nhau
Điện đàm bác gọi tới mau
Cứ hay nhắc nhở tôi làm chuyện chung*

Bác hay mắng tôi là ngu ngốc
Cái ngu này hơn được bác thôi
Vác ngà mỗi đứa một nơi
Cùng nhau tôi bác lo tròn chuyện Q

*Lúc đau yếu trong cơn bệnh nạn
Bác vẫn cười chẳng muốn phiền người
Bác già, tôi cũng già rồi,
Biết thôi, thôi thế thì thôi mới là!*

Muốn thăm bác tuổi già thêm nhác,
Hai năm mới gặp bác một lần;
Bắt tay hỏi hết xa gần,
Mừng rằng bác hãy tinh thần chưa
can,

*Sức khỏe tôi còn thua sức bác,
Tôi lại yếu hơn bác mấy lần;
Làm sao bác vội về ngay,
Nghe tin, tôi bỗng tâm can bồi hồi.*

Ai chẳng biết chán đời là phải,
Sao vội vàng đã mãi lên tiên;
Rượu kia không có bạn hiền,
Nhấp môi thấy đắng buồn phiền
không vui

*Bài sắp viết dẫn đo không viết,
Viết đưa ai, ai biết mà đưa;
“Net” kia reo tiếng hững hờ,
“Phone” kia réo gọi vắng đi tiếng người*

Bác chẳng ở đâu van chẳng ở,
Tôi tuy thương, lấy nhớ làm thương;
Tuổi già hạt lệ như sương,
Bồng đầu lại nhỏ hai hàng chứa chan

*Chuyện tử sinh trời kia đã định
Bác tôi rồi kẻ trước người sau
Mai đây cũng sẽ gặp nhau
Nơi miền vĩnh cửu gặp người bạn xưa*

Tạm biệt bạn hiền--Q73

Xuân muộn

Quá tháng giêng giữa rằm trở về Huế, trời còn lạnh và mưa, những cơn mưa nhỏ, nhỏ như mưa phùn, cả lớp hẹn hò gặp nhau bên quán cafe, cũng hơn mười lăm bạn ,rộn rã tiếng cười vui ,đứa nào tóc cũng bạc, nếu không có tí thuốc nhuộm thì cũng muối tiêu hết rồi , chưa bạn nào lên chúc ông bà cổ , chắc vài năm nữa thôi vì đã có cháu gần vào đại học,ly cafe cũng cạn phái nữ rủ nhau đi chụp hình ở bên bờ sông Hương, gần công viên . Ở đây có nhiều cảnh Xuân trang trí năm con Rắn cũng còn , xứ Huế bây giờ mưa bay bay, những hoa đào, hoa mai vẫn còn tươi thắm, cả bọn hơn sáu bảy đứa đứng dưới mưa bay chụp hình , những tấm hình tuy không duoc đẹp vì bầu trời xám nhưng lũ bạn đều tươi vui . Chia tay nhau nhiều lưu luyến lại hẹn hò gặp nhau một ngày đẹp trời có nắng Xuân và cả bọn một lần nữa được gặp nhau như ý với lần hẹn gặp thứ hai , những tà áo dài màu sắc rực rỡ dưới nắng Xuân tươi hồng dù vóc dáng đầy đà không còn như thửa học trò, những tà áo dài dịu dàng làm nhớ thời đi học , nhớ mới đó mà 50 năm rồi, thời gian trôi qua nhanh quá đã nửa thế kỷ rồi, bao buồn vui của cuộc đời cả bọn đều đã trải qua , mong những năm tháng

đến được an lành . Cả bọn rủ nhau lên nhà Ng. ở đôi Quảng Tế , những ngôi nhà nằm trên những con đường dốc thoải , những khóm hoa hồng mùi thơm dịu nằm rải rác trên đường, trước sân nhà. Ước gì nhà

nào cũng trồng hoa hồng vậy , đôi Quảng Tế sẽ đẹp lên , những cô thiếu nữ sẽ tạo dáng bên hoa , con đường hoa hồng đỏ , ước gì được như vậy . Còn hoa mai vàng chưa thấy nở bung nhiều chắc còn mưa và còn lạnh.

Mùa xuân ơi ,hẹn nhé năm sau. Lá rụng. Trời tháng ba Sài Gòn nóng

, nhưng cũng chưa nóng nhiều , buổi sáng cây sala bên chùa gần nhà lá rụng nhiều ,trên sân đầy những chiếc lá vàng rơi rụng , trên cành thì những cánh hoa sala màu hồng dày dặn nở ,hoa thì thoảng mới rụng , phụ với chú tiểu nhỏ mỗi sớm mai gom những chiếc lá rụng đầy sân vào chiếc sọt , gom chưa xong một lát thì cơn gió thoảng qua lại lá vàng rơi rụng. Yêu sao những chiếc lá lia cành, chợt nhớ những con đường đầy lá vàng của mùa thu năm ấy, tôi đi một mình trên con đường về nhà con gái những hàng cây hai bên đường đầy lá vàng , có chiếc chưa lia cành , có chiếc rụng xuống mặt đất. Bầu trời mùa thu xam xám nhớ về Sài Gòn bây giờ chắc trời đang mưa ước gì được cùng anh cùng đi chung đường, một vài năm sau lại cùng nhau đi thăm con nhưng không vào mùa thu mà mùa xuân hạ , hoa lá khoe sắc nở từng bùng không có lá vàng rơi bầu trời thì tươi sáng không một chút mây xám ngang lưng trời. Mấy hôm sau không thấy lá cây vàng rụng trên mặt sân chỉ vài chiếc lá nhìn lên khóm cây chỉ thấy hoa và những nhánh lá non mới trở màu xanh biếc , những chiếc lá non xanh xanh con con đã thay những chiếc lá vàng già cỗi , bao ngày trắng trở lại để gom những chiếc lá vàng..... những chiếc lá vàng già nua nhĩ.

Nguyễn Thị Kim Chi Q Huế

Vận nước nổi trôi . . kể từ 1975 đến 2025 đã đúng 50 năm, mốc thời gian chúng ta, những cựu học sinh QGNT cùng nhau đánh dấu Nửa Thế Kỷ Xa Trường và cũng là tên chọn cho Đặc san- QGNT/2025 .

Nửa Thế Kỷ Xa Trường , bây giờ các thầy cô đã xấp xỉ 90 và chúng ta cũng trên dưới 70 đến 80 . . nhưng vẫn một lòng dạt dào thương nhớ trường mẹ ngày xưa.

Nửa Thế Kỷ Xa Trường để không bao giờ quên thân phận chúng ta những đứa con của tử sỹ, thương phế binh, những người lính VNCH đã anh dũng hy sinh tính mạng hay mất một phần thân thể cho đất nước và công lao vô giá của những bà mẹ quần vợi vành khăn tang lên đầu nhưng vẫn không ngừng bươn chải, nuôi dạy đàn con nên người.

Nửa Thế Kỷ Xa Trường với các đồng môn : người ở lại trường thành, vươn lên trong cuộc sống trong khi một số lưu lạc khắp bốn phương trời . . . nhưng tất cả vẫn không ngừng mong ngóng, liên lạc tìm kiếm nhau để cuối cùng gặp lại, gầy dựng được một hội ái hữu tương thân thương trợ, tổ chức những buổi tri ân thầy cô, thăm viếng mẹ già, an ủi bạn bè đau ốm, khuyến khích con cháu học hành thăng tiến . . .

Nửa Thế Kỷ Xa Trường xin cùng nhau nhủ lòng . . ta không bao giờ quên mẫu số chung QGNT , hướng về tương lai cho các hậu duệ ngày một rạng danh gia đình, ông bà , cha mẹ, cũng như cội nguồn VN.

Ban Biên Tập xin tri ân quý thầy cô, ACE, mạnh thường quân . . đã đóng góp bài vở cũng như ủng hộ tài chánh để thực hiện Đặc san này.

Xin cảm ơn BCH, BTC đã tin tưởng, giao phó trọng trách cho BBT.

Xin tất cả lượng thứ nếu BBT có điều gì sơ xuất vì bất cứ lý do gì.

Sau chót xin chân thành cảm tạ các thành viên trong BBT đã tận tình hợp tác làm việc, và mãi mãi không quên sự đóng góp vượt bậc của Phạm Hữu Thừa, người anh em đã không may bỏ cuộc giữa đường.

Trân trọng,
Ban Biên Tập

NGỪA BỆNH - CHẨN MẠCH TRỊ BỆNH TIM & MẠCH

NGUYỄN ĐÔNG CHÂU-MD-FSCAI

CHUYÊN KHOA BỆNH TIM & HUYẾT QUẢN

Tốt nghiệp chuyên khoa bệnh Tim và Huyết Quản
tại Harvard Medical School

và Beth Israel Deaconess Medical Center

Diplomate of the American Board of Internal Medicine

Board certified in CARDIOVASCULAR DISEASE

Board certified in INTERVENTIONAL CARDIOLOGY

**Thành viên chuyên khoa tại trung tâm điều trị bệnh tim mạch
Houston Methodist DeBakey Heart & Vascular Center**

CHUYÊN TRỊ CÁC BỆNH :

- Tắc nghẽn huyết quản, nghẹt tim và chấn động tim.
- Loạn nhịp tim, mạch không đều, nghẹt van tim, hở van tim.
- Ngất xỉu, khó thở, hồi hộp, chóng mặt, huyết áp cao.
- Đau ngực, tức ngực, nặng ngực, tim lớn, yếu tim và sưng màng tim.
- Các chứng bệnh liên quan tới tim mạch như cao mỡ, tiểu đường.

SOUTH EAST:

11920 ASTORIA BLVD, STE 300

HOUSTON, TX 77089

(281) 481-1197 OFFICE

(713) 818-4438 TEXT

SOUTHWEST:

12454 BEECHNUT ST, STE #11

HOUSTON, TX 77072